

Številka: 007-295/2017/32
Ljubljana, dne 11.12.2017
EVA 2017-2030-0038
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih – predlog za obravnavo – redni postopek
1. Predlog sklepov vlade:
<p>Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne... sprejela naslednji sklep:</p> <p>Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (EVA 2017-2030-0038) in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.</p> <p style="text-align: right;">mag. Lilijana KOZLOVIČ GENERALNA SEKRETARKA</p> <p>Prejmejo:</p> <ul style="list-style-type: none">– Državni zbor Republike Slovenije,– Ministrstvo za pravosodje,– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none">- mag. Goran Klemenčič, minister za pravosodje,- Tina Brecej, državna sekretarka,- Darko Stare, državni sekretar,- mag. Evelin Pristavec Tratar, generalna direktorica Direktorata za organizacijsko zakonodajo in pravosodno upravo
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
Pri pripravi dela ali celotnega gradiva zunanji strokovnjaki niso sodelovali.
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
<ul style="list-style-type: none">- mag. Goran Klemenčič, minister za pravosodje,- Tina Brecej, državna sekretarka,- Darko Stare, državni sekretar,- mag. Evelin Pristavec Tratar, generalna direktorica Direktorata za organizacijsko zakonodajo in

pravosodno upravo

5. Kratek povzetek gradiva:

S predlaganim novim Zakonom o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih se na sistemski ravni urejajo statusna vprašanja teh oseb, ki so strokovni pomočniki sodišča in del našega pravosodnega sistema. Delo sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev je za delo sodišč zelo pomembno, saj sodišča brez posebnih znanj, s katerimi te osebe razpolagajo, ne bi mogla sprejemati odločitev, ki na posameznih področjih terjajo strokovno znanje. Predlagane rešitve sledijo potrebam po statusni modernizaciji tega področja, s ciljem krepitve pravne varnosti. Visoka kvaliteta izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj so namreč predpogoj za kakovostno delo sodišč in upravnih organov.

Nova regulativa zasleduje predvsem naslednje cilje:

- zagotavljanje kakovosti izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj,
- poudarjanje pomena vloge in statusa sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev,
- zagotavljanje nujnega vpliva stroke za razreševanje vprašanj, ki zadevajo stroko,
- ohranjanje visoke ravni strokovne usposobljenosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev,
- zagotavljanje potrebnega vpliva sodstva v okviru predmetne regulative,
- ekonomičnost in učinkovitost pri uvajanju novih institutov,
- odgovornost vseh deležnikov, ki sodelujejo v posameznih procesih, ob doslednem spoštovanju načela delitve oblasti in zagotavljanja stabilne pravne varnosti v sodnih postopkih.

Glede na obstoječo regulativo, ki ureja področje sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja, je mogoče zaključiti, da je področje podnormirano, poleg tega se z uokvirjanjem le-tega zgolj v poglavje zakona, ki ureja organizacijo in delovanje sodišč (Zakon o sodiščih), stroki ne daje zadostnega pomena. S predlogom zakona se bistveno spreminja vloga stroke v vseh segmentih ureditve področja – gre za zakonsko podprte vloge, ki se odražajo predvsem z vzpostavitvijo Strokovnega sveta in Stalnih ter Začasnih strokovnih teles, kjer bo osredotočena stroka v samem bistvu pomena te besede. Ministrstvo za pravosodje sicer že sedaj sodeluje s strokovnimi združenji in društvi sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, vendar pa vloga stroke nikjer ni določno zakonsko urejena. Menimo, da predlagani zakon zagotavlja neposreden vpliv stroke, še zlasti na področju imenovanj in razrešitev sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev kot tudi na področju urejanja poimenovanja strokovnih področij, podpodročij in jezikov ter izobraževanja.

Nenazadnje je v luči krepitve odgovornosti in zasledovanja načela sorazmernosti potrebno izpostaviti tudi, da veljavna ureditev ne pozna disciplinske odgovornosti, zato se s ciljem okrepiti odgovornost oseb, ki so imenovane za sodne izvedence, sodne cenilce ali sodne tolmače, predlaga tudi ureditev disciplinskega postopka.

Predlog zakona pa vsebuje še druge, vsebinsko kakovostne rešitve, ki bodo lahko prispevale k

uresničitvi temeljnih ciljev, ki utemeljujejo potrebo po sprejetju predpisa (mirovanje, mentorstvo ipd.).

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				

OBRAZLOŽITEV:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. <p>Ker zakon ne bo imel nobenega vpliva na pristojnost, delovanje ali financiranje občin, gradivo ni bilo poslano združenjem občin.</p>	NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: <ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: NE - Združenju občin Slovenije ZOS: NE - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE 	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
<p>Datum objave: – 25.4.2017</p> <p>Predlog osnutka zakona je bil z izhodiščnimi tezami dne 25. 4. 2017 z namenom informiranja širše strokovne in splošne javnosti objavljen na spletni strani Ministrstva za pravosodje.</p> <p>V fazo priprave osnutka oziroma tez predlaganega zakona je predlagatelj želel vključiti strokovno javnost v najširšem možnem pomenu, tako so bili v mesecu juniju 2017 izvedeni štiri delovni sestanki, v okviru katerih so bili obravnavani naslednji tematski sklopi:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zagotovitev primernega, potrebnega in učinkovitega vpliva stroke na segmente podelitve in ohranitve statusa sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ter zagotovitev visoke ravni usposobljenosti le-teh ves čas trajanja licence; – vprašanje omejevanja licence na določeno časovno obdobje (npr. 6 ali 10 let), z obveznim razmislekom o retroaktivnosti (prehodne določbe); – poglavje o disciplinski odgovornosti (eno ali dvostopenjski postopek, opredelitev kršitev in sankcij); – druga vprašanja (zavarovanje odgovornosti, mirovanje, mentorstvo ipd.). <p>Sestankov se je udeležila širša strokovna javnost preko svojih predstavnikov, ki so predlagatelju zagotovili tudi pisne pripombe, do katerih se je opredelil v okviru nadaljnjih srečanj s stroko.</p> <p>Naslednji datum objave novega gradiva, ki je bilo posredovano v strokovno in medresorsko usklajevanje: – 11. 9. 2017</p> <p>Strokovno in medresorsko usklajevanje je trajalo od 11. 9. 2017, ko je bilo na spletni strani Ministrstva za pravosodje objavljeno gradivo z naslovom »Nove izhodiščne teze in besedila predloga</p>	

osnutka Zakona o sodnih izvedencih, cenilcih in tolmačih« z rokom za podajo pripomb do 27.10.2017.

Strokovno usklajevanje:

Strokovna razprava je potekala od 11. 9. 2017 oziroma dejansko že od prve objave predloga osnutka zakona dalje (od 25.4.2017) pa vse do konca meseca novembra 2017. V mesecu novembru so bila namreč organizirana še štiri srečanja s širšo strokovno javnostjo, na katerih so bili obravnavani naslednji tematski sklopi:

1. Strokovni svet (urejeno v II. poglavju trenutnega predloga ZSICT);
2. Ostali instituti v predlogu ZSICT (zlasti imenovanje sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, strokovno izpopolnjevanje, mentorstvo, disciplinska odgovornost in postopek, razrešitev, suspenz);
3. Drugo (morebitne ostale še odprte dileme, prehodne določbe predloga ZSICT ali po potrebi vrnitev na gornja vsebinska sklopa).

Srečanj v mesecu novembru so se udeležili predstavniki širše strokovne javnosti, ki so imeli v razpravi možnost pridobiti pojasnila predlagatelja v zvezi s posameznimi določbami predloga ZSICT kot tudi podati svoje stališče v zvezi z obravnavano tematiko. Do vseh predlogov širše strokovne javnosti se je predlagatelj opredelili na štirih izpostavljenih srečanjih v mesecu novembru, prav tako pa je bilo izvedenih več predstavitev novega predpisa (sodelovanje na nekaj posvetih, izobraževanjih, seminarjih).

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

NE

***Darko Stare
državni sekretar***

Priloge:

- predlog Zakona o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih,
- obrazložitev členov.

ZAKON O SODNIH IZVEDENCIH, SODNIH CENILCIH IN SODNIH TOLMAČIH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači so del pravosodnega sistema. Če je za ugotovitev ali razjasnitev kakšnega dejstva potrebno strokovno znanje, s katerim sodišče ne razpolaga, sodišče k delu pritegne sodnega izvedenca ali sodnega cenilca (243. člen Zakona o pravdnem postopku)¹. Podobno določa Zakon o kazenskem postopku, ki predpisuje, da kadar je za ugotovitev ali presojo kakšnega pomembnega dejstva potrebno dobiti izvid in mnenje nekoga, ki ima potrebno strokovno znanje, se odredi, naj to opravijo izvedenci (248. člen Zakona o kazenskem postopku). Kdaj je potreben izvedenec ali cenilec v posameznem sodnem postopku, oceni sodišče². Sodni izvedenec oziroma sodni cenilec je pomočnik sodišča pri razjasnjevanju strokovnih vprašanj, ki so praviloma dejanske narave; naloga izvedenca namreč ni razlaga pravnih predpisov in pravil, temveč podaja izvida, mnenja oziroma cenitve v posameznem postopku.

1.1 Ocena stanja

1.1.1 Pregled normativnega urejanja

Pri oblikovanju predpisov je vselej koristno opraviti pregled dosedanjega normativnega urejanja, saj je s takšnim pregledom lažje razumeti posamezne rešitve, ki so se tekom let oblikovale, prav tako pa lahko zgodovinski pregled bistveno eliminira možnost ponavljanja tistih rešitev, ki so se morda tekom let izkazale za neustrezne, neprimerne ali nepotrebne, ali pripomore h kakovostnejši nadgradnji idejnih zamisli.

Iz gradiva Predloga Zakona o sodiščih z dne 10. junija 1993, izhaja:

»V predlaganih določbah 81. do 93. člena se ureja položaj in pravice ter dolžnosti tistih oseb, ki morajo biti s svojim strokovnim znanjem na razpolago sodišču, to so sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači. Vsebinsko se predlaga opredelitev njihovih funkcij v 81. členu, glede na to, da gre za izbor posebnih strokovnjakov, ki morajo biti na razpolago predvsem sodišču

¹ Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US in 10/17.

² Sodba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije II Ips 605/2004.

oziroma strankam, kadar uveljavljajo sodno varstvo pravic, se predlaga določba 82. člena. Doslej je minister za pravosodje imenoval le sodne tolmače, medtem ko so bili sodni izvedenci in sodni cenilci imenovani le za območje temeljnih sodišč z možnostjo, da podajajo svoje strokovno mnenje oziroma izvid v določenih primerih tudi pred drugim sodiščem. Vendar pa gre za zagotavljanje splošnih pogojev za delo sodišč, ki po predlagani ureditvi sodijo v pristojnost ministrstva, poleg tega pa se vedno bolj pojavljajo potrebe po določenih zelo specifičnih znanjih, za katera na območjih vseh sodišč ni zadostnega števila ali pa sploh ni strokovnjakov s tega področja. Pa tudi racionalizacija in enotna evidenca zahtevata, da se oblikuje imenik teh strokovnjakov za območje cele države. Zakon naj bi določal pogoje, pod katerimi je posameznik lahko postavljen za izvedenca, cenilca ali tolmača in pogoje, pod

³ Prim. Predpisi o sodstvu in državnem tožilstvu, z uvodnimi pojasnili J. Breznika in dr., Uradni list RS, 1994, strani 20 in nasl..

⁴ Uradni list RS, št. 45/95.

⁵ Uradni list RS, št. 28/00.

⁶ Uradni list RS, št. 73/04.

⁷ Uradni list RS, št. 127/06.

⁸ Uradni list RS, št. 45/2008.

⁹ Uradni list RS, št. 63/13.

¹⁰ Uradni list RS, št. 17/15.

¹¹ Na tem mestu predlagatelj namenoma zapiše oba termina, tj. sodna uprava in pravosodna uprava. Namreč, kljub navedbam pripravjalca predpisa leta 1993, da gre za zadevo pravosodne uprave, pa se tedaj predlagatelj ne opredeli do možnosti, čemu ne bi šlo za zadevo sodne uprave. Namreč, na sistemski ravni je vprašljivo, ali področje oblikovanja seznamov sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ter zlasti uvrščanja posameznikov nanje dejansko sodi v sfero pravosodne uprave (tj. »zagotavljanje splošnih pogojev za uspešno izvajanje sodne oblasti«). Predvidevamo lahko, zlasti izhajajoč iz pravnih ureditev, na katere je bila Slovenija tradicionalno naslonjena (germanski pravni red), da bi šlo za področje, ki bi prej sodilo v domet sodne uprave (tj. »opravila, s katerimi se zagotavljajo pogoji za redno izvajanje sodne oblasti, pravočasnost postopkovnih dejanj in pravočasnost izdelave sodnih odločb«). Zaključimo lahko, da razvoj sodne uprave leta 1994 še ni dosegel tiste ravni, da bi tedaj za to področje lahko še naprej skrbeli predsedniki sodišč. Dandanes je situacija drugačna, hkrati pa ne moremo trditi, da področje *a priori* ne bi smelo biti v domeni pravosodne uprave, kar štejejo kot zatečeno stanje.

¹² Gl. npr. Zakon o pravdnem postopku, ki v okviru Osemnajstega poglavja z naslovom: »DOKAZI IN IZVAJANJE DOKAZOV« v členih od 243. do 256. ureja »Izvedence« zlasti z vidika njihovih aktivnosti v segmentu dokaznega postopka, ter Zakon o kazenskem postopku, ki v okviru 7. točke XVIII. Poglavja z naslovom »PREISKOVALNA DEJANJA« v členih od 248. do 267. ureja »Izvedenstvo« prav tako zlasti z vidika, kadar je za ugotovitev ali presojo kakšnega pomembnega dejstva potrebno njihovo delo.

¹³ V sosednji državi Avstriji, ki je že po številu prebivalcev vsaj 4-krat večja od Republike Slovenije, imajo okrog 50 strokovnih področij.

¹⁴ Uradni list RS, št. 87/2005.

¹⁵ Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 33/11, 63/13 IN 17/15); zahtevo za presojo ustavnosti navedene določbe je vložil Državni svet RS.

¹⁶ Uradni list RS, št. 17/15.

¹⁷ V primerih, ko pripravijo mnenje, izvid ali cenitev izven sodnega ali upravnega postopka.

¹⁸ Organizacija EuroExpert je bila ustanovljena leta 1998, in sicer so jo ustanovila društva oziroma združenja strokovnjakov iz Nemčije, Anglije in Francije. Trenutno so članice organizacije EuroExpert naslednje države (preko svojih društev oz. združenj): Avstrija, Češka, Hrvaška, Nemčija, Madžarska, Portugalska, Španija, Združeno kraljestvo in pridruženi članici Rusija ter Švica.

¹⁹ Primer dobrega sodelovanja v okviru EULITE je projekt VADEMEKUM s smernicami za učinkovitejšo komunikacijo med sodniki, tožilci, odvetniki in sodnimi tolmači.

katerimi je lahko razrešen. Ti pogoji pa zavezujejo predvsem ministra za pravosodje, da lahko imenuje samo osebo, ki te pogoje izpolnjuje.»

Jasen zakonodajalčev namen leta 1994 je bil omejiti vpliv izvršilne veje oblasti na področju sodstva³, tako, da bi bil vpliv skladen z njenimi funkcijami. Zakon o sodiščih je tedaj namreč pomembne pristojnosti s področja pravosodne uprave prenesel na Sodni svet. Med naloge ministrstva za pravosodje pa je poleg imenovanja sodnih tolmačev uvrstil tudi **imenovanje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev**.

Pregled zakonodajnih sprememb od leta 1994 pokaže, da je bilo največkrat poseženo v 87. člen zakona, ki določa pogoje za imenovanje sodnih izvedencev. Člen je bil noveliran kar sedemkrat; leta 1995 z navedbo pogoja števila let delovnih izkušenj (šest), leta 2000 z navedbo pogoja osebnostne primernosti, izobrazbenih pogojev in določb o nezdružljivosti, leta 2006 z izpopolnitvijo določb glede pogoja nekaznovanosti ipd. Izmed novel zakona gre kot nekoliko bolj obsežne novele s tega področja izpostaviti zlasti novelo zakona iz leta 2000 (ZS-C), 2006 (ZS-F), 2011 (ZS-J) in pa vsekakor novelo 2015 (ZS-L), ki ji je sledil tudi pomemben ustavni judikat (več o tem v posebnem poglavju). Skupno vsem zakonodajnim posegom je dejstvo, da področje pravzaprav ves čas ni bilo zadovoljivo regulirano. Primanjkovalo je zlasti pravega vpliva stroke, kar je negativno rezultiralo tudi v nekaterih odmevnih problematikah, povezanih najprej z očitki nezadostnega nadzora nad delovanjem sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, pozneje pa v pomanjkanju spremljanja in nadzorovanja kakovosti njihovega dela. Čeprav je izvedensko delo ali cenitev zgolj dokaz v sodnem postopku, ki ga po načelu proste presoje dokazov presoja zgolj in le sodnik, je ves čas bilo stališče ne le laične, temveč tudi strokovne javnosti, da resorno ministrstvo te naloge ne opravlja zadovoljivo. Na eni strani torej odprti sodni postopki, kjer sodnik s polno odgovornostjo in zaupanjem v imenik sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, angažira sodnega izvedenca (cenilca ali tolmača), na drugi strani vloga ministrstva, ki naj kot organ izvršilne veje oblasti presoja njegovo strokovnost. Ne glede na ustavnopravne dileme, ki so se ves čas porajale (načelo delitve oblasti), je **ministrstvo intenziviralo svoje pristojnosti** najpozneje v letih 2006, 2007 in 2008. Kaj kmalu se je izkazalo, da odsotnost dobre regulative rezultira v nekaterih izgubljenih upravnih sporih, ki so jih sprožili razrešeni sodni izvedenci oziroma cenilci. Šlo je zlasti za (tedanji) razlog razrešitve zaradi »rednosti in vestnosti«. Razloga sta bila namreč določena kumulativno (povezovala ju je beseda »in«), kar je pomenilo, da zgolj zamuda pri izdelavi izvedenskega dela še ne pomeni izpolnitve razrešitvenega razloga »nerednost«, saj je morala biti hkrati izkazana tudi »nevestnost«. V praksi takšni primeri niso bili osamljeni. Temu je v **letu 2009** sledila novela zakona (ZS-I), ki je pogoja »nerednosti« in »nevestnosti« razdružila na dva alternativna pogoja. Gre za eno najpomembnejših novel zakona s tega področja. Več o konkretnih podatkih o številu razrešitev v posameznih letih v poznejšem poglavju.

Izpostaviti pa gre še eno pomembnejših novel zakona, to je **novela 2015**, ki je omejila sklicevanje na status in določila pozivni sistem pri oddaji prijav za sodne izvedence, cenilce in tolmače. Problematika sklicevanja na status in z njo povezana odločitev Ustavnega sodišča bo obravnavana v enem od poznejših poglavij.

Iz celovitega pregleda normativnega urejanja tega področja pred letom 1994, tj. po določbah Zakona o rednih sodiščih (ZRS iz leta 1977 z novelami), izhaja, da je na podlagi tega zakona stalne sodne tolmače imenoval in razreševal tedanji »republiški sekretar za pravosodje, organizacijo uprave in proračun, ki tudi predpiše pogoje za stalne sodne tolmače, njihove pravice in dolžnosti«, stalne sodne izvedence, »ki so lahko posamezniki ali organizacije«, je imenoval in razreševal predsednik temeljnega sodišča za svoje območje, pri čemer je stalni sodni izvedenec opravljal svojo dolžnost »tudi na območju drugega temeljnega sodišča«. Zanimiva je bila določba 95. člena ZRS, ki je določala, da »stalni sodni cenilci opravljajo na zahtevo sodišča cenitev premičnin in nepremičnin.«, pristojnost za imenovanje in razrešitev pa je bila enaka regulativi za stalne sodne izvedence. Iz pregledanega gre torej izpostaviti zlasti dejstvo, da so bili sodni izvedenci lahko tudi »organizacije«, kar trenutna regulativa vse od leta 1994 ne pozna več, vsaj ne na način, da bi pravne osebe, tj. »organizacije« kot sodne izvedence imenoval minister za pravosodje, pač pa gre za imenovanje fizičnih oseb, medtem ko sodišča lahko na osnovi procesnih predpisov za izvedbo izvedenskega dela že od nekdaj lahko določijo v konkretnem sodne postopku tudi »pravno osebo«.

Novi Zakon o sodiščih (ZS), sprejet leta 1994, je določil posebno poglavje, s katerim je uredil položaj, pravice in dolžnosti tistih oseb, ki morajo biti s svojim strokovnim znanjem na razpolago sodišču, to so sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači. Z zakonom se je natančneje opredelila njihova funkcija ter pogoji za imenovanje in razrešitev. Do novega zakona je minister za pravosodje imenoval le sodne tolmače. Sodne izvedence in sodne cenilce je imenoval predsednik temeljnega sodišča le za območje temeljnih sodišč z možnostjo, da podajajo svoje strokovno mnenje oziroma izvid v določenih primerih tudi pred drugim sodiščem. Z novim zakonom je bila določena enotnost imenovanja vseh treh kategorij s strani ministra za pravosodje, imenovani pa so bil za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da sodišču na njegovo zahtevo podajo izvid in mnenje glede strokovnih vprašanj, oziroma da na zahtevo sodišča tolmačijo na narokih oziroma prevajajo listine. Namen enotnosti ureditve je bil predvsem v zagotavljanju splošnih pogojev za delo sodišč, ki so postali pristojnost ministrstva, in naraščajočimi potrebami po določenih zelo specifičnih znanjih, za katera na območjih vseh sodišč ni bilo zadostnega števila ali pa sploh ni bilo strokovnjakov s tega področja. Pogoji za imenovanje sodnih izvedencev ali sodnih cenilcev so se koncentrirali na državljanstvo Republike Slovenije, znanje slovenskega jezika, polnoletnost, nekaznovanost, strokovno znanje in sposobnosti za določeno vrsto izvedenskega dela, minister pa je lahko odredil poseben preizkus znanja zaradi ugotavljanja pogoja strokovnega znanja. Kandidati za sodne tolmače so morali poleg osnovnih pogojev izpolnjevati še pogoj visoke strokovne izobrazbe. Preizkus znanja je bil za sodne tolmače obvezen. Zaradi enotne evidence in racionalizacije poslovanja tako ministrstva kot tudi sodišč je bil oblikovan tudi enotni imenik sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev za področje celotne države.

1.1.2 Vsebinski pregled sprememb in dopolnitev Zakona o sodiščih

S prvo spremembo Zakona o sodiščih (novela ZS-A⁴) so bili kriteriji za imenovanja za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača dopolnjeni še s pogojem šestih let

delovnih izkušenj s področja, na katerem želi kandidat opravljati izvedensko delo.

Naslednja pobuda za spremembo ureditve področja sodnega izvedenstva je prišla iz prakse, ki je pokazala, da se posamezne stroke tako razvijajo in napredujejo, da prihajajo posamezniki do »strokovnega zaostanka«. Zato je novela ZS-C⁵ določila obveznost predložitve dokazil o njihovem permanentnem strokovnem izpopolnjevanju. Praksa je pokazala, da je zlasti na določenih strokovnih področjih (kot na primer pri ocenjevanju nepremičnin v zvezi z denacionalizacijskimi postopki) prišlo do novih problemov, ki terjajo drugačen strokoven pristop, ki v dosedanji praksi ni bil nujen. V takih primerih je lahko minister za pravosodje ne glede na prvotno imenovanje za neomejeni čas določil dodatne preizkuse znanja, ki ga morajo sodni izvedenci določene stroke obvladovati, sicer svojega dela ne morejo nadaljevati. Poleg tega se je spremenilo tudi določilo novega 87. člena, s katerim so se zaostri pogoji za imenovanje novih sodnih izvedencev in cenilcev, zlasti pa za njihovo permanentno strokovno izpopolnjevanje. Novela je tudi razširila področje delovanja sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev izven sodišč, in sicer na dajanje izvidov, mnenj, cenitev, tolmačenj in prevodov na zahtevo stranke zaradi uveljavljanja njenih pravic, v drugih primerih pa le, če tako določa zakon, ali z dovoljenjem predsednika sodišča.

Četrti odstavek 84. člena (tj. 39. člen novele ZS-C) je tako določil: *»Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov, so dolžni sodni izvedenci in sodni cenilci po preteku petih let od dneva imenovanja in ob preteku vsakih nadaljnjih pet let, predložiti ministru, pristojnemu za pravosodje, dokazila o izpolnjevanju pogojev iz petega odstavka 87. člena tega zakona.«*

50. člen novele ZS-C (2000) je v prehodnih določbah določil:

»Sodni izvedenci in sodni cenilci imenovani do konca leta 1995, morajo dokazila iz 39. člena tega zakona prvič predložiti v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Sodni izvedenci in sodni cenilci imenovani po dosedanjih prepisih, ki ne izpolnjujejo pogojev glede zahtevane izobrazbe po tem zakonu, lahko nadaljujejo svoje delo ob izpolnjevanju obveznosti iz 39. člena tega zakona.«

Novela ZS-C je bil uveljavljena **aprila 2000**, kar pomeni, da bi morali SIC, imenovani do 1995, dokazila predložiti do oktobra 2000, pri čemer je omogočal »spregled« zahtevane izobrazbe (50/2 člen novele ZS-C). Potrdila pa so bila obvezna, s tem da se prehodna določba 50. člena novele ZS-C sklicuje na dokazila »iz 39. člena«, tj. na dokazila iz 84/4 člena noveliranega ZS. Navedeni odstavek pa se nadalje sklicuje na »dokazila o izpolnjevanju pogojev iz petega odstavka 87. člena tega zakona.«. Morda gre posebej opozoriti na pojem, ki ga zakon uporabi, tj. »**dokazila**«, o čemer bo več navedeno v nadaljevanju.

Peti odstavek 87. člena zakona je bil prvič vključen v zakon prav tako z novelo **ZS-C leta 2000**, in sicer je določil (besedilo, veljavno od leta 2000 do 2011):

»Sodni izvedenci in sodni cenilci so se dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki ter aktivno sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje. Minister, pristojen za pravosodje, lahko določi, da morajo sodni

izvedenci iz posameznih strokovnih področjih v določenem roku opraviti posebne preizkuse znanja glede novih dognanj in metod dela v stroki. Če se izvedenec ne prijavi k preizkusu, ali preizkusa ne opravi, se razreši.»

Z novelo ZS-D⁶ je bilo bistveno širše omogočeno opravljanje izvedenskega dela (črtanje dotedanjega besedila: »...v drugih primerih pa le, če tako določa zakon, ali z dovoljenjem predsednika sodišča...«). Poleg tega pa določba o dovoljenju predsednika sodišča za opravljanje dela zunaj sodnih potreb, ni bila več primerna, saj sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači niso več prisegali pred predsedniki sodišč, zato je bila določba v tem delu črtana.

Pred vstopom v Evropsko unija je morala Slovenija prilagoditi tudi določen del svoje zakonodaje. Tako se je z novelo ZS-F⁷ razširila možnost kandidiranja za sodnega izvedenca, sodnega cenilca in sodnega tolmača tudi na državljane Evropske unije in državljane držav članic Evropskega gospodarskega prostora. Namen spremembe je bil predvsem uskladitev z 39. členom Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki določa načelo prostega pretoka oseb, in s tem predvsem povečanje konkurence med izvedenci, cenilci in tolmači, hkrati pa omogočiti, da bo za čim večje število tujih jezikov možen vpis čim več sodnih tolmačev. Poleg tega je novela zakona bolj natančno in objektivno določila pogoj nekaznovanosti, saj dotedanja navedba moralne neprimernosti v ZS zaradi njene nedoločenosti ni omogočala obrazložene zavrnitve kandidata za sodnega izvedenca, tolmača ali cenilca. Zakon je tudi določil obveznost sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev, da Ministrstvu za pravosodje javijo vsako spremembo kontaktnih podatkov in da so za iste namene dolžni enkrat na leto tudi posredovati pisno izjavo, da so vsi prej posredovani podatki točni, oziroma posodobiti spremenjene podatke. Namen spremembe je bil predvsem v tem, da so podatki v imeniku posodobljeni, saj je del imenika javen in se uporablja za potrebe dela sodišč in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih. Novela ZS-F je tudi razširila omejitve sklicevanja sodnih izvedencev, sodnih cenilcev ali sodnih tolmačev na svoj status. V nekaterih primerih, npr. kadar so sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača omenjali mediji ali ga kritizirali zaradi njegovega dela za sodišče, je bilo nujno, da se je za uspešno obrambo lahko skliceval na svoj status.

Z naslednjo novelo, ZS-H⁸, je bila spremenjena zahteva po višini stopnje izobrazbe na tistih področjih, kjer primanjkuje sodnih izvedencev in ni kandidatov z ustrežno univerzitetno izobrazbo. Novela je tako v primerih, ko za posamezna področja primanjkuje sodnih izvedencev, dopustila izjeme glede pogojev za njihovo imenovanje. Glede na izkušnje v praksi je bilo ocenjeno, da za imenovanje izvedenca za posamezna področja, kjer primanjkuje sodnih izvedencev, zadošča status strokovnjaka s področja, za katerega bo imenovan in da zato ni potreben na primer magisterij.

Kot že navedeno, so bile ob spremljanju področja sodnega izvedenstva v praksi zaznane težave ob razrešitvah sodnih izvedencev, saj izvedenca, ki dela ni opravljal vestno, minister za pravosodje ni mogel razrešiti, če je delo opravljal pravočasno. ZS je namreč določal, da minister za pravosodje razreši sodnega izvedenca med drugim tudi, če ta svojih dolžnosti ne

opravlja redno in vestno. Zgodila pa se je tudi obrnjena situacija, ko izvedenca, ki dela ni opravljal pravočasno, minister za pravosodje ni mogel razrešiti, ker je izvedenec delo opravljal vestno, če predpostavljamo, da ta termin vključuje delo, ki ga sodni izvedenec opravlja po svoji vesti, nepristransko, v skladu s pravili znanosti in strokovnega znanja. Na problematiko je v poročilu za leto 2008 opozoril tudi Varuh človekovih pravic in predlagal ponovni razmislek o ustreznosti ureditve izvedenstva in sprejetje potrebnih ukrepov predvsem za nadzor strokovnosti, vključno s spremembami in dopolnitvami ZS, ki to področje ureja na normativni ravni. Termina »rednosti« in »vestnosti« sta se zato z novelo ZS-I (Uradni list RS, št. 96/09) razdružila. Postopek razrešitve je bilo po spremembi mogoče izvesti šele po pravnomočnosti sodne zadeve, v kateri je izvedenec podal izvedensko mnenje, minister pa je moral za namen ugotavljanja razrešitvenega razloga vestnosti ustanoviti posebno komisijo.

Z novelo **ZS-F leta 2006** je zgoraj navedeni peti odstavek 87. člena postal 6. odstavek 87. člena, njegova vsebina pa se ni spremenila. Ta se je prvič spremenila leta **2011** z novelo ZS-J, ki je navedeni odstavek (še vedno kot šesti) določil:

»Sodni izvedenci so se dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje. Minister, pristojen za pravosodje, lahko določi, da morajo sodni izvedenci iz posameznih strokovnih področij in podpodročij v določenem roku opraviti posebne preizkuse znanja. Če se izvedenec ne prijavi k preizkusu, ali preizkusa ne opravi, se razreši.«

V obrazložitvi novele ZS-J je zapisano *»Spremembe šestega in sedmega odstavka so potrebne zaradi večje jasnosti besedila.«* Ugotoviti je mogoče, da je Zakon o sodiščih leta 2000 (novela ZS-C) prvič določil dolžnost permanentnega izobraževanja SIC, začeni s 84/4 in 87/5 oziroma pozneje 87/6 členom zakona. Razlika med 84/4 in 87/5 (pozneje 87/6) je v tem, da 87/5 (87/6) konkretizira 84/4, medtem ko 84/4 določa časovno obdobje. Ker sta oba odstavka prvič vključena v zakon z novelo ZS-C (2000), gre vpogledati v razloge oziroma obrazložitve, ki je predlagatelja vodila k normiranju obeh odstavkov. V obrazložitvi (ZS-C: I. **2000**) je zapisano: *»Sodni izvedenci in cenilci, ki so kot pomembnejši strokovnjaki v veliko pomoč sodiščem pri razreševanju sodnih zadev, so imenovani za neomejen čas. Praksa je pokazala, da se posamezne stroke tako razvijajo in napredujejo, da prihajajo posamezniki do »strokovnega zaostanka«. Zato je potrebno, da se vsaj vsakih pet let preveri njihovo znanje zlasti glede novih dognanj in metod v stroki. Temu je namenjeno določilo novega četrtega odstavka 84. člena. Določilo novega 87. člena zaostruje pogoje za imenovanje novih sodnih izvedencev, zlasti pa za njihovo permanentno strokovno izpopolnjevanje. Praksa je pokazala, da je zlasti na določenih strokovnih področjih (kot na primer pri ocenjevanju nepremičnin v zvezi z denacionalizacijskimi postopki) prišlo do novih problemov, ki terjajo drugačen strokoven pristop, ki v dosedanji praksi ni bil nujen. V takih primerih lahko minister, pristojen za pravosodje, ne glede na prvotno imenovanje za neomejeni čas, določi dodatne preizkuse znanja, ki jih morajo izvedenci določene stroke obvladovati, sicer svojega dela ne morejo nadaljevati.«*

Novela ZS-J je leta 2011 četrti odstavek 84. člena spremenila:

»Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov so dolžni sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači po preteku petih let od dneva imenovanja in po preteku vsakih nadaljnjih pet let predložiti ministru, pristojnemu za pravosodje, dokazila o strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma o sodelovanju na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih iz šestega odstavka 87. člena tega zakona.«

Mogoče je ugotoviti, da je ta odstavek konkretiziral šesti odstavek 87. člena zakona, in sicer v delu, ki se nanaša na **»dokazila«**, ki jih je opisuje kot **»dokazila o strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma o sodelovanju na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih«**, hkrati pa ponovno napoti na 87/6 zakona. Kot predhodno že navedeno, je novela ZS-J leta 2011 posegla tudi v 87/6 člen, a, kot navedeno v obrazložitvi ZS-J (2011), zgolj **»zaradi večje jasnosti besedila«**. Vsebinsko torej ne.

Ves čas nastanka in spreminjanja predpisa je jasno, da je zakonodajalec bil primoran zaradi mestoma nedorečenosti **prilagajati normativne okvirje, brez dvoma pa je mogoče zaključiti, da je bila vselej v ospredju tendenca po zagotavljanju visoke ravni usposobljenosti SIC**. Iz obrazložitve predloga ZS-J leta 2011 lahko beremo: *»Vsebinska novost je dolžnost sodnih izvedencev, sodnih tolmačev in sodnih cenilcev, kot neodvisnih strokovnjakov in zunanjih sodelavcev sodišča, da sodelujejo na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, kot tudi to, da se seznanjajo z novimi dognanji in metodami v praksi, s čimer ohranjajo raven strokovnosti in napredka s področja, na katera so imenovani. Predlagatelj zakona obveznosti določene s predlaganim spremenjenim četrtem odstavkom določa tudi za sodne tolmače, saj se morajo tudi ti stalno seznanjati z novo terminologijo in izrazoslovjem. Predlagana sprememba, da so dolžni sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači po preteku petih let od dneva imenovanja in po preteku vsakih nadaljnjih pet let predložiti ministru za pravosodje, dokazila iz šestega odstavka 87. člena, in ne iz petega, je redakcijske narave.«* Iz obrazložitve in geneze nastanka predpisa gre razbrati, da ni ključnega pomena vprašanje nosilca organiziranja posvetovanja in izobraževanja (*»pristojni državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje«*), temveč vprašanje vsebine posvetovanja in izobraževanja (*»strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma o sodelovanju na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih«*). Vprašanje vsebine je nedvomno tudi ključen namen in predpogoj ohranitve licence za SIC. V nasprotnem primeru upravni organ ne bi presojal vsebin posameznih usposabljanj in izobraževanj, prav tako pa ne bi v zvezi s predložitvijo le-teh izražal pričakovanja tudi glede vsebine dokazil, ampak bi vsakokratno dokazilo presojal zgolj in le po navedbi nosilca organizacije izobraževanja, brez kakršnekoli vsebinske presoje. Četudi zakon zamejuje organizatorja izobraževanja na *»pristojni državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje«*, pa navedeno ne pomeni, da je vsebina dokazila brezpredmetna. Po naravi stvari in zlasti namenu je nedvomno najpomembnejša in ključna prav vsebina dokazila.

Zaradi povečanja števila zadev, v katerih se pojavlja dvom o pristnosti podpisa sodnega tolmača, je bila potrebna dopolnitev zakona, in sicer je bila z novelo ZS-K⁹ vzpostavljena posebna zbirka podpisov in pečatov, ki je omogočila preverjanje pristnosti podpisa in pečata sodnega tolmača na listini, namenjeni za uporabo v tujini. Novela je tudi naložila novo

zapriseženim sodnim tolmačem dolžnost deponiranja svojih podpisov in pečatov v tridesetih dneh po zaprilegi, medtem ko je prehodna določba naložila to dolžnost že zapriseženim sodnim tolmačem v treh mesecih po uveljavitvi zakona.

Z zadnjo novelo ZS-L¹⁰ se je zaradi večje učinkovitosti in ekonomičnosti postopka imenovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev le-ta spremenil v t.i. »pozivni sistem«, s katerim Ministrstvo za pravosodje na določeno časovno obdobje objavi poziv k predložitvi vlog za imenovanje, s katerim se pozove zgolj strokovnjake s tistih področjih, ki niso pokrita v zadostni meri, da bi sodiščem omogočala nemotene delovanje in vodenje sodnih postopkov.

Če se je s predhodnimi novelami širila možnost uporabe statusa sodnega izvedenca in sodnega cenilca, se je z zadnjo spremembo ZS to omejilo na sodelovanje v sodnih in upravnih postopkih ter kadar drug zakon ali uredba določa njihovo delovanje. Osnovna ideja instituta sodnega izvedenca, sodnega cenilca in sodnega tolmača je namreč priskrbeti pripomoček sodniku, ki mu pomaga tam, kamor znanje sodnika ne seže. Tu se kaže tudi sfera dometa Ministrstva za pravosodje, ki je pristojno za zagotavljanje splošnih pogojev za delo sodišč, zato lahko Ministrstvo za pravosodje zagotavlja ustrezno skrb nad delom sodnih izvedencev, sodnih tolmačev in sodnih cenilcev samo v tistem delu, kjer se osebe sklicujejo na tak status v okviru sodnih in upravnih postopkov, oziroma tudi v primerih, kjer se neupravičeno sklicujejo na ta status. V vseh drugih primerih, ko osebe imenovane za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača dajejo strokovna mnenja, ceniitve ali prevode oziroma opravljajo tolmačenja, se šteje, da delo opravljajo kot strokovnjaki, tako da za njih veljajo predpisi in pogoji vezani na vsak posamezen primer. Posledično je možno, da tudi drugi zakoni določajo delo sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, ki ni namenjeno sodnim in upravnim postopkom, vendar veljajo ti predpisi v razmerju do ZS kot *lex specialis* in morajo določati lastne zakonske okvire takšne dejavnosti (na primer pogoje dela, izbiro osebe, nadzor nad kakovostjo dela ipd.). Omenjena določba je bila tudi predmet ustavne presoje (Odločba št. U-I-84/15 z dne 18. 5. 2017) na podlagi zahteve Državnega sveta za oceno ustavnosti drugega odstavka 85. člena Zakona o sodiščih. Ustavno sodišče je presodilo, da prvi odstavek 85. člena Zakona o sodiščih ni v neskladju z Ustavo.

Pravilnik o sodnih izvedencih, ki je veljal od 15. 4. 1995 do 13. 2. 2002, izdan pa je bil na podlagi 91. člena Zakona o sodiščih, je glede strokovnega izpopolnjevanja določal, da se morajo sodni izvedenci »*strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati z vprašanji izvedenstva na svojem področju. Dolžni so sodelovati na posvetovanjih, kadar jih s tem namenom skliče pristojen državni organ.*«. Za sodne izvedence, imenovane po dotedanjih predpisih, je predpisoval, da »*nadaljujejo z delom po določbah tega pravilnika*«. Mogoče je ugotoviti, da je **šele ZS-C leta 2000 konkretiziral področje strokovnega izpopolnjevanja**, in sicer, kot zgoraj omenjeno, tako **glede obdobja (na pet let) kot glede vsebine**, pri čemer je vsebino dodatno konkretizirala še novela ZS-J leta **2011**. Pravilnik je prav tako sledil takšnemu razvoju. Sprva (1995) z dokaj ohlapno določbo 11. člena, nadalje pa je temu sledil Pravilnik o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih (Uradni list RS, št. 7/2002, 75/2003, 72/2005, 71/2007, 84/2008, 88/2010), ki je kot dokazilo o ustreznem strokovnem znanju ter praktičnih sposobnostih in izkušnjah predpisal, da se »*upošteva natančna navedba področja in trajanja*

*poklicnih izkušenj in zaposlitev kandidata, potrdila o udeležbi na strokovnih posvetovanjih in drugih izobraževalnih oblikah, podatki o objavljenih strokovnih in znanstvenih prispevkih, raziskovalni in izobraževalni dejavnosti, mnenja, ocene in priporočila strokovnih združenj in drugih strokovnih institucij s področja, na katerem želi kandidat opravljati izvedensko oziroma cenilsko delo, ter druga ustrezna potrdila in izjave o strokovnosti«. Iz navedenega besedila je ponovno vidno, da je v ospredju vprašanje vsebine »potrdil in izjav o strokovnosti«. Pravilnik omeni tudi »podatke«, »mnenja«, »ocene«, »priporočila«, skratka gre očitno za **formo, ki ni v primarnem ospredju**, temveč je v ospredju njena **vsebina**, kar je nenazadnje po naravi stvari tudi ključno merilo za presojo strokovne usposobljenosti. V 9. členu je Pravilnik leta 2002 predpisal: »**Če predložena dokazila ne zadoščajo za oceno strokovnega znanja ter praktičnih sposobnosti in izkušenj, je na zahtevo ministra (četrti odstavek 87. člena zakona) kandidat dolžan predložiti mnenje državnega organa, zavoda oziroma strokovnega združenja ali druge strokovne institucije s področja, na katerem želi opravljati izvedensko oziroma cenilsko delo, z obrazloženo oceno o kandidatovi strokovnosti in sposobnosti.**«. Mogoče je ugotoviti, da je izvedbeni akt omogočal presojo predloženih dokazil in **v primeru nezadostitve oceni strokovnega znanja**, nadalje še »mnenje državnega organa, zavoda oziroma strokovnega združenja ali druge strokovne institucije«. Navedena dikcija je veljala v obdobju 2002 do 2007. Leta 2007 je bila delno spremenjena, a ne po vsebini (»**Če dokumentacija ne zadostuje...**«), leta 2008 pa je bil navedeni 9. člen črtan.*

S prehodno določbo 19. člena Pravilnika o spremembah in dopolnitvah pravilnika o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih, objavljenega 1. 8. 2003, je bilo določeno tudi:

»Izvedence oziroma cenilce, imenovane v skladu s predpisi, ki so veljali do 15. 4. 1995, minister v šestih mesecih od uveljavitve tega pravilnika po uradni dolžnosti imenuje za strokovna področja, za katera izpolnjujejo pogoje.

Imenovanje iz prejšnjega odstavka se opravi na podlagi ministrstvu priloženih dokazil o izpolnjevanju pogojev iz petega odstavka 87. člena zakona. Če iz predloženih dokazil ni mogoče oceniti izpolnjevanja pogojev za posamezno strokovno področje, se imenovanje opravi po predložitvi dodatnih dokazil, ki jih izvedenec oziroma cenilec posreduje na zahtevo ministra.«.

Takrat veljavni peti odstavek 87. člena Zakona o sodiščih (2003) je določal: »Sodni izvedenci in sodni cenilci so se dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki ter aktivno sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje. Minister, pristojen za pravosodje, lahko določi, da morajo sodni izvedenci iz posameznih strokovnih področjih v določenem roku opraviti posebne preizkuse znanja glede novih dognanj in metod dela v stroki. Če se izvedenec ne prijavi k preizkusu, ali preizkusa ne opravi, se razreši.«. Dokazila o izpolnjevanju pogojev pod izrazom »**dokazila**« v tem odstavku niso izrecno navedena, kajti ponovno gre poudariti, da je bila z veliko verjetnostjo v ospredju seveda **vsebina »dokazil**«. In nadalje je prehodna določba Pravilnika (2003) še določala, kako je v primeru, »**Če iz predloženih dokazil ni mogoče oceniti izpolnjevanja**

pogojev za posamezno strokovno področje...«, kar ponovno kaže na to, da ni bilo mogoče enoznačno oceniti zgolj formo »dokazil«, ampak seveda njeno **vsebino**.

Pojem »dokazila«, po pregledu celotne geneze nastanka, spreminjanja in dopolnjevanja predpisa, ni mogoče pojmovati zgolj kot formular, izdan s strani »*pristojnega državnega organa, pooblaščenega organizacije ali strokovnega združenja*«, ampak se vselej navedeno »dokazilo« presoja po njegovi **vsebini**.

Pogoj izpolnjevanja strokovnega znanja

Zakon o sodiščih je že ob prvem sprejemu (1994) predpisal kot pogoj za sodnega izvedenca, da »*ima strokovno znanje in sposobnosti za določeno vrsto izvedenskega dela*«. Nadalje je določil, da lahko zaradi ugotavljanja tega pogoja minister, pristojen za pravosodje, odredi poseben preizkus strokovnosti pred komisijo.

Nadalje je ponovno novela ZS-C v letu 2000 predpisala obširnejše podlage za potrebe ugotavljanja pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje izvedenskega dela, in sicer je šlo za zahtevo, da kandidat predloži mnenje »*ustreznega državnega organa, zavoda oziroma strokovnega združenja ali druge institucije*«, lahko pa se mu odredi tudi poseben preizkus strokovnosti pred komisijo.«. Navedena določba »*Zaradi ugotavljanja pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje izvedenskega dela minister, pristojen za pravosodje, zahteva od kandidata predložitev mnenja ustreznega državnega organa, zavoda oziroma strokovnega združenja ali druge institucije, lahko pa odredi tudi poseben preizkus strokovnosti pred komisijo, sestavljeno iz strokovnjakov s področja, na katerem bo oseba opravljala izvedensko delo. Člani komisije morajo imeti najmanj takšno strokovno izobrazbo kot kandidat za sodnega izvedenca.*« je še danes v veljavi, medtem ko so jo vse od leta 1995 spremljali Pravilniki (sprva Pravilnik o sodnih izvedencih 1995, pozneje Pravilnik o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih), ki so, kot predhodno že obrazloženo, konkretnije opredeljevali »dokazila«, »dokumentacijo«, »mnenja«, »ocene« ter uporabljali druga poimenovanja, ki kažejo na zaključek, da oblika ni bila v primarnem ospredju, temveč vseskozi njena vsebina. Prav vsebina (stroka, znanje, usposobljenost), kot bomo razvideli iz nadaljevanja obrazložitve ter besedil posameznih določb predloga zakona, (p)ostaja ključna rdeča nit tudi celotnega predloga zakona.

1.1.3 Pregled sprememb podzakonskih predpisov

– Pravilnik o sodnih izvedencih (Uradni list RS, št. 19/94)

Izvedensko delo lahko opravljajo tudi podjetja, zavodi ali državni organi, ki so strokovno usposobljeni za določeno področje izvedenskega dela. Podjetje, zavod oziroma državni organ za vsako posamezno izvedensko delo določi strokovnjaka ali strokovnjake, ki bodo pred sodiščem nastopali kot izvedenci.

Preizkus strokovnosti se opravlja ustno pred komisijo iz drugega odstavka 87. člena zakona o sodiščih, sestavljeno iz dveh strokovnjakov s tistega področja na katerem bo oseba opravljala izvedensko delo. Komisija ima sedež pri Ministrstvu za pravosodje, kjer se tudi opravlja

preizkus strokovnosti.

– Pravilnik o sodnih cenilcih (Uradni list RS, št. 20/95)

V primerjavi s pravilnikom o sodnih izvedencih, so bili lahko sodni cenilci samo fizične osebe in imenovani le za eno področje cenilskega dela. Za dve ali več področij cenilskega dela je lahko imenovan le, če za vsako področje izpolnjuje pogoje iz 87. člena zakona o sodiščih.

Vrste cenilskega dela so: kmetijska zemljišča in kmetije, gozdovi, gradbeni objekti in stavbna zemljišča.

– Pravilnik o tarifi za plačilo storitev sodnih izvedencev in sodnih cenilcev (Uradni list RS, št. 61/97, 72/98, 88/00, 102/01 in 7/02)

Pravilnik o tarifi za plačilo je urejal povrnitev stroškov, ki jih imajo sodni izvedenci in sodni cenilci v zvezi z izvedenskim delom oziroma ceno ter višino in način vrednotenja za odmero nagrade za njihovo delo (potni stroški, stroški za prehrano in prenočišče, nadomestilo plače oziroma izgubljenega dohodka, materialni stroški). Za izračun nagrade se je uporabljala točkovna tarifa, vrednost točke pa se je tekom leta spreminjala (od začetne 76,5 SIT do 100 SIT leta 2001).

– Pravilnik o sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 17/96, 8/97, 72/98, 88/00 in 102/01)

Pravilnik je določal vsebino in način opravljanja preizkusa znanja oseb, ki želijo biti imenovane za sodne tolmače, način poslovanja sodnih tolmačev ter način plačevanja in razrešitve sodnih tolmačev. Vrednost točke je bila 66,50 SIT in usklajena z odvetniško in notarsko tarifo in se je spreminjala v skladu z njima ter je določena v neto znesku.

– Pravilnik o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih (Uradni list RS, št. 7/02 in nadaljnje spremembe)

S pravilnikom o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih se je združila ureditev obeh področij (izvedenstva in cenilstva), pravilnik pa je določil tudi tarifni del. Poleg tega je pravilnik podrobneje določil pogoje za imenovanje, postopek in način imenovanja. Prejšnja pravilnika nista urejala postopka razrešitve sodnega cenilca oziroma sodnega izvedenca. Z novim pravilnikom je to vprašanje urejeno, in sicer postopek razrešitve iz razlogov, določenih v ZS. Pravilnik je določil tudi vsebino in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti, pripravljalne seminarje in poseben preizkus znanja. Pravilnik je uvedel tudi štampiljko in izkaznico. Novi pravilnik je tudi skrajšal rok, v katerem mora sodni cenilec oziroma izvedenec javiti sodišču, da ne more opraviti dela v zahtevanem času. Po prejšnjem pravilniku je znašal ta rok 30 dni, novi pravilnik pa je določil 15 dni. Razlog za skrajšanje tega roka je v tem, da bi zagotovili hitrejše obravnavanje sodnih zadev.

Pravilnik je določil, da se vrednost točke usklajuje z vrednostjo točke po odvetniški tarifi.

– Pravilnik o sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 49/02 in nadaljnje spremembe)

Pravilnik je podrobneje uredil način imenovanja in razrešitve sodnih tolmačev in sodnih tolmačev, vsebino in način opravljanja preizkusa znanja oseb, ki želijo biti imenovane za

tolmače, način poslovanja tolmačev, tarifo za plačevanje nagrade za delo tolmača in povrnitev stroškov, ki jih je tolmač imel v zvezi s svojim delom kot tolmač. Natančno pa je pravilnik določil tudi vsebino in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti, pripravljalne seminarje in poseben preizkus znanja.

Pravilnik je določil, da se vrednost točke usklajuje z vrednostjo točke po odvetniški tarifi.

Pravilnik o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih (Uradni list RS, št. 88/10, 1/12, 35/13 in 50/15)

Pravilnik se usklajuje s spremembami Zakona o sodiščih. V primerjavi s prej veljavnim pravilnikom se sodni izvedenci in cenilci prijavljajo na poziv Ministrstva za pravosodje. Imenovanje se ne objavlja več v Uradnem listu, ampak se imenovanje vpiše v imenik izvedencev, katerega javni del je objavljen tudi na spletni strani ministrstva.

Natančneje je določen potek in ocenjevanje pisnega in ustnega preizkusa znanja. Omejitev ponavljanja preizkusa se je z dveh spremenila na tri preizkuse.

Tarifni del se je s točkovnega sistema spremenil v nominalni sistem (vrednost opravljene storitve je določena v €).

Pravilnik o sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 88/10, 1/12, 35/13 in 50/15)

V primerjavi s prej veljavnim pravilnikom suspenz sodnih tolmačev ni več možen (samo razrešitev). Natančneje je določen potek in ocenjevanje pisnega in ustnega preizkusa znanja. Omejitev ponavljanja preizkusa se je z dveh spremenila na tri preizkuse. Tarifni del se je s točkovnega sistema spremenil v nominalni sistem (vrednost opravljene storitve je določena v €).

Pregled imenovanj in razrešitev po letih (2007 – 2017)

Iz spodnjih tabel so po posameznih letih razvidni podatki o imenovanju in razrešitvah sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev, in sicer po letih od 2007 do 2017 (delni podatki za zadnje leto). Trend razrešitev in imenovanj (ter nadaljnja pojasnila v zvezi s tem) je jasno razviden iz priloženih grafov na koncu tabelarnega dela pregleda.

Leto 2007:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	9	11	20
Sodni cenilci	1	2	3
Sodni tolmači	/	3	3
SKUPAJ	10	16	26

Imenovanja	Sodni izvedenci in cenilci	Sodni tolmači
	130	14

Leto 2008:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	2	23	25
Sodni cenilci	/	14	14
Sodni tolmači	/	8	8
SKUPAJ	2	45	47

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	99	73	55	15

Leto 2009:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	3	27	30
Sodni cenilci	1	18	19
Sodni tolmači	/	1	1
SKUPAJ	4	46	50

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	107	59	19	43

Leto 2010:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	3	19	22
Sodni cenilci	2	5	7
Sodni tolmači	1	3	4
SKUPAJ	6	27	33

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	150	80	79	31

Leto 2011:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	14	4	18
Sodni cenilci	9	5	14
Sodni tolmači	/	2	2
SKUPAJ	23	11	34

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	88	33	46	14

Leto 2012:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	103	19	122
Sodni cenilci	78	8	86
Sodni tolmači	/	2	2
SKUPAJ	181	29	210

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	64	30	24	12

Leto 2013:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	64	11	75
Sodni cenilci	47	4	51
Sodni tolmači	/	3	3
SKUPAJ	111	18	129

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	76	46	20	13

Leto 2014:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	3	13	16

Sodni cenilci	5	8	13
Sodni tolmači	2	3	5
SKUPAJ	10	24	34

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	24	12	2	10

Leto 2015:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	8	38	46
Sodni cenilci	5	24	29
Sodni tolmači	1	19	20
SKUPAJ	14	81	95

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	38	13	13	16

Leto 2016:

Razrešitve	Po uradni dolžnosti	Na lastno željo	SKUPAJ
Sodni izvedenci	4	26	30
Sodni cenilci	5	11	16
Sodni tolmači	/	11	11
SKUPAJ	9	48	57

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	25	20	3	3

Leto 2017:

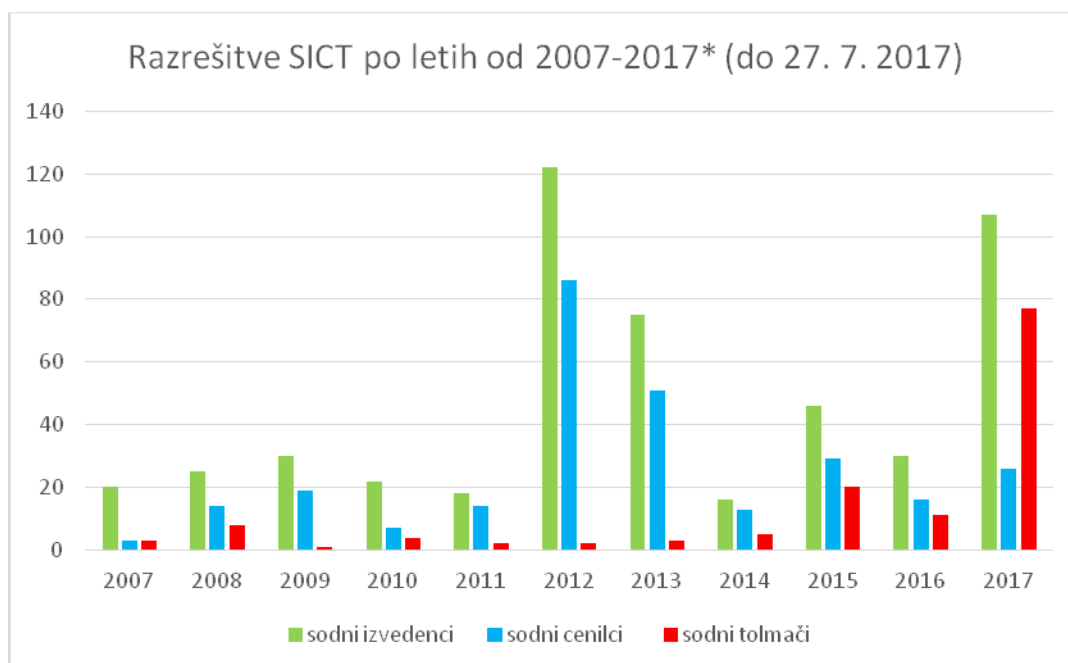
Razrešitve	SKUPAJ
Sodni izvedenci	107
Sodni cenilci	26

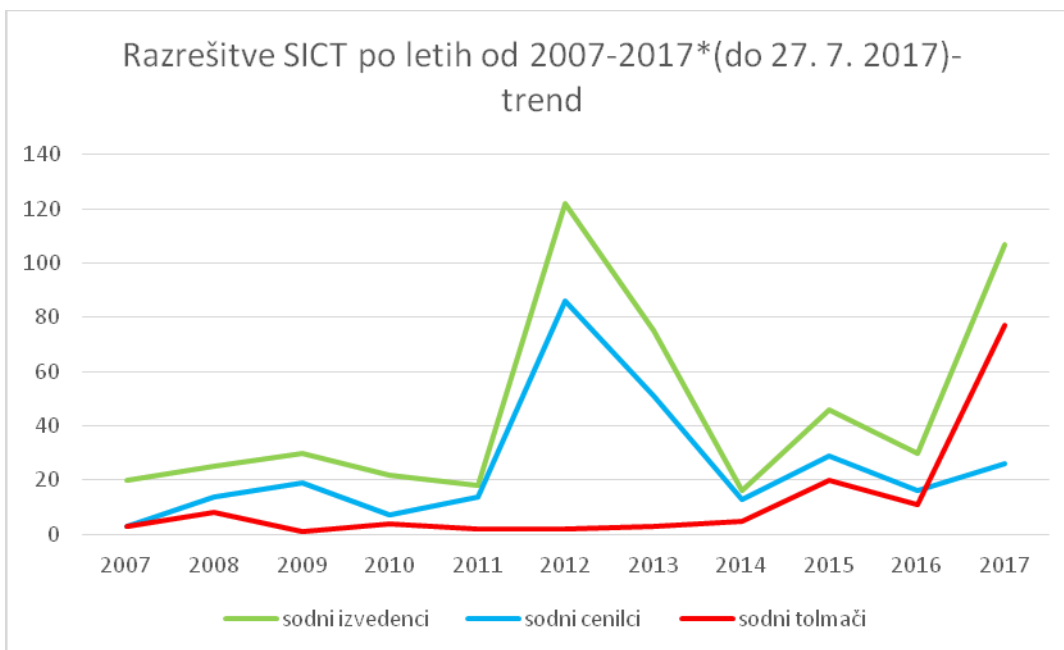
Sodni tolmači	77
SKUPAJ	210

Imenovanja	Skupaj oseb	Status - sodni izvedenec	Status - sodni cenilec	Status - sodni tolmač
SKUPAJ	19	8	3	9

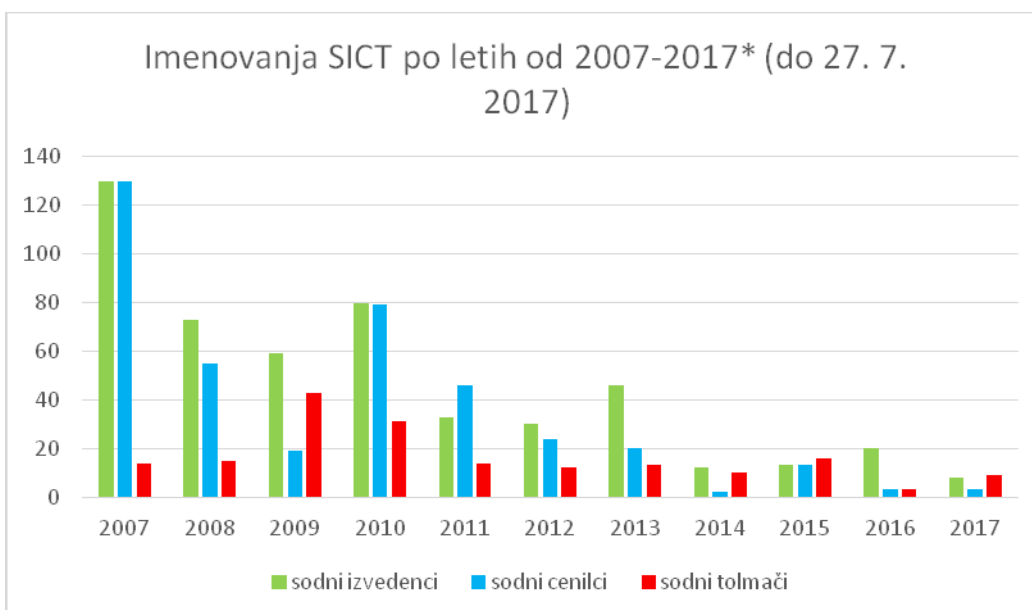
Glede na podatke o razrešitvah sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev je mogoče ugotoviti, da je bilo v vsakem letu v obdobju od 2007 do 2017 največ razrešitev oseb s statusom sodnega izvedenca, sledi razrešitev oseb s statusom sodnega cenilca in nato sodnega tolmača. Obsežnost razrešitev v letih 2012 pa tudi 2017 (čeprav predlagatelj zaenkrat razpolaga še parcialnimi podatki za leto 2017) je mogoče pripisati predvsem obdobjnemu preverjanju ustreznosti predložitve dokazil o strokovnem izpopolnjevanju, katerega predlagatelj skladno z veljavnim ZS opravlja vsakih pet let od dneva imenovanja.

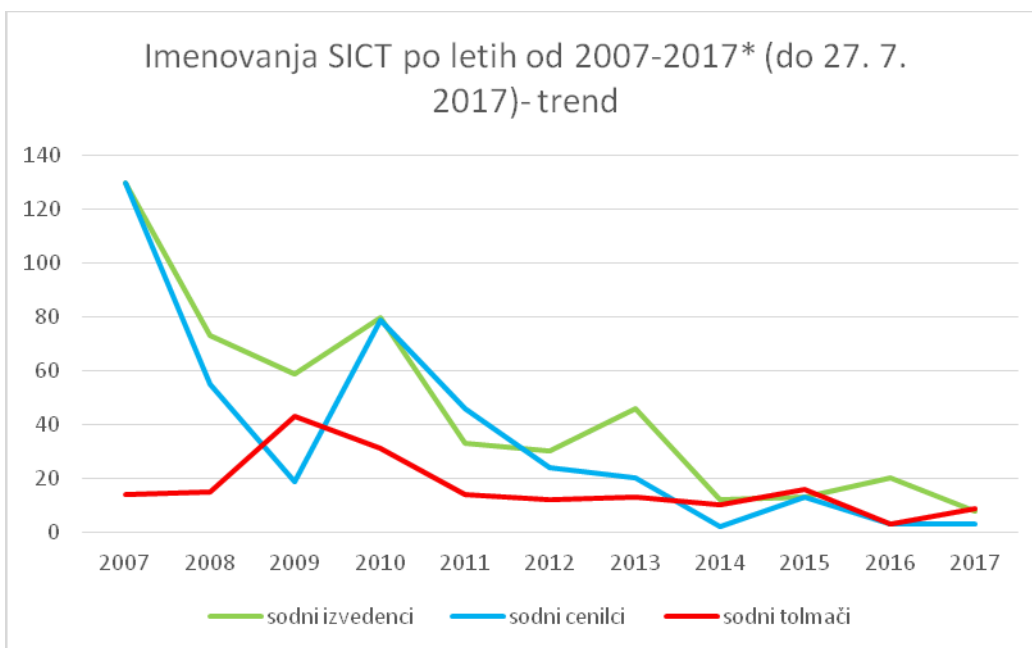
V nadaljevanju je prikazan trend razrešitev in imenovanj po letih v obdobju od 2007 do 2017. Ob tem velja izpostaviti, da je kriterij za število prikazanih razrešitev in imenovanj status sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača in ne število oseb (ena oseba ima lahko namreč tudi status sodnega izvedenca in sodnega cenilca hkrati).

Upošteva je podatke o imenovanjih sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev pa je mogoče ugotoviti, da število novo imenovanih sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev z leti upada, edino za sodne tolmače velja ugotoviti, da gre trend imenovanj vendarle navzgor. Še vedno je (v povprečju) največ imenovanih sodnih izvedencev, sledijo sodni cenilci in sodni tolmači. Predlagatelj poudarja, da je k zmanjševanju števila novo imenovanih sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev (delno) pripomogla tudi ureditev, ki je uvedla t.i. pozivni sistem v proces imenovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev (novela ZS iz leta 2015).

Poleg omenjenega pozivnega sistema je potrebno izpostaviti, da so se pogoji imenovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev v zadnjem desetletju zaostri, večji pa je tudi strošek opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti. Ne glede na vse navedene možne razloge pa je strmo padajoč trend imenovanj lahko zaskrbljujoč. Realne posledice bi bilo mogoče ugotoviti s hkratnim pregledom obsega dela obstoječih sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev (tudi iz tega razloga predlog zakona normira poročanje o delu). Vse to pa nedvomno kaže tudi na potrebo po prenovi ureditve celotnega področja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev.

Iz spodnje preglednice je razvidno število sodnih izvedencev, cenilcev in/ali tolmačev v odvisnosti od števila področij ali/in podpodročij, za katera so imenovani. Tekom usklajevanj se je postavilo vprašanje, koliko je oseb, ki imajo hkrati licenco za več področij ali podpodročij.

Število področij / število podpodročij	Izvedenci in cenilci (osebe z dvema statusoma)		Cenilci (samo en status)	Izvedenci (samo en status)	Skupaj cenilci	Skupaj Izvedenci	Tolmači
	Število za SC	Število za SI	Število SC	Število za SI	Število SC	Število za SI	Število za ST
1 pod./ 1 podp.	338	352	144	477	428	829	405
1 pod./ 2 podp.	89	88	41	136	130	224	76
1 pod./ 3 podp.	32	29	10	71	42	100	19
1 pod./ 4 podp.	14	9	3	3	17	14	11
1 pod./ 5 podp.	8	7	6	5	14	13	2
1 pod./ 6 podp.	5	4	1	2	6	6	
1 pod./ 7 podp.	5	4	1	1	6	5	
1 pod./ 8 podp.	2	0	1	2	3	2	
1 pod./ 9 podp.	0	2	0	1	0	3	
1 pod./ 10 podp.	1	0	0	0	1	0	
1 pod./ 11 podp.	1	0	0	0	1	0	
2 pod./ 2 podp.	11	17	2	12	13	29	
2 pod./ 3 podp.	13	7	3	8	16	23	
2 pod./ 4 podp.	4	3	3	0	7	3	
2 pod./ 6 podp.	0	0	0	1	0	1	
3 pod./ 3 podp.	2	2	0	0	2	2	
3 pod./ 4 podp.	2	2	0	1	2	2	
3 pod./ 6 podp.	0	1	0	0	0	1	
4 pod./ 4 podp.	1	1	0	0	1	1	
skupaj zaprišeženih	529		215	678	744	1.207	513
Moški	444		169	488	613	932	168
Ženske	85		54	190	139	275	345

Razvidno je, da je med licenciranimi sodnimi izvedenci in cenilci velika večina takšnih, ki imajo dovoljenje za eno področje in znotraj področja za eno podpodročje. Število je višje tudi pri osebah, ki so licencirane za največ tri podpodročja znotraj istega področja. Podobna ugotovitev velja tudi za osebe z enim statusom, pri čemer gre dodati, da gre novejši trend (novejše zaprisege) v smeri zmanjšanja števila področij oziroma podpodročij pri posamezni osebi. Predvidevamo lahko, da je razlog za to tudi obvezna napotitev na preverjanje strokovne usposobljenosti in nadalje na obveznost predložitve potrdil o usposabljanju. Pri preglednici gre za podatke na dan 14.11.2017, ko je v imenik sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev vpisanih skupaj 1.934 oseb (ena oseba ima status sodnega izvedenca in tolmača skupaj).

1.2 Razlogi za sprejem zakona

Predlagatelj ugotavlja, da je trenutno področje sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja glede na okoliščino, da gre za področje (pravo)sodne uprave¹¹, sicer ustrezno umeščeno v XII. poglavje Zakona o sodiščih, vendar se je zakonska ureditev tega področja skozi leta njenega izvajanja izkazala za nezadostno oziroma preozko zastavljeno, saj potrebuje omenjeno področje širšo, podrobnejšo in glede na izpostavljenost ter pomembnost problematike predvsem samostojno ureditev. Gre za statusna in organizacijska vprašanja s tega področja in ne za procesne vsebine delovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, ki jih kot takšne uokvirjajo postopkovni predpisi¹².

Gledano z vidika materije, ki jo vse od prvega sprejema Zakona o sodiščih (1994) ureja ta

zakon, je mogoče ugotoviti, da celovita prilagoditev s tega področja vse od leta 1994 ni bila izvedena, temveč so bile zgolj nadgrajene obstoječe določbe v okviru Zakona o sodiščih. Upošteva pomembnost vloge, ki jo imajo sodni izvedenci, cenilci in tolmači, je potrebno temu področju nedvomno posvetiti večjo pozornost, tako v vsebinskem pogledu kot tudi z vidika formalno sistemske umeščenosti v nabor pravnih predpisov, pri čemer predlagatelj predlaga urejanje s samostojnim zakonom.

Sedanja ureditev se izkaže kot nezadostno v več pogledih. Ne samo po oceni predlagatelja, ampak tudi po oceni stroke, ima slednja bistveno premalo vpliva na področju imenovanja, ohranitve licence in razrešitev sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev. Trenutno veljavna zakonodaja stroko neposredno, a hkrati precej odprto in neopredeljeno vključuje le v primeru podajanja mnenj v postopkih imenovanja, imenovanja strokovnih komisij v postopkih imenovanj sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ter v postopkih njihovih morebitnih razrešitev v primeru očitka nevestnosti, nima pa izrecnega oziroma ustreznega zakonskega vpliva na vsebinske segmente kakovosti znanj in veščin posameznih kandidatov tako v fazi pridobivanja kot ohranitve licence, nima neposrednega (zakonskega) vpliva na oblikovanje strokovnih področij ali podpodročij njihovega delovanja, katalogov znanj, smernic za izdelavo mnenj, cenitev in podobno.

Z uveljavitvijo nekaterih novih institutov, ki zagotavljajo neposreden vpliv stroke na zgoraj izpostavljena področja, se nedvomno utrjuje strokovna kakovost in njena samoregulacija.

Kot problematična se je pri veljavni ureditvi pokazala tudi razpršenost oziroma raznolikost strokovnih področij oziroma jezikov. Trenutno je namreč v imeniku sodnih izvedencev in sodnih cenilcev kar 79 strokovnih področij¹³ in 438 strokovnih podpodročij ter 39 jezikov. Sodni izvedenci in cenilci nekaterih strokovnih področij in podpodročij so sicer (prostovoljno) povezani v društva oziroma združenja, ni pa to mogoče trditi za prav vsa strokovna področja in podpodročja. Predlagatelj ocenjuje, da na strani stroke tako manjka enotno telo, kar bi deležnikom omogočalo, da bi odgovore na vprašanja s področja stroke pridobivali hitro, kompetentno, tj. strokovno objektivno in predvsem centralizirano. Predlagani zakon predmetno problematiko rešuje z oblikovanjem strokovnih teles oziroma forumov, kot so Strokovni svet, Stalna strokovna telesa in Začasna strokovna telesa, do katerih se bo opredelil v nadaljevanju.

Eden izmed razlogov za sprejem predlaganega zakona je zagotovo tudi dejstvo, da je lahko sodni izvedenec, cenilec ali tolmač na podlagi trenutno veljavnih določb Zakona o sodiščih v primeru, da stori določeno kršitev pri opravljanju dela, sankcioniran zgolj z razrešitvijo ali pa se postopek za razrešitev zoper njega ustavi. Nedvomno pa gre v skladu s splošnim načelom sorazmernosti in individualizacije sankcij po naravi stvari pričakovati, da sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ne izgubi svojega statusa že zaradi tega, ker je storil lažjo kršitev, temveč je za to sankcioniran s sankcijo, sorazmerno teži kršitve. Z uvedbo disciplinskega postopka, kar je ena ključnih novot predlagane ureditve, se tako krepi ne samo odgovornost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, temveč se uveljavlja tudi načelo sorazmernosti v relaciji med kršitvijo in sankcijo, kar je eno ključnih demokratičnih načel zlasti v sferah kaznovalnega prava, ko gre za presojo odklonskih pojavov posameznika v okviru statusa, ki mu je zaupan.

Nadalje velja ugotoviti, da je stroka večkrat izrazila pomislek o tem, da strokovne usposobljenosti oziroma izpopolnjevanja ne gre preverjati zgolj s štetjem in prebiranjem potrdil o udeležbi na strokovnih posvetovanjih in izobraževanjih, kot to določa trenutno veljavna ureditev, temveč bi lahko sodni izvedenci, cenilci in tolmači svojo strokovnost izkazovali tudi na drugačne načine, ki pa jih sedanja regulativa ne pozna. Predlagatelj izpostavlja, da je tovrstno štetje potrdil in ocenjevanje njihove ustreznosti res izjemno časovno obsežno in presega zmožnosti presoje zaposlenih o tem, ali je določeno izobraževanje ustrezno in visoko strokovno, ali pa je bilo organizirano zgolj v komercialne namene. Predlagani zakon zato podeljuje več pristojnosti Strokovnemu svetu, ki lahko strokovno usposobljenost vsakih pet let od dneva imenovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ugotavlja na več možnih načinov, štetje in presoja zgoraj navedenih potrdil pa predstavlja zgolj enega izmed njih.

1.2.1 Problematika odsotnosti enovitega strokovnega foruma znana že več let

Upoštevajoč okoliščino, da je bil v letu **2005** sprejet Pravilnik o zagotovitvi sredstev za strokovno izpopolnjevanje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev¹⁴, je predlagatelj preveril stanje izplačil sredstev, ki jih je izplačal posameznim združenjem oziroma društvom. Navedeni Pravilnik (ki je v predlogu zakona predviden za razveljavitev) je namreč po mnenju predlagatelja pomenil **prvi korak v smeri zagotavljanja pomena in vloge stroki**. Določil je, da se za namen strokovnega izpopolnjevanja sodnih izvedencev in sodnih cenilcev sredstva zagotavljajo in prispevajo strokovnim združenjem sodnih izvedencev oziroma cenilcev tudi iz proračuna. Kot pogoja za dodelitev finančnih sredstev, ki morata biti izpolnjena hkrati, je določil:

- predhodno priznanje določenemu združenju, da izpolnjuje strokovne pogoje za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja in
- prehodna objava letnega programa izpopolnjevanja sodnih izvedencev in sodnih cenilcev s podrobnejšo vsebino in seznamom predpisov in strokovne literature s strani združenj iz prejšnjega člena na uradni spletni strani Ministrstva za pravosodje.

Za izdajo predhodnega priznanja je (bil) pristojen minister za pravosodje, ki o tem izda poseben sklep. Pri odločanju o izdaji predhodnega priznanja so bila določena nekatera merila, prav tako so bila določena merila za dodelitev višine finančnih sredstev.

V letih 2006 do 2011 je bilo izdanih štirinajst (14) ugotovitvenih sklepov, in sicer:

1. Ministrstvu za kulturo, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja za sodne izvedence in sodne cenilce za področje kulturne dediščine in za izdajo priporočil za imenovanje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev za področje kulturne dediščine, z dnem 8. 5. 2006;

2. Slovenskemu zdravniškemu društvu, Stokovnemu združenju sodnih izvedencev medicinske stroke o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja za sodne izvedence za medicinsko stroko in za podeljevanje mnenj oziroma izdajo priporočil za imenovanje sodnih izvedencev za področje medicine, z dne 15. 5. 2006;
3. Združenju sodnih izvedencev za raziskavo prometnih nezgod Republike Slovenije, CEMEK, Fakulteta za strojništvo, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja za sodne izvedence za cestno prometno stroko – raziskava prometnih nezgod, z dnem 14. 8. 2006;
4. Združenju sodnih izvedencev in sodnih cenilcev za gradbeno stroko, SICGRAS, o izpolnjevanju pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in usposabljanja z dnem 19.10.2006 ter za podeljevanje mnenj oziroma priporočil za imenovanje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev na področju gradbene stroke z dnem 21. 1. 2008;
5. Združenju sodnih izvedencev in sodnih cenilcev strojev in opreme, SICOS, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja za sodne izvedence in sodne cenilce strojev in opreme ter premičnin, z dnem 9. 11. 2006;
6. Društvu sodnih izvedencev in sodnih cenilcev geodetske stroke, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja za sodne izvedence in sodne cenilce geodetske stroke, z dnem 15. 11. 2006;
7. Zbornici za arhitekturo in prostor, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja za sodne izvedence za arhitekturo in za podeljevanje mnenj oziroma izdajo priporočil za imenovanje sodnih izvedencev za področje arhitekture, z dnem 15. 11. 2006;
8. Društvu sodnih izvedencev za varstvo pri delu in požarno varnost RS, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja za sodne izvedence za varstvu pri delu in požarno varnost, z dnem 27. 11. 2006;
9. Zvezi gozdarskih društev Slovenije, Sekciji sodnih izvedencev in cenilcev gozdarske stroke, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja za sodne izvedence in sodne cenilce za gozdarstvo, z dnem 29. 11. 2006;
10. Združenju sodnih izvedencev in cenilcev kmetijske stroke o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja za sodne izvedence in sodne cenilce za kmetijstvo, z dnem 7. 12. 2006;
11. Združenju slovenskih žičničarjev – GIZ, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja za sodne izvedence in sodne cenilce za žičniške naprave in smučišča, z dnem 15. 5. 2007;
12. Univerzi v Ljubljani, Ekonomski fakulteti, CISEF – center za poslovno izpopolnjevanje in

usposabljanje, o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja za sodne izvedence za ekonomsko stroko in za podeljevanje mnenj oziroma izdajo priporočil za imenovanje sodnih izvedencev za področje ekonomske stroke, z dnem 22. 8. 2007;

13. Združenju sodnih izvedencev in sodnih cenilcev za gradbeno strokov z dnem 21. 1. 2008;

14. Slovenskemu inštitutu za revizijo o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja in izobraževanja sodnih izvedencev in cenilcev, z dnem 15. 4. 2011.

Prav tako je mogoče ugotoviti, da so izreki sklepov deloma različni, saj nekateri vsebujejo zgolj ugotovitev o izpolnjevanju strokovnih pogojev za izvajanje izobraževanja, medtem ko so nekateri izdani tudi za podeljevanje mnenj oziroma izdajo priporočil. Skupno navedenim ugotovitvam je, da je ministrstvo želelo vzpostaviti relacijo do posameznih strok (tudi preko podeljevanja sredstev, kar je nadalje razvidno iz spodnje preglednice), pri tem pa ni moglo zaobseči prav vse vrste strok oziroma področij, pač pa zgolj nekatere. Predvidevati je mogoče, da je bil razlog za nepopolnost prav v dejstvu, da za vsa strokovna področja ne obstajajo strokovna združenja ali društva oziroma se vse stroke ne povezujejo v organizacijske skupnosti, nedvomno pa je iz pregledanega razvidno, da je bila odsotnost novitega strokovnega foruma, ki se predlaga v tem predlogu zakona, že ves čas velika težava.

V nadaljevanju predlagatelj prilaga preglednico izplačil, izvedenih na osnovi zgoraj navedenega Pravilnika, v letih 2006 do 2008 (po tem obdobju izplačila na teh osnovah niso evidentirana):

Upravičenec	Namen izplačila	Datum plačila	Leto 2006 (v evrih)	Leto 2007 (v evrih)	Leto 2008 (v evrih)
Slovensko zdravniško društvo	Izvedba mednarodnega posveta o nezgodnem zavarovanju	11.08.2006	1.126,69		
	Strokovno izobraževanje za sodne izvedence za področje medicine	25.09.2006	1.043,23		
Slovenski inštitut za revizijo	*Izplačila za naročnine revije SIRIUS, kotizacije				

	za seminarje, članstvo v IIA				
Združenje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev za gradbeno stroko	Izvedba seminarja za sodne izvedence in cenilce gradbene stroke	28.12.2006	1.084,96		
	Izpopolnjevalni seminar za sodne izvedence in cenilce gradbene stroke	18.07.2007		1.000,00	
Združenje sodnih izvedencev za raziskavo prometnih nezgod RS	Izvedba mednarodnega seminarja za sodne izvedence za raziskave	9.11.2006	1.502,25		
Združenje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev strojev in opreme	Izvedba seminarja za sodne izvedence strojne in avtomobilske stroke	30.12.2006	1.251,88		
	Izvedba pripravljalnega in izpopolnjevalnega seminarja	8.10.2007		1.400,00	
Združenje sodnih izvedencev in cenilcev kmetijske stroke	Izpopolnjevalni seminar za sodne izvedence in cenilce kmet.stroke	24.08.2007		950,00	
	Izvedba seminarja za sodne izvedence in cenilce kmetijske stroke	14.11.2008			1.200,00
Zveza gozdarskih društev Slovenije	Izpopolnjevalni seminar za sodne izvedence in cenilce gozdarske stroke	20.06.2007		850,00	
Društvo sodnih izvedencev za varstvo pri delu in požarno varnost	Organizacija strokovnega predavanja po programu	23.07.2007		700,00	
Ekonomska fakulteta	Najem dvorane in tehnične opreme 24.6.2008	21.08.2008			1.188,00

Zbornica za arhitekturo in prostor	** izplačila za sodelovanje pri pripravi in izvedbi JN, projektne natečaja, SPOCS projekta				
------------------------------------	--	--	--	--	--

* izplačila se ne nanašajo na izvedence (plačilo iz materialnih stroškov)

** izplačila se ne nanašajo na izvedence (plačilo iz investicijske postavke)

1.2.2 Odločbe Ustavnega sodišča RS, ki vplivajo na področje urejanja oziroma primerljivo ureditev

Ustavno sodišče RS je v postopku za oceno ustavnosti prvega odstavka 85. člena Zakona o sodiščih¹⁵, ki ureja , kdaj se smejo osebe, imenovane za sodnega izvedenca ali sodnega cenilca, sklicevati na ta status, z odločbo, opr. št. U-I-84/15-19 z dne 18. 5. 2017, soglasno odločilo, da navedena določba Zakona o sodiščih ni v neskladju z Ustavo.

Predlagatelj ustavne presoje je navajal, da je bil z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih¹⁶ (v nadaljevanju: ZS-L) prvi odstavek 85. člena spremenjen tako, da določa splošno prepoved opravljanja dejavnosti sodnega izvedenca in sodnega cenilca izven sodnih postopkov. S sprejetjem ZS-L naj bi bilo sodnim izvedencem in cenilcem onemogočeno, da bi se na svoj status sklicevali, kadar dajejo izvide, mnenja ali cenitve na zahtevo stranke zaradi uveljavljanja njenih pravic in za obrambo svojih pravic ali ugleda, s čimer naj bi nastala nesorazmerna škoda državljanom in javnemu interesu. Državljanom naj bi bilo onemogočeno, da za uveljavljanje svojih pravic v pravnem prometu ali pri zavarovanju svojih pravic zahtevajo izdelavo izvida, mnenja ali cenitve uradno imenovanega cenilca ali izvedenca. Predlagatelj ustavne presoje je menil, da naj bi status sodnega izvedenca ali cenilca dajal strankam dodatno zagotovilo, da bosta mnenje ali cenitev kakovostno izdelana in da je oseba veščča sodnih postopkov. Nadalje je predlagatelj ustavne presoje zatrjeval, da naj bi omejitev delovanja sodnih izvedencev in cenilcev vodila k omejevanju konkurence, to pa naj bi vodilo k zmanjševanju kakovosti izdelanih mnenj in cenitev. Dodatno je še opozoril, da naj bi bili sodni izvedenci in cenilci v neenakopravnem položaju s sodnimi tolmači, ki se še vedno lahko sklicujejo na svoj status tudi izven sodnih oziroma upravnih postopkov, torej tudi tedaj, ko opravljajo delo po naročilu strank. Zakonodajalec naj bi s tovrstno omejitvijo posegel tudi v obseg delovanja sodnih izvedencev in cenilcev ter v njihove prihodke kot vire socialnega preživetja, prav tako pa naj bi tovrstna omejitev posegala v dostojanstvo vseh, ki to funkcijo tudi opravljajo. Glede na navedeno je predlagatelj ustavne presoje menil, da je določba prvega odstavka 85. člena Zakona o sodiščih v neskladju z 2., 14. (enakost pred zakonom), 22.(enako varstvo pravic), 34. (pravica do osebnega dostojanstva in varnosti), 35. (varstvo pravic zasebnosti in osebnostnih pravic), 49. (svoboda dela) in 74. členom (podjetništvo) Ustave. Na tem mestu velja opozoriti na nekatere bistvene argumente Ustavnega sodišča RS o tem, zakaj predmetna določba Zakona o sodiščih ni v neskladju z ustavo, saj predlagatelj zakona v spodaj citiranih členih ohranja vsebino obstoječega,

veljavnega 85. člena Zakona o sodiščih.

Ustavno sodišče RS je v okviru obrazložitve zapisalo, da izpodbijana zakonska določba sodnim izvedencem in cenilcem ne prepoveduje opravljanja določene dejavnosti, prav tako ne določa pogojev za opravljanje določenega dela ali gospodarske dejavnosti oziroma ne omejuje obsega dela ali dejavnosti. Navedena določba namreč po mnenju Ustavnega sodišča RS le ne dovoljuje sklicevanja na status sodnega izvedenca ali cenilca pri pripravi mnenj, izvidov in cenitev za stranke za uveljavljanje njihovih pravic, če zakon ali uredba ne določa njihovega delovanja, izpodbijana zakonska ureditev pa niti ne sega na področje, ki ga varujeta pravici, opredeljeni v 49. in 74. členu Ustave. Ker z izpodbijano določbo po mnenju Ustavnega sodišča RS niso določeni niti pogoji za opravljanje določenega dela ali dejavnosti niti ni poseženo v obseg dejavnosti ali del, ki jih te osebe lahko izvajajo, predlagatelj ni utemeljil posega v navedena člena Ustave.

Nadalje je Ustavno sodišče RS presojalo tudi morebiten poseg v 34. člen Ustave (pravica do osebnega dostojanstva). V okviru navedene presoje je ugotovilo, da presojana določba sodne izvedence in cenilce ne omejuje pri izvajanju njihovega dela ali dejavnosti ter jim ne preprečuje pridobivanja novih znanj ali dodatne izobrazbe, zato izpodbijana določba ni v neskladju s predmetnim členom Ustave.

V okviru presoje z vidika 35. člena Ustave je Ustavno sodišče RS zapisalo, da se splošna svoboda ravnanja ljudi uresničuje le v ustavnih okvirih, torej je tovrstna svoboda tudi omejena, a hkrati zaščiten, omejitve pa same po sebi še ne pomenijo posega v splošno svobodo ravnanja, temveč opredelitev njene ustavnopravno varovane vsebine. Sklicevanje na status sodnega izvedenca in cenilca je zakonodajalec omejil na situacije, v katerih je pravno upošteven in skladen z namenom njegove podelitve, zato po mnenju Ustavnega sodišča RS ne sega na področje, ki ga pravica do splošne svobode ravnanja varuje, zato navedena določba ni v neskladju s predmetnim členom Ustave.

Predlagatelj ustavne presoje je zatrjeval tudi, da so bili sodni izvedenci in cenilci v primerjavi s sodnimi tolmači obravnavani neenako, kar je Ustavno sodišče RS presojalo v okviru drugega odstavka 14. člena Ustave. V okviru obrazložitve je sodišče zapisalo, da je temeljna predpostavka za neskladje z načelom enakosti, da sploh gre za bistveno enake položaje. Po mnenju sodišča so sodni tolmači zaradi drugačne narave in načina izvajanja njihovega dela in zaradi zagotavljanja učinkovitega uveljavljanja pravic posameznikov v RS in v tujini v drugačnem pravnem položaju kot sodni izvedenci in cenilci in ker ne gre za v bistvenem enake pravne položaje, jih je zakonodajalec smel različno urejati. Na podlagi navedenega je Ustavno sodišče RS presodilo, da zakonska določba ne krši splošnega načela enakosti. Ob tem je še zapisalo, da so stranke, ki pridobijo mnenje, izvid ali cenitev na svojo zahtevo, v drugačnem pravnem položaju kot stranke, ki sodelujejo v postopku, v katerem oseba, imenovana za sodnega izvedenca ali cenilca da mnenje, izvid ali cenitev na zahtevo sodišča ali upravnega organa. Ker ne gre za bistveno enake pravne položaje, jih zakonodajalec sme različno urejati, kar pomeni, da navedeno razlikovanje po mnenju Ustavnega sodišča RS ni v neskladju s splošnim načelom enakosti pred zakonom.

V okviru presoje z vidika 2. člena Ustave pa je sodišče zapisalo, da načelo zaupanja v pravo posamezniku zagotavlja, da mu država pravnega položaja ne bo poslabšala arbitrarno, torej brez stvarnega razloga, utemeljenega v prevladujočem in legitimnem javnem interesu. Ker po mnenju sodišča zakonodajalec z izpodbijano določbo ni posegel v obseg dejavnosti ali dela, ki ga oseba, ki je imenovana za sodnega izvedenca ali cenilca, lahko opravlja, saj jim ne prepoveduje priprave oziroma izdelave mnenj, izvidov ali cenitev za stranke, ne dovoljuje jim le, da bi se brez izrecne zakonske ali podzakonske podlage sklicevali na svoj status¹⁷. Ker se torej pravni položaj teh oseb ni spremenil, se tudi ni poslabšal, zato se vprašanje morebitne prehodne ureditve za ureditev njihovega položaja sploh ne more zastaviti, zato ZS, ker ni določil prehodne ureditve položaja teh oseb, ni v neskladju z načelom zaupanja v pravo, ki je varovan v 2. členu Ustave.

Ustavni sodnik, ddr. Klemen Jaklič, je k predmetni odločbi podal svoje pritrdilno ločeno mnenje, glede katerega velja izpostaviti zlasti njegovo sklepno ugotovitev, in sicer, da sta zakonodajalčev legitimni cilj (racionalizacija ureditve in nadzora) in zakonodajalčevo sredstvo (opustitev oz. zmanjšanje nadzora nad eno od kategorij) v razumni zvezi, s tem pa je po njegovem mnenju poseg v pravice in splošno svobodo ravnanja v kontekstu tega primera skladen z Ustavo.

1.2.3 Področje Evropske unije

Zaradi večje težnje po mednarodnem sodelovanju, z internacionalizacijo, se vedno pogosteje pojavlja tudi potreba po sodelovanju strokovnjakov več držav, tako znotraj Evropske unije kot tudi na svetovnem nivoju. Poleg sodelovanja pa se pojavlja tudi težnja po skupnih, enotnih smernicah, in to ne samo na ravni posamezne države.

V okviru Evropske unije so zaradi navedenih razlogov nekatera združenja oziroma društva različnih držav ustanovila organizacijo, imenovano **EuroExpert**.¹⁸ Navedena organizacija, ki ima sedež v Luxembourg, povezuje strokovnjake različnih držav članic v okviru njihovih temeljnih združenj oziroma društev, uspela pa je razviti skupne standarde, ki so postali zavezujoči za strokovnjake oziroma njihova združenja, ki so člani organizacije EuroExpert. Poleg navedenega organizacija predstavlja nekakšen vezni člen med posameznimi strokovnjaki in institucijami Evropske unije ter drugimi evropskimi in mednarodnimi institucijami strokovnjakov.

Na spletni strani organizacije je mogoče poiskati tudi ustreznega strokovnjaka za določeno strokovno področje, in sicer s pomočjo iskalnika EuroExpert, kamor se vnese določene zahtevane podatke, organizacija pa skuša s pomočjo le-teh zagotoviti dostop do konkretnega strokovnjaka. Velja pripomniti, da Slovenija ni članica navedene organizacije.

Poleg navedene organizacije velja izpostaviti še organizacijo **EULITA**, katere polnopravne članice so združenja oziroma društva sodnih tolmačev in prevajalcev držav članic Evropske unije kot tudi združenja oziroma društva ali ustanove, katerih člani so med drugim tudi sodni

tolmači in prevajalci. Navedena organizacija kot pridružene člane sprejema tudi zainteresirane organizacije, institucije ter posameznike, ki so zavezani k izboljšanju kvalitete sodnega tolmačenja in prevajanja.

Eden izmed pglavitnih ciljev EULITE je tudi zastopanje interesov navedenih združenj, društev in njihovih članov v razmerju do nacionalnih, evropskih in mednarodnih organizacij in institucij, vzpodbujanje ustanavljanja združenj oziroma društev sodnih tolmačev in prevajalcev v državah članicah Evropske unije ter vzpodbujanje razvoja in hkrati tudi nastanka registrov sodnih tolmačev in prevajalcev, tako znotraj držav članic Evropske unije kot tudi ravni celotne Evropske unije. Slovenija je polnopravna članica organizacije EULITA, in sicer preko Društva prevajalcev in tolmačev Slovenije, Sekcije sodnih tolmačev¹⁹.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlog zakona zasleduje naslednje cilje:

- **Sistemska ureditev statusnih in organizacijskih normativnih določb s področja sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja v enovitem normativnem aktu**

Področje sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja trenutno ureja XII. poglavje Zakona o sodiščih, morebiti prav iz razloga, ker gre za področje, ki bi lahko sodilo v sfero sodne uprave²⁰. Vendar pa je tovrstna ureditev preozka in nezadostna, zlasti z vidika pomembnosti vloge, ki jo imajo sodni izvedenci, cenilci in tolmači v sodnih postopkih in ostalih postopkih, v katerih se lahko sklicujejo na svoj status. Zaradi nezadostne vloge stroke v več segmentih ureditve tega področja (imenovanja, ohranitev licenc in razrešitve) se je pojavila potreba po vsebinski razširitvi obstoječih določb, po centralizaciji naslovnika za vprašanja s področja stroke in po utrditvi odgovornosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev. Zaradi navedenega je bilo potrebno oblikovati enotno ureditev, ki vse institute sistematično obravnava in ureja v krovnem zakonu.

- **Zagotavljanje visoke ravni kakovosti izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj**

Po mnenju predlagatelja je visoka raven kvalitete izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj bistvenega pomena za nadaljnje sojenje. Sodni izvedenci, cenilci in tolmači namreč sodiščem s svojo strokovno pomočjo nudijo odgovore na tista kompleksna strokovna vprašanja, na katera posamezni sodnik kljub svojemu širokemu znanju ne more in ne zna odgovoriti. Za zagotavljanje navedene visoke ravni kakovosti pa je potrebno že na zakonski ravni urediti

²⁰ O dilemah glede umestitve v sfero sodne / pravosodne uprave glej opombo zgoraj.

opravljanje preizkusa strokovnosti za kandidate, ki bodo želeli opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, kar zasledujejo tudi določbe predlaganega zakona. Poleg navedenega predlagani zakon vsebuje tudi določbe o preverjanju strokovne usposobljenosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev po preteku petih let od dneva imenovanja in po preteku vsakih nadaljnjih petih let. Trenutno veljavni ZS sicer prav tako vsebuje določbe o obvezni predložitvi dokazil o strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma o sodelovanju na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, vendar pa predlagani zakon te določbe tudi vsebinsko razširja, kot bo opisano v nadaljevanju.

– **Krepitev odgovornosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev in zagotavljanje sorazmernih ukrepov**

Veljavna zakonska ureditev ne pozna disciplinskega postopka zoper sodnega izvedenca, sodnega cenilca in sodnega tolmača, temveč ima minister, pristojen za pravosodje, v primeru storjene kršitve sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača na voljo le dva skrajna ukrepa – bodisi strokovnjak izgubi licenco (se razreši) bodisi jo obdrži in se postopek za njegovo razrešitev ustavi. Cilj, ki ga predlagani zakon zasleduje v tem delu je predvsem v zagotavljanju sorazmernosti ukrepov zoper določenega sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, zato je nabor možnih sankcij znatno širši. Ukrepi oziroma sankcije so jasno opredeljene v določbah, ki se nanašajo na disciplinski postopek.

V zvezi z odgovornostjo sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ne gre zanemariti tudi vprašanja morebitne odgovornosti države zanje. Za nastanek odškodninske odgovornosti morajo biti izpolnjene štiri predpostavke:

- da je nekomu nastala škoda (tj. pravno priznana škoda, ki nastane zaradi posega v pravno zavarovan interes),
- da škoda izvira iz nedopustnega ravnanja,
- da obstaja vzročna zveza med škodo in ravnanjem in
- da obstaja odgovornost na strani povzročitelja škode.

Po določbi 26. člena Ustave ima vsak pravico do povračila škode, ki mu jo v zvezi z opravljanjem službe ali kakšne druge dejavnosti državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil s svojim protipravnim ravnanjem stori oseba ali organ, ki tako službo ali dejavnost opravlja. Ali je v primeru dejavnosti sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev, lahko govoriti o prenosu nalog, ki bi jih sicer opravljala državna uprava, tako pa naj bi jo slednja v okviru 121. člena Ustave, ki določa, da lahko z zakonom ali na njegovi podlagi »pravne ali fizične osebe dobijo javno pooblastilo za opravljanje določenih nalog državne uprave« prenesla na sodne izvedence, cenilce oziroma tolmače? Vsaka podelitev javnega

²¹ Glej Komentar Ustave, FPDEŠ, 2002, Šturm in drugi, stran 892, komentar k 121. členu.

²² Gl. določilo paragrafa 839a BGB:

»Erstattet ein vom Gericht ernannter Sachverständiger vorsätzlich oder grob fahrlässig ein unrichtiges Gutachten, so ist er zum Ersatz des Schadens verpflichtet, der einem Verfahrensbeteiligten durch eine gerichtliche Entscheidung entsteht, die auf diesem Gutachten beruht.«

pooblastila namreč nujno obsega najmanj dva elementa:

- določitev vsebine javnega pooblastila, torej katere upravne naloge se zaupajo kot javno pooblastilo in
- določitev nosilca javnega pooblastila, torej kateri osebi se zaupajo²¹.

Pri delu sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev po mnenju predlagatelja ne gre za »upravne naloge«, temveč za strokovne naloge, ki jih lahko izvajajo le strokovno usposobljene osebe, ki so pridobile dovoljenje ministra. Sodni izvedenci, cenilci in tolmači niso nosilci javnih pooblastil. V odločbi ustavnega sodišča, opr. št. U-I-84/15 z dne 18.5.2017, je argumente za potrditev takšnega stališča iskati tudi v 14., 19. in 27. točki obrazložitve. Odgovornosti njih samih za napake v svojem delu pa vsekakor ni mogoče izključiti. Paragraf 839.a nemškega BGB²² tako celo izrecno določa, da pripada v primerih namenoma ali iz hude malomarnosti izdelanega nepravilnega mnenja udeležencu postopka nadomestilo škode, ki je nastala s sodno odločitvijo, ki je temeljila na tem mnenju. Ni mogoče zaključiti, da bi v primerih nepravilno izdelanega mnenja, ki bi stranki povzročilo škodo, ker se nanj opira sodna odločitev, odgovornost prevzemala tudi država. Drži pa, da je država odgovorna eliminirati vsa tveganja, da do nepravilno izdelanih mnenj prihaja. Kolikor ne zagotavlja ustrezne regulative in njene izvedbe v smeri izpolnjevanja vseh zahtevanih pogojev za imenovanje sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, zlasti v delu, kjer gre za ustrezen nivo strokovne usposobljenosti ali učinkovito oziroma ustrezno ne preverja obstoja takšne usposobljenosti ves čas trajanja licence oziroma licence ne odvzame v primeru strokovne nesposobnosti, pa bi bilo mogoče govoriti tudi o odgovornosti države. Šlo bi sicer za vprašanje dokazovanja in zlasti vzročne zveze med škodo in nedopustnim ravnanjem, v slednjem primeru – nedopustnim ravnanjem države, ki ni v celoti poskrbela za postavitev kompetentnih oseb na seznam sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev, ni preverjala njihove strokovne usposobljenosti, če se je zaradi njenega pomanjkanja izkazalo, da je bilo mnenje nepravilno izdelano. Špekulacij tu je lahko več, vsekakor pa ni mogoče v celoti razbremeniti države, da ne bi bila odgovorna za neustrezno delo sodnega izvedenca, če je na tej osnovi temeljila sodnikova odločitev.

– **Zagotavljanje večje vloge stroke pri obravnavi strokovnih vprašanj**

Predlagatelj se v postopkih imenovanj in razrešitev sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev in v primerih vsakodnevnega poslovanja s strankami večkrat srečuje z vprašanji, ki so neposredno povezana s stroko in nanje nima odgovora. Sicer nemalokrat sodeluje s strokovnimi združenji in društvi, ki so organizirana v okviru določenega strokovnega področja oziroma podpodročja sodnega izvedenstva, cenilstva oziroma za tuje jezike, vendar pa članstvo v tovrstnih združenjih oziroma društvih ni obvezno, poleg tega takšna strokovna združenja za vsa strokovna področja niso ustanovljena. Predlagani zakon zagotavlja večjo vlogo stroki preko različnih institutov, in sicer zlasti preko Strokovnega sveta, kateremu podeljuje največ pristojnosti, nadalje pa tudi preko komisij za preverjanje strokovne usposobljenosti, pri podaji strokovne ocene v okviru disciplinskega postopka, ter pri vsakokratnih aktivnostih, ki jih bo terjala uporaba in izvedba tega zakona.

- **Enostavnost in učinkovitost pri izvajanju procesov, ki so predmet zakonskega normiranja, s hkratnim zagotavljanjem pravne varnosti posameznih deležnikov postopka**

Predlog zakona normira vrsto postopkov, ki bodo predmet obravnave, vendar hkrati stremi k cilju, da postopke ne otežuje z morebitnimi upravno-administrativnimi posegi, ki bi predstavljali administrativne ovire. Prvi korak k tovrstnim ciljem je bila odprava administrativne prepreke v postopkih imenovanj, uvedba pozivnega sistema, kar je zakonodajalec uredil z novelo Zakona o sodiščih 2015. Pozivni sistem se je v nekaj letih izkazal za dobro rešitev, saj postajajo nova imenovanja odraz potreb sodišč, kar je ključno vodilo pri zagotavljanju ustreznosti obsega nabora kompetentnih strokovnjakov, ki pomagajo sodiščem. Tudi predlog zakona pozivni sistem ohranja, v postopkih imenovanj pa v delu, ki zadeva poseben preizkus strokovnosti omogoča prožnost, ki je poverjena komisiji, pred katero se preizkus opravlja, in sicer možnost priznanja dela ali celote preizkusa, če gre za posebej utemeljene primere. Prožnost je normirana tudi za primere naknadnih sprememb v naboru strokovnih področij, kjer predlog zakona predpisuje pregleden in administrativno nezapleten način ravnanja v teh primerih. Prav tako so praktičnim izkušnjam prilagojeni načini preverjanja strokovne usposobljenosti obstoječih sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, pri čemer predlog zakona ohranja temeljno vodilo, tj. zagotavljanje visoke ravni kakovostnega znanja posameznika. Določbe glede disciplinske odgovornosti in postopka skušajo biti jasne in procesno manj zahtevne (tako npr. predlog zakona ne ustanavlja disciplinskih komisij, še manj disciplinskih komisij dveh stopenj), kjer bo v postopek zgolj v primerih potrebe po podaji strokovne ocene pritegnjen Strokovni svet. Ob tem pa ne gre zanemariti, da procesni predpisi že sedaj omogočajo sodniku, da uporabi ustrezne vzvode zoper sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, ki npr. ne spoštuje rokov, ki mu ga je postavilo sodišče (npr. denarna kazen – 248. člen ZPP in 250. člen ZKP).

2.2. Načela predloga zakona

2.2.1 Načelo strokovnosti

Predlog zakona zasleduje načelo strokovnosti preko zagotavljanja (obveznega) preizkusa strokovnosti za vse kandidate za sodne izvedence, cenilce in tolmače, nadalje preko preverjanja strokovne usposobljenosti vsakih pet let od dneva imenovanja in preko instituta Strokovnega sveta in sodelovanja z njim.

2.2.2 Načelo krepitve odgovornosti

Predlog zakona uvaja institut disciplinskega postopka na področje sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja, s katerim se večja tudi nabor sankcij zoper sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, kateremu se dokazuje določena kršitev.

2.2.3 Načelo sistemske, enotne in povezane ureditve področja sodnega izvedenstva,

cenilstva in tolmačenja v enovitem normativnem aktu

Predlog zakona v celoti nadomešča in hkrati nagrajuje določbe trenutno veljavnega XII. Poglavlja Zakona o sodiščih. Sistemsko in organizacijsko dopolnjuje področje sodnega izvedenstva, cenilstva ter tolmačenja in z novo normativno ureditvijo zagotavlja večjo transparentnost pri posameznih postopkih imenovanja in razrešitev ter uvaja več novih institutov, ki krepijo tako strokovnost kot tudi odgovornost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev.

2.2.4 Načelo zaupanja v pravosodje

Z večanjem strokovnosti ter krepitvijo odgovornosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev sorazmerno narašča tudi zaupanje širše javnosti v pravosodje in v konkretne odločitve sodne veje oblasti, saj nemalokrat ravno izvedensko mnenje, cenitev ali tolmačenje sodniku posamezniku omogočijo, da sprejme jasno, strokovno podprto, kakovostno in argumentirano odločitev. Zaupanje javnosti v delo pravosodja se pogosto načenja tudi preko poročanja v medijsko odmevnih zadevah, kar predlagatelj šteje kot nazoren in dodaten indikator za potrebo po ustrezni ureditvi navedene problematike.

2.2.5 Načelo sorazmernosti

Zaradi zagotavljanja širšega nabora sankcij v primeru ugotovljene kršitve pri opravljanju dela sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, se slednjim zagotavlja aplikacija sorazmernega ukrepa glede na težo oziroma resnost kršitve. Sedaj veljavna ureditev namreč dopušča zgolj dve možnosti, bodisi je sodni izvedenec, cenilec ali tolmač razrešen in izgubi licenco bodisi se postopek razrešitve zoper njega ustavi in licenco obdrži.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev in način reševanja

Predlagani zakon predstavlja sistemsko, enotno in povezano ureditev normativnih določb s področja sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja v enem normativnem aktu.

Medtem ko veljavni Zakon o sodiščih v okviru svojih določb ureja področje sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev v XII. poglavju, predlog zakona veljavne določbe širi, dopolnjuje in pri tem uvaja tudi več popolnoma novih postopkov in institutov v zvezi s tem področjem.

Predlog zakona je razdeljen na naslednja poglavja:

- I. Splošne določbe;

- II. Strokovni svet;
- III. Področja in smernice;
- IV. Pogoji za imenovanje;
- V. Vodenje imenika in evidenc;
- VI. Strokovno izpopolnjevanje;
- VII. Disciplinska odgovornost in postopek;
- VIII. Prenehanje, razrešitev, izbris in suspenz;
- IX. Plačilo za delo;
- X. Posredovanje podatkov;
- XI. Prehodne in končne določbe.

Predlagani zakon v sam status sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev bistveno ne posega, saj za razliko od nekaterih tujih ureditev (česaravno so slednje izjemno raznolike), ohranja neomejen čas njihovega imenovanja. Kljub pomisleku o morebitnem vmesnem ponovnem preverjanju znanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev v obliki napotitve na opravljanje ponovnega preizkusa strokovnosti je mogoče oceniti, da je v prvi vrsti potrebno zagotoviti kontinuirano in neovirano strokovno pomoč sodiščem, ki so primarni uporabniki njihovih storitev. Izkazovanje ohranitve odlične strokovnosti se zato ne bo realiziralo z opravljanjem ponovnega preizkusa strokovnosti, temveč s pregledom potrdil s strokovnih izobraževanj in usposabljanj vsakih pet let, za kar pa bo pooblaščen Strokovni svet. Poleg tega predlagani zakon v tovrstnih primerih podeljuje diskrecijsko pravico Strokovnemu svetu, da samostojno ocenjuje potrebo po ponovnem opravljanju izpita v določenem obdobju za posameznega sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača in s tem stroki preko omenjenega Strokovnega sveta podeljuje še večje zaupanje in težo odločanja.

Prav tako predlagani zakon v okviru splošnih določb ne spreminja ureditve v zvezi s sklicevanjem na status sodnega izvedenca, cenilca in tolmača. Predlagatelj se tu dodatno sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča RS, opr. št. U-I-84/15-19 z dne 18. 5. 2017, katere odločitev in vsebino je predlagatelj že pojasnil, vsebinska materija v zvezi s statusom pa tako ostaja nespremenjena.

Tudi določba o javnem pozivu ostaja sicer v osnovi nespremenjena, predlagani zakon pa hkrati pogojuje upoštevanje obrazloženih predlogov predsednikov posameznih sodišč z objavo dodatnih zahtev in posamičnih smernic za predlagano strokovno področje in podpodročje, zopet pa odločitev v tovrstnih primerih prepušča Strokovnemu svetu in s tem stroki. Splošne smernice za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj predlagani zakon opredeljuje kot enotno navedbo strukture, navodil in napotkov za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj, posamične smernice pa kot napotke in navodila za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj na posameznih strokovnih področjih ali podpodročjih, metode in sredstva, ki jih strokovnjak uporablja, okvirna področja in vsebine, ki so za izdelavo lahko pomembne in strukturo izvedenskega mnenja glede na posamezno strokovno področje in podpodročje. Kot dodatne zahteve predlagani zakon opredeljuje dodatne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati kandidati za sodne izvedence, cenilce ali tolmače, ki jih lahko Strokovni svet sprejme za določeno strokovno področje, podpodročje ali jezik in se nanašajo na

podrobnejše pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj. Zapis o smernicah v predlaganem zakonu je več kot nujen in smiseln, saj se je v praksi večkrat izkazalo, da sodni izvedenec ali cenilec izdelava izvedensko mnenje ali cenitev, ki že po laični presoji nima niti ustrezne forme niti ustrezne vsebine. Predlagatelj ocenjuje kot problematično, da se posamezni sodni izvedenci oziroma cenilci nato sklicujejo na dejstvo, da so kot avtorji določenega izdelka svobodni tako v formi kot tudi v vsebini («strokovna avtonomnost» vsekakor kljub pogoju sprejema smernic še vedno ostaja, vendar pa se s predlogom zakona osnujejo osnovni gabariti za nadaljnje delo v okviru »strokovne avtonomnosti« posameznika) in da smernice bodisi niso sprejete bodisi niso veljavne. S predlagano ureditvijo se tako krepi odgovornost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, prav tako pa se utrjuje njihova zavest o pravilnosti in pomembnosti opravljenega dela, hkrati pa gre za vzvod, ki posamezniku predstavlja osnovne okvirje, ki jamčijo enoten pristop. Dodatno predlagatelj izpostavlja pomembnost dodatnih zahtev – le te so lahko specifične za določeno strokovno področje, podpodročje oziroma jezik in jih mora strokovnjak, ki je za to področje oziroma jezik imenovan, izpolnjevati, da lahko strokovno in verodostojno opravlja svoje delo.

Povsem nove so določbe, ki se nanašajo na Strokovni svet, ki je najvišji strokovno usklajevalni organ na področju sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja. Veljavne določbe Zakona o sodiščih tovrstnih določb ne vsebujejo, čeprav so po oceni predlagatelja nujno potrebne za sanacijo obstoječega stanja. Trenutno stanje namreč kaže na pomanjkanje sogovornika v formi strokovnega telesa, kadar se pojavi specifično strokovno vprašanje, na katerega ministrstvo, pristojno na pravosodje, kot upravno-administrativni organ ne more odgovoriti. Glede na dejstvo, da trenutno imenik sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev obsega nabor kar 79 področij in 438 strokovnih podpodročij ter 39 jezikov, je zlahka mogoče ugotoviti, da manjka povezovalni člen oziroma centralni organ, ki bi na vsa ta vprašanja bodisi lahko sam odgovoril bodisi se obrnil na posamezne strokovnjake oziroma strokovna združenja ali društva. Predlagatelj je zato osmisli Strokovni svet kot predstavnika stroke, ki povezuje vsa ta strokovna področja in podpodročja in se le-ta povezujejo v posamezne sklope strokovnih področij, kot jih opredeljuje predlog zakona. Zaradi dejstva, ker sodni izvedenci, cenilci in tolmači sodelujejo predvsem kot strokovna pomoč sodiščem, morajo biti tudi slednja dobro seznanjena z delom in odločitvami Strokovnega sveta, zato predstavnik sodstva vselej sodeluje v Strokovnem svetu, sicer zgolj po funkciji in brez pravice do glasovanja, vendar pa predstavlja pomemben člen v komunikaciji med sodstvom in stroko. Ni odveč spomniti, da je v ureditvi izpred leta 1994 imelo sodstvo bistveno večjo pristojnost pri določanju nabora in oseb, ki opravljajo sodno izvedenstvo in cenilstvo (tudi primerjalno gledano je takšna ureditev pogosta). Predvidevati je mogoče, da ne brez razloga. Prav tako je bistveno izpostaviti tudi ustanovitev Stalnih in Začasnih strokovnih teles, ki nudijo bolj usmerjeno, specifično strokovno pomoč Strokovnemu svetu. Tako predlagani zakon za Stalna strokovna telesa določa, da se ustanovijo na tistih strokovnih področjih oziroma jezikih, ki so najbolj pogosto zastopane na sodiščih. Smiselnost predlagane določbe je zlasti v zagotavljanju stalne strokovne pomoči na tistih področjih, ki jih sodniki posamezniki največkrat obravnavajo v okviru sodnih postopkov. S tem se zagotavlja ne samo stalna strokovna pomoč, temveč tudi ažurnost pri delovanju v konkretnih primerih.

Povsem nova je določba o mentorstvu, ki dodatno poudarja težnjo predlaganega zakona po dvigu ravni strokovnosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, zlasti še tistih, ki jim v prvih letih po imenovanju zagotovo manjka nekaj več izkušenj na tem področju. S tem je predlagatelj želel prispevati ne samo k dvigu strokovnosti, temveč tudi k večjemu interesu posameznikov za sodno izvedenstvo, cenilstvo oziroma tolmačenje.

Nova je tudi določba o mirovanju statusa. Predlagatelj se je že do sedaj že večkrat seznanil s primeri, ko posamezni sodni izvedenci, cenilci oziroma tolmači izrazijo željo, da se jih zaradi različnih utemeljenih okoliščin začasno izbriše iz javnega dela imenika. Ker takšni sodni izvedenci, cenilci oziroma tolmači v takšnem obdobju tudi dejansko ne morejo opravljati izvedenstva, cenilstva oziroma tolmačenja, se je zdelo smiselno tovrstno določbo umestiti v predlagani zakon. Seveda predlagatelj ob tem upošteva, da obdobje mirovanja ne more trajati toliko časa, da bi vplivalo na morebitno zmanjševanje strokovnosti posameznega izvedenca, cenilca oziroma tolmača, zato je obdobje mirovanja omejeno na največ pet let, hkrati pa se mora sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač v tem obdobju vseeno strokovno izobraževati in usposablјati.

Dosledne so tudi nove določbe o preverjanju strokovne usposobljenosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev vsakih pet let, ki preverjanje vsebinsko razširjajo. Trenutno veljavni Zakon o sodiščih namreč določa, da so se sodni izvedenci, cenilci in tolmači dolžni strokovno izpopolnjevati in seznanjati z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, o tem pa morajo ministru, pristojnemu za pravosodje, po preteku petih let od dneva imenovanja in po preteku vsakih nadaljnjih pet let predložiti dokazila. Predlagani zakon sicer obstoječe dokazovanje strokovnosti v okviru svojih določb ohranja, dopolnjuje pa jih z drugimi možnostmi izkazovanja strokovne usposobljenosti, ki pa jo preverja Strokovni svet. Slednji ima tako možnost, da poda predlog ministru, da sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač ponovno opravlja posebni preizkus usposobljenosti, lahko preveri tudi vestnost izdelave treh naključno predloženih izvedenskih mnenj, cenitev ali prepisov tolmačenj, ki so bili izdelani v minulem obdobju imenovanja, lahko upošteva mnenja, priporočila oziroma druga dokazila o strokovnem usposabljanju ali določi drug ustrezen način, ki bo zagotovil preverjanje strokovne usposobljenosti posameznega že imenovanega strokovnjaka. Z navedenimi možnostmi preverjanja strokovnosti predlagani zakon vpeljuje tudi v to sfero večji vpliv stroke pri odločanju o tem, kateri sodni izvedenec, cenilec ali tolmač je strokovno usposobljen (strokovnost namreč preverja Strokovni svet) in kateri ne, poleg tega pa se s tem rešuje vprašanje pretirano togega štetja in upoštevanja zgolj potrtil na papirju, ki pa lahko dejansko niti ne odražajo vrhunske strokovnosti posameznika. Gre za nujno potrebno in pričakovano fleksibilnost, odvisno od okoliščin posameznega primera ali specifičnosti področja ali podpodročja, kar veljavna regulativa ne nudi. Že stroka je predlagatelja večkrat opozorila na dejstvo, da zgolj preučevanje oziroma štetje potrtil o strokovnem izobraževanju in usposabljanju ne izkazuje dejanske strokovnosti sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev, saj je na trgu veliko takšnih izobraževanj, ki k strokovnosti nič ne pripomorejo, zato je potrebno komercializirana izobraževanja zaježiti. Predlagatelj zato presojo tovrstnih potrtil (in s tem enega od pomembnih dejavnikov za

oхранitev licence) daje v popolno zaupanje in odločanje stroki, torej Strokovnemu svetu, kot to izhaja iz predlaganega zakona.

Izpostaviti velja tudi povsem nov sklop določb, ki se nanašajo na disciplinsko odgovornost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev. Ker trenutno veljavni Zakon o sodiščih ne predvideva disciplinske odgovornosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev in ne glede na težo kršitve, ki jo pri svojem delu stori navedeni strokovnjak, v okviru svojih določb omogoča zgolj razrešitev sodnega izvedenca, cenilca in tolmača oziroma ustavitev postopka za razrešitev, je nujno potrebno razširiti nabor možnih sankcij. Predlagani zakon določa več disciplinskih ukrepov, disciplinske kršitve pa deli na lažje in težje. Z navedenimi določbami se krepí odgovornost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, hkrati pa se zagotavlja sorazmernost ukrepov v primeru ugotovljenih (disciplinskih) kršitev.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

a) Mentorstvo

Predlog zakona predvideva možnost določitve mentorja sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču (22. člen predloga zakona). Glede na okoliščino, da bo to novi institut in bo praksa pokazala, ali in v kolikšni meri bo dejansko uporabljen in izveden, je finančne posledice težko načrtovati. Ne glede na navedeno pa je lahko načrtovati naslednja sredstva, ob predpostavkah:

- da bodo finančna sredstva, ki jih bo prejel mentor, določena kot honorar,
- da bo honorar določen po urah, kjer bo ura znašala bruto mentor/SICT = 179 evrov,
- da bo šlo na letni ravni za na primer 10 novo imenovanih SICT, kjer bo sklenjena pogodba o mentorstvu,
- da bo povprečno trajanje mentorstva znašalo na SICT 10 ur

skupaj za letni strošek: 10 ur x 10 SICT x 179 evrov bruto =

17.900 evrov bruto letno.

b) drugi stroški

Predlog zakona predvideva tudi prilagoditev informacijskih podlag za vodenje imenika in povračila dejanskih stroškov za delo in sodelovanje v Strokovnem svetu, Stalnih strokovnih telesih ter Začasnih strokovnih telesih, ki se bodo obračunavali v skladu z uredbo, ki določa sejnine in povračila stroškov v javnih skladih, javnih agencijah, javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih. Glede informacijskih podlag še ni mogoče predvideti ocene, medtem ko glede povračil stroškov ocenjujemo, da bo na letni ravni iz tega naslova potrebnih

do 5.000 evrov bruto letno.

Sredstva, potrebna za izvajanje tega zakona, bo zagotovilo Ministrstvo za pravosodje v okviru finančnega načrta.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva so (in bodo po potrebi dodatno) zagotovljena v sprejetem državnem proračunu na naslednji proračunski postavki: PP 877710.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Tematika predlaganega zakona ni predmet normativnega urejanja prava Evropske unije.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

5.2.1 Hrvaška

Sistem sodnega izvedenstva (cenilstva in tolmačenja) v Republiki Hrvaški je podoben sistemu, kot je poznan v Republiki Sloveniji. Tudi na Hrvaškem status stalnih sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ureja Zakon o sodiščih (Zakon o sudovima) ter njegovi podzakonski akti (Pravilnik o stalnih sodnih izvedencih, Pravilnik o stalnih sodnih tolmačih in Pravilnik o stalnih sodnih cenilcih). Hrvaška ureditev za razliko od slovenske dopušča, da lahko sodno izvedenstvo in sodno tolmačenje opravljajo tako fizične kot pravne osebe. Te morajo izpolnjevati posebne pogoje, in sicer lahko opravljajo delo stalnega sodnega izvedenca oziroma stalnega sodnega tolmača, če imajo med uradno registrirano dejavnostjo navedeno tudi dejavnost izvedenstva oziroma tolmačenja in imajo zaposlenega najmanj enega sodnega izvedenca ali enega sodnega tolmača za področje, na katerem želijo opravljati delo. Pravne osebe morajo o pričetku svojega dela kot sodni izvedenec ali sodni tolmač obvestiti predsednika pristojnega sodišča in mu dostaviti seznam stalnih sodnih izvedencev oziroma stalnih sodnih tolmačev, ki so pri njih zaposleni.

Stalne sodne izvedence in stalne sodne cenilce za svoje območje **imenuje (za obdobje štirih let) in razrešuje predsednik županijskega (okrožnega) oziroma gospodarskega sodišča, stalne sodne tolmače pa predsednik županijskega (okrožnega) sodišča**, pri čemer lahko vsi omenjeni svoje usluge nudijo na območju celotne države. Vsako sodišče ima za svoje področje svoj seznam stalnih sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, sezname

vseh sodišč pa objavi Ministrstvo za pravosodje Republike Hrvaške na svoji spletni strani.

Za stalnega sodnega izvedenca je lahko imenovan, kdor je državljan Republike Hrvaške, državljan države članice Evropske unije ali državljan podpisnice Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru; je zdravstveno sposoben; ima ustrezno izobrazbo in delovne izkušnje, pri čemer se zahtevane delovne izkušnje znižujejo s stopnjo izobrazbe; je zaključil strokovno izobraževanje in ima sklenjeno zavarovanje odgovornosti. Za stalnega sodnega izvedenca ne more biti imenovana oseba, za katero obstajajo ovire za zaposlitev v državni službi.

Pravne osebe izpolnjujejo pogoje za izvajanje dejavnosti sodnega izvedenstva, če imajo v okviru svoje dejavnosti registrirano tudi dejavnost izvedenstva; če so njihovi zaposleni imenovani za stalne sodne izvedence in če imajo za svoje zaposlene, ki so imenovani za stalne sodne izvedence, sklenjeno ustrezno **pogodbo o zavarovanju odgovornosti**.

Stalni sodni izvedenec je lahko po izteku obdobja imenovanja ponovno imenovan. Zahtevo za ponovno imenovanje vloži najkasneje 30 dni pred potekom obdobja imenovanja.

Stalnega sodnega izvedenca predsednik okrožnega oziroma gospodarskega sodišča razreši, če to sam zahteva; če ne obstajajo več pogoji za njegovo imenovanje; če je s pravnomočno odločbo pristojnega organa ugotovljeno, da je nesposoben za opravljanje izvedenskega dela; če mu je odvzeta poslovna sposobnost; če je obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega ne more kandidirati za državno službo; če nevestno ali neredno opravlja naloge sodnega izvedenca; če nima sklenjene pogodbe o zavarovanju odgovornosti ali če ne varuje kot skrivnost vsega tistega, kar je izvedel pri opravljanju dela sodnega izvedenca.

Stalni sodni izvedenci so se dolžni držati rokov, določenih z odločbo, s katero jim je bilo naloženo izvedenstvo; varovati kot skrivnost vse tisto, kar so izvedeli pri opravljanju dela stalnega sodnega izvedenca; in se strokovno izobraževati ter pridobivati strokovna znanja s področij, za katera so bili imenovani za stalne sodne izvedence. Stalnemu sodnemu izvedencu, ki ne spoštuje sodišča ali strank, ne prevzema dodeljenih mu zadev, se ne opraviči, zakaj ni v roku zaključil naloženega izvedenstva, ali zaradi drugih resnih razlogov, se lahko začasno prepove opravljanje dela (najmanj tri mesece, najdlje pa eno leto). Sklep o začasni prepovedi opravljanja dela izvedenca sprejme predsednik sodišča, ki je imenoval stalnega sodnega izvedenca.

Izvedenstvo v postopku praviloma opravlja en izvedenec; če pa sodišče oceni, da je izvedenstvo kompleksno, lahko določi dva ali več izvedencev. Izvedenci se najprej določijo iz vrste stalnih sodnih izvedencev za določeno vrsto izvedenstva. Izvedenstvo se lahko naloži tudi strokovni ustanovi (bolnišnici, kemijskemu laboratoriju, fakulteti in podobno). Če obstajajo posebne ustanove za določene vrste izvedenstva (izvedenstvo ponarejenega denarja, rokopisa, daktiloskopsko izvedenstvo in podobno), se takšna izvedenstva, še posebej bolj kompleksna, zaupajo predvsem tem ustanovam.

Če je določenih več izvedencev, lahko vložijo skupen izvid in mnenje, če se glede izvida in mnenja strinjajo. Če pa se glede izvida in mnenja ne strinjajo, vsak izvedenec posebej vloži svoj izvid ter mnenje. Če se podatki izvedencev v njihovih izvidih bistveno razhajajo, ali če je izvid enega ali več izvedencev nejasen, nepopoln ali v nasprotju sam s seboj ali z zbranimi okoliščinami in se te pomanjkljivosti ne morejo odpraviti s ponovnim zaslišanjem izvedenca, se ponovi izvedenstvo z istim ali z drugimi izvedenci. Če v mnenju enega ali več izvedencev obstajajo protislovja ali pomanjkljivosti, ali se pojavi utemeljen sum v pravilnost podanega mnenja in se te pomanjkljivosti ali sum ne more odpraviti s ponovnim zaslišanjem izvedenca, se zahteva mnenje drugih izvedencev.

5.2.2 Portugalska

Sistem izvajanja dokazov s pomočjo strokovnjakov v sodnih postopkih je nekoliko drugačen na Portugalskem. V kolikor je v postopu potrebno strokovno znanje, s katerim sodišče ne razpolaga, **sodnik izdelavo strokovnega mnenja glede tega vprašanja zaupa ustanovi, laboratoriju ali uradni organizaciji, oziroma če to ni mogoče ali ni primerno, posamezniku, ki ga izbere izmed uveljavljenih strokovnjakov na tem področju.** Izjemo predstavlja področje **medicine**, na katerem se izdelava izvedenskega mnenja vedno zaupa forenzičnim oddelkom oziroma medicinskim strokovnjakom. Stranke sodnega postopka lahko predlagajo, komu naj se zaupa izdelava strokovnega mnenja in če obstaja soglasje strank, mora sodnik imenovati tistega strokovnjaka, ki so ga predlagale stranke, razen če obstaja utemeljen dvom glede njegove primernosti oziroma strokovnosti. Izdelava izvedenskega mnenja se lahko zaupa tudi skupini strokovnjakov, kadar je zaradi kompleksnosti zadeve, potrebno strokovno znanje iz več področij oziroma kadar zaradi kompleksnosti zadeve tako zahtevajo stranke. V takem primeru sodišče stranke zasliši, kdo naj pripravi izvedensko mnenje; v kolikor se stranke strinjajo, sodišče imenuje tisto skupino, ki so jo predlagale stranke, če pa soglasja strank ni, imenuje vsaka stranka enega strokovnjaka, sodišče pa dodatnega tretjega strokovnjaka. V manj zahtevnih sodnih postopkih se dokazovanje izvaja z enim strokovnjakom.

Strokovnjak mora svojo funkcijo opravljati vestno. V primeru nesodelovanja s sodiščem, ga lahko sodnik kaznuje z denarno kaznijo oziroma ga lahko v primeru, če malomarno opravlja svoje delo (če delo opravlja neredno ali se ne udeležuje narokov), razreši kot izvedenca v konkretnem postopku.

Tudi za strokovnjake, ki sodelujejo v sodnih postopkih na Portugalskem, so predpisani izločitveni razlogi (po vsebini so podobni kot za sodnike). Prav tako ne morejo opravljati funkcije strokovnjaka/izvedenca v sodnem postopku osebe, ki so nosilci javnih funkcij ali predstavniki avtonomnih regijskih organov ter javni tožilci oziroma diplomatski predstavniki tujih držav. Vsak, ki iz navedenih razlogov ne more opravljati funkcije strokovnjaka, je opravljanja te funkcije oproščen. Ugovore v zvezi obstojem ovir za imenovanje v določenem sodnem postopku, lahko uveljavljajo stranke postopka ali sam strokovnjak, in sicer v 10 dneh od njegovega imenovanja. Strokovnjak se v zvezi s tem zasliši, sodišče pa nato izda sklep, v katerem ugotovi obstoj izločitvenih razlogov (zoper ta sklep ni pritožbe). V takem primeru

sodnik v postopku imenuje novega strokovnjaka.

5.2.3 Malta

Na Malti položaj sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev urejajo postopkovni predpisi. Le-ti omogočajo, da sodišča v konkretnih postopkih za pomoč pri razjasnitvi določenih vprašanj imenujejo sodne izvedence, cenilce oziroma tolmače. Registracijsko sodišče (Court Registrars) in Ministrstvo za pravosodje vodita seznam strokovnjakov iz posameznih področij. Za vpis strokovnjaka na seznam ne obstaja poseben postopek (oziroma ni potrebno vložiti posebne vloge), pač pa strokovnjake na seznam glede na njihovo razpoložljivost vpisujeta registracijsko sodišče in Ministrstvo za pravosodje. Vpis strokovnjaka na seznam časovno ni omejen, prav tako ni starostne omejitve za vpis strokovnjaka na seznam. Razlog za zamenjavo strokovnjaka je neizpolnjevanje njegovih obveznosti oziroma zamuda pri delu.

V sodnem postopku je kot izvedenec lahko imenovan le strokovnjak iz seznama, vsak drugi strokovnjak lahko v postopku sodeluje zgolj kot priča. Delo sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev nadzoruje sodišče.

5.2.4 Avstrija

V Republiki Avstriji je postopek imenovanja, zaprisege in vpisa na seznam sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev urejen s posebnim zakonom o sodnih strokovnjakih in tolmačih (Sachverständigen- und Dolmetschergesetz), plačilo za njihovo delo pa je urejeno z zakonom, ki ureja plačila pričam, izvedencem, tolmačem in porotnikom (Fees Claim Act 1975 - Gebührenanspruchsgesetz 1975). Urejanje položaja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev je v pristojnosti avstrijskega Ministrstva za pravosodje.

Sodni izvedenci, cenilci in tolmači so imenovani za **omejeno časovno obdobje, in sicer za dobo 5 let**, status pa pridobijo, če je izkazana potreba po njihovem imenovanju in izpolnjujejo z zakonom določene pogoje (10 letne ali 5 letne delovne izkušnje na strokovnem področju, na katerem želijo opravljati izvedensko ali cenilsko delo – odvisno od stopnje izobrazbe, poslovna in zdravstvena sposobnost, vrednost javnega zaupanja, državljanstvo Republike Avstrije ali države članice EU, sklenjeno zavarovanje odgovornosti...) ter opravijo poseben **izpit**. Zakon ne predvideva starostne omejitve za vpis na listo sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev, prav tako ni omejeno njihovo število. Sezname vodijo predsedniki deželnih sodišč; vsak strokovnjak pa je lahko vpisan zgolj na listo enega deželnega sodišča.

Razlogi za izbris iz liste sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev: če ne obstaja več potreba po njihovem imenovanju; če se ugotovi, da že ob imenovanju niso izpolnjevali vseh pogojev za pridobitev statusa oziroma v času, ko so imenovani, ne izpolnjujejo več vseh pogojev za imenovanje; če neupravičeno odklanjajo delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača; če večkrat zavračajo z izdelavo oziroma predložitvijo izvedenskega oziroma cenilnega poročila; če javno objavijo vsebino svojega mnenja, z namenom očrniti javno podobo sodstva.

V Republiki Avstriji ne obstaja posebna zbornica sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev.

Njihove interese zastopa **Zveza sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev** (Hauptverband der Gerichtssachverständigen), ki je članica več področnih deželnih zvez. Članstvo v tej organizaciji je **prostovoljno**.

Sodni izvedenci, cenilci in tolmači lahko delujejo prosto na trgu in niso vezani zgolj na delo pred sodišči.

Nadzor nad njihovim delom izvaja predsednik deželnega sodišča, in sicer ob vložitvi vloge za ponovno uvrstitev na listo strokovnjakov. Takrat predsednik sodišča preveri sposobnost in uspešnost posameznega strokovnjaka oziroma tolmača v zadnjih 5 letih. V primeru ugotovljenih ponavljajočih se napak, predsednik sodišča strokovnjaka črta iz seznama.

5.2.5 Francija

Položaj sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev v Franciji je urejen v Law No. 71-498 of 29 June 1971 and Decree No 2004-1463 of 23 December 2004.

Za sodnega izvedenca, cenilca in tolmača v Franciji je lahko imenovana vsaka fizična ali pravna oseba, ki vloži zahtevo za pridobitev tega statusa, in ki izpolnjuje posebne pogoje za imenovanje. Za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača je lahko imenovana oseba, ki je vredna javnega zaupanja; ki ni v stečaju ali ki ji ni izrečena sankcija po trgovinskem zakoniku; ki ima dolgoletne izkušnje na področju, na katerem želi opravljati izvedensko delo, katere dejavnost ni nezdružljiva z opravljanjem dela sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača; ki izpolnjuje starostni kriterij in ki živi na območju višjega sodišča.

Sodni izvedenci, cenilci in tolmači so vpisani na listo sodnih izvedencev. **Francoski pravni sistem razlikuje dve vrsti list sodnih strokovnjakov, in sicer nacionalno listo registriranih sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, ki jo vodi Vrhovno sodišče (Court of Cassation) in liste pravnih strokovnjakov, ki jih vodijo višja sodišča (Court of Appeal)**. Vsak strokovnjak mora biti najprej vpisan na listo pri višjem sodišču. Prvi vpis (registracija) se po natančnem preverjanju pogojev (izobrazba, strokovne izkušnje, državljanstvo, starostna meja, ipd.) opravi za poskusno dobo treh let, po uspešno prestani preizkusni dobi pa se strokovnjak vpiše na listo za nadaljnjih pet let. Šele po petih letih na listi višjega sodišča, se lahko strokovnjak vpiše na nacionalno listo sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev. Število sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev ni omejeno.

Vpis na listo se izvede na podlagi vloge, ki jo morajo kandidati do 1. marca tekočega leta poslati na prvostopenjsko sodišče. Tam vlogo prvič pregledajo in preverijo, nato pa vloge kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje, posredujejo na višje sodišče, kjer jih preverijo še enkrat. Listo nato sodišče objavi v prvi polovici novembra.

Na listo se kot strokovnjak lahko vpišejo kandidati, **ki še ni dopolnil 70 let**. V primeru, če je strokovnjak na to listo vpisan pred 70 letom, pa nato v obdobju, za katerega je vpisan na listo

dopolni 70 let, lahko naloge strokovnjaka opravlja do konca obdobja, za katero je vpisan na listo.

Strokovnjak se izbriše iz liste če mu je odvzeta poslovna sposobnost, če mu je izrečena disciplinska sankcija, po preteku obdobja, za katerega je vpisan na listo, če je dopolnil 70 let oziroma če po izteku obdobja imenovanja ne vloži nove vloge za vpis na listo. Iz liste se izbriše tudi, če ne izpolnjuje več pogojev za vpis nanjo.

Nadzor nad delom sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev se izvaja vsakih 5 let, ob vložitvi vlog za podaljšanje njihove registracije.

5.2.6 Nemčija

V Nemčiji ne obstaja centralni organ, ki bi bil pristojen za imenovanje sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev (npr. Ministrstvo za pravosodje), pač pa sodišča za pomoč pri razjasnitvi določenih vprašanj v postopku imenujejo strokovnjake iz posameznih področij. **Liste strokovnjakov na teh področjih vodijo strokovna združenja oziroma zbornice**, na listo pa se lahko vpiše tisti strokovnjak, ki zaprosi za vpis in ki izpolnjujejo posebne pogoje, kot jih določijo strokovna združenja oziroma zbornice. Za vpis na listo niso predpisane starostne omejitve, na splošno pa mora strokovnjak za vpis na listo izkazati specialno znanje in izkušnje na področju, za katerega želi biti vpisan na listo.

Ministrstvo za pravosodje nima pristojnosti v zvezi z delom teh strokovnjakov, prav tako zakon ne predpisuje posebnih pogojev, ki bi jih moral nekdo izpolnjevati, da bi lahko bil vpisan na listo.

Kot strokovnjaki so v postopku pred sodišči lahko postavljene zgolj fizične osebe (ena ali več), ki zaupanih jim nalog ali izdelave izvedenskega mnenja ne smejo prenesti na tretjega. V kolikor pri izdelavi izvedenskega mnenja potrebujejo pomoč tretje osebe, morajo v mnenju izrecno napisati, kdo jim je pomagal pri izdelavi mnenja in v kakšnem obsegu.

Strokovnjak je pri svojem delu dolžan upoštevati navodila sodišča. V primeru, če ne pride na sodišče ali če zavrne izdelavo izvedenskega mnenja, čeprav mu je bila izdelava le-tega naložena, se mu naloži plačilo stroškov, ki so zaradi tega nastali, istočasno pa se ga tudi denarno kaznuje. V kolikor takšna dejanja ponavlja, se mu lahko izreče nova denarna kazen. Prav tako se strokovnjaka denarno kaznuje, če svojega dela ne opravi pravočasno.

Plačilo za strokovnjake je urejeno v Zakonu o sodniških prejemkih in nadomestilih (Justizvergütungs- und –entschädigungsgesetz, JVEG). Ta določa, da vsem omenjenim strokovnjakom pripada plačilo za njihovo delo in da so upravičeni tudi do povrnitve stroškov, ki so jih imeli zaradi dela. Plačilo se izračuna na podlagi fiksne urne postavke, pri čemer ni razlike, ali strokovnjaki sodelujejo v civilnih ali kazenskih postopkih pred sodiščem. V spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniških prejemkih in nadomestilih je tabela oziroma seznam urnih postavk za sodne strokovnjake, v kateri so področja razvrščena po

pomembnosti. Vsako strokovno področje je razvrščeno v kategorije od 1 do 10, kar ustreza urni postavki med 65 in 125 €. Plačilo za delo na sodišču doseže približno 80 % vrednosti plačila, ki bi ga strokovnjak dosegel za enako delo na trgu.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predloga zakona ustanavlja nov forum, tj. Strokovni svet. Vanj bodo imenovani strokovnjaki, medtem ko bo administrativno pomoč zagotavljalo ministrstvo. Ta gotovo ne bo zanemarljiva in bo pomenila določene spremembe v delokrogih javnih uslužbencev, ki se že sedaj ukvarjajo s to problematiko. Vendar pa gre predvidevati, da bo šlo zlasti za zagonske podlage, ki bodo vsekakor terjale nekoliko povečane aktivnosti uslužbencev ministrstva, a te so po naravi stvari pričakovane ob vsakokratni implementaciji novega predpisa.

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima tovrstnih posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel tovrstnih posledic.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona nima tovrstnih posledic.

6.4 Presoja posledic za socialnem področju

Predlog zakona nima tovrstnih posledic.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima tovrstnih posledic.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima tovrstnih posledic. Vsekakor pa bo posredno prispeval k dvigu ravni pravičnosti v družbi in s tem krepitvi pravne države, saj bodo strokovnjaki kot pomoč sodnikom svoje naloge izvajali na najvišji strokovni ravni in bodo tako lahko sodniku v največjo možno pomoč, pri čemer bo presoja strokovnosti tako ob izdaji dovoljenja, kot tudi ob presoji pogojev za ohranitev le-tega, primarno v domeni stroke same, ki bo tako lahko zagotavljala le najvišjo raven strokovne usposobljenosti.

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

Vlada oziroma resorno ministrstvo bo predstavilo zakon širši javnosti z objavo na spletu, ožji javnosti pa na predavanjih, srečanjih, posvetih v okviru izobraževalnih dejavnosti ipd.

Predlog zakona izrecno predvideva njegovo evalvacijo po dveh letih uporabe, kar je primerno

obdobje, v katerem bo mogoče oceniti, ali so ciljni učinki doseženi oziroma se dosegajo.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona: Druge tovrstne okoliščine niso podane.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

V fazo priprave osnutka oziroma tez predlaganega zakona je predlagatelj želel vključiti strokovno javnost v najširšem možnem pomenu, tako so bili v mesecu juniju 2017 izvedeni štirje delovni sestanki²³, kjer so bili obravnavani naslednji tematski sklopi:

- zagotovitev primerne, potrebne in učinkovitega **vpliva stroke** na segmente podelitve in ohranitve statusa sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ter zagotovitev visoke ravni usposobljenosti le-teh ves čas trajanja licence;
- vprašanje **omejevanja licence** na določeno časovno obdobje (npr. 6 ali 10 let), z obveznim razmislekom o **retroaktivnosti** (prehodne določbe);
- poglavje o **disciplinski odgovornosti** (eno ali dvostopenjski postopek, opredelitev kršitev in sankcij);
- druga vprašanja (zavarovanje odgovornosti, mirovanje, mentorstvo ipd.).

Sestankov se je udeležila širša strokovna javnost preko svojih predstavnikov, in sicer:

- Vrhovno sodišče RS;
- Društvo sodnih izvedencev in cenilcev geodetske stroke Slovenije;
- Združenje FORTOX (Združenje za razvoj forenzične toksikologije in drugih forenzičnih ved);
- Društvo prevajalcev in tolmačev Slovenije;
- Društvo sodnih izvedencev in cenilcev gozdarstva;
- Zbornica kliničnih psihologov Slovenije;
- Združenje sodnih izvedencev in cenilcev kmetijske stroke;
- Policija;
- Združenje sodnih izvedencev in cenilcev gradbene stroke;
- Društvo izvedencev in cenilcev Maribor;
- Združenje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev strojev in opreme Slovenije;
- Združenje stalnih sodnih tolmačev in pravnih prevajalcev Slovenije;

²³ In sicer dne 7. 6. 2017, 9. 6. 2017, 15. 6. 2017 in 20. 6. 2017.

- Društvo znanstvenih in tehniških prevajalcev Slovenije;
- Nacionalni forenzični laboratorij;
- Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti;
- Ministrstvo za kulturo;
- Ministrstvo za zunanje zadeve;
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo;
- Univerza v Ljubljani, Akademija za likovno umetnost in oblikovanje.

Nekateri predstavniki pa so se odzvali s pisnimi odzivi, in sicer:

- Vrhovno državno tožilstvo RS;
- Gospodarska zbornica Slovenije, Zbornica za poslovanje z nepremičninami;
- Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport;
- Ministrstvo za zdravje;
- Okrajno sodišče v Celju;
- Varuh človekovih pravic RS;
- Ministrstvo za notranje zadeve;
- Strokovno združenje izvedencev medicinske stroke;
- Okrožno sodišče v Ljubljani;
- Ministrstvo za infrastrukturo;
- Upravno sodišče RS;
- Ministrstvo za obrambo;
- Okrožno sodišče v Kranju;
- Ministrstvo za okolje in prostor;
- Obrtno – podjetniška zbornica Slovenije;
- Združenje za raziskavo in analizo prometnih nezgod.

Vsi deležniki strokovne javnosti so se strinjali, da je treba navedeno področje urediti bolj celovito in predvsem, da je obstoječi sistem treba prenoviti. Predlog osnutka zakona s tedaj izoblikovanimi izhodiščnimi tezami je bil 25. 4. 2017 z namenom informiranja širše strokovne in splošne javnosti objavljen tudi na spletni strani predlagatelja.

Predlagatelj je nato v mesecu novembru, po tem, ko je predlog besedila zakona 11. 9. 2017 posredoval v strokovno in medresorsko usklajevanje in ga objavil na svoji spletni strani ter na spletni strani portala E-demokracija, organiziral še štiri srečanja s strokovno javnostjo pa tudi s širšo zainteresirano javnostjo ter ministristvi, sodišči in drugimi institucijami. Na navedenih srečanjih se je predlagatelj posvetil zlasti naslednjim tematskim sklopom:

- I. Strokovni svet (urejeno v II. poglavju trenutnega predloga ZSICT);
- II. Ostali instituti v predlogu ZSICT (zlasti imenovanje sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, strokovno izpopolnjevanje, mentorstvo, disciplinska odgovornost in postopek, razrešitev, suspenz);

III. Drugo (morebitne ostale še odprte dileme, prehodne določbe predloga ZSICT ali po potrebi vrnitev na gornja vsebinska sklopa).

Srečanj v mesecu novembru e je udeležila širša strokovna javnost preko svojih predstavnikov, in sicer:

- Vrhovno sodišče RS;
- Združenje FORTOX (Združenje za razvoj forenzične toksikologije in drugih forenzičnih ved);
- Društvo prevajalcev in tolmačev Slovenije;
- Društvo sodnih izvedencev in cenilcev gozdarstva;
- Zbornica kliničnih psihologov Slovenije;
- Združenje sodnih izvedencev in cenilcev kmetijske stroke;
- Združenje sodnih izvedencev in cenilcev gradbene stroke;
- Društvo izvedencev in cenilcev Maribor;
- Združenje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev strojev in opreme Slovenije;
- Združenje stalnih sodnih tolmačev in pravnih prevajalcev Slovenije;
- Društvo znanstvenih in tehniških prevajalcev Slovenije;
- Nacionalni forenzični laboratorij;
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo;
- Ministrstvo za okolje in prostor;
- Ministrstvo za javno upravo;
- Informacijski pooblaščenec;
- Urad RS za intelektualno lastnino;
- Notarska zbornica Slovenije;
- Odvetniška zbornica Slovenije;
- Sodni izvedenci za vrednotenje podjetij;
- Državno odvetništvo RS ter
- Center za izobraževanje v pravosodju.

V okviru novembrskih srečanj je predlagatelj širši strokovni javnosti zagotovil možnost razprave kot tudi pojasnil v zvezi z gradivom predloga ZSICT, hkrati pa so tovrstna srečanja omogočila tudi neposredno interakcijo stroke in predlagatelja pri samem oblikovanju besedila predloga zakona.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Zunanji strokovnjaki niso sodelovali pri pripravi predloga zakona.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Goran Klemenčič, minister za pravosodje,
- Tina Breclj, državna sekretarka na Ministrstvu za pravosodje,
- Darko Stare, državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje,
- mag. Evelin Pristavec Tratar, generalna direktorica Direktorata za organizacijsko zakonodajo
in pravosodno upravo na Ministrstvu za pravosodje.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SODNIH IZVEDENCIH, SODNIH CENILCIH IN SODNIH TOLMAČIH

I. poglavje SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (predmet urejanja)

(1) Ta zakon ureja status sodne izvedenke oziroma sodnega izvedenca (v nadaljnjem besedilu: sodni izvedenec), sodne cenilke ali sodnega cenilca (v nadaljnjem besedilu: sodni cenilec) ali sodne tolmačke oziroma sodnega tolmača (v nadaljnjem besedilu: sodni tolmač), pogoje in postopek imenovanja ter razrešitve, pristojnosti in način delovanja Strokovnega sveta za sodno izvedenstvo, sodno cenilstvo in sodno tolmačenje (v nadaljnjem besedilu: Strokovni svet), vodenje imenikov in evidenc, disciplinsko odgovornost in postopek, strokovno izpopolnjevanje, preizkuse strokovnosti, mentorstvo, plačilo za delo in druga vprašanja, ki se nanašajo na področje sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja.

(2) Šteje se, da se sodno tolmačenje nanaša tudi na prevajanje, če s tem zakonom ni določeno drugače.

2. člen (status)

(1) Sodni izvedenci so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da sodišču na njegovo zahtevo podajo izvid in mnenje glede strokovnih vprašanj, za katera tako določa zakon ali glede katerih sodišče oceni, da mu je pri njihovi presoji potrebna pomoč strokovnjaka.

(2) Sodni cenilci so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da sodišču na njegovo zahtevo podajo izvid o gospodarskih lastnostih stvari ali pravice ter cenitev njene vrednosti oziroma vrednosti na njej povzročene škode.

(3) Sodni tolmači so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da na zahtevo sodišča tolmačijo na narokih oziroma prevajajo listine.

(4) Sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču preneha status v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

3. člen **(sklicevanje na status)**

(1) Osebe, imenovane za sodnega izvedenca ali sodnega cenilca, se smejo sklicevati na ta status:

- kadar dajejo izvide, mnenja in cenitve na zahtevo sodišča v sodnem postopku,
- kadar dajejo izvide, mnenja in cenitve na zahtevo upravnega organa v upravnem postopku ali
- če drug zakon ali uredba določa njihovo delovanje.

(2) Osebe, imenovane za sodnega tolmača, se smejo sklicevati na ta status:

- kadar dajejo tolmačenja in prevode na zahtevo sodišča ali drugega državnega organa,
- kadar dajejo tolmačenja in prevode na zahtevo stranke zaradi uveljavljanja njenih pravic,
- če drug zakon ali uredba določa njihovo delovanje.

4. člen **(javni poziv)**

(1) Sodne izvedence, sodne cenilce in sodne tolmače na podlagi javnega poziva imenuje minister, pristojen za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: minister) za določeno strokovno področje in podpodročje izvedenskega ali cenilskega dela oziroma za prevajanje govornih in pisanih besed iz ali v določen jezik ter za slovenski znakovni jezik.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), dvakrat v koledarskem letu objavi poziv k predložitvi vlog za imenovanje sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev. Poziv se objavi glede na potrebe na posameznem strokovnem področju in podpodročju izvedenskega ali cenilskega dela oziroma glede na potrebe za posamezen tuj jezik ali slovenski znakovni jezik, ki se ugotovijo na podlagi obrazloženih predlogov predsednikov posameznih sodišč.

(3) Predloge iz prejšnjega odstavka ministrstvo upošteva v pozivu, pri katerem so pred njegovo objavo ali hkrati z njo objavljene dodatne zahteve in posamične smernice za predlagano strokovno področje ali podpodročje oziroma jezik. Če Strokovni svet oceni, da dodatnih zahtev ali posamičnih smernic za predlagano strokovno področje ali podpodročje oziroma jezik ni treba sprejemati, se predloge iz prejšnjega odstavka kljub odsotnosti slednjih upošteva v pozivu.

II. poglavje **STROKOVNI SVET**

5. člen **(Strokovni svet)**

(1) Najvišji strokovno usklajevalni organ na področju sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ter sodnega tolmačenja je Strokovni svet za sodno izvedenstvo, sodno cenilstvo in sodno tolmačenje (v nadaljnjem besedilu: Strokovni svet).

(2) Strokovni svet deluje po načelu strokovne in operativne avtonomnosti v skladu z določbami tega zakona in drugih predpisov, ki urejajo njegovo delovanje. Strokovni svet opravlja strokovne naloge za potrebe sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja, skrbi za naloge sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja ter sodeluje pri zagotavljanju enotnosti in varovanju integritete sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja.

(3) Članice oziroma člane (v nadaljnjem besedilu: člani) Strokovnega sveta na predlog ministra imenuje Vlada Republike Slovenije za šest let, z možnostjo ponovnega imenovanja. Minister sme predlagati le člane, ki so predlagani v skladu s tem zakonom.

6. člen **(sestava Strokovnega sveta)**

(1) Strokovni svet ima petnajst članov, ki so sodni izvedenci, sodni cenilci ali sodni tolmači.

(2) Člane v Strokovni svet predlagajo strokovna združenja sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev. Če za določeno strokovno področje oziroma podpodročje ali jezik sodni izvedenci, sodni cenilci oziroma sodni tolmači niso povezani v strokovno združenje, člane v Strokovni svet predlagajo drugi organi ali strokovne institucije oziroma ministrstva, ki so pristojna za posamezno področje. Če je za določeno strokovno področje ali jezik predlaganih več članov in s predlagatelji ni mogoče doseči sporazuma, ima prednost predlagani član z najdaljšim obdobjem nepretrganega obstoja statusa sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača.

(3) Vsak član v Strokovnem svetu zastopa posamezen sklop strokovnih področij oziroma jezikov. Sklopi strokovnih področij in jezikov so:

- gospodarstvo,
- okolje in prostor,
- kmetijstvo in gozdarstvo,
- zdravje,
- promet,
- šport,
- kultura,
- infrastruktura,
- gradbeništvo,
- obrtna dejavnost,
- stroji in oprema,
- varnost,
- forenzika,

- sodno tolmačenje in prevodi in
- slovenski znakovni jezik.

(4) Strokovna področja in jeziki, ki jih zajemajo posamezni sklopi strokovnih področij in jezikov, se določijo z ugotovitvenim sklepom, ki ga na predlog Strokovnega sveta sprejme minister. Če pride do oblikovanja novega področja, podpodročja ali jezika, ali do spremembe obstoječih področij, podpodročij ali jezikov, ter je potrebna uskladitev vsebine sklopov strokovnih področij oziroma jezikov, izda minister na predlog Strokovnega sveta ugotovitveni sklep.

(5) V Strokovnem svetu vselej sodeluje predstavnik sodstva, ki ima pravico do razprave brez pravice do glasovanja. Imenuje ga predsednik Vrhovnega sodišča RS izmed sodnikov sodišč prve stopnje.

(6) Člani Strokovnega sveta imajo po enega namestnika, za katerega veljajo enaki pogoji glede imenovanja kot za člana, ki ga nadomešča. Praviloma se namestnika določi tako, da je skupaj s članom zagotovljena ustrezna uravnoteženost s strokovnimi področji ali jeziki, ki jih zajema posamezen sklop.

(7) Predsednico oziroma predsednika (v nadaljnjem besedilu: predsednik) Strokovnega sveta izvolijo člani z dvotretjinsko večino glasov s tajnim glasovanjem za dve leti in po izteku te dobe ne more biti takoj ponovno izvoljen.

7. člen

(pristojnosti Strokovnega sveta)

Strokovni svet ima naslednje pristojnosti:

- spremljanje sistemskih, razvojnih in strateških vprašanj s področja sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja;
- podajanje predlogov in pobud s področja sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja;
- potrditev dodatnih zahtev ter splošnih in posamičnih smernic za izdelavo izvedenskih mnenj cenitev in tolmačenj;
- podajanje strokovnih mnenj v postopkih imenovanja sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev,
- v postopkih pregleda ustreznosti potrdil o izobraževanju in izpopolnjevanju ter v disciplinskih postopkih ali postopkih razrešitev sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev;
- podajanje strokovnih mnenj v disciplinskih postopkih;
- skrb za ustreznost nabora strokovnih področij, strokovnih podpodročij ter jezikov v imeniku sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev;
- ustanovitev Stalnih strokovnih teles in Začasnih strokovnih teles;
- imenovanje članov Stalnih strokovnih teles in Začasnih strokovnih teles;
- priprava letnega poročila o svojem delu;
- zagotavljanje strokovne pomoči ministrstvu;

– opravlja druge naloge, če tako določa zakon.

8. člen (odločanje)

(1) Strokovni svet odloča na sejah. Kadar se na seji obravnava strokovna vsebina, mu strokovno pomoč zagotavlja ustrezno strokovno telo.

(2) Odločitve sprejema z večino glasov vseh članov. Z dvotretjinsko večino glasov vseh članov odloča o:

- ustanovitvi Stalnih strokovnih teles in Začasnih strokovnih teles,
- imenovanju članov Stalnih strokovnih teles in Začasnih strokovnih teles in
- drugih zadevah, za katere tako določi v poslovniku.

(3) Sejo Strokovnega sveta skliče predsednik, v njegovi odsotnosti pa njegov namestnik. Če pisno zahteva najmanj pet članov sveta, predsednik vrhovnega sodišča ali minister, mora sejo sklicati najpozneje v osmih dneh po prejemu zahteve.

(4) Poslovnik vsebuje določbe o zagotavljanju javnosti sej.

(5) Strokovni svet na seje vedno vabi predstavnika sodstva, ki sodeluje v Strokovnem svetu, lahko pa tudi predsednika vrhovnega sodišča in ministra, ki o obravnavanih zadevah lahko podajo svoja stališča in predloge. Če je na seji obravnavana vsebina, ki jo je obravnavalo stalno ali začasno strokovno telo, se vedno vabi tudi predstavnika tega strokovnega telesa, ki lahko dodatno pojasni sprejeto stališče.

(6) Strokovni svet k obravnavanju vprašanj iz svoje pristojnosti lahko povabi predstavnike sodišč in drugih državnih organov, institucij, zbornic, strokovnih združenj, društev in drugih nevladnih organizacij, ki delujejo na posameznih področjih, povezanih z obravnavano vsebino.

(7) Administrativna, tehnična in druga dela za Strokovni svet opravlja ministrstvo.

9. člen (stalna strokovna telesa)

(1) Stalna strokovna telesa so strokovno usklajevalne skupine članov ali predstavniki strokovnih združenj, sestavljena iz sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev, ki Strokovnemu svetu zagotavljajo strokovno pomoč ter oblikujejo strokovna mnenja ali stališča glede vprašanj, ki zadevajo stroko.

(2) Število Stalnih strokovnih teles, ki jih ustanovi in katerih članstvo določi Strokovni svet, je najmanj tolikšno in takšne vrste, kot je število in vrsta sklopov strokovnih področij, ki so zastopana v Strokovnem svetu.

(3) Posamezno Stalno strokovno telo ima tri člane, ki so izmed sodnih izvedencev, sodnih cenilcev ali sodnih tolmačev imenovani do izteka obdobja imenovanja članov Strokovnega sveta z možnostjo ponovnega imenovanja.

(4) Če so za posamezno strokovno področje oziroma jezik sodni izvedenci, sodni cenilci oziroma sodni tolmači povezani v strokovno združenje, se člane Stalnega strokovnega telesa praviloma določi izmed članov strokovnega združenja.

(5) Stalno strokovno telo zagotavlja Strokovnemu svetu strokovno pomoč z določenega strokovnega področja oziroma jezika, Strokovni svet pa je na njegovo stališče ali mnenje vezan.

10. člen **(začasna strokovna telesa)**

(1) Začasna strokovna telesa so strokovno usklajevalne skupine članov ali predstavniki strokovnih združenj, sestavljena iz sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev za strokovna področja oziroma jezike, glede na vsebino strokovnega vprašanja ali naloge, ki jih ustanovi Strokovni svet za obravnavo posamičnih zadev iz pristojnosti Strokovnega sveta na področju ali jeziku, kjer ni ustanovljenega Stalnega strokovnega telesa.

(2) Glede imenovanja članov, dobe imenovanja, nalog in vezanosti na stališča ali mnenja se uporabljajo določbe prejšnjega člena.

11. člen **(prenehanje članstva v Strokovnega sveta)**

(1) Članu Strokovnega sveta, Stalnega strokovnega telesa ali Začasnega strokovnega telesa, ki je sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, funkcija članstva preneha po zakonu:

– če mu je izdana odločba o prenehanju imenovanja ali je razrešen kot sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač; z dnem pravnomočnosti odločbe o prenehanju imenovanja ali razrešitvi.

(2) Članstvo v Strokovnem svetu, Stalnem strokovnem telesu ali Začasnem strokovnem telesu posamezniku preneha tudi:

– če dela in naloge v Strokovnem svetu, Stalnem strokovnem telesu ali Začasnem strokovnem telesu opravlja neredno ali nevestno;

– na lastno željo; najpozneje trideseti dan po prejemu izjave.

(3) Postopek iz prve alineje prejšnjega odstavka se opravi skladno z določbami tega zakona, ki ureja postopek za razrešitev sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača. Obrazložen predlog za razrešitev lahko poda vsak član Strokovnega sveta, Stalnega strokovnega telesa ali Začasnega strokovnega telesa, pri čemer se podrobnejše določbe predpišejo s poslovnikom. Članstvo v tem primeru posamezniku preneha z dnem pravnomočnosti odločbe o razrešitvi.

(4) Po prenehanju članstva posamezniku v Strokovnem svetu, Stalnem strokovnem telesu ali Začasnem strokovnem telesu se imenuje nadomestnega člana po postopku, ki velja za imenovanje člana. Članu, ki postane član zaradi predčasnega prenehanja članstva prejšnjega člana, preneha članstvo z iztekom dobe, za katero je bil imenovan prejšnji član.

12. člen

(poslovnik)

(1) Strokovni svet z dvotretjinsko večino glasov vseh članov sprejme poslovnik, s katerim natančneje uredi postopek priprave in poteka sej, način dela sveta, glasovanja, načine varovanja tajnosti podatkov, sodelovanja z drugimi organi, obveščanja javnosti in druga vprašanja izvedbene narave.

(2) Poslovnik se objavi na spletni strani ministrstva.

13. člen

(stroški, pečat in sedež)

(1) Predsednik in člani Strokovnega sveta, Stalnih strokovnih teles ter Začasnih strokovnih teles so upravičeni do povračila dejanskih stroškov za delo in sodelovanje v Strokovnem svetu, Stalnih strokovnih telesih ter Začasnih strokovnih telesih v skladu z uredbo, ki določa sejnine in povračila stroškov v javnih skladih, javnih agencijah, javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih.

(2) Strokovni svet ima pečat okrogle oblike. Sredi pečata je grb Republike Slovenije, v zunanjem krogu pečata je napis »Republika Slovenija, Strokovni svet za sodno izvedenstvo, sodno cenilstvo in sodno tolmačenje«.

(3) Sedež Strokovnega sveta je na sedežu ministrstva, ki zagotavlja tudi finančne pogoje za delo sveta.

III. poglavje

PODROČJA IN SMERNICE

14. člen

(strokovna in jezikovna področja)

(1) Strokovna področja in podpodročja sodnega izvedenskega ali sodnega cenilskega dela oziroma jezikovna področja določi ministrstvo na obrazložen predlog Strokovnega sveta. Obrazložitev iz prejšnjega stavka vsebuje navedbo utemeljenosti potrebe za določitev in opis področja.

(2) Če nastane potreba po oblikovanju novega področja, podpodročja ali jezika, ali potreba po spremembi obstoječih področij, podpodročij ali jezikov, ministrstvo vedno sodeluje s Strokovnim svetom.

(3) Za vsako strokovno oziroma jezikovno področje ali za več vsebinsko povezanih področij skupaj morajo biti pred uvrstitvijo v nabor obstoječih področij izdelane smernice in dodatne zahteve.

15. člen

(smernice za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj)

(1) Ministrstvo na svoji spletni strani objavi splošne in posamične smernice za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj, ki so jih sodni izvedenci, cenilci in tolmači dolžni upoštevati pri svojem delu.

(2) Splošne in posamične smernice ter njihove spremembe ali dopolnitve potrdi Strokovni svet na predlog ustreznega stalnega ali začasnega strokovnega telesa, ki lahko za ta namen sodeluje z ustreznim strokovnim združenjem.

(3) Splošne smernice vsebujejo enotno navedbo strukture, navodil in napotkov za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj.

(4) Posamične smernice vsebujejo zlasti napotke in navodila za izdelavo izvedenskih mnenj in cenitev na posameznih strokovnih področjih ali podpodročjih, metode in sredstva, ki jih sodni izvedenec ali sodni cenilec pri izdelavi uporablja, okvirna področja in vsebine, ki so za izdelavo lahko pomembne, in strukturo izvedenskega mnenja glede na posamezno strokovno področje ali podpodročje.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov strokovnemu telesu ni treba oblikovati posamičnih smernic za izdelavo izvedenskih mnenj in cenitev na posameznih strokovnih področjih ali podpodročjih ali za potrebe tolmačenj, če bodo po njegovem mnenju v teh primerih zadoščale splošne smernice.

IV. poglavje

POGOJI ZA IMENOVANJE

16. člen

(pogoji za imenovanje)

(1) Za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača je lahko imenovana fizična oseba, ki:

1. ima ustrezno strokovno znanje ter praktične sposobnosti in izkušnje za določeno področje dela izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja,
2. ima predbolonjsko univerzitetno izobrazbo ali končan bolonjski magistrski študijski program,
3. je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora in aktivno obvlada slovenski jezik,
4. je poslovno sposobna,
5. je osebnostno primerna,
6. ima najmanj šest let delovnih izkušenj s področja, na katerem želi opravljati delo izvedenca, cenilca ali tolmača,
7. ni bila pravnomočno obsojena za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, zaradi katerega bi bila moralno neprimerna za opravljanje izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja, ker bi to lahko škodovalo nepristranskemu ali strokovnemu opravljanju njenega dela ali ugledu sodišča,
8. ne opravlja dejavnosti, ki ni združljiva s sodnim izvedenstvom ali cenilstvom,
9. ni bila razrešena kot sodni izvedenec, cenilec ali tolmač po določbah tega zakona iz razloga trajnega odvzema pravice opravljati delo sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja.

(2) Če so za posamezno področje, podpodročje ali jezik sprejete dodatne zahteve, štejejo te kot dodatni pogoj za imenovanje za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, če so na spletni strani ministrstva objavljene pred ali hkrati z dnem objave poziva k predložitvi vlog za imenovanje sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev.

(3) Ni osebnostno primeren za delo sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača tisti, katerega delo oziroma ravnanje ne izkazuje utemeljenega pričakovanja, da bo izvedensko delo, cenitev ali tolmačenje opravljal pošteno ali vestno oziroma ne izkazuje utemeljenega pričakovanja, da bo varoval ugled in verodostojnost sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja. Šteje se tudi, da ta pogoj ni izpolnjen v primeru, ko še ni preteklo 5 let od pravnomočnosti odločbe o razrešitvi.

(4) Izjemoma je lahko imenovana za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača oseba, ki ima nižjo izobrazbo ali manj let delovnih izkušenj, kot je to določeno v prvem odstavku tega člena, če zaradi neobstoja ustrezne stopnje študijskega programa v Republiki Sloveniji ni mogoče izpolniti zahtevanega pogoja izobrazbe in če k imenovanju poda soglasje Strokovni svet.

(5) Ustrezno strokovno znanje ter praktične sposobnosti in izkušnje kandidat izkaže z opravljenim posebnim preizkusom strokovnosti.

17. člen

(dodatne zahteve)

(1) Ministrstvo na svoji spletni strani objavi dodatne zahteve kot dodatni pogoj za imenovanje za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača (v nadaljnjem besedilu: Dodatne zahteve).

(2) Dodatne zahteve ter njihove spremembe ali dopolnitve potrdi Strokovni svet na predlog ustreznega stalnega ali začasnega strokovnega telesa, ki lahko za ta namen sodeluje z ustreznim strokovnim združenjem.

(3) Dodatne zahteve so dodatni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati kandidati za sodne izvedence, sodne cenilce ali sodne tolmače, ki jih lahko Strokovni svet potrdi za posamezno strokovno področje ali podpodročje oziroma jezik, in se nanašajo na podrobnejše pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj.

18. člen (delo v sodnem postopku)

(1) Glede določitve sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača v konkretnem sodnem postopku, dolžnosti odzivanja na vabilo sodišča in podaje izvida, mnenja, cenitve ali tolmačenja, izločitve in drugih vprašanj, ki se nanašajo na ravnanje sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača pred sodiščem in so urejena v postopkovnih zakonih, se uporabljajo določbe teh zakonov.

(2) V konkretnem sodnem postopku mora sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, ki ga je določilo sodišče, vedno, ko ugotovi, da za izvedbo naloge v celoti ali delno ni usposobljen ali kadar obstajajo druge okoliščine, zaradi katerih je mogoče utemeljeno pričakovati, da njegova naloga ne bo mogla biti v celoti ali delno v pomoč sodišču, na to pravočasno opozoriti sodišče.

(3) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač lahko pisanje sodišču pošlje v tudi elektronski obliki, če je to dopuščajo pravila postopka in če pošlje pisanje na način in obliki, ki je v skladu s pravili, ki urejajo elektronsko poslovanje v teh postopkih.

(4) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač lahko sodišču sporoči, da želi vročitev pisanj po varni elektronski poti v varen elektronski predal ali na naslov za vročanje po varni elektronski poti, registriran v informacijskem sistemu sodstva, katerega naslov navede v vlogi, s katero sporoči sodišču, da želi takšen način vročanja. Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, ki sodišču sporoči, da želi takšen način vročanja, se vročanje po varni elektronski poti opravi na enak način kot stranki v postopku.

19. člen (podatki)

(1) Oseba, ki želi biti imenovana za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača, mora ministrstvu poleg dokazil o izpolnjevanju pogojev za imenovanje posredovati še naslednje podatke:

- osebno ime,
- znanstveni ali strokovni naslov,
- enotno matično številko občana (EMŠO), če nima EMŠO, pa datum in kraj rojstva,
- poštni naslov, na katerem je dosegljiva,
- kontaktno številko telefona in kontaktni naslov elektronske pošte,
- podatke o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu ter
- navedbo strokovnega področja, podpodročja oziroma jezikovnega področja, na katerega želi biti oseba imenovana.

(2) Oseba podatke in dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka posreduje za potrebe pravne varnosti, postopka imenovanja, naknadnega preverjanja izpolnjevanja pogojev in postopka razrešitve.

(3) Oseba lahko podatke posreduje na standardiziranem obrazcu Europass.

20. člen (poseben preizkus strokovnosti)

(1) Če je zaradi ugotavljanja pogoja ustreznega strokovnega znanja ter praktičnih sposobnosti in izkušenj za opravljanje dela sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača, minister odredil poseben preizkus strokovnosti, se ta opravlja pred komisijo, katere člani so :

- strokovnjaki s področja in podpodročja oziroma jezika, na katerem bo oseba opravljala izvedensko ali cenilsko delo oziroma tolmačenje,
- sodniki, državni odvetniki, državni tožilci, odvetniki ali notarji in
- uslužbenci ministrstva.

(2) Pri določanju članstva iz vrst strokovnjakov zagotavlja strokovno pomoč Strokovni svet.

(3) Člani komisije morajo imeti najmanj takšno stopnjo izobrazbe kot se zahteva za imenovanje za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača.

(4) Celotni preizkus se lahko opravlja največ trikrat. Če kandidat v treh poskusih preizkusa ne opravi, se šteje, da ne izpolnjuje pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje dela sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača.

(5) Vsebino in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti predpiše minister na predlog Strokovnega sveta.

21. člen (prisega)

(1) Sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači so imenovani z dnem, ko pred ministrom izrečejo prisego:

- sodni izvedenci: »Prisegam pri svoji časti, da bom izvedensko delo opravljal-a po svoji vesti, nepristransko, v skladu s pravili znanosti in strokovnega znanja in da bom podajal-a svoje izvide in mnenja natančno in popolno.«;
- sodni cenilci: »Prisegam pri svoji časti, da bom cenilsko delo opravljal-a po svoji vesti, nepristransko, v skladu s pravili znanosti in strokovnega znanja in da bom podajal-a svoje cenitve natančno in popolno«;
- sodni tolmači: »Prisegam, da bom svoje delo kot sodni tolmač opravljal-a vestno, natančno in po svojem najboljšem znanju«.

(2) Sodni tolmači morajo v tridesetih dneh po prisegi zaradi overitve svojih podpisov in pečatov na listinah, ki so namenjene uporabi v tujini, deponirati podpise in pečate na ministrstvu.

(3) Če je za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača na določenem strokovnem področju, podpodročju ali jezikovnem področju imenovana oseba, ki je že sodni izvedenec za drugo strokovno področje, podpodročje oziroma jezikovno področje, ne izreče ponovno prisega, za novo področje oziroma podpodročje pa je imenovana z dnem vročitve odločbe o imenovanju.

(4) Če Strokovni svet ugotovi potrebo po spremembi poimenovanja obstoječega strokovnega področja, podpodročja ali jezikovnega področja ali potrebo po spremembi uvrstitve sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača v nabor področij ali podpodročij, predlaga ministrstvu, da obstoječemu sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču izda ugotovitveno odločbo. Glede prisega in dneva imenovanja veljajo določbe prejšnjega odstavka.

22. člen (mentorstvo)

(1) Če so za samostojno oblikovanje izvedenskih mnenj, cenitev ali tolmačenj potrebna dodatna znanja in veščine, ki jih sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač ne more pridobiti brez pomoči mentorja, ministrstvo na predlog Strokovnega sveta sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču določi mentorja. Predlog vsebuje obrazložitev potrebe in navedbo mentorja, ki naj se določi. Mentor se lahko določi izmed visoko usposobljenih sodnih izvedencev, sodnih cenilcev ali sodnih tolmačev, ki že dalj časa opravljajo naloge sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača.

(2) Namen mentorstva je zagotovitev ustreznih znanj in veščin, ki jih sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač potrebuje za samostojno opravljanje izvedenskih mnenj in cenitev.

(3) Mentorstvo se določi s pogodbo med ministrstvom, pristojnim za pravosodje, sodnim izvedencem, cenilcem ali tolmačem, in mentorjem. Izvajanje pogodbenih obveznosti spremlja Strokovni svet.

(4) S pogodbo se opredeli zlasti:

- trajanje obdobja dodatnega usposabljanja z mentorjem, ki ne more biti daljše od enega leta,
- obseg mentorskih zadolžitev in obveznosti sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača,
- pravice in dolžnosti mentorja in kandidata in
- finančna sredstva, ki jih prejme mentor, ter dolžnost in način poročanja o izvedenih nalogah.

(5) Podatek o mentorju in čas trajanja mentorstva mora biti razvidno iz javnega dela imenika ves čas trajanja mentorstva.

(6) Za izvedenska mnenja, cenitve ali tolmačenja, izdelana ali opravljena v obdobju trajanja mentorstva, velja solidarna odgovornost sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača ter mentorja.

V. poglavje

VODENJE IMENIKA IN EVIDENC

23. člen

(imenik)

(1) Ministrstvo za odločanje in vodenje postopkov po tem zakonu in za zagotavljanje pravne varnosti v postopkih pred sodišči in drugimi državnimi organi upravlja imenik sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev, ki obsega naslednje podatke:

- osebno ime,
- znanstveni ali strokovni naslov,
- enotno matično številko občana (EMŠO), če nima EMŠO, pa datum in kraj rojstva,
- poštni naslov, na katerem je dosegljiva,
- kontaktno številko telefona in kontaktni naslov elektronske pošte,
- podatke o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu ter
- navedbo strokovnega področja, podpodročja oziroma jezikovnega področja, za katero je oseba imenovana,
- datum imenovanja,
- poklic,

- datum in kraj rojstva,
- podatek o pravnomočno izrečenem disciplinskem ukrepu in
- navedbo mentorja in obdobje mentorstva, če je bil ali če je sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču določen mentor.

(2) Podatki iz imenika se za potrebe izvajanja zadev sodne uprave brezplačno zagotavljajo sodiščem.

(3) Imenik je za pravno varnost, delovanje sodišč in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih ter informiranje strank javen v delu, ki obsega naslednje podatke:

- osebno ime,
- znanstveni ali strokovni naslov,
- poštni naslov, na katerem je dosegljiva, razen če sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač izjavi, da naj se ta podatek v celoti ali delno izvzame iz javnega dela imenika,
- kontaktna številka telefona in kontaktni naslov elektronske pošte,
- podatek o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu ter
- navedba strokovnega področja, podpodročja oziroma jezikovnega področja, za katero je oseba imenovana,
- datum imenovanja,
- navedba mentorja in obdobje mentorstva, če je sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču določen mentor, za obdobje trajanja mentorstva, in
- podatek o javnem opominu, če je bil ta izrečen kot disciplinski ukrep, za obdobje enega leta po pravnomočnosti odločbe, ki je bila podlaga za vpis tega podatka.

(4) Javni del imenika se objavi na spletni strani ministrstva. Prav tako se v javnem delu imenika lahko objavi življenjepis na standardiziranem obrazcu Europass, če to sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač izrecno dovoli.

(5) Za potrebe posodabljanja imenika ter vodenja ali odločanja v postopkih po tem zakonu ali drugih zakonih lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje te podatke o sodnem izvedencu, sodnem cenilcu ali sodnem tolmaču:

- podatek o stalnem in začasnem prebivališču od upravljavca centralnega registra prebivalstva;
- podatek o vpisu ali izpisu v kazensko evidenco glede kaznivih dejanj iz 7. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona od upravljavca kazenske evidence;
- podatek o datumu smrti od upravljavca matičnega registra in
- podatek o zdravstvenem zavarovanju od upravljavca evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja.

(6) Podatki o posamezniku se po izbrisu iz imenika arhivirajo. Ministrstvo zagotavlja trajno hrambo arhiviranih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(7) Pravico do vpogleda v arhivirane podatke imenika imajo subjekti iz drugega odstavka zaradi potreb uradnih postopkov, in upravičene osebe, ki izkažejo pravni interes. Pravni interes je izkazan, če arhiviran podatek vpliva na pravice in obveznosti osebe, ki nastopa kot stranka v postopkih.

24. člen **(dolžnost sporočanja podatkov)**

(1) Za namene iz prejšnjega člena je sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač dolžan pisno ali po elektronski poti sporočiti ministrstvu vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki ali naslovu elektronske pošte in podatkov o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu.

(2) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač je za namene iz prejšnjega odstavka dolžan posredovati pisno izjavo, da so vsi podatki, ki se v zvezi z njim vodijo v imeniku, točni, oziroma podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca januarja v posameznem koledarskem letu.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka mora sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ministrstvu, pristojnem za pravosodje, posredovati tudi pisno izjavo o delu v prejšnjem koledarskem letu (poročevalsko obdobje), ki vsebuje podatke o izvedenskih mnenjih, cenitvah oziroma prevodih ali tolmačenjih, in sicer:

- število izdelanih izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov oziroma opravljenih tolmačenj, ter njihovih dopolnitev in
- nazive državnih organov, ki so zahtevali izvedbo njegovega dela.

(4) Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, ne prejme pisnih izjav v predpisanem roku, sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača izbriše iz javnega dela imenika in ponovno vpiše v ta del imenika po posredovanju obeh zahtevanih izjav.

(5) Sodni izvedenec, sodni cenilec oziroma sodni tolmač je za potrebe izvajanja tega zakona vsa izdelana izvedenska mnenja, cenitve oziroma prevode listin dolžan hraniti v fizični ali elektronski obliki, in sicer še najmanj pet let po njihovem nastanku.

25. člen **(mirovanje)**

(1) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač lahko enkrat v obdobju petih let zahteva, da se ga začasno izbriše iz javnega dela imenika za obdobje, ki ne more biti krajše od treh mesecev in ne daljše od enega leta (subjektivni razlogi).

(2) V primeru objektivnih razlogov, kot je zlasti dolgotrajna bolezen ali druga okoliščina, neodvisna od volje sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača in ki je ne more preprečiti niti njegova skrbnost, lahko ta zahteva, da se ga začasno izbriše iz javnega dela imenika za obdobje, navedeno v zahtevi, vendar ne za obdobje, daljše od pet let.

(3) Obdobje mirovanja ne vpliva na njegove pravice in obveznosti, ki so povezane z njegovim statusom.

26. člen **(evidenca preizkusov)**

(1) Za potrebe izvajanja preizkusov in spremljanja stanja na tem področju Center za izobraževanje v pravosodju vodi evidenco posebnih preizkusov strokovnosti in posebnih preizkusov usposobljenosti za sodne izvedence, sodne cenilce in sodne tolmače, ki vsebuje:

- navedbo strokovnega področja in podpodročja oziroma jezika, za katerega se opravlja preizkus strokovnosti,
- zaporedno številko preizkusa,
- osebno ime kandidata in naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
- številko spisa kandidata,
- datum in kraj rojstva,
- stopnjo in vrsto izobrazbe,
- komisijo za preizkus strokovnosti,
- datum opravljanja preizkusa,
- znesek in datum plačila stroškov preizkusa in
- uspeh pri preizkusu.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka se hrani trajno.

(3) Pri izdelavi statističnih analiz se smejo osebni podatki uporabljati in objavljati tako, da identiteta osebe ni razvidna.

VI. poglavje **STROKOVNO IZPOPOLNJEVANJE**

27. člen **(izobraževanja in preizkusi strokovnosti)**

(1) Sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači so se dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščen organizacija, strokovno združenje ali druga strokovna institucija.

(2) Minister, lahko na predlog Strokovnega sveta določi, da morajo sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači iz posameznih strokovnih področij in podpodročij oziroma jezika v določenem roku opraviti posebne preizkuse strokovnosti. Če sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač preizkusa ne opravi, se izbriše iz javnega dela imenika in se ponovno vpiše v ta imenik po opravljenem preizkusu.

(3) Celotni preizkus se lahko opravlja največ trikrat. Če oseba v treh poskusih preizkusa ne opravi, se šteje, da ne izpolnjuje pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje dela sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača.

28. člen **(načini preverjanja strokovne usposobljenosti)**

- (1) Po preteku petih let od dneva imenovanja in po preteku vsakih nadaljnjih pet let Strokovni svet po predhodni obravnavi pri ustreznem strokovnem telesu preverja strokovno usposobljenost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev.
- (2) Praviloma se strokovna usposobljenost preverja na način predložitve dokazil o strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma o sodelovanju na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih.
- (3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko strokovno usposobljenost preverja tudi na način:
 - podaje predloga ministru, pristojnem za pravosodje, za opravljanje posebnega preizkusa usposobljenosti;
 - preverjanja vestnosti izdelave treh naključno predloženih anonimiziranih prepisov izvedenskih mnenj, cenitev ali prepisov prevodov, izdelanih v minulem obdobju imenovanja;
 - upoštevanja mnenj, priporočil, ocen ali drugih dokazil o strokovnem usposabljanju, ali
 - z določitvijo drugega ustreznega načina, ki bo zagotovil preverjanje strokovne usposobljenosti sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača.
- (4) Po izvedenem preverjanju strokovne usposobljenosti poda Strokovni svet o tem mnenje, ki ga posreduje ministru, pristojnem za pravosodje. Če iz mnenja izhaja, da sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ne izkazuje strokovne usposobljenosti, se šteje, da ne izpolnjuje pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje dela sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača.

VII. poglavje **DISCIPLINSKA ODGOVORNOST IN POSTOPEK**

29. člen

(Disciplinska odgovornost)

(1) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač je disciplinsko odgovoren, če pri izvajanju ali v zvezi z izvajanjem dela sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja krši določbe tega zakona oziroma drugih predpisov, ali če s katerimkoli svojim ravnanjem krni ugled ali verodostojnost sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo disciplinsko odgovornost sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača, ne veljajo, če drug zakon ureja nadzor nad njihovim delom.

30. člen (disciplinski ukrepi)

(1) V disciplinskem postopku proti sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču se lahko izrečejo naslednji disciplinski ukrepi:

1. Disciplinski ukrepi za lažje kršitve so:

- pisni opomin;
- javni opomin, ki se za obdobje enega leta po pravnomočnosti vpiše v javni del imenika.

2. Disciplinski ukrepi za hujše kršitve so:

- denarna kazen, ki ni manjša od 300 eurov in ne večja od 1.000 eurov;
- začasen odvzem pravice opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, za obdobje, ki ni krajše od dveh in ne daljše od štirih let;
- trajen odvzem pravice opravljati sodno izvedenstvo, cenilstvo ali tolmačenje.

(2) Vedno je kot glavni ali stranski disciplinski ukrep mogoče izreči napotitev sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača na posebni preizkus strokovnosti iz posameznega strokovnega ali jezikovnega področja. Za napotitev na posebni preizkus strokovnosti se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo posebne preizkuse strokovnosti.

(3) Ne glede na disciplinske ukrepe iz prvega odstavka se sme za lažje disciplinske kršitve izreči pisno opozorilo, če je kršitev storjena v takih olajševalnih okoliščinah, ki jih delajo posebno lahko.

31. člen (disciplinske kršitve)

Vrste disciplinskih kršitev so:

1. Lažje disciplinske kršitve:

- a. dejanja, ki pomenijo kršitev ugleda ali verodostojnosti sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja;
- b. neprimerno ali žaljivo obnašanje pri opravljanju dela sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja;
- c. nepooblaščen uporaba ali razkrivanje oziroma razkritje zaupnih podatkov, za katere izve v zvezi z opravljanjem dela sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja;
- d. dejanja ali opustitev dejanj, s katerimi krši ugled ali verodostojnost sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja;
- e. neupravičen nepristop k posebnem preizkusu strokovnosti, če je slednjega določil minister, pristojen za pravosodje,
- f. neupravičena odklonitev sodelovanja v Strokovnem svetu, Stalnem strokovnem telesu ali Začasnem strokovnem telesu iz tega zakona;
- g. neupoštevanje pravil znanosti in stroke, ki ne povzročijo hujših škodljivih posledic za stranke ali druge udeležence (lažja nevestnost);
- h. sklicevanje na svoj status v zadevah, v katerih nima zakonskega pooblastila;
- i. neupravičena odklonitev dela sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja;
- j. neredno opravljanje dolžnosti sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača.

(2) Hujše disciplinske kršitve:

- a. neupoštevanje pravil znanosti in stroke, če zaradi tega nastanejo ali bi lahko nastale hujše škodljive posledice za stranke ali druge udeležence (hujša nevestnost);
- b. večkratno neredno opravljanje dolžnosti sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača;
- c. ponovitev disciplinskih kršitev, za katere mu je že bil pravnomočno izrečen disciplinski ukrep in je na podlagi njegovega obnašanja ali ravnanja utemeljeno sklepati, da ne bo vestno ali pošteno opravljal delo sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja;
- d. nepravočasno opozorilo sodišču, da sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač za izvedbo naloge ni v celoti ali delno usposobljen ali da obstajajo druge okoliščine, zaradi katerih je bilo mogoče utemeljeno pričakovati, da njegova naloga ne bo mogla biti v celoti ali delno v pomoč sodišču;
- e. nevestno ali malomarno opravljanje dolžnosti člana Strokovnega sveta, Stalnega strokovnega telesa ali Začasnega strokovnega telesa iz tega zakona.

32. člen
(izrekanje disciplinskih ukrepov)

(1) Izrečeni disciplinski ukrepi morajo biti sorazmerni s težo disciplinske kršitve.

(2) Pri izrekanju disciplinskih ukrepov se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na vrsto ukrepa in višino denarne kazni, zlasti pa teža kršitve in njene posledice, povzročena škoda, stopnja odgovornosti, prejšnje delo in vedenje osebe, zoper katero se vodi disciplinski postopek, ter morebitni prej izrečeni disciplinski ukrepi.

(3) Pri izrekanju disciplinskega ukrepa denarne kazni in določitvi roka za plačilo, ki ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od šest mesecev, se upošteva tudi premoženjsko stanje osebe, kateri je bil izrečen disciplinski ukrep.

33. člen
(začasen in trajen odvzem)

(1) Če je sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču izrečen začasen odvzem pravice opravljati delo sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača, se ga za čas obdobja, ki začne teči od dokončnosti izrečenega ukrepa, izbriše iz javnega dela imenika, pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, pa mora za čas tega obdobja deponirati štampiljko in izkaznico.

(2) Če je sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču izrečen trajen odvzem pravice opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, ga minister, pristojen za pravosodje, razreši po določbah tega zakona, ki urejajo razrešitev.

34. člen
(disciplinska evidenca)

(1) Za potrebe izvrševanja pristojnosti po tem zakonu ministrstvo, pristojno za pravosodje, upravlja disciplinsko evidenco, v kateri se obdelujejo naslednji podatki iz pravnomočnih odločb o izrečenih disciplinskih ukrepih:

- ime in priimek ter EMŠO sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača,
- številka in datum odločbe,
- izrečen disciplinski ukrep.

(2) Disciplinska evidenca se lahko upravlja v okviru upravljanja imenika sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev.

(3) Disciplinska evidenca se hrani trajno.

(4) Ministrstvo lahko za opravljanje nalog pravosodne uprave v disciplinsko evidenco vpogleduje ter podatke izpiše, kopira, prepíše ali jih v skladu z zakonitimi pristojnostmi posreduje drugim organom oziroma uporabi v drugih postopkih.

(5) Dostop do vsebine osebnih in drugih podatkov iz disciplinske evidence pridobijo posamezniki, na katere se podatki nanašajo, druge osebe pa le, če za to izkažejo pravni interes.

35. člen **(sklep o uvedbi)**

(1) Disciplinski postopek s sklepom uvede minister na obrazložen predlog predsednika sodišča, Strokovnega sveta, generalnega državnega tožilca, generalnega državnega odvetnika, varuha človekovih pravic, predsednika Odvetniške zbornice Slovenije ali po uradni dolžnosti. Zoper sklep ni dovoljena pritožba.

(2) Disciplinskega postopka, kjer se sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču očita lažja ali hujša nevestnost, ni mogoče uvesti pred pravnomočnostjo zadeve, v kateri je oseba opravljala delo sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja.

36. člen **(pravica do izjave)**

(1) V disciplinskem postopku mora sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, zoper katerega je uveden postopek, imeti možnost, da se izjavi glede kršitev, zaradi katerih se postopek vodi.

(2) V disciplinskem postopku odloča minister.

(3) Zoper odločbo ministra je dovoljen upravni spor.

(4) Podrobnejše določbe o izvedbi disciplinskega postopka predpiše minister.

37. člen **(uporaba postopkovnih določb)**

(1) Vsa pisanja v zvezi z disciplinskim postopkom se osebi, zoper katero je uveden disciplinski postopek, vročajo priporočeno po pošti ali po elektronski pošti, če ima oseba v postopku varen elektronski predal.

(2) V disciplinskem postopku se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

38. člen
(strokovna ocena)

(1) Če je za ugotovitev ali presojo kakšnega dejstva, ki je pomembno za disciplinski postopek, potrebno ustrezno strokovno znanje oziroma strokovna ocena, mnenje o tem poda Strokovni svet.

(2) Zahteva za podajo mnenja mora vsebovati navedbo okoliščin, dejstev in vprašanj, do katerih se mora opredeliti Strokovni svet, ter rok za predložitev mnenja. Uradna oseba, ki vodi disciplinski postopek, v takšnem primeru celotno dokumentacijo, v okviru katere je potrebno pridobiti mnenje Strokovnega sveta, s sklepom odstopi Strokovnemu svetu.

(3) Strokovni svet lahko za potrebe oblikovanja mnenja imenuje Začasno strokovno telo po določbah tega zakona ali sodeluje s Stalnim strokovnim telesom.

(4) Minister je pri svoji odločitvi vezan na mnenje Strokovnega sveta.

39. člen
(začasna prepoved)

(1) Če je uveden disciplinski postopek zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep začasnega ali trajnega odvzema pravice opravljati sodno izvedenstvo, sodno cenilstvo ali sodno tolmačenje, lahko minister sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu ali sodnemu tolmaču izreče začasno prepoved opravljati sodno izvedenstvo, sodno cenilstvo ali sodno tolmačenje (suspens).

(2) Začasna prepoved lahko traja do konca disciplinskega postopka, vendar največ eno leto, suspendirani sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, mora pri ministrstvu za čas obdobja začasne prepovedi deponirati štampiljko in izkaznico.

40. člen
(zastaranje)

(1) Pregon disciplinskih kršitev zastara v dveh letih od dneva očitane kršitve.

(2) Če ima očitana disciplinska kršitev tudi znake kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti ali na predlog, zastara pregon v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje pregona za kaznivo dejanje.

(3) Če gre za očitek disciplinske kršitve lažje ali hujše nevestnosti, kjer disciplinskega postopka ni mogoče uvesti pred pravnomočnostjo zadeve, v kateri je oseba opravljala delo sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja, začne zastaralni rok teči s trenutkom pravnomočnosti te zadeve.

- (4) Zastaranje pregona disciplinske kršitve pretrga vsako opravilo v disciplinskem postopku zoper sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača.
- (5) Izvršitev disciplinskega ukrepa zastara v dveh letih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.
- (6) V vsakem primeru pregon disciplinske kršitve zastara, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje pregona, izvršitev disciplinskega ukrepa pa, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa.

41. člen (stroški)

Glede opredelitve obsega, višine in povrnitve stroškov, nastalih v okviru disciplinskega postopka, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

VIII. poglavje **PRENEHANJE, RAZREŠITEV, IZBRIS IN SUSPENZ**

42. člen (prenehanje imenovanja)

(1) Minister ugotovi prenehanje imenovanja za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača, če ta poda pisno izjavo, da ne želi več opravljati sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja.

(2) Šteje se, da razlog nastopi, ko izjavo prejme ministrstvo.

(3) Z dnem vročitve odločbe o prenehanju imenovanja se sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač ne sme več sklicevati na svoj status, ki ga je imel kot sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, že prevzeta dela in naloge pa sme dokončati brez sklicevanja na status.

43. člen (razrešitev)

(1) Minister sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača razreši:

1. če je bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje v zvezi z opravljanjem dela sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva ali sodnega tolmačenja;
2. če je bil pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje na kazen najmanj šestih mesecev zapora;
3. če mu je v pravnomočno zaključenem disciplinskem postopku trajno odvzeta pravica opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača;

4. če ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje.

(2) Minister sodnega izvedenca ali sodnega cenilca razreši tudi, če se ukvarja s pridobitno dejavnostjo, ki bi lahko vplivala na objektivno in od zunanjih vplivov neodvisno opravljanje te funkcije.

(3) Nezdržljivost opravljanja pridobitne dejavnosti s sodnim izvedenstvom ali sodnim cenilstvom ugotavlja Strokovni svet, ki o svoji ugotovitvi najpozneje v osmih dneh po njenem sprejemu obvesti ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(4) Z dnem vročitve odločbe o razrešitvi se sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač ne sme več sklicevati na svoj status, ki ga je imel kot sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, že prevzeta dela in naloge pa sme dokončati brez sklicevanja na status.

44. člen **(izbris iz javnega dela imenika)**

- (1) Če je zoper sodnega izvedenca, sodnega cenilca oziroma sodnega tolmača vložen obtožni akt zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, ga ministrstvo, pristojno za pravosodje, najpozneje v treh dneh po seznanitvi s pravnim dejstvom, izbriše iz javnega dela imenika.
- (2) Ponoven vpis v javni del imenika se opravi po prenehanju razlogov, zaradi katerih je bil opravljen izbris.
- (3) O pravnih dejstvih iz prejšnjih odstavkov mora državno tožilstvo, ki je obtožni akt vložilo, nemudoma ali najpozneje v treh dneh po nastanku teh dejstev, obvestiti ministrstvo. Obvestilo šteje kot naloga državnotožilske uprave.

45. člen **(začasna prepoved)**

- (1) Če je zoper sodnega izvedenca, sodnega cenilca oziroma sodnega tolmača uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, minister, pristojen za pravosodje, sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu oziroma sodnemu tolmaču začasno prepove opravljati delo sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja.
- (2) Začasna prepoved traja do pravnomočnosti odločbe, s katero se konča kazenski postopek, suspendirani sodni izvedenec, cenilec ali tolmač pa mora pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, za čas obdobja začasne prepovedi deponirati štampiljko in izkaznico.
- (3) Zoper odločbo o začasni prepovedi opravljanja dela je dovoljeno sprožiti upravni spor v osmih dneh od njene vročitve. O tožbi sodišče odloča prednostno.

- (4) O pravnih dejstvih iz prvega ali drugega odstavka mora pristojno sodišče nemudoma ali najpozneje v treh dneh po nastanku teh dejstev obvestiti ministrstvo. Obvestilo šteje kot naloga sodne uprave.

IX. PLAČILO ZA DELO

46. člen (pravica do plačila za opravljeno delo)

(1) Sodni izvedenec, cenilec in tolmač ima pravico do plačila za opravljeno izvedensko in cenilsko delo oziroma delo tolmača in pravico do povrnitve stroškov, ki jih je imel v zvezi z izvedenskim in cenilskim delom oziroma delom tolmača.

(2) Če sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač izvida oziroma mnenja, ceditve oziroma prevoda ne izdela v roku, ki mu ga določi sodišče ali drug državni organ, se mu znesek izplačila zniža za en odstotek za vsak dan zamude, vendar skupno največ za 50 odstotkov, razen če sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač izkaže, da je do prekoračitve roka prišlo iz upravičenih razlogov.

(3) Šteje se, da nagrada za delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, kot je plačilo za delo poimenovano v drugih predpisih, pomeni plačilo za delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača.

47. člen (podzakonski akt)

Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše način imenovanja in razrešitve sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, vsebino in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti in tarifo za plačevanje storitev ter povrnitve stroškov po prejšnjem členu.

48. člen (sredstva)

(1) Sredstva za plačilo stroškov in povračilo stroškov sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev zagotavlja sodišče, če tako določa zakon.

(2) Zakon določa, v katerih primerih in katera stranka ali drug udeleženec v postopku je dolžan povrniti sredstva, izplačana na podlagi prejšnjega odstavka.

POSREDOVANJE PODATKOV

49. člen (dolžnost posredovanja podatkov)

- (1) Upravljavci uradnih evidenc, registrov, javnih knjig, zbirk osebnih podatkov ter drugih varovanih podatkov, ki jih sodni izvedenec, cenilec ali tolmač potrebuje za opravljanje dela, morajo slednjim na podlagi priložene odredbe ali sklepa sodišča oziroma upravnega organa za izdelavo izvedenskega mnenja ali cenitve oziroma odredbe za tolmačenje ali prevod, brezplačno in nemudoma, najkasneje pa v osmih dneh posredovati zahtevane podatke.

Potrebne podatke morajo brezplačno in v najkrajšem možnem roku posredovati tudi osebe zasebnega sektorja, pod pogojem, da je ta obveznost izrecno navedena v odredbi ali sklepu sodišča oziroma upravnega organa.

XI. poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

50. člen (imenovanje članov Strokovnega sveta)

- (1) Upravičeni predlagatelji predlagajo člane in namestnike članov Strokovnega sveta iz 6. člena zakona v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.
- (2) Vlada Republike Slovenije imenuje člane in namestnike članov Strokovnega sveta po tem zakonu v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

51. člen (konstitutivna seja)

- (1) Konstitutivno sejo Strokovnega sveta v 15 dneh po imenovanju skliče najstarejši član.
- (2) Določbe tega zakona o pristojnosti in delovanju Strokovnega sveta se začnejo uporabljati naslednji dan po konstituiranju Strokovnega sveta.
- (3) Strokovni svet izvoli predsednika, sprejme poslovnik o svojem delu in ustanovi Stalna strokovna telesa najpozneje v enem mesecu po konstituiranju.
- (4) Ministrstvo zagotovi pečat Strokovnega sveta do sklica konstitutivne seje Strokovnega sveta.

52. člen
(letno poročilo)

Strokovni svet izdela letno poročilo o delu za prvo naslednje leto po letu, v katerem je bil konstituiran.

53. člen
(opisi področij, smernice in dodatne zahteve)

Za strokovna področja in podpodročja sodnega izvedenskega ali sodnega cenilskega dela oziroma za jezikovna področja, se opisi, strokovne oziroma posamične smernice ter dodatne zahteve sprejmejo in objavijo na spletni strani ministrstva v enem letu po začetku uporabe tega zakona.

54. člen
(dolžnost sporočanja podatkov)

(1) Sodni izvedenci, sodni cenilci oziroma sodni tolmači morajo pisno izjavo o delu iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona prvič posredovati do konca januarja 2020 za koledarsko leto 2019.

(2) Do izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka se četrti odstavek 24. člena uporablja le v delu, ki se nanaša na posredovanje izjave iz drugega odstavka 24. člena.

55. člen
(dokončanje že začelih postopkov)

Postopki imenovanj ali razrešitev sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

56. člen
(uporaba določb o disciplinski odgovornosti)

Določbe o disciplinski odgovornosti in postopku se lahko uporabljajo le za kršitve, ki so nastale po uveljavitvi tega zakona.

57. člen
(izdaja podzakonskih prepisov)

Podzakonski akti, določeni s tem zakonom, se izdajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona, če zakon ne določa drugače.

x. člen
(prenehanje veljavnosti in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Pravilnik o sodnih izvedencih in cenilcih (Uradni list RS, št. 88/10, 1/12, 35/13 in 50/15);
- Pravilnik o sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 88/10, 1/12, 35/13 in 50/15) in
- Pravilnik o zagotovitvi sredstev za strokovno izpopolnjevanje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev (Uradni list RS, št. 87/05).

(2) Podzakonski predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do uveljavitve oziroma začetka uporabe podzakonskih predpisov po tem zakonu.

58. člen
(prenehanje veljavnosti in uporaba zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 12. poglavje in 84. člen, 85. člen, 87. člen, 88. člen, 89. člen, 90. člen, 91. člen, 92. člen, 93. člen, 94. člen, 95. člen, 95.a člen in 96. člen Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13 in 17/15).

(2) Določbe zakona iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, če ta zakon ne določa drugače.

59. člen
(ocena stanja)

Vlada v dveh letih od uporabe tega zakona skupaj s Strokovnim svetom poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o doseganju ciljev prenove sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja.

60. člen
(uveljavitev in začetek uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2018, razen določb 6. člena, 9. člena in 12. člena, ki se uporabljajo z dnem uveljavitve tega zakona.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu:

Predlagani člen določa vsebino urejanja predloga zakona. V njem so okvirno navedena vsa področja, ki jih v zvezi s sodnimi izvedenci, cenilci in tolmači ureja zakon kot enotni, krovni akt.

Na tem mestu se predlagatelj opredeljuje do predloga, podanega v okviru usklajevanja, in sicer naj se termin »cenilec« nadomesti s terminom »ocenjevalec«, termin »cenitev« pa z besedo »ocenitev«. Razlog za spremembo poimenovanja naj bi bilo dejstvo, da ocenjevalci ocenjujejo vrednost in podajajo ocene in ne cen. Dalje, da je cena dejstvo in jo določa trg, vrednost pa je mnenje o najverjetnejši ceni.

Predlagatelj je vpogledal v Mnenje Sekcije za terminološke slovarje (<https://isjfr.zrc-sazu.si/sl/terminologisce/svetovanje/cenilka#v>) in v celoti citira odgovor (avgust 2017):

»Strinjamo se z vami, da bi bilo s strogo besedotvornega vidika za pojem, pri katerem gre za ocenjevanje, bolj smiselno uporabiti termin ocenjevalec ali ocenjevalka kot pa cenilka. Pri tvorjenkah ocenjevalec in ocenjevalka je v podstavi glagol ocenjevati, medtem ko je pri tvorjenki cenilka v podstavi glagol ceniti. Ker glagola ocenjevati in ceniti v sodobnem jeziku nista sinonimna v vseh pomenih, bi bilo zaradi natančnosti izražanja vsaj načeloma smiselno ločevati tudi višjestopenjske tvorjenke iz omenjenih glagolov.

Kljub morebitnim besedotvornim pomislekom pa se je za označevanje omenjenega pojma v stroki relativno uveljavil termin cenilka, ki ga navaja tudi Statistični terminološki slovar in drugi viri, npr. M. Golmajer Desezoniranje časovnih vrst (2013, str. 33, 44); T. Kraner Šumenjak in V. Šuštar Parametrični in neparametrični pristopi za odkrivanje trenda v časovnih vrstah (2011, str. 307). Ker je v terminologiji eno od pomembnih načel tudi ustaljenost, v tem primeru menjavo termina kljub uvodoma omenjeni (drobni) jezikovnosistemski nedoslednosti odsvetujemo. Menimo, da obstaja nevarnost, da bi bila takšna jezikovna intervencija neuspešna in bi po nepotrebnem povzročila le dvojnost v poimenovanju. Menjava relativno ustaljenega termina je namreč lahko uspešna le v primeru, da je obstoječe poimenovanje izrazito moteče oz. zavajajoče za velik del stroke. Ta pogoj pa vsaj po našem mnenju v tem primeru ni izpolnjen. Tudi na splošno lahko rečemo, da so v terminologijah različnih strok relativno pogosti termini, ki izkazujejo določene jezikovnosistemske pomanjkljivosti, a so se kljub temu uveljavili in jih danes nihče več ne skuša zamenjati, ker so postali sestavni del terminološkega sistema stroke.

Svetujemo torej, da se za angleški termin estimator v slovenščini še naprej uporablja termin cenilka, ki je ustaljen in tudi njegove jezikovnosistemske pomanjkljivosti niso tako moteče, da bi upravičevale njegovo menjavo.»

Glede na navedeno, upoštevajoč razloge, ki po mnenju predlagatelja v celoti prepričajo, zlasti v delu, ki se nanaša na dejstvo, da gre za sestavni del terminološkega sistema stroke, predlagatelj ohranja besedo »cenilec« in »cenitev« tudi v tem predlogu zakona.

Bi pa kazalo v prihodnosti, morda v okviru pristojnosti Strokovnega sveta (prim. prvo alinejo 7. člena predloga zakona) preučiti tako vsebinsko razlikovanje med terminom »izvedenec« in »cenilec« kot tudi terminološko razlikovanje med besedama »cenilec« in »ocenjevalec« oziroma »tolmač« in »prevajalec«. Gre namreč za vprašanja, katerih odgovori tudi znotraj stroke, razen glede tolmačenja in prevajanja (iz tega razloga glej drugi odstavek predloga tega člena), niso povsem poenoteni.

K 2. členu

Drugi člen opredeljuje status sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev oziroma izpostavlja osnovno definicijo in ciljni namen sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, to je, da opravljajo (strokovne) naloge na zahtevo sodišč. Vsebinsko je v prvih treh odstavkih člen enak prvim trem odstavkom 84. člena trenutno veljavnega Zakona o sodiščih (ZS) in predlagatelju se zdi smiselno, da ga v tem delu v celoti ohrani tudi v predlogu novega zakona, saj le-ta ne posega v prvotni namen imenovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev - primarno je izpostavljena njihova vloga strokovnih pomočnikov sodišč (tako tudi v obrazložitvi odločitve Ustavnega sodišča U-I-84/15-19 z dne 18. 5. 2017: »...V primeru, ko dajejo izvide, mnenja ali cenitve na zahtevo sodišča ali upravnega organa, izvajajo funkcijo pomočnika sodišča oziroma drugega državnega organa.....Sodni tolmači delujejo v vlogi pomočnika sodišča oziroma državnega organa...«).

Predlagatelj je sicer v okviru prvotnih tez osnutka zakona nameraval časovno omejiti status in s tem imenovanje sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev na npr. šest (6) let (v idejnih zasnovah tudi npr. na 7 ali 10 let, kot to poznajo katere od primerljivih ureditev), in sicer z namenom zagotavljanja preverjanja in tudi ohranjanja strokovnega znanja – s ponovnim opravljanjem izpita. Že v fazi usklajevanja besedila osnutka predlaganega zakona (zlasti prvih Izhodiščnih tez) s strokovno javnostjo pa se je izkazalo, da ideja ne bi dosegla svojega namena, torej da sodni izvedenci, cenilci in tolmači s ponovnim opravljanjem izpita v roku šestih let ne bi bistveno izboljšali svojega strokovnega znanja, saj le-tega lahko pridobijo na učinkovitejši način, na primer s kvalitetnimi izobraževanji. Strokovna javnost je hkrati večkrat poudarila, da bi tovrstna ureditev občutno zmanjšala željo postati sodni izvedenec, cenilec ali tolmač, kar bi posledično pomenilo, da bi se zmanjšalo tako število kandidatov za sodne izvedence, cenilce in tolmače kot tudi število že imenovanih. Zaradi tega pa bi se seveda tudi zmanjšala storilnost sodišč ter pravna varnost, saj ne bi bilo zadostnega števila strokovnjakov, ki bi lahko kar se da hitro in kvalitetno nudili pomoč sodni veji oblasti. Po mnenju predlagatelja je zato bolj od časovne zamejitve podeljene licence pomembneje ohraniti strokovno znanje in usposobljenost

posameznikov, kar mora biti podano ves čas trajanja licence. Pomembno vlogo zato s predlogom zakona dobiva Strokovni svet, ki bo garant njihove strokovnosti oziroma pomemben regulator, ki bo jamčil za ohranitev licence (več o Strokovnem svetu bo obrazloženo v nadaljevanju).

Novota je zadnji, tj. četrti odstavek tega člena, ki določa, da sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču preneha status (zgolj) v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon. Gre za določbo, ki se zdi morda na prvi pogled odveč, saj je navedeno mogoče zaključiti že sicer. A vendar je s predlaganim odstavkom predlagatelj želel poudariti, da zgolj ta zakon lahko določa primere in pogoje, ob katerih je mogoče prenehanje statusa. Gre za določbo, ki jo (podobno) pozna npr. tudi Zakon o sodniški službi za sodnike (glej 5. člen Zakona o sodniški službi), s čimer je vselej še posebej poudarjena trajnost funkcije / statusa.

K 3. členu

Navedeni člen ureja sklicevanje na status sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev in je v prvih dveh odstavkih vsebinsko enak 85. členu trenutno veljavnega Zakona o sodiščih²⁴ (v nadaljevanju: ZS). Strokovna javnost je že od sprejema zadnje novele ZS večkrat izpostavila, da bi bilo vprašanje sklicevanja na status potrebno reševati za vse enako, torej enako za sodne izvedence, cenilce in tolmače. Sodni izvedenci in cenilci se namreč za razliko od sodnih tolmačev na svoj status ne smejo sklicevati v primeru, kadar dajejo izvide, mnenja in cenitve na zahtevo stranke zaradi uveljavljanja njenih pravic. Ker je predlagatelj navedeno problematiko že obširno pojasnil v okviru uvodnih obrazložitev, na tem mestu zgolj ponovno izpostavlja, da je Ustavno sodišče RS z odločbo, opr. št. U-I-84/15-19 z dne 18. 5. 2017 odločilo, da prvi odstavek 85. člena Zakona o sodiščih ni v neskladju z Ustavo. Predlagatelj je predmetni odločitvi Ustavnega sodišča tudi sledil in vsebinsko ohranil enak princip urejanja sklicevanja na status.

Sklicevanje na status pa ne pomeni, da sodni izvedenci ali cenilci ne bi smeli pri svojih delih dejstvo obstoja statusa navajati kot reference. Vprašanje sklicevanja na status namreč pomeni (ne) dovoljenost uporabe žiga sodnega izvedenca ali cenilca pri izvajanju nalog izvedenstva ali cenilstva.

K 4. členu

V tem členu se ohranja vsebina 86. člena trenutno veljavnega ZS, in sicer gre za ureditev javnega poziva, znanega v našem sistemu od novele Zakona o sodiščih 2015, ki se je izkazal za bistven prispevek k racionalizaciji upravnega poslovanja, prav tako pa je poudaril vlogo predsednikov sodišč, ki so imeli pravzaprav vse do ureditve 1994 bistveno večje pristojnosti na teh področjih. Povsem nov je tretji odstavek predloga tega člena, ki pogojuje upoštevanje predlogov predsednikov sodišč z objavo dodatnih zahtev in posamičnih smernic za predlagano strokovno področje ali podpodročje oziroma jezik.

²⁴ Uradni list RS, št. 17/15, ZS-L.

Sodni izvedenci, cenilci in tolmači trenutno nimajo enotnih, obvezujočih navodil o tem, kakšna naj bi bila posamezna izvedenska mnenja, cenitve ali prevodi z vidika oblike; enotne smernice bodo zagotavljale večjo preglednost izdelanih strokovnih mnenj, cenitev ali prevodov, nenazadnje tudi večjo pravno varnost. Kot bo razvidno v nadaljevanju, bodo splošne smernice vsebovale enotno navedbo strukture, navodil in napotkov za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov, posamične smernice pa bodo vsebovale napotke in navodila za izdelavo mnenj in cenitev na posameznih strokovnih področjih in podpodročjih, metode in sredstva, ki jih izvedenec ali cenilec uporablja, področja in vsebine, ki so za izdelavo lahko pomembne in predvsem strukturo izvedenskega mnenja oziroma cenitve glede na posamezno strokovno področje ali podpodročje.

Predlagatelj izpostavlja, da se je v postopkih razrešitev sodnih izvedencev in cenilcev (bolj redko tudi sodnih tolmačev) že večkrat izkazalo, da so bila tako izvedenska mnenja kot tudi cenitve nepregledne, površno izdelane ali pa je bil prikazan zgolj rezultat, do katerega je sodni izvedenec ali cenilec prišel, ne pa tudi način, kako je do določenega zaključka prišel. Predlagatelj dodaja, da je z vidika transparentnosti ter razumljivosti izvedenskih mnenj in cenitev nujno potrebno, da ne samo sodišče, temveč tudi posameznik jasno razbere, kako je določen strokovnjak prišel do nekega rezultata in da iz mnenja oziroma cenitve tudi nedvoumno izhaja, da je strokovnjak do rezultata prišel na pošten način. Ni namreč redko, da sodišče ali pa posameznik meni, da sodni izvedenec ali cenilec ni deloval nepristransko, zato jasna in določena pravila o sami strukturi izvedenskih mnenj in cenitev ter določeni okvirji o uporabljenih metodah nujno pripomorejo k lažji argumentaciji strokovnjaka in nenazadnje tudi k večjemu zaupanju v stroko.

Poleg posamičnih smernic navedeni tretji odstavek tega člena predloge predsednikov sodišč pogojuje tudi z dodatnimi zahtevami za posamezno strokovno področje in podpodročje.

Dodatne zahteve so dodatni pogoji, ki jih morajo kandidati, ki želijo biti imenovani kot sodni izvedenci, cenilci ali tolmači, izpolnjevati. Dodatne zahteve potrjuje Strokovni svet za posamezno strokovno področje ali podpodročje oziroma jezik in se nanašajo na podrobnejše pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj (več o tem glej 17. člen predloga zakona). Sprejem slednjih se je izkazal za nujno potrebnega, saj je pri tolikšnih raznolikih strokovnih področjih in podpodročjih ter jezikih nemogoče postaviti povsem enotne pogoje za potrebe postopkov imenovanj. Predlagatelj tako sprejem smernic kot tudi dodatnih zahtev poverja v potrditev Strokovnemu svetu, prav tako pa mu poverja tudi odločitev o tem, ali je sprejem dodatnih zahtev in posamičnih smernic sploh potreben. Gre namreč za strokovna vprašanja oziroma dileme, na katere lahko odgovori samo stroka, zato je posebnega pomena pri oblikovanju smernic in dodatnih zahtev poverjena strokovnim telesom.

Glede na navedeno je po naravi stvari razumljivo, da se bodo predlogi predsednikov sodišč upoštevali v tistem pozivu, pri katerem bodo pred njegovo objavo ali hkrati z njo objavljene tudi dodatne zahteve in posamične smernice. Prav in potrebno je, da so potencialni kandidati z navedenim seznanjeni najpozneje hkrati z objavo poziva.

K 5. členu

Gre za uvodni člen v II. poglavju predloga zakona, ki nosi naslov »Strokovni svet«. Navedeno poglavje je šteti kot eno najpomembnejših poglavij in dragoceno novoto, ki jo je bilo vsa leta delovanja po sistemu predpisov iz leta 1994 zaznati kot nujno potrebno za urediti. Vloga stroke je bila v dosedanjih predpisih sicer omenjena, a bistveno premalo in s prenizko stopnjo formalne zavezanosti. Navedeno skuša predlagatelj regulirati z določbami od 5. do 13. člena, kjer ustanavlja Strokovni svet za sodno izvedenstvo, cenilstvo in tolmačenje.

V tem členu je opredeljen Strokovni svet. Gre torej za popolnoma nov institut, ki pa je po mnenju predlagatelja nujno potreben tako za krepitev stroke na področju imenovanj, razrešitev in podaljševanja statusa kot tudi zaradi potrebe po enotnem sogovorniku v primerih številnih strokovnih vprašanj.

Zdi se nujno in smiselno, da se Strokovnemu svetu podeli strokovno in operativno avtonomnost, kar pomeni, da je pri sprejemanju svojih (strokovnih) odločitev povsem samostojen. Kot je predlagatelj že pojasnil, se je v prenekaterih primerih dosedanje prakse pojavila potreba po enotnem sogovorniku na strani stroke, zato se je že tekom usklajevanja besedila tez in osnutka zakona s strokovno javnostjo pojavila ideja o skupnem, krovnem organu. V prvotnih idejnih zasnovah se je predlagala povezava s tako imenovanimi »resornimi ministrstvi«, ki bi dajala odgovore na strokovna vprašanja, ki jim pravosodno ministrstvo ni kos. Resorna ministrstva bi bila za posamezno strokovno področje določena z uredbo. Tekom usklajevanj pa se je izkazalo, da to ni dobra rešitev, saj tudi resorna ministrstva kot upravno-administrativni organi niso optimalna za razrešitev te problematike. Prav tako je bila s strani več strokovnih združenj močnejša tendenca, da bi se ustanovilo zbornico vseh sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, kot jo poznamo v domeni inženirjev²⁵, vendar je predlagatelj ocenil, da bo trenutna rešitev (tj. Strokovni svet) za dosego opisanih ciljev zaenkrat lažje dosegljiva. Predlagatelj vseeno v prihodnosti vidi možnost ustanovitve Zbornice vseh sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, kolikor bi se prvi korak, tj. ustanovitev Strokovnega sveta, izkazal za primernega.

Člane (in njihove namestnike – glej predlog šestega odstavka naslednjega člena) Strokovnega sveta na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, imenuje Vlada Republike Slovenije za mandat šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja. Način imenovanja je primeren siceršnji vlogi izvršilne veje oblasti, pri čemer je v naslednjem členu konkretiziran tudi način sestave tega sveta oziroma način podaje predlogov, kar je praviloma vselej prepuščeno strokovnim združenjem, tj. stroki. Političen vpliv na sestavo sveta, kar je bilo prav tako zaznati kot legitimno skrb strokovne javnosti, pa je v celoti odpravljen s predlaganim zadnjim stavkom tega odstavka, po katerem sme minister predlagati le člane, ki bodo predlagani v skladu s tem zakonom. Gre za vezanost ministra na predloge, ki bodo prispeli na ministrstvo v skladu z naslednjim členom predloga zakona, kar pomeni, da zunaj nabora prejetih predlogov minister ne bo smel iskati ali predlagati novega ali drugega člana. Gre za stavek, ki ga je potrebno dodati iz previdnosti, saj je bila bojazen glede vpliva politike mnogokrat izražena, celo s strani državnih organov, ki so oblikovali pripombe na predlog zakona. Upati je, da bo država v prihodnje uspela ustvariti

²⁵ Inženirska zbornica Slovenije.

pogoje in stanje, v katerem tozadevnih bojazni ne bo več potrebno izraziti. Ni namreč državi v ponos, da je politika v njej zaznamovana s tako zelo negativno konotacijo. Vsekakor je predlagatelj takšno bojazen bil primoran sprejeti, zato je tekom medresorskega usklajevanja iz previdnosti dopolnil predlagani člen z zadnjim stavkom.

K 6. členu

Navedeni člen določa sestavo Strokovnega sveta. Potrebno je bilo oceniti smiselno število članov Strokovnega sveta, tako, da le-ta ne bo preštevilčen²⁶ in da bo hkrati lahko pokril vsa strokovna področja in podpodročja. Vsak član namreč, tako kot to izhaja iz tretjega odstavka tega člena, zastopa posamezen sklop strokovnih področij oziroma jezikov. Navedeno seveda ne pomeni, da vsak član o vseh strokovnih področjih celotnega (svojega) sklopa ve odgovoriti na vsa vprašanja, ki se vseh strokovnih področij dotikajo. Pokrivati sklop strokovnih področij pomeni, da predstavlja vsak član Strokovnega sveta nekakšen vezni člen med konkretno stroko in Strokovnim svetom ter ministrstvom, pristojnim za pravosodje, tako da lahko kadarkoli, ko se pojavi posamezno vprašanje, zagotovi ažurno strokovno pomoč z določenega strokovnega področja oziroma podpodročja, zlasti tudi ob aktivnem delovanju strokovnih teles.

Člane v Strokovni svet (sodne izvedence, cenilce ali tolmače) skladno z drugim odstavkom tega člena predlagajo strokovna združenja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev. S tem želi predlagatelj poudariti pomen stroke in strokovnih združenj, ki do tega trenutka v celotni sistemski organizaciji sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev niso imela večje, zakonsko opredeljene vloge. Pri podaji predlogov bo šlo vsekakor za upoštevati morebiten obstoj statusa društva v javnem interesu, kar bo predlogu dalo lahko še dodatno težo. Kot problematična pa se na tej točki izkažejo tista strokovna področja oziroma podpodročja ali jeziki, kjer sodni izvedenci, cenilci ali tolmači niso povezani v strokovno združenje. V tovrstnih primerih člane v Strokovni svet predlagajo drugi organi ali strokovne institucije oziroma pristojna ministrstva. V primeru več kandidatov za člane Strokovnega sveta, skuša ministrstvo, pristojno za pravosodje, predloge poenotiti sporazumno, če pa sporazuma ni mogoče doseči, pa ima prednost predlagani član z najdaljšim obdobjem nepretrganega obstoja (možen je namreč tudi »pretrgani« obstoj, to je npr. primer, ko je bila oseba nekoč že sodni izvedenec, nato je dovoljenje prenehalo, kasneje pa je zopet bila imenovana za sodnega izvedenca) statusa sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. Predlagatelj se je za tovrstno rešitev odločil po predvidevanju, da bodo podobne situacije lahko pogoste, zato se je zdelo smiselno kot kriterij zastaviti nepretrgano trajanje statusa sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača.

Sklopi strokovnih področij, ki jih pokriva posamezni član Strokovnega sveta, so nastali tekom strokovnega usklajevanja z združevanjem več strokovnih področij in podpodročij pod isti imenovalec. Čeprav se zdi, da morda določeno strokovno področje oziroma podpodročje po vsebini v celoti ne sodi v določen sklop, pa je potrebno izpostaviti, da je pri rangiranju več strokovnih področij v sklope težko najti povezovalni člen, zato je trenutna razdelitev zlasti izhodiščno sledila (tudi) poimenovanju trenutno obstoječih ministrstev, ki prav tako kot celota

²⁶ Zlasti zaradi učinkovitosti in operativnosti.

pokrivajo prav vsa področja družbenega dogajanja, vendar pa se je pozneje nabor sklopov še nekoliko razširil (npr. forenzika, gradbeništvo, obrtna dejavnost, stroji in oprema, varnost).

Potrebno je izpostaviti, da se sodni tolmači tako po vsebini svojega dela kot tudi po ureditvi, ki se nanaša na njihov status, razlikujejo od sodnih izvedencev in sodnih cenilcev, zato imajo sodni tolmači dva svoja predstavnika²⁷ v Strokovnem svetu, od tega posebej tudi predstavnika za slovenski znakovni jezik, ki je specifično jezikovno področje, ki terja tudi povsem druge veščine in znanja.

Katera strokovna področja oziroma jeziki bodo dejansko zajeti v posameznih sklopih strokovnih področij oziroma jezikov, se bo določilo z ugotovitvenim sklepom, ki ga na predlog Strokovnega sveta sprejme minister, pristojen za pravosodje. Enako je v primeru, če pride do oblikovanja novega področja, podpodročja ali jezika. Predlagatelj s tem zopet zagotavlja vpliv stroke, ki bo imel odslej neposreden vpliv na poimenovanje posameznih strokovnih področij, podpodročij, jezikov in nenazadnje na poimenovanje sklopov le-teh.

Nujno je potrebno izpostaviti peti odstavek 6. člena, ki določa, da v Strokovnem svetu vselej sodeluje predstavnik sodstva, ki pa nima pravice do glasovanja in ga imenuje predsednik Vrhovnega sodišča RS izmed sodnikov sodišč prve stopnje (tekem strokovnega usklajevanja je s strani sodstva namreč prispela pripomba, da je potreben predstavnik izmed prvostopenjskih sodnikov zaradi njihovega neposrednega stika s sodnimi izvedenci, cenilci ali tolmači). Pomen predstavnika sodstva v Strokovnem svetu se zdi smiselna v več pogledih. Predvsem gre za poudarek, da so sodni izvedenci, cenilci in tolmači v prvi vrsti pomočniki sodišč, zato mora biti sodstvo ažurno seznanjeno tudi s tekočo problematiko s tega področja. Gre tudi za prepotrebno (in doslej premalo izvajano) komunikacijo med sodišči in sodnimi izvedenci, cenilci in tolmači, ki bo, tako meni predlagatelj, s takšno ureditvijo lahko šele dobro zaživela. Poleg tega ne gre zanemariti nekdanje (pred letom 1994) močne vloge predsednikov sodišč v (splošni) relaciji do sodnih izvedencev in cenilcev, nekoliko manj tolmačev.

Vsak član Strokovnega sveta ima tudi svojega namestnika, za katerega pa bodo veljali enaki pogoji glede imenovanja, kot veljajo za člana, ki ga bo nadomeščal. Praviloma se bo namestnika določilo tako, da bo skupaj s članom lahko zagotovljena ustrezna uravnoteženost s strokovnimi področji ali jeziki, ki jih zajema posamezen sklop.

V zadnjem odstavku je vsebovana določba, po kateri predsednika Strokovnega sveta izvolijo člani z dvotretjinsko večino glasov s tajnim glasovanjem za dve leti, po poteku mandata pa ne more biti ponovno izvoljen. Predsednik bo torej izvoljen izmed članov, pri čemer bo njegova izvolitev posledica tajnega glasovanja kvalificirane večine.

K 7. členu

V navedenem členu so taksativno določene pristojnosti Strokovnega sveta. Preko njih se odraža vpliv stroke na najpomembnejša področja urejanja sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja. Strokovni svet tako sodeluje v vrsti najpomembnejših postopkov, in sicer

²⁷ Za slovenski znakovni jezik in za sodno tolmačenje in prevode.

imenovanja, razrešitev in disciplinskih postopkov zoper sodne izvedence, cenilce in tolmače, poleg tega je zadolžen za potrditev dodatnih zahtev ter splošnih in posamičnih smernic za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj. Predlagatelj izpostavlja tudi pomembno vlogo Strokovnega sveta pri skrbi za ustreznost nabora strokovnih področij, podpodročij ter jezikov v imeniku sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, saj je ravno stroka tista, ki zna najbolje poimenovati posamezna strokovna področja in podpodročja izvedenstva in cenilstva ter izbrati ustrezen nabor le-teh. Strokovni svet ustanovi tudi Stalna in Začasna strokovna telesa in imenuje njihove člane, poleg tega pripravi tudi letno poročilo o svojem delu, zagotavlja strokovno pomoč ministrstvu, pristojnem za pravosodje, in opravlja druge naloge, določene z zakonom.

K 8. členu

Navedeni člen obravnava odločanje Strokovnega sveta; slednji odloča na sejah, odločitve pa sprejema z večino glasov vseh članov. V okviru tega člena je izpostavljeno odločanje o ustanovitvi Stalnih in Začnih strokovnih teles in o imenovanju članov stalnih in Začnih strokovnih teles – o navedenih zadevah (in tistih, za katere bo tako določeno v poslovníku) Strokovni svet odloča z dvotretjinsko večino glasov vseh članov. Predlagatelju se zdi smiselno, da pri sprejemanju pomembnejših odločitev Strokovni svet deluje oziroma odloča s predpisano dvotretjinsko večino glasov vseh članov, kar bo pomenilo najmanj deset (10) članov, medtem ko znaša navadna večina osem (8) članov. Kadar se bo na seji obravnavala strokovna vsebina (npr. smernice, dodatne zahteve ipd.), bo Strokovnemu svetu strokovno pomoč zagotavljalo ustrezno strokovno telo, kjer bo predstavnik tega telesa lahko še dodatno pojasnil sprejeto stališče, Strokovni svet pa bo na takšno stališče ali mnenje vezan (glej tudi 9. člen predloga zakona).

Nadalje je v predmetnem členu določeno, da sejo Strokovnega sveta skliče predsednik oziroma njegov namestnik, lahko pa njen sklic pisno zahteva tudi najmanj pet članov sveta, predsednik Vrhovnega sodišča RS ali minister, pristojen za pravosodje. V tovrstnih primerih mora predsednik oziroma namestnik Strokovnega sveta sklicati sejo v osmih dneh od prejema zahteve. Predlagatelj je predvidel namreč tudi možnost (takšne določbe pa so poznane tudi iz katerih drugih predpisov, ki urejajo delovanje svetov), da predsednik Strokovnega sveta ne bi bil naklonjen sklicu seje, zato navedeni člen dopušča možnost, da njen sklic zahteva najmanj pet članov sveta. Pet (5) članov pomeni manjšino (1/3), vendar pa kljub temu ni razloga, da tudi v teh primerih do sklica seje ne bi prihajalo, če navedeni člani tako (pisno) zahtevajo. Prav tako lahko vselej njen sklic zahtevata tudi predsednik Vrhovnega sodišča RS ter minister, pristojen za pravosodje. Slednja imata, skladno z navedenim členom, tudi možnost udeležbe na seji Strokovnega sveta ter možnost podaje stališč in predlogov o obravnavanih zadevah. Navedeno je z vidika povezanosti stroke, sodišč ter ministrstva, pristojnega za pravosodje, glede na predvideno zakonsko ureditev ključnega pomena, zlasti zaradi ažurnega pretoka informacij, jasnosti postopkov ter enotnih sogovornikov na vseh treh straneh (sodstvo, izvršilna veja oblasti in stroka). Če bo na seji obravnavana vsebina, ki jo je obravnavalo stalno ali začasno strokovno telo, bo vedno povabljen tudi predstavnik tega strokovnega telesa, ki bo lahko še dodatno pojasnil sprejeto stališče tega telesa. Predmetni člen predvideva tudi možnost, da Strokovni

svet k obravnavanju vprašanj iz svoje pristojnosti povabi tudi druge udeležence, in sicer predstavnike sodišč in drugih državnih organov, institucij, zbornic, strokovnih združenj, društev in drugih nevladnih organizacij, ki delujejo na posameznih strokovnih področjih.

V obravnavanem členu je določeno, da administrativna, tehnična in druga dela za Strokovni svet opravlja ministrstvo, pristojno za pravosodje. Takšna ureditev je z vidika porabe sredstev za administrativno in tehnično pomoč oziroma delo ekonomična, saj ministrstvo trenutno vodi že večino postopkov, v katere so bo odslej vključeval Strokovni svet, zato je tudi z vidika vsebine tovrstna ureditev nadvse smiselna. V prvi fazi vzpostavitve Strokovnega sveta bo to terjalo nekoliko več aktivnosti in prilagoditev, zlasti pa bo pomenilo tudi novoto v določenih delokrogih javnih uslužbencev.

K 9. členu

V predmetnem členu so Stalna strokovna telesa definirana kot strokovno usklajevalne skupine članov ali predstavnikov strokovnih združenj, sestavljenih iz sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, ki Strokovnemu svetu zagotavljajo strokovno pomoč ter oblikujejo strokovna mnenja ali stališča glede vprašanj, ki zadevajo stroko. Stalna strokovna telesa so ustanovljena torej z namenom zagotavljanja (stalne) strokovne pomoči z določenega strokovnega področja oziroma jezika, pomoč pa neposredno nudijo Strokovnemu svetu²⁸. Strokovni svet ustanovi in določi število Stalnih strokovnih teles (najmanj tolikšno in takšnih vrst, kot je sklopov, ki so zastopani v Strokovnem svetu), navedeni člen pa dodatno izpostavlja vlogo strokovnih združenj, saj se za člane Stalnih strokovnih teles praviloma imenuje člane strokovnih združenj, če so le-ta za določeno strokovno področje oziroma podpodročje ter jezik ustanovljena. Predlagani člen posebej določa, da je Strokovni svet vezan na stališča ali mnenja Stalnega strokovnega telesa, saj gre za vsebino stroke, ki jo bo kompetentno obravnavalo prav temu namenjeno strokovno telo.

Predlagani zakon omeji mandat članov Stalnih strokovnih teles, in sicer z iztekom obdobja imenovanja članov Strokovnega sveta, z možnostjo ponovnega imenovanja, posamezno Stalno strokovno telo pa ima tri člane. Na tak način je mandat članov Stalnih strokovnih teles povezan z mandatom članov Strokovnega sveta, kar se predlagatelju zdi smiselno zlasti z vidika učinkovitejšega (strokovnega) sodelovanja med člani teles in sveta. Vsakokratna sestava Strokovnega sveta bo tako pristojna za imenovanje vsakokratnih članov strokovnih teles.

Morebitno plačilo za njihovo delo bo lahko regulirano na enak način kot je bilo doslej določeno plačilo za delo članom strokovne komisije po Pravilniku o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih (23. člen) oziroma Pravilniku o sodnih tolmačih (18. člen), medtem ko do sejnine člani ne bodo upravičeni, kar je posledica enotnega stališča stroke tekom strokovnega usklajevanja predpisa.

²⁸ Strokovni svet tako tudi v izpostavljeni situaciji predstavlja nekakšen vezni člen v komunikaciji med Stalnimi strokovnimi telesi in sodišči ter Stalnimi strokovnimi telesi in ministrstvom, pristojnim za pravosodje.

K 10. členu

Predmetni člen definira Začasna strokovna telesa kot strokovno usklajevalne skupine članov ali predstavnikov strokovnih združenj, sestavljenih iz sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev za strokovna področja oziroma jezike, glede na vsebino strokovnega vprašanja ali naloge, ki jih ustanovi Strokovni svet za obravnavo posamičnih zadev iz pristojnosti Strokovnega sveta na področju ali jeziku, kjer ni ustanovljenega Stalnega strokovnega telesa. Začasna strokovna telesa so torej namenjena reševanju posameznih, sprotnih vprašanj z določenega strokovnega področja oziroma podpodročja ali jezika, s katerimi so soočeni bodisi sodišča bodisi ministrstvo, pristojno za pravosodje ali pa posamezniki. Začasna strokovna telesa bi lahko imenovali tudi 'ad hoc' telesa, saj jih Strokovni svet ustanovi po potrebi, torej ko se pojavi določeno strokovno vprašanje, ki ga po vsebini ni mogoče umestiti v okvir tistih strokovnih področij, ki jih pokrivajo Stalna strokovna telesa. Glede imenovanja članov, obdobja imenovanja in nalog ter vezanosti na mnenja ali stališča se uporabljajo določbe, ki veljajo za Stalna strokovna telesa, predlagatelj pa se v tem delu sklicuje tudi na obrazložitev k prejšnjemu členu. Ni namreč utemeljenega razloga, da bi glede tega veljale drugačne določbe.

Morebitno plačilo za njihovo delo bo lahko regulirano na enak način kot je bilo doslej določeno plačilo za delo članom strokovne komisije po Pravilniku o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih (23. člen) oziroma Pravilniku o sodnih tolmačih (18. člen), medtem ko do sejnine člani ne bodo upravičeni, kar je posledica enotnega stališča stroke tekom strokovnega usklajevanja predpisa.

K 11. členu

V obravnavanem členu je urejena razrešitev članov Strokovnega sveta, Stalnih in Začasnih strokovnih teles. Predlagatelj loči članstvo, ki preneha po zakonu, kar ureja v prvem odstavku tega člena, in ostale primere prenehanja (drugi odstavek). Po zakonu članstvo v Strokovnem svetu, Stalnih in Začasnih strokovnih telesih preneha takrat, ko član izgubi status sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, in sicer z dnem, ko postane odločba o prenehanju imenovanja ali razrešitvi (tj. izguba statusa) pravomočna. Predlagatelju se zdi nujno potrebno, da veže članstvo v Strokovnem svetu in Stalnih ter Začasnih strokovnih telesih na status sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, saj so navedene organizacijske oblike ustanovljene za reševanje strokovnih vprašanj s področja sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja. Seveda predlagatelj s tem ne omejuje članov Strokovnega sveta, Stalnih in Začasnih strokovnih teles, da se za reševanje določenih strokovnih vprašanj ne bi smeli obrniti na strokovnjaka, ki nima statusa sodnega izvedenca, cenilca in tolmača. Vseeno pa je po mnenju predlagatelja z vidika transparentnosti postopkov potrebno ločevati med organizacijo samo (relacija Strokovni svet – Stalna strokovna telesa – Začasna strokovna telesa) in zunanjimi strokovnimi sodelavci, ki po potrebi sodelujejo z navedenimi organizacijskimi oblikami.

V drugem odstavku predlaganega člena je določeno, da članstvo v Strokovnem svetu, Stalnem ali Začasnem strokovnem telesu preneha tudi, če posameznik dela in naloge v okviru teh organizacijskih oblik opravlja neredno ali nevestno in če želi sam prenehati s tovrstnim delom. Nerednost ali nevestnost se v tovrstnih primerih ugotovljata v okviru postopka za razrešitev sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, obrazložen predlog pa lahko poda vsak član

Strokovnega sveta, Stalnega ali Začasnega strokovnega telesa (glej tudi 31. člen predloga zakona, kjer predlagatelj med disciplinske kršitve uvršča neupravičeno odklonitev sodelovanja v Strokovnem svetu ter Stalnem ali Začasnem strokovnem telesu). Prenehanje članstva predlagatelj tudi v tem primeru veže na dan, ko postane odločba, ki je bila podlaga za izgubo članstva, pravnomočna.

V tovrstnih primerih Strokovni svet imenuje nadomestnega člana, skladno z drugim odstavkom 6. člena tega predloga zakona (predlaganje članov).

K 12. členu

Sprejem poslovnika Strokovnega sveta je urejen v posebnem členu, saj gre za pomemben organizacijski akt, ki ureja postopek priprave in poteka sej, način dela sveta, glasovanja, načine varovanja tajnosti podatkov, sodelovanja z drugimi organi in obveščanje javnosti. Z namenom transparentnosti poslovanja se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, kar je določeno v drugem odstavku navedenega člena. Pomembnost navedenega akta je izpostavljena tudi z določeno dvotretjinsko večin glasov vseh članov sveta (tj. najmanj deset članov), ki je potrebna za njegov sprejem.

K 13. členu

Sodni izvedenci, cenilci in tolmači, ki opravljajo naloge predsednika in članov Strokovnega sveta, Stalnih ter Začasnih strokovnih teles, bodo upravičeni do povračila dejanskih stroškov za delo in sodelovanje v skladu z Uredbo o sejinah in povračilih stroškov v javnih skladih, javnih agencijah, javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih (Uradni list RS, št. 16/09, 107/10, 66/12, 51/13 in 6/15). Kljub temu, da navedena uredba določa tudi možnost izplačila sejin, je bilo tekom strokovnega usklajevanja sprejeto enotno stališče, da se navedena možnost ne predpiše.

Kot zunanji izkaz strokovne in organizacijske avtonomnosti Strokovnega sveta predlagani zakon v drugem odstavku predmetnega člena določa pečat. Ker Strokovni svet deluje v okviru ministrstva, pristojnega za pravosodje, se zdi nujno potrebno, da je na pečatu grb Republike Slovenije in seveda naziv organizacijske oblike. Kot sedež je v tretjem odstavku tega člena določen sedež ministrstva, pristojnega za pravosodje, ki Strokovnemu svetu zagotavlja tudi finančne pogoje za njegovo delo.

K 14. členu

Navedeni člen uvaja tretje poglavje zakona, ki je namenjeno ureditvi področij in smernic. V 14. členu je določeno, da strokovna področja in podpodročja izvedenskega ali cenilskega dela oziroma jezikovna področja določi ministrstvo, pristojno za pravosodje, na obrazložen predlog Strokovnega sveta. Predlagatelj ohranja vlogo ministrstva, pristojnega za pravosodje, da določi strokovna področja in podpodročja izvedenskega in cenilskega dela oziroma jezikovna področja, na novo pa predlog zakona določa, da le-te (obrazloženo) predlaga Strokovni svet. Tako se tudi v določitev področij, podpodročij in jezikov neposredno vključuje stroka, ki zna zagotovo vsebinsko najbolje umestiti določeno strokovno področje oziroma podpodročje v

pravilen sklop oziroma le-tega pravilno poimenovati. Pri oblikovanju novega področja, podpodročja ali jezika oziroma pri izkazani potrebi po spremembi obstoječih področij, podpodročij ali jezikov, ministrstvo, pristojno za pravosodje, prav tako sodeluje s Strokovnim svetom in sledi njegovemu strokovnemu mnenju (oziroma preko njega strokovnemu znanju strokovnih teles).

Predlagatelj v tretjem odstavku navedenega člena uvrstitev strokovnega področja oziroma jezika v nabor strokovnih področij oziroma jezikov pogojuje z izdelanimi smernicami in dodatnimi zahtevami (glede dodatnih zahtev glej 17. člen predloga zakona). Podobno kot pri javnem pozivu²⁹ tudi v tem primeru predlagatelj izpostavlja nujnost izdelave smernic in dodatnih zahtev, katerih pomen je že pojasnil (glej obrazložitev k 4. členu), dodatno pa so opredeljene tudi v nadaljevanju besedila.

K 15. členu

V tretjem odstavku obravnavanega člena je določeno, da splošne smernice vsebujejo enotno navedbo strukture, navodil in napotkov za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj. S takšno opredelitvijo predlagatelj želi poenotiti formo izvedenskih mnenj, cenitev in tolmačenj, ne da bi s tem želel posegati v strokovno, avtorsko delo posameznika. Nemalokrat se je že v strokovni javnosti pojavila ideja o poenotenju forme izvedenskih mnenj, cenitev in prevodov, zlasti z namenom izdelave jasnejših, razumljivejših strokovnih izdelkov oziroma prevodov. Enako kot strokovna javnost se je tudi predlagatelj v praksi že večkrat soočil z dilemo, kako zagotoviti transparentnejše in po formi enotnejše strokovne izdelke. Sprejem splošnih kot tudi posamičnih smernic se zdi iz navedenih razlogov nujno potreben, oboje pa potrdi Strokovni svet na predlog ustreznega stalnega ali začasnega strokovnega telesa, ki lahko za ta namen sodeluje z ustreznim strokovnim združenjem. Ministrstvo, pristojno za pravosodje, na svoji spletni strani zaradi transparentnosti postopkov in delovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, objavi splošne in posamične smernice, v prvem odstavku navedenega člena pa je še določeno, da so jih sodni izvedenci in cenilci dolžni upoštevati pri svojem delu. Predlagatelj dolžnost upoštevanja smernic utemeljuje z dejstvom, da so se v praksi³⁰ sodni izvedenci in cenilci že večkrat sklicevali, da oblika izvedenskega mnenja oziroma cenitve ni nikjer formalno predpisana in da kot avtorji lahko sami ocenijo, kaj morajo zapisati v mnenje oziroma cenitev in katera informacija bo za naročnika popolnoma odveč. Po mnenju predlagatelja so tovrstne navedbe neutemeljene, saj mora vsak sodni izvedenec oziroma cenilec poskrbeti, da bo naročniku jasno, kako je do določene ugotovitve oziroma rezultata tudi prišel, torej da poskrbi za določeno stopnjo transparentnosti in sledljivosti mnenj oziroma cenitev. Enako velja za sodne tolmače, čeprav predlagatelj poudarja, da pri sodnih tolmačih tovrstnih težav ni bilo pogosto zaslediti, vendar bo sprejem splošnih smernic tudi za tolmačenja obvezen (glej prvi in tretji odstavek predlaganega člena).

²⁹ Objava javnega poziva k predložitvi vlog kandidatov za sodne izvedence, cenilce ali tolmače za tista strokovna področja, podpodročja oziroma jezike, za katera so dodatne zahteve oziroma smernice že izdelane. (gl. obrazložitev k 4. členu).

³⁰ Zlasti v okviru postopkov morebitne razrešitve iz razloga nevestnosti.

Za posamične smernice je v četrtem odstavku tega člena določeno, da vsebujejo zlasti napotke in navodila za izdelavo izvedenskih mnenj in cenitev na posameznih strokovnih področjih ali podpodročjih, metode in sredstva, ki jih izvedenec ali cenilec pri izdelavi uporablja, okvirna področja in vsebine, ki so za izdelavo lahko pomembne in strukturo izvedenskega mnenja glede na posamezno strokovno področje ali podpodročje. V naslednjem odstavku je še določeno, da strokovnemu telesu posamičnih smernic ni potrebno oblikovati, če meni, da v teh primerih zadoščajo splošne smernice.

Splošne smernice so torej nekakšna nadpomenka posamičnih smernic, katerih potrebnost oziroma pomembnost ocenjuje stroka preko Strokovnega sveta oziroma strokovnih teles.

K 16. členu

Predmetni člen določa pogoje za imenovanje sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev in je, vsaj kar se pogojev tiče, vsebinsko podoben prvemu odstavku trenutno veljavnega 87. člena ZS. Iz razloga nedvoumnosti se izrecno navaja, da gre za fizično osebo, ki bo lahko pridobila ta status. Ministrstvo za finance je namreč opozorilo, da zaradi morebitne nejasnosti lahko pride do posledic z vidika obdavčitve dohodka, ki ga prejmejo imenovane osebe za opravljeno delo. V praksi se je namreč zastavilo vprašanje, ali je nagrada za opravljeno izvedensko delo dohodek gospodarske družbe ali fizične osebe oziroma se pojavlja težnja k takšni obravnavi. Po zakonu, ki ureja obdavčitev z dohodnino, je za pravilno davčno obravnavo dohodka potrebno določiti, kdo se šteje za dejanskega (ekonomskega) lastnika dohodka. V primeru SICT, ko je lahko le fizična oseba imenovana za opravljanje nalog, pri tem nosi odškodninsko odgovornost in je naslovnik pravice do nagrade, je po vsebini razmerja med sodiščem in imenovano osebo upravičeni (ekonomski) lastnik dohodka le fizična oseba. To pomeni, da se z vidika davčne obravnave lahko dohodek obravnava le kot dohodek fizične osebe.

Velja izpostaviti nov pogoj, da sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ni bil razrešen po določbah zakona iz razloga trajnega odvzema pravice opravljanje delo sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja (9. točka).

V nadaljevanju so kot možen dodaten pogoj za imenovanje ponovno izpostavljene sprejete dodatne zahteve, če so seveda objavljene na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, pred ali hkrati z dnem objave poziva k predložitvi vlog za imenovanje sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev (glej tudi 4. člen predloga zakona).

V tretjem odstavku je definiran pogoj osebnostne primernosti, in sicer tako kot do sedaj v veljavnem ZS, tudi ta izhaja iz negacije (»Ni osebnostno primeren..«) stavka, definicija pa se nekoliko spreminja od sedaj veljavne. Trenutno veljavni ZS določa, da ni osebnostno primeren za delo izvedenca, kdor se je ali se obnaša tako, da je mogoče na podlagi njegovega ravnanja utemeljeno sklepati, da izvedenskega dela ne bo opravljal pošteno in vestno. Predlog novega zakona pa določa, da ni osebnostno primeren za delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, čigar delo oziroma ravnanje ne izkazuje utemeljenega pričakovanja, da bo izvedensko delo opravljal pošteno ali vestno oziroma ne izkazuje utemeljenega pričakovanja, da bo varoval ugled in verodostojnost sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja. Predlog novega zakona

se torej opre na besedno zvezo »utemeljeno pričakovanje«, trenutno veljavni ZS pa na »utemeljeno sklepanje«. Predlagatelj je osebnostno (ne)primernost ovrednotil torej v okviru utemeljenega pričakovanja in pri tem pojma poštenosti in vestnosti razdelil³¹, saj pogoja nista zapisana kumulativno, temveč ločena z besedo 'ali'. Predlog zakona tudi razširja pojem osebnostne neprimernosti, in sicer na varovanje ugleda in verodostojnosti sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja.

Nova definicija osebnostne primernosti kot pogoja za imenovanje sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev po mnenju predlagatelja bolje opredeljuje navedeni pojem, zlasti zaradi razširitve pojma na varovanje ugleda in verodostojnosti ter zaradi ločitve do sedaj kumulativnih pogojev poštenosti in vestnosti. Osebnostno (ne)primernost je seveda težko dokazovati, vendar se je v praksi izkazalo, da je ta pogoj za imenovanje sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev nujno potreben. Tudi judikatura ga restriktivno presoja, zato je potrebno biti v obrazložitvah tozadevnih odločb izjemno natančen, jasen in brez dvoma. Gre za situacije, ki jih je vnaprej nemogoče predvideti, zato ta generični pravni pojem praksa od primera do primera napolni.

Izjemoma ima lahko kandidat za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača nižjo izobrazbo ali manj let delovnih izkušenj, kot je to predpisano v prvem odstavku tega člena, če zaradi neobstoja ustrezne stopnje študijskega programa v Republiki Sloveniji ni mogoče izpolniti zahtevanega pogoja izobrazbe in če k imenovanju poda soglasje Strokovni svet.

Ustrezno strokovno znanje ter praktične sposobnosti in izkušnje bo kandidat izkazal z opravljenim posebnim preizkusom strokovnosti.

K 17. členu

Navedeni člen v tretjem odstavku dodatne zahteve opredeljuje kot dodatne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati kandidati za sodne izvedence, cenilce ali tolmače, lahko pa jih za posamezno strokovno področje, podpodročje ali jezik potrdi Strokovni svet na predlog strokovnega telesa, in se nanašajo na podrobnejše pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj.

Potrebno je izpostaviti raznolikost strokovnih področij in podpodročij pa tudi jezikov, ki so uvrščeni v nabor v imeniku sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev. Raznolikost se kaže že v izpolnjevanju pogojev glede izobrazbe in delovnih izkušenj, kot jih v predmetnem členu poudarja predlagatelj. Kot primer lahko izpostavimo že opravljanje strokovnega izpita na določenem strokovnem področju (na primer medicina, strojništvo, klinična psihologija in podobno), lahko pa gre tudi za poznavanje druge pisave (na primer cirilica, kitajske pismenke in podobno). Zaradi navedenih razlogov predlagatelj meni, da je sprejem ter objava dodatnih zahtev nujno potrebna, saj se s tem omogoči, da se različne stroke oziroma jezike v zakonsko dopustnem okvirju (nujno) različno obravnava. Gre za zahteve, ki bodo določene kot dodatni pogoj za imenovanje sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, kar pomeni, da bodo morale biti kandidatom znane že pred ali hkrati z objavo poziva (glej tudi 4. člen predloga zakona).

³¹ Trenutno veljavni ZS namreč oba pogoja, poštenost in vestnost, pri definiciji osebnostne neprimernosti uporabi skupaj, predlog zakona pa poštenost in vestnost loči z besedo 'ali'.

K 18. členu

Navedeni člen ureja nekatera vprašanja, ki so procesne narave in ki se nanašajo na določitev sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača v konkretnem postopku. V teh primerih in iz previdnosti predlog zakona napotuje na ustrezno uporabo določb postopkovnih predpisov (Zakon o pravnem postopku, Zakon o kazenskem postopku).

Na pobudo Vrhovnega državnega tožilstva RS predlagatelj v novem drugem odstavku izrecno določa vsebino, za katero je po naravi stvari že doslej bilo mogoče pričakovati, da bo skladno z njo tudi postopano. V konkretnem sodnem postopku mora sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač, ki ga je določilo sodišče, vselej, kadar ugotovi, da za izvedbo naloge ni v celoti ali delno usposobljen ali kadar obstajajo druge okoliščine, zaradi katerih je mogoče utemeljeno pričakovati, da njegova naloga ne bo mogla biti v celoti ali delno v pomoč sodišču, na to pravočasno opozoriti sodišče. Namen in cilj dela sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača namreč ni primarno zgolj izdelava naloge, brez da hkrati ne zagotovi kar je mogoče kakovostnega in ustreznega izdelka, ki bo dejansko lahko pripomogel sodniku pri odločitvi. Če naloženega dela zaradi različnih okoliščin ne bo mogel pripraviti tako, da bo opravičil namen svojega imenovanja v konkretnem primeru, bo na to moral opozoriti sodišče. Določba kot takšna ne ostaja imperfektna, saj predlagani zakon (na pobudo stroke) normira tudi posledice za morebitno kršitev te določbe (glej nabor disciplinskih kršitev).

Kljub podanim predlogom tekom medresorskega usklajevanja (Varuh človekovih pravic), da naj bi predlagani zakon urejal tudi vprašanja imenovanja strokovnjakov, ki niso sodni izvedenci, cenilci ali tolmači (tj. imenovanja ad hoc strokovnjaka izven imenika sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev) pa predlagatelj opozarja, da predlagani zakon ni namenjen urejanju tozadevnih vprašanj. Gre za postopkovno regulativo (ZKP, ZPP), ki imenovanje strokovnjakov že doslej dopušča, zato je imenik, voden na ministrstvu, sodniku zgolj v pomoč. Namen predlaganega zakona ni urejanje in predpisovanje pravil za »dokazovanje z izvedencem / strokovnjakom«, ampak urejanje statusnih vprašanj oseb, ki pridobijo za svojo dejavnost dovoljenje ministra za pravosodje. Vsekakor pa ni razloga, da se navedena vprašanja ne preučijo hkrati ob evalvaciji predpisa (glej 59. člen predloga zakona).

Predlagani tretji in četrti odstavek sta v člen vključena na pobudo vrhovnega sodišča. Gre za možnost elektronske komunikacije s sodiščem ob pogojih, ki jih predlog člena navaja.

K 19. členu

Navedeni člen opredeljuje, kaj mora oseba, ki želi biti imenovana za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, poleg že opredeljenih dokazil posredovati (nekatero osebne in kontaktne podatke, ki so taksativno naštetih). Na pobudo stroke predlagatelj vključuje navedbo življenjepisa na standardiziranem Europass obrazcu (glej tudi predlagane določbe o vsebini imenika).

K 20. členu

Navedeni člen ureja opravljanje posebnega preizkusa strokovnosti. Preizkus strokovnosti odredi minister, pristojen za pravosodje, opravlja pa se pred komisijo, katero sestavljajo strokovnjaki, sodniki, državni tožilci, odvetniki ali notarji in uslužbenci ministrstva, pristojnega za pravosodje. Komisija je po svoji strukturi tridelna (strokovnjaki – sodniki, državni tožilci, odvetniki ali notarji – uslužbenci ministrstva, pristojnega za pravosodje), kar je novost³². Kot novost je potrebno izpostaviti zlasti člane iz vrst sodnikov, državnih tožilcev, odvetnikov ali notarjev. Po mnenju predlagatelja mora sodni izvedenec, cenilec ali tolmač dobro poznati organizacijo in delo pravosodnih organov, zato se zdi smiselno navedene osebe vključiti v delo strokovnih komisij. Predlagatelj daje Strokovnemu svetu možnost, da sodeluje pri določanju članov strokovnih komisij iz vrst strokovnjakov in s tem tudi v procesu imenovanja strokovne komisije zagotavlja ustrezen vpliv stroke.

Člani komisije morajo imeti najmanj takšno stopnjo izobrazbe, kot se zahteva za imenovanje kandidata za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. Strokovna izobrazba izpraševalca namreč ne sme biti nižja, kot se zahteva pri pogojih, ki določajo pristop kandidata k preizkusu.

Preizkus se, tako kot v trenutno veljavni ureditvi, lahko opravlja največ trikrat, če oseba v treh poskusih preizkusa ne opravi pa se šteje, da ne izpolnjuje pogoja strokovnega znanja ter praktičnih sposobnosti za opravljanje dela sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. Vsebinsko in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti sicer predpiše minister, pristojen za pravosodje, novost pa je v tem, da ju minister predpiše na predlog Strokovnega sveta, s čimer se zopet zagotavlja neposreden vpliv stroke na postopek imenovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev.

K 21. členu

Opredeletev prisege ostaja vsebinsko popolnoma enaka kot v veljavnem ZS³³. Prav tako je določba drugega odstavka enaka sedanji določbi drugega odstavka 94. člena ZS, medtem ko je določba tretjega odstavka po vsebini povsem enaka določbi zadnjega stavka prvega odstavka 88. člena tega ZS.

Povsem nov je četrti odstavek tega člena, ki določa, da če strokovni svet ugotovi potrebo po spremembi poimenovanja obstoječega strokovnega področja, podpodročja ali jezikovnega področja ali potrebo po spremembi uvrstitve sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača v nabor področij ali podpodročij, o tem ministrstvo, pristojno za pravosodje, obstoječemu sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču izda ugotovitveno odločbo, pri čemer glede prisege in dneva imenovanja veljajo določbe prejšnjega odstavka tega člena.

³² Trenutno veljavni ZS v petem odstavku 87. člena določa, da lahko minister, pristojen za pravosodje, odredi poseben preizkus strokovnosti pred komisijo, sestavljeno iz strokovnjakov s področja, na katerem bo oseba opravljala izvedensko delo.

³³ In sicer za sodne izvedence in sodne cenilce je zapisana v prvem odstavku 88. člena, za sodne tolmače pa v 94. členu ZS.

Razvoj znanosti, napredek, spremembe in druge okoliščine lahko povzročijo potrebo po redefiniranju področij ali podpodročij sodnega izvedenstva, cenilstva ali (manj pogosto) tolmačenja. V praksi so tovrstne situacije že nastale in so se reševale od primera do primera ustrezno. Tako je bilo na primer nekdanje jezikovno področje »govorica gluhonemih« preimenovano v »slovenski znakovni jezik«, spremembe so bile izvedene tudi na podpodročjih psihologije in podobno. V takšnih primerih ključno vlogo opravi stroka (gl. tudi šesto alinejo 7. člena predloga zakona), četrti odstavek predlaganega člena pa navedene situacije v izogib pomislekom glede načina reševanja omenjenih problematik dodatno regulira. Gre tako za (1) primer preimenovanja (pod)področja, tj. zgolj drugačen naziv, a povsem enaka vsebina, prav tako pa gre za (2) primer spremenjenih okoliščin, ki so skozi leta povzročile, da bi bilo osebo, ki je bila že imenovana, pravilneje uvrstiti znotraj drugega (pod)področja. Obravnavana problematika je namreč proces v stalnem dograjevanju, zato se zdi predlagatelju smotrno, da obe možni situaciji regulira in s tem predpiše pravila ravnanja.

K 22. členu

Novost predstavlja uvedba instituta mentorstva. Strokovna javnost je na skupnih usklajevalnih sestankih v mesecu juniju 2017 in nadalje v novembru 2017 predlagatelju večkrat omenila, da bi sodni izvedenci kot začetniki lahko imeli ob sebi mentorja, ki bi jih usmerjal in jim pomagal pri izdelavi prvih izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov. Predlagani zakon tako v obravnavanem členu uvaja institut mentorstva in ga fokusira še zlasti na tiste primere, kadar so za samostojno oblikovanje izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov potrebna dodatna znanja in veščine, ki jih drugače oseba ne more pridobiti. Z mentorstvom torej sodni izvedenec, cenilec ali tolmač začetnik pridobi ustrezna znanja in veščine, ki jih bo potreboval za samostojno opravljanje strokovnega dela.

Mentorstvo se opredeli s pogodbo, ki se sklene med ministrstvom, pristojnim za pravosodje, sodnim izvedencem, cenilcem ali tolmačem in mentorjem, s (tripartitno) pogodbo pa se opredeli trajanje usposabljanja z mentorjem (ne more biti daljše od enega leta), obseg mentorjevih zadolžitvev in obveznosti sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, pravice in dolžnosti mentorja in kandidata, opredelitev finančnih sredstev ter dolžnost in način poročanja o izvedenih nalogah. Mentorstvo se vpiše v javni del imenika, saj je za pravno varnost državljanov in za jasnost, transparentnost delovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev nujno potrebno, da je širša javnost s tem seznanjena ves čas, dokler mentorstvo traja. Opozoriti velja na solidarno odgovornost za izvedenska mnenja, cenitve ali tolmačenja, ki so izdelana oziroma opravljena v obdobju trajanja mentorstva, ki velja za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača in mentorja. Predlagatelj meni, da se s tem zagotavlja tudi večji občutek odgovornosti, ki ga prevzemata oba strokovnjaka s sprejeto nalogo, še zlasti pa mentor, ki s svojim delom skrbi za ustrezno podajanje strokovnega znanja začetniku.

Za izvedenska mnenja, cenitve ali tolmačenja, izdelana ali opravljena v obdobju trajanja mentorstva, bo tako veljala solidarna odgovornost sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača ter mentorja. Obligacijski zakonik (OZ), ki ga v teh primerih štejemo kot osnovo, govori o solidarni odgovornosti (npr. 186. člen OZ). V 2. odseku (členi 395 in naslednji) OZ so določbe o vsebini solidarne obveznosti. Vsak dolžnik solidarne obveznosti odgovarja upniku za celo obveznost in

lahko upnik zahteva njeno izpolnitev od kogar želi, vse dotlej, dokler ni popolnoma izpolnjena; vendar pa obveznost preneha, ko jo en dolžnik izpolni, in tedaj so vsi dolžniki prosti. Določbe o povračilu plačanega se nato nahajajo v 404. členu OZ, po katerem ima dolžnik, ki je izpolnil obveznost, pravico zahtevati od vsakega sodolžnika, da mu povrne del obveznosti, ki pade nanj. Če bo stranka torej uveljavljala odgovornost od mentorja, bo ta lahko terjal delež od sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. V 405. členu OZ je nadalje določeno, da v primeru če ni dogovorjeno ali ne izhaja sicer iz pravnih razmerij med udeleženci v poslu kaj drugega, bremeni vsakega dolžnika enak del. Vendar je v primeru, če je bila solidarna obveznost sklenjena v izključnem interesu nekega solidarnega dolžnika, ta dolžan povrniti celoten znesek obveznosti sodolžniku, ki je poplačal upnika. Morda bo smiselno razmerje med sodnim izvedencem, cenilcem oziroma tolmačem ter mentorjem tudi glede povračilnih zahtevkov dodatno urediti v pogodbi o mentorstvu, za kar predlog tega člena ne predstavlja ovire.

K 23. členu

Navedeni člen odpira poglavje vodenja evidenc, ureja pa vodenje imenika sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev. V prvem odstavku je opredeljen namen vodenja imenika (odločanje in vodenje postopkov po tem zakonu in zagotavljanje pravne varnosti v postopkih pred sodišči in drugimi državnimi organi) in obseg podatkov, ki so vanj vpisani. V tretjem odstavku je zapisano, v kakšnem obsegu je navedeni imenik javen. Javni del imenika bo, tako kot že sedaj, objavljen na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje (4. odstavek). Nabor podatkov, ki se vodijo v imeniku in v javnem delu imenika je načeloma povzet po trenutno veljavnem drugemu in tretjemu odstavku 88. člena ZS, dodani so zgolj podatki, ki so preko uvedenih institutov dodani v predlagani zakon (navedba mentorja in obdobje mentorstva, podatek o pravnomočnem disciplinskem ukrepu in podatek o javnem opominu). V javni del imenika se dodaja še podatek o datumu imenovanja sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. Posebnega pomena je novi drugi odstavek, po katerem ministrstvo zagotavlja podatke iz imenika sodstvu za potrebe izvajanja nalog sodne uprave. Izpostaviti pa velja še podatek o poštnem naslovu v javnem delu imenika, ki bo lahko na željo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača ostal nejavni (sorazmernost s potrebami javnosti in varovanju izpostavljenosti posameznika).

Posebej glede podatkov o zaposlitvi oz. podatkov o drugem zaposlitvenem statusu (npr. samozaposlen, brezposeln, upokojenec ipd.) izpostavljamo dva aspekta. Sodišče nas je v okviru strokovnega usklajevanja obvestilo, da gre za podatek, ki je dejansko predviden kot javen že po sedaj veljavnem predpisu, vendar pa ga v tem delu imenika trenutno ni (po naknadni preveritvi je bilo mogoče ugotoviti, da gre za informacijsko nedoslednost, ki jo je potrebno odpraviti). Ker tega podatka trenutno ni razvidnega iz javnega dela imenika, morajo SICT ob vsaki vložitvi stroškovnika priložiti pisno izjavo, s katero bodisi zahtevajo vključitev v zavarovanje po 18. členu ZPIZ-2 bodisi s katero obveščajo sodišče, da so zavarovani po drugi pravni podlagi. Navedena izjava je obvezna in jo je potrebno podati ob vsaki priglasitvi nagrade ter povračila stroškov, sicer se plačilo ne more izvršiti. Če izjave ob stroškovniku ni, morajo sodišča k temu pozvati SICT, kar predstavlja nezanemarljivo delo za strokovne sodelavce, svetovalke in tudi SICT, hkrati pa povzroča tudi nezaželene časovne odmike pri reševanju stroškovnikov in posledičnem plačilu za delo. Sodstvo je zato pozvalo k dejanskemu izvrševanju že sedaj veljavne določbe ali k premisleku (če se ta ne izvršuje zaradi varovanja osebnih

podatkov) o načinu, kako sodiščem omogočiti dostop do nejavnega dela imenika. Upoštevajoč okoliščino, da med naročniki storitev niso le sodišča, je predlagatelj zadržal obstoječi podatek med podatki, ki se javno objavijo, pri tem pa sledil tudi pripombi Informacijskega pooblaščenca, ki je opozoril na nejasnost sedanjega pojma »drug status« in predlagal dopolnitev, v kolikor je mišljen »drug zaposlitveni status«. Temu je predlagatelj v celoti sledil.

Enak prepis vsebine ZS se nanaša na pridobivanje podatkov o sodnih izvedencih, cenilcih in tolmačih, ki jih taksativno našteva predlog petega odstavka obravnavanega člena in se nanašajo na podatek o stalnem in začasnem prebivališču, podatek o vpisu ali izpisu v kazensko evidenco in podatek o datumu smrti. Dodan je podatek o zdravstvenem zavarovanju, ki ga po predlogu zakona ministrstvo lahko pridobiva od upravljavca evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja (ZZZS). Gre za zagotavljanje ažurnosti podatka o zaposlitvi, upoštevajoč potrebo, izpostavljeno v prejšnjem odstavku obrazložitve k temu členu.

Določbi zadnjih dveh odstavkov tega člena se nanašata na hrambo podatkov iz imenika sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, in sicer je določeno, da se podatki o posamezniku po izbrisu iz imenika arhivirajo (predvidena je trajna hramba, kajti gre za podatke, ki so tudi po preteku daljšega obdobja lahko potrebni za izkazovanje določenih dejstev in okoliščin), pravico do vpogleda v te podatke pa imajo subjekti iz drugega odstavka tega člena zaradi potreb uradnih postopkov in upravičene osebe, ki izkažejo pravni interes. Navedena odstavka sta nujno potrebna zlasti zaradi zagotavljanja pravne varnosti tako ljudi kot tudi pravnih oseb.

K 24. členu

Gre za enako vsebino trenutno veljavnega petega odstavka 88. člena ZS, ki določa, da mora sodni izvedenec, cenilec ali tolmač pisno ali po elektronski pošti sporočiti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki ali naslovu elektronske pošte in podatkov o zaposlitvi ali drugem statusu. Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, izjave o točnosti oziroma spremembi podatkov ne prejme do konca prvega meseca v koledarskem letu, se takšno osebo izbriše iz javnega dela imenika sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev in se jo vanj ponovno vpiše po prejemu tovrstne izjave.

Za hitro in učinkovito poslovanje ter delo sodišč je nujno, da so ti ažurno obveščeni o vsaki morebitni spremembi kontaktnih podatkov sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, ki predstavljajo potrebno strokovno pomoč v številnih sodnih postopkih. Predlagatelj je bil sicer s strani strokovne javnosti seznanjen, da se le-ta ne strinja z omenjeno določbo, saj menijo, da sankcija za neposredovanje pisne izjave o tem, da so vsi podatki v imeniku točni, ni niti smiselna niti sorazmerna. Temu predlagatelj ne more pritrditi, saj gre, kot že rečeno, za zagotavljanje pravne varnosti in neposrednih kontaktov številnih strokovnjakov, ki jih potrebujejo v prvi vrsti sodišča, upravni organi in nenazadnje tudi širša javnost. Z večanjem možnosti, da javno objavljeni podatki niso točni, se povečuje tudi riziko, da sodnik posameznik v ustreznem času ne bo mogel priti do ustreznega sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. Iz teh razlogov se zdi vendarle potrebna tudi ta, dokaj minimalna zaveza posameznikov, da spremembe podatkov ali izjavo, da so podatki točni, vselej posredujejo ministrstvu. Posledica neposredovanja ne bo

odvzem licence, ampak začasen izbris iz javnega dela imenika, kar je vsekakor sorazmeren ukrep in je bil kot takšen prepoznan že ob prvi vključitvi te vsebine v zakon³⁴.

Predlagatelj si sicer že vrsto let prizadeva, da bi bil imenik sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev kar se da ažuriran in posodobljen. Kljub temu pa še vedno prihaja do določenih netočnosti, ki pa se pojavljajo predvsem zaradi neažurnega obveščanja ministrstva, pristojnega za pravosodje, o spremembah podatkov. Neredko se namreč zgodi, da sodni izvedenec, cenilec ali tolmač sporoči sodišču, da dela ne misli več opravljati, pozabi pa to sporočiti ministrstvu. Seveda gre razloge za to iskati tudi v dejstvu, da je nekoč (pred letom 1994) sodne izvedence in cenilce imenovalo sodišče in da je ravno sodišče tisto, ki sodne izvedence in cenilce (pa tudi tolmače) največkrat angažira za pomoč.

Vsebinsko novost predstavlja tretji odstavek obravnavanega člena, ki določa, da morajo sodni izvedenci, cenilci in tolmači v roku iz prejšnjega odstavka ministrstvu, pristojnem za pravosodje, posredovati tudi pisno izjavo o delu v prejšnjem koledarskem letu, ki vsebuje podatke o izvedenskih mnenjih, cenitvah oziroma prevodih ali tolmačenju. Gre za podatke o številu izdelanih izvedenskih mnenj, cenitev ali tolmačenj, ter njihovih dopolnitev (slednje dodano tekom strokovnega usklajevanja) in podatek o nazivih državnih organov, ki so zahtevali izvedbo njegovega dela. Ti podatki bodo prikazovali dejansko obsežnost dela sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev v posameznem koledarskem letu, na podlagi navedenih podatkov bo ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko izvajalo statistično – analitične preglede in ugotavljalo obremenjenost strokovnjakov, hkrati pa bodo podatki lahko koristili Strokovnemu svetu pri presoji na primer strokovne usposobljenosti posameznega strokovnjaka ali pri reševanju drugih vprašanj. Posledica nepredložitve izjave z navedenimi podatki je enaka posledici nepredložitve izjave o točnosti podatkov – izbris iz javnega dela imenika do posredovanja izjave (glej tudi ustrezno prehodno določbo).

V petem odstavku tega člena je še določeno, da je sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač za potrebe izvajanja tega zakona vsa izdelana izvedenska mnenja, cenitve oziroma prevode listin dolžan hraniti v fizični ali elektronski obliki, in sicer še najmanj pet let po njihovem nastanku. Predmetna zaveza o hrambi izdelanih izvedenskih mnenj, cenitev oziroma prevodov izhaja iz namena izvrševanja več določb predlaganega zakona, zlasti pa tretjega odstavka obravnavanega člena in tretjega odstavka 35. člena (preverjanje strokovne usposobljenosti).

K 25. členu

Gre za vsebinsko popolnoma novo določbo, ki jo uvaja predlog zakona, in sicer gre za mirovanje statusa. Ozadje te določbe gre iskati v tendenci po čim večji uporabnosti podatkov. Sodni izvedenec, cenilec ali tolmač lahko enkrat v obdobju petih let zahteva, da se ga začasno izbriše iz javnega dela imenika za obdobje, ki ne more biti krajše od treh mesecev in ne daljše od enega leta, in sicer zaradi subjektivnih razlogov. V primeru objektivnih razlogov (na primer bolezen ali druga okoliščina, ki je sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ne more preprečiti), lahko

³⁴ V okviru Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih (ZS-F), Uradni list RS, št. 127/06.

zahteva, da se ga začasno izbriše iz javnega dela imenika za obdobje, ki je navedeno v njegovih zahtevi, vendar ne za obdobje, daljše od pet let.

Predlagatelj uvaja predmetno določbo z namenom omogočiti sodnim izvedencem, cenilcem ali tolmačem, da iz določenih razlogov uveljavljajo pravico do mirovanja statusa, kar pomeni, da v tem času opravičljivo niso dosegljivi za naročnike in jim zato tudi ni potrebno opravljati dela sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev. Pomembno pa je izpostaviti tretji odstavek navedenega člena, ki določa, da obdobje mirovanja ne vpliva na pravice in obveznosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, ki so povezane s samim statusom. Navedeni odstavek se nanaša zlasti na dolžnost strokovnega izpopolnjevanja, ki jo mora torej sodni izvedenec, cenilec ali tolmač, ne glede na mirovanje statusa, izpolniti.

Predlagatelj zamejuje največjo možno časovno obdobje mirovanje tako navzdol (trije meseci) kot tudi navzgor (pet let). Smiselno se zdi, da mirovanje ne teče dlje od petih let, saj je jasno, da se sodni izvedenec, cenilec ali tolmač predvsem z opravljanjem svojega dela izpopolnjuje, pridobiva več izkušenj in ker je aktiven, posledično tudi boljše opravlja delo. Predlagatelj meni, da bi z daljšim časovnim obdobjem mirovanja statusa posameznih strokovnjakov stroka bistveno izgubljala na kvaliteti, česar ne gre dopuščati.

K 26. členu

Ponovno gre za vsebinsko novo določbo, ki se nanaša na vodenje evidence posebnih preizkusov strokovnosti za sodne izvedence, cenilce in tolmače in ki taksativno določa, kateri podatki se v tovrstni evidenci vodijo. Evidenco vodi Center za izobraževanje v pravosodju, ki je tudi izvajalec vseh posebnih preizkusov strokovnosti za navedene strokovnjake.

Evidenca je interna in se kot takšna tudi vodi in obdeluje; ni namenjena javnosti, ampak je oblikovana smiselno, za potrebe obdelovanja podatkov v okviru ministrstva, pristojnega za pravosodje.

K 27. členu

Predmetni člen uvaja poglavje o strokovnem izpopolnjevanju in se nanaša na izobraževanja in preizkus strokovnosti. Vsebinsko je prvi odstavek navedenega člena podoben šestemu odstavku trenutno veljavnega 87. člena ZS. Gre za zapis dolžnosti, da so se sodni izvedenci, cenilci in tolmači dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščen organizacija, strokovno združenje ali druga strokovna institucija. Predlagani zakon predvideva možnost, da minister, pristojen za pravosodje, na predlog Strokovnega sveta določi, da morajo sodni izvedenci, cenilci in tolmači iz posameznih strokovnih področij in podpodročij oziroma jezika v določenem roku opraviti posebne preizkuse strokovnosti; če preizkusa ne opravijo, se izbrišejo iz javnega dela imenika in se vanj ponovno vpišejo po opravljenem preizkusu. Gre za opisno podobno možnost, kot jo opredeljuje že navedeni šesti odstavek trenutno veljavnega 87. člena ZS, le da predlagani zakon zopet prepušča stroki odločitev o tem, ali bo podala predlog za opravljanje preizkusa strokovnosti ministru, poleg tega predlog zakona predvideva, da se sodnega izvedenca, cenilca

ali tolmača v primeru, da ta (prvič) ne opravi preizkusa, zgolj izbriše iz javnega dela imenika, medtem ko izpostavljena določba ZS določa, da se takšno osebo razreši.

Predlagatelj meni, da je bodoča ureditev bolj smiselna z dveh vidikov. Prvi je, da se stroki (Strokovnemu svetu) prepusti odločanje o tem, ali bo podala predlog za opravljanje preizkusa strokovnosti ali ne; stroka namreč zagotovo najboljše ve, kdaj se je določeno strokovno področje, podpodročje oziroma jezik tako spremenil oziroma razvil, da je potrebno ponovno opraviti preizkus strokovnosti in preveriti, ali obstoječi, že imenovani strokovnjaki sledijo razvoju stroke oziroma jezika. Drugi razlog oziroma vidik bodoče ureditve pa je v tem, da se sodnim izvedencem, cenilcem in tolmačem ponudi možnost, da tudi predmetni preizkus strokovnosti lahko opravljajo trikrat in ne zgolj enkrat (torej podobno kot pri imenovanju za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača), šele nato se šteje (tako tretji odstavek predlaganega zakona), da oseba ne izpolnjuje pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje dela sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača.

K 28. členu

Predmetni člen ureja načine preverjanja strokovne usposobljenosti. V prvem odstavku je določeno, da strokovno usposobljenost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev po preteku petih let od dneva imenovanja in po preteku vsakih nadaljnjih pet let preverja Strokovni svet po predhodni obravnavi pri ustreznem strokovnem telesu. Stroki se torej prepušča odločitev o tem, ali je posamezen sodni izvedenec, cenilec ali tolmač (še vedno) strokovno usposobljen ali ne, kar šteje predlagatelj za pomemben in smiseln odklop od trenutne ureditve³⁵. Nadalje predlog zakona v drugem odstavku obravnavanega člena izrecno določa, da je predložitev predmetnih dokazil zgolj eden (praviloma sicer ključen) izmed načinov preverjanja strokovne usposobljenosti, v tretjem odstavku pa našteje še ostale načine (predlog za opravljanje posebnega preizkusa strokovnosti, preverjanje vestnosti pri izdelavi treh naključno predloženih anonimiziranih prepisov izvedenskih mnenj, cenitev ali prepisov prevodov, upoštevanje mnenja, priporočila, ocene ali drugega dokazila o strokovnem usposabljanju ali pa Strokovni svet določi drug ustrezen način preverjanja).

Predlagatelj ocenjuje, da je trenutno preverjanje strokovne usposobljenosti zgolj s štetjem in pregledom ustreznosti predloženih dokazil nesmiselno, zlasti z vidika preozkega vpogleda v strokovnost posameznika. Smiselno se zdi, da se strokovna usposobljenost preverja tudi z oceno vestnosti izdelave anonimiziranih prepisov mnenj, cenitev ali prepisov prevodov, saj se z izdelavo le-teh največkrat pokaže strokovnost in odličnost strokovnjaka. Poleg tega je potrebno tovrstno oceno popolnoma prepustiti stroki, kot to predvideva predlagani zakon. Tako po izvedenem preverjanju strokovne usposobljenosti skladno s četrtem odstavkom obravnavanega člena Strokovni svet poda mnenje, ki ga posreduje ministru, pristojnemu za pravosodje, ki mnenje tudi dosledno upošteva.

K 29. členu

³⁵ Trenutno se strokovno usposobljenost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev vsakih pet let preverja zgolj s pregledom predloženih dokazil o strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji v stroki, kot to določa četrty odstavek veljavnega 84. člena ZS.

Navedeni člen uvaja popolnoma novo poglavje o disciplinski odgovornosti in postopku, ki je trenutna ureditev v okviru ZS ne predvideva. ZS namreč v primerih odklonskih pojavov predvideva zgolj najhujšo sankcijo, tj. postopek razrešitve. V praksi pa so seveda možni tudi manj akutni odkloni, ki jih gre v luči načela sorazmernosti tudi predvideti in zanje prepisati potrebno regulativo presoje in morebitnih sankcij. Obravnavani člen določa, da je sodni izvedenec, cenilec ali tolmač disciplinsko odgovoren, če pri izvajanju ali v zvezi z izvajanjem dela sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja krši določbe tega zakona oziroma drugih predpisov, ali če s katerikoli svojim ravnanjem krni ugled ali verodostojnost sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja.

Disciplinska odgovornost torej ne zajema zgolj področja delovanja sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, temveč se širi tudi na tista ravnanja, ki niso povezana z njegovim delom (katerokoli ravnanje). Krnitev ugleda ali verodostojnosti sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja je sicer široko zastavljena, saj je določba zgolj opisna in jo napolni šele konkreten dejanski stan. Potrebno je dodati, da so sodni izvedenci, cenilci in tolmači tisti strokovnjaki, ki morajo vselej paziti na svoj ugled, saj jim je poverjeno zaupanje ministrstva, pristojnega za pravosodje, sodišč in posameznikov, ki so deležniki številnih sodnih in upravnih postopkov. Morebitno neustrezno ravnanje sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača zunaj njegovega delokroga bi lahko znatno omajalo ne samo njegovega ugleda in vloge na sodišču, ampak tudi ugled in pravičnost sodnih odločitev na splošno, česar pa po mnenju predlagatelja ne gre dopustiti.

Na tem mestu navajamo primer sodnega tolmača, ki svoje odsotnosti na sodišču pravočasno ni javil in je bilo sodišče primorano angažirati drugega sodnega tolmača. Predsednik sodišča je podal ustrezen predlog za njegovo razrešitev ter ga s konkretnimi dokazi tudi utemeljil. Izkazalo se je, da gre za izjemno kakovostnega sodnega tolmača, njegova razrešitev pa bi prinesla velik manjko sodiščem, poleg tega je šlo za enkratno kršitev, kar ob upoštevanju načela sorazmernosti še ne more pomeniti sankcije razrešitve, tj. odvzema licence. Tekom usklajevanja s sodiščem je predsednik sodišča svoj predlog nato tudi umaknil, a prav v tovrstnih primerih bi bilo mogoče uporabiti katerega od disciplinskih ukrepov, kolikor bi jih zakon seveda predpisoval.

V okviru navedenega člena gre izpostaviti drugi odstavek, ki omejuje disciplinsko odgovornost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev. Določbe o disciplinski odgovornosti tako ne veljajo za sodne izvedence, cenilce in tolmače, če drug zakon ureja nadzor nad njihovim delom. Namen tega odstavka je zamejiti regulatorno vlogo Ministrstva za pravosodje na primere, kjer sodni izvedenci, cenilci in tolmači delujejo na zahtevo sodišča v sodnem postopku, na zahtevo upravnega ali drugega državnega organa v postopku, ki teče pred temi organi, in kadar zakon ali uredba določa njihovo delovanje. V primerih namreč, ko bo drug zakon urejal nadzor nad njihovim delom, ni sistemsko primerno in skladno, da bi nadzor nad njihovim delovanjem zagotavljalo Ministrstvo za pravosodje. Gre za vprašanja disciplinske odgovornosti in s tem nadzora, medtem ko se bodo tudi v tem okviru še vedno lahko presojele okoliščine, povezane npr. s posameznikovo osebnostno primernostjo (tj. okvir razrešitvenih postopkov). Prav je, da za primere, ko bi drug zakon (ki bi že sicer določal njihovo vlogo v okviru regulative tega predpisa) določal način njihovega nadzora v teh primerih, ne podvajamo načina nadzora.

še v tem zakonu in se s tem še dodatno ne oddaljujemo od njihove temeljne vloge, tj. zagotavljanja pomoči sodiščem.

K 30. členu

Disciplinski ukrepi, ki jih določa predmetni člen, so razdeljeni v dva sklopa, in sicer kot posledica lažjih in težjih disciplinskih kršitev. Kot je že predlagatelj v uvodni obrazložitvi k predlaganemu zakonu pojasnil, trenutno veljavna zakonodaja v primeru morebitne kršitve, ki jo pri opravljanju svojega dela stori sodni izvedenec, cenilec ali tolmač, določa zgolj njegovo razrešitev ali pa se postopek za razrešitev zoper konkretnega strokovnjaka ustavi, če na primer očitana kršitev ni bila v zadostni meri izkazana. Ker je po oceni predlagatelja potrebno utrditi ne samo odgovornost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev za svoje delo, temveč tudi povečati nabor možnih sankcij v primeru kršitev³⁶, saj se kršitve po teži oziroma posledicah, ki jih prinašajo, zelo razlikujejo, je v okviru disciplinskega postopka predvidenih več ukrepov za lažje kršitve (pisni ali javni opomin) in za hujše kršitve (denarna kazen v razponu med 300 in 1.000 EUR, začasen odvzem pravice opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača in trajen odvzem te pravice). Možnost izreka denarne kazni je bila v pretežni meri usklajena tekom strokovnega usklajevanja, pri čemer je predlagatelj navedeno dopustil kot možnost le pri hujših kršitvah in v znatno nižjem razponu, kot sprva predlagano.

V drugem odstavku obravnavanega člena je predlagatelj znova predvidel možnost napotitve sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača na poseben preizkus strokovnosti, ki se lahko izreče kot glavni ali stranski disciplinski ukrep, zlasti v primeru, če se posameznikovo znanje v konkretnem primeru izkaže za zelo pomanjkljivo. V tretjem odstavku je še določeno, da se sme za lažje disciplinske kršitve izreči pisno opozorilo, če je kršitev storjena v takšnih olajševalnih okoliščinah, ki jo delajo posebno lahko. Pisno opozorilo ni disciplinski ukrep, zato kot takšen tudi ne bo evidentiran v imeniku (glej 23. člen predloga zakona).

K 31. členu

Opremljene so vrste disciplinskih kršitev, ki so razdeljene na lažje in hujše. Kršitve so zaradi pravne varnosti in načela določnosti taksativno opredeljene. Predlagatelj se do vsake kršitve posebej ne opredeljuje, v predmetni obrazložitvi pa z namenom boljšega razlikovanja izpostavlja zgolj dve, in sicer lažjo in hujšo nevestnost.

Strokovna javnost je v okviru strokovnega usklajevanja teksta osnutka zakona izpostavila, da opredelitev lažje nevestnosti ni primerno zastavljena, saj naj bi neupoštevanje pravil znanosti in stroke vedno povzročilo hujše posledice za stranke oziroma druge udeležence v postopku. Predlagatelj ohranja navedeno opredelitev lažje nevestnosti, saj ocenjuje, da je mogoče ločiti lažje posledice od težjih, ki nastanejo z neupoštevanjem pravil znanosti in stroke. Sodni izvedenec na primer pravilno ugotovi določeno dejansko stanje, do napake pride zgolj v podrobnejših opredelitvah, ki pa stranki v postopku ne povzročijo bistvene škode oziroma posledic.

³⁶ Zlasti z vidika načela sorazmernosti med ukrepom in kršitvijo, o čemer je že bilo govora.

Nasprotno navedenemu je opredeljena hujša disciplinska kršitev, in sicer je le-ta takšna, da neupoštevanje pravil znanosti in stroke povzroči ali bi lahko povzročilo nastanek hujših škodljivih posledic za stranke oziroma druge udeležence v postopku. Gre na primer za bistveno drugačen rezultat, do katerega sodni izvedenec pride v svojem mnenju, bistveno drugačen izračun v cenitvi oziroma popolnoma napačen prevod listine, ki popolnoma spreminja njen pomen. Predlagatelj ob tem pripominja, da je potrebno stopnjo disciplinskih kršitev in njihove posledice presojati natančno in upoštevati vse okoliščine konkretnega primera.

Na pobudo stroke tekom strokovnega usklajevanja je bila kot hujša disciplinska kršitev dodana kršitev pod točko 2.4., tj. nepravočasno opozorilo sodišču, da posameznik ni v celoti ali delno usposobljen za izvedbo naložene naloge.

K 32. členu

Predmetni člen se prične z zapisom temeljnega načela, tj. načela sorazmernosti pri izrekanju disciplinskih ukrepov. Slednji morajo biti sorazmerni s težo disciplinske kršitve. Nadalje predlagani člen navaja, katere okoliščine se upoštevajo pri izrekanju disciplinskih ukrepov. Gre za vse okoliščine, ki vplivajo na vrsto ukrepa in višino denarne kazni, to so teža kršitve in njene posledice, povzročena škoda, stopnja odgovornosti, prejšnje delo in vedenje osebe, zoper katero je postopek uveden ter prej izrečeni disciplinski ukrepi. Predlagatelj taksativno opredeljuje okoliščine, ki so pri presoji o izbiri vrste ukrepa in višine denarne kazni najpomembnejše in posamezniku, kateremu je bil disciplinski ukrep izrečen, predstavljajo tudi okvir za njegovo pravno varnost v smislu sorazmernosti med kršitvijo in sankcijo. Hkrati se pri tem spoštuje načelo individualizacije disciplinskega ukrepa, ki pomeni prilagoditev teže in vrste disciplinskega ukrepa teži in vrsti storjene disciplinske kršitve, osebnostnim lastnostim disciplinskega kršitelja ter subjektivnemu odnosu disciplinskega kršitelja do disciplinske kršitve, tako da bo dosežen namen disciplinskega kaznovanja. V drugem odstavku predlaganega člena je za disciplinski ukrep denarne kazni in določitev roka za plačilo določeno, da se upošteva tudi premoženjsko stanje osebe, kateri je bil izrečen disciplinski ukrep. Navedeno je nujno potrebno z vidika zagotavljanja načela socialne države, hkrati pa gre za ustaljeno določbo v več procesnih aktih trenutno veljavne zakonodaje.

K 33. členu

Gre za opredelitev posledic začasnega in trajnega odvzema pravice opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. Za začasen odvzem pravice je določeno, da se sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača za čas obdobja izrečenega ukrepa izbriše iz javnega dela imenika, pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, pa mora za čas tega obdobja deponirati štampiljko in izkaznico. Gre za logično posledico začasnega odvzema navedene pravice, saj se s tem zagotavlja ažurna informiranost sodišč in širše javnosti o tem, kdo (trenutno) opravlja delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, hkrati pa se z deponiranjem štampiljke in izkaznice sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača preprečuje morebitne kršitve iz naslova neupravičenega sklicevanja na status v času, ko je strokovnjaku le-ta odvzet.

Čas obdobja izbriša bo začel teči od dokončnosti izrečenega ukrepa, saj tudi trenutno veljavni ZS določa, da začnejo pravne posledice razrešitve teči od dokončnosti odločbe o razrešitvi, torej od vročitve odločbe o razrešitvi. Isto velja tudi za začasen odvzem oziroma prepoved opravljanja dejavnosti. Pravne posledice razrešitve in suspenza v sedanjem zakonu niso določene na način, da bi bilo v 89. ali 95. členu ZS točno opredeljeno, da te tečejo od dokončnosti, je pa v 24. členu Pravilnika o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih določeno, da se šteje, da je izvedenec oziroma cenilec razrešen z dnem dokončnosti odločbe o razrešitvi. Podobno določbo ima tudi 17. člen Pravilnika o sodnih tolmačih. Tudi če tovrstnih določb ne bi bilo v podzakonskih aktih, se v postopkih imenovanja, razrešitve in suspenza smiselno uporabljajo določbe ZUP in se pravne posledice v teh (upravnih) zadevah praviloma vežejo na dokončnost, razen če zakon ne določa drugače.

Pri trajnem odvzemu pravice opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača pa je navedeno, da minister, pristojen za pravosodje, sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača razreši po določbah zakona, ki urejajo razrešitev, kar pa pozna tudi trenutna ureditev.

K 34. členu

V obravnavanem členu je določeno, da ministrstvo, pristojno za pravosodje, upravlja disciplinsko evidenco, pri tem pa so taksativno naštetih podatki iz pravnomočnih odločb o izrečenih disciplinskih ukrepih, ki se obdelujejo, in sicer: ime in priimek ter EMŠO sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, številka in datum odločbe ter izrečen disciplinski ukrep. Navedena evidenca se zaradi pravne varnosti hrani trajno, ministrstvo pa lahko za opravljanje nalog pravosodne uprave v slednjo vpogleduje ter podatke izpiše, kopira, prepíše ali jih skladno z zakonitimi pristojnostmi posreduje drugim organom oziroma uporabi v drugih postopkih. Trajna hramba disciplinske evidence je prav tako na primer predvidena v ZFPPIPP (120.j člen) in 10. členu Pravilnika o disciplinskem postopku zoper izvršitelja. Gre namreč za podatke, s katerimi je ustrezno razpolagati na daljši rok. Gre lahko za potrebe uveljavljanja določenih pravic posameznikov (redna in izredna pravna sredstva) ali druge okoliščine, ki utemeljujejo trajno hrambo.

Z uvedbo instituta disciplinskega postopka je nujno potrebno zagotoviti tudi evidenco o izrečenih disciplinskih ukrepih, saj ima izrečen disciplinski ukrep vedno določen učinek na sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, kateremu je bil izrečen, učinek pa je najbolj jasno razviden ravno iz evidence o disciplinskih ukrepih, podatke pa lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje posreduje tudi drugim organom (zlasti ima predlagatelj tu v mislih pravosodne organe, ki morajo biti nujno seznanjeni s tovrstnimi ukrepi zoper sodne izvedence, cenilce in tolmače). Seveda predmetna evidenca ni javna, ima pa dostop do vsebine podatkov iz evidence posameznik, na katerega se podatki nanašajo, druge osebe pa le v primerih, če za to izkažejo pravni interes³⁷.

K 35. členu

³⁷ Oseba zasleduje določeno pravico oziroma pravno korist; na primer stranka v sodnem postopku se je seznanila z dejstvom, da je bil zoper angažiranega sodnega izvedenca v konkretni zadevi uveden disciplinski postopek in da mu je bil izrečen določen disciplinski ukrep.

V predmetnem členu je določeno, da disciplinski postopek s sklepom uvede minister, pristojen za pravosodje, in sicer na obrazložen predlog predsednika sodišča, Stokovnega sveta ali po uradni dolžnosti, zoper predmetni sklep pa pritožba ni dovoljena. Med kvalificirane predlagatelje se uvršča tudi generalni državni tožilec, generalni državni odvetnik, varuh človekovih pravic in predsednik Odvetniške zbornice Slovenije. Vsi podani predlogi morajo biti utemeljeni, torej obrazloženi. Navedeno ne pomeni, da predloga oziroma pobude ne more podati drugo ministrstvo, posameznik ali pa morda strokovno združenje; slednje predloge oziroma pobude bo namreč ministrstvo, pristojno za pravosodje, (kot že sedaj) obravnavalo v okviru morebitne uvedbe disciplinskega postopka po uradni dolžnosti.

Že trenutno veljavni ZS določa, da zaradi ugotavljanja morebitne nevestnosti postopka za razrešitev sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača ni mogoče uvesti pred pravnomočnostjo zadeve, v kateri je sodni izvedenec ali cenilec podal svoje mnenje ali cenitev oziroma je sodni tolmač tolmačil oziroma izdelal prevod³⁸. Vsebinsko podobno je zastavljen drugi odstavek obravnavanega člena, ki določa, da disciplinskega postopka, kjer se sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču očita lažja ali hujša nevestnost, ni mogoče uvesti pred pravnomočnostjo zadeve, v kateri je oseba opravljala delo sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja. S tem se po mnenju predlagatelja tudi v prihodnje zagotavlja neodvisnost razpravljajočega sodnika v smislu presoje dokazov v okviru posameznega sodnega (in s tem dokaznega) postopka, hkrati pa se poudarja in vzdržuje ločenost izvršilne veje oblasti od sodne veje oblasti.

K 36. členu

Zaradi zagotavljanja uresničevanja načela kontradiktornosti in pravne varnosti mora imeti v disciplinskem postopku sodni izvedenec, cenilec ali tolmač, zoper katerega je uveden postopek, možnost, da se izjavi glede kršitev, zaradi katerih se postopek vodi, kar je določeno v prvem odstavku predmetnega člena. Odločitev v disciplinskem postopku sprejme minister, pristojen za pravosodje, zoper to odločbo pa je dovoljen upravni spor. Podobno je urejeno v trenutni ureditvi postopka razrešitve sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev, saj prav tako odločitev v okviru postopka razrešitve sprejme minister, pristojen za pravosodje, zoper odločbo o razrešitvi pa je dovoljen upravni spor. Obravnavani člen še določa, da podrobnejše določbe o izvedbi disciplinskega postopka predpiše minister, pristojen za pravosodje. Predlaganemu zakonu se bo seveda prilagodilo tudi besedilo členov in obseg ureditve v okviru trenutno veljavnega Pravilnika o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih ter Pravilnika o sodnih tolmačih³⁹, znotraj katerih se predvideva tudi podrobnejša ureditev izvedbe disciplinskega postopka⁴⁰.

K 37. členu

V prvem odstavku obravnavanega člena je zapisano, da se vsa pisanja v zvezi z disciplinskim postopkom osebi, zoper katero je postopek uveden, vročajo priporočeno po pošti, po elektronski pošti pa le tedaj, če ima oseba v postopku varen elektronski predal. Vročanje je v tovrstnih postopkih zelo pomembno, saj ponavadi od prejema določene dokumentacije dalje tečejo roki

³⁸ Drugi odstavek 89. člena veljavnega ZS.

³⁹ Oboje Uradni list RS, št. 88/10, 1/12, 35/13 in 50/15.

⁴⁰ Podobno kot sedaj trenutno veljavna Pravilnika urejata postopek razrešitve.

za opravo specifičnih dejanj v postopku (na primer izjasnitev o novih dejstvih, seznanitev z imenovanjem strokovne komisije in podobno). Priporočeno vročanje tako omogoča pošiljatelju, da se seznanj z dnem vročitve in s tem z začetkom štetja določenega roka, naslovniku pa omogoča varnejšo poštno storitev. Na enak način deluje varen elektronski predal, ki omogoča prejetje in pošiljanje dokumentov, ki jih lahko uporabnik predala lastnoročno podpiše.

Predmetni člen še opredeljuje, da se v disciplinskem postopku smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače. Določba v tem delu vsebinsko ustreza tudi prvemu členu⁴¹ veljavnega Zakona o splošnem upravnem postopku⁴².

K 38. členu

V okviru disciplinskega postopka je mogoče predvideti, da se bo pojavila vrsta vprašanj, na katera pravna ali splošna razgledanost ne bosta mogla dati odgovora. V ta namen je v predmetnem členu določeno, da mnenje o strokovnih vprašanjih v okviru disciplinskega postopka poda Strokovni svet. Že trenutna zakonska ureditev v okviru ZS določa, da lahko minister, pristojen za pravosodje, v okviru postopka za morebitno razrešitev sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača iz razloga nevestnosti za odgovore na strokovna vprašanja angažira strokovno komisijo, sestavljeno iz strokovnjakov s strokovnega področja in podpodročja, na katerem je sodni izvedenec podal izvid in mnenje ter uslužbencev ministrstva, pristojnega za pravosodje⁴³. V praksi se je tovrstna rešitev pokazala ne samo kot najbolj smiselna, temveč tudi nujno potrebna, saj je na strokovna vprašanja zmožna podati odgovore zgolj stroka, v predlagani ureditvi torej Strokovni svet. Strokovni svet seveda lahko za potrebe oblikovanja mnenja skladno s svojimi pristojnostmi sodeluje s Stalnim strokovnim telesom ali imenuje Začasno strokovno telo (tako tretji odstavek predmetnega člena), kar je, glede na raznolikost strokovnih področij in podpodročij nujno in neizogibno. Zahteva za podajo mnenja mora vsebovati navedbo okoliščin, dejstev in vprašanj, do katerih se mora opredeliti Strokovni svet, ter rok za predložitev mnenja, uradna oseba, ki vodi disciplinski postopek, pa v takšnem primeru celotno relevantno dokumentacijo s sklepom odstopi Strokovnemu svetu (drugi odstavek predmetnega člena)⁴⁴.

Predlagatelj posebej izpostavlja pomembnost četrtega odstavka 38. člena, ki določa, da je minister, pristojen za pravosodje, pri svoji odločitvi vezan na mnenje Strokovnega sveta. Gre za dodatno potrditev zaupanja v stroko in pomeni zavezo pristojnega ministra, da jo z vso odgovornostjo tudi upošteva.

⁴¹ Po tem zakonu morajo postopati upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, kadar v upravnih zadevah, neposredno uporabljajoč predpise, odločajo o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih posameznikov, pravnih oseb in drugih strank.

⁴² Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13.

⁴³ Drugi odstavek 89. člena ZS.

⁴⁴ Podobno je (skladno s trenutno veljavno ureditvijo v okviru ZS) v praksi potekala komunikacija s strokovno komisijo, ki jo je ustanovil minister, pristojen za pravosodje, v okviru postopka za razrešitev sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, in sicer iz razloga nevestnosti.

K 39. členu

Predmetni člen opredeljuje institut začasne prepovedi opravljanja sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja (suspensz), ki se (časovno) veže na uvedbo disciplinskega postopka zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep začasnega ali trajnega odvzema pravice opravljati sodno izvedenstvo, cenilstvo ali tolmačenje. Minister, pristojen za pravosodje, je tisti, ki lahko izreče tovrstno sankcijo sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču v postopku, začasna prepoved pa lahko traja do konca disciplinskega postopka, največ pa eno leto. Minister ni zavezan, da tako ravna v vsakem primeru, beseda 'lahko' mu daje diskrecijsko pravico, da oceni, ali so podane takšne okoliščine, v katerih bi bil izrek suspenza smiseln. Obravnavani člen še določa, da mora suspendirani sodni izvedenec, cenilec ali tolmač pri ministru, pristojnem za pravosodje, za čas obdobja začasne prepovedi deponirati štampljko in izkaznico. Navedena sankcija je po mnenju predlagatelja jasna posledica suspenza, saj se s slednjim sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču izreče sankcija odvzema pravice opravljati tovrstno delo. Z začasnim odvzemom oziroma deponiranjem štampljke in izkaznice se namreč zagotavlja tudi dosledno spoštovanje izrečenega ukrepa suspenza in se hkrati tudi preprečuje morebitne kršitve v zvezi s tem.

K 40. členu

Obravnavani člen ureja zastaranje pregona disciplinskih kršitev, in sicer slednji zastara v dveh letih od dneva očitane kršitve (enako regulativa v ZSS, ZDT-1, ZIZ, Statut OZS, drugače pa v ZN ali ZFPPIPP). Smiselno zastara pregon disciplinske kršitve, ki ima tudi znake kaznivega dejanja, v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje pregona za kaznivo dejanje (drugi odstavek tega člena). Če gre za očitek lažje ali hujše nevestnosti, kjer postopka pred pravnomočnostjo zadeve ni mogoče uvesti, začne zastaralni rok teči s trenutkom pravnomočnosti te zadeve. Podobno, kot to ureja druga procesna zakonodaja, tudi v primeru disciplinskih kršitev zastaranje pregona pretrga vsako opravilo v disciplinskem postopku zoper sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača. Predmetni člen ureja tudi zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa, slednji zastara v dveh letih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen (enako Statut OZS, drugače regulativa v ZN ali ZFPPIPP). V zadnjem odstavku pa so določeni absolutni zastaralni roki, in sicer pregon disciplinske kršitve zastara, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje pregona, izvršitev disciplinskega ukrepa pa, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa.

Velja omeniti, da je predlog zakona sprva določal daljše zastaralne roke (pet let), vendar jih je tekom strokovnega usklajevanja in na pobudo sodstva nato skrajšal.

K 41. členu

Predmetni člen zgolj napotuje na smiselno uporabo zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in sicer glede opredelitve obsega, višine in povrnitve stroškov, nastalih v okviru disciplinskega postopka.

K 42. členu

Določbe VIII. poglavja urejajo prenehanje, razrešitev, izbris in suspenz. Z izjemo izbrisa (gre za izbris iz javnega dela imenika) gre za vrste situacij, ko se sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ne more sklicevati na svoj status. Za razliko od doslej veljavnega zakona predlog zakona ločuje med institutoma prenehanja in razrešitve, saj je iz vrste drugih predpisov poznano, da je situaciji vendarle ustrezno ločevati.

Predlog 42. člena ureja prenehanje imenovanja. Gre za primere, ko bo sodni izvedenec, cenilec ali tolmač sam podal izjavo, da ne želi več opravljati tega dela. Razlog bo nastopil s trenutkom prejetja njegove izjave, z dnem vročitve odločbe o prenehanju imenovanja pa mu status tudi formalno preneha, kar pomeni prepoved sklicevanja na dotedanji status. Pomemben je zadnji del tretjega odstavka predlaganega člena, kjer predlagatelj ureja situacije, ko ima oseba v času, ko teče postopek prenehanja ali v času, ko je že vročena odločba o prenehanju, v delu že prej prevzete zadeve. Slednje sme vsekakor dokončati, a brez sklicevanja na status, kar bo pomenilo tudi prenehanje nadzornih mehanizmov v relaciji do njega. Ne le nadzornih mehanizmov, ampak po naravi stvari tudi preostalih vzvodov, ki jih je sicer dolžno izvajati ministrstvo oziroma Strokovni svet (preverjanje pogojev za ohranitev licence in podobno). Prav tako je logična posledica morebitnega prenehanja imenovanja dejstvo, da se morebitni uvedeni ali začeti disciplinski ali razrešitveni postopki ustavijo, saj je osebi status, v navezavi s čimer se vodijo, prenehal. Tega predlog zakona izrecno ne napiše, saj bi to kazalo na izrazito prenормiranost, poleg tega pa je ta posledica izrazito logična. Oseba se nadalje tudi izbriše iz imenika, njeni podatki pa se po izbrisu arhivirajo (trajna hramba) – glej predlog petega odstavka 23. člena.

K 43. členu

Situaciji prenehanja sledi reguliranje situacije razrešitve. Razlika med prenehanjem in razrešitvijo ni vselej v posledici, temveč v razlogu zanjo. Razrešitev je posledica odklonskih ravnanj (pravnomočna obsodba ali pravnomočen disciplinski ukrep trajnega odvzema pravice opravljati delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača) ali nezakonnosti (ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje). Razlika med prvo in drugo točko predloga prvega odstavka tega člena je precejšnja. Prva točka pokriva vse situacije pravnomočnih kazenskih obsodb (ne glede na obliko krivde), če gre za kaznivo dejanje v zvezi z opravljanjem dela sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja, tj. kaznivo dejanje v zvezi s statusom, ki mu je bil zaupan. Druga točka pa pokriva vse (druge) obsodbe, vendar ob (sorazmernih) omejitvah, ki po mnenju predlagatelja vendarle morajo obstajati. Pogoj bo torej oblika krivde (glej 25. člen KZ-1: Kaznivo dejanje je storjeno z naklepom, če se je storilec zavedal svojega dejanja in ga je hotel storiti (direktni naklep), ali če se je zavedal, da lahko stori dejanje, pa je v to privolil (eventualni naklep).) in dolžina izrečene zaporne kazni, tj. najmanj šest mesecev zavora (tj. šest mesecev ali več). Morebitne pogojne obsodbe niso subsumirane pod drugo točko, medtem ko se lahko (če gre za kaznivo dejanje, povezano z njegovimi nalogami v okviru statusa) izkazujejo pod prvo točko. Prav tako so pogojne obsodbe lahko razlog za presojo izpolnjevanja preostalih pogojev za imenovanje (glej 16. člen predloga zakona, v njem pa 7. točka prvega odstavka, po kateri je potrebno v morebitnem postopku razrešitve iz tega razloga presojati in ovrednotiti še druge okoliščine, ki jih ta točka določa).

Nezdružljivost, ki jo predlagani člen prav tako predpisuje, je podobno urejena, kot to določajo sedanji predpisi, vsekakor pa gre izpostaviti tretji odstavek, ki daje za ugotavljanje nezdružljivosti opravljanja pridobitne dejavnosti s sodnim izvedenstvom ali cenilstvom pristojnost Strokovnemu svetu. Pri sodnih tolmačih zadevna določba ne pride v poštev, saj po naravi stvari opravljajo popolnoma drugačno delo od sodnih izvedencev in sodnih cenilcev.

Za lažje razumevanje predlagatelj navaja primer: sodni izvedenec za strokovno področje lova je zaposlen kot inšpektor za lov. Njegova dejavnost je na načelni ravni sicer nezdružljiva s sodnim izvedenstvom, vendar pa je hkrati lahko tudi referenca k strokovnosti. Potrebno je zagotoviti, da sodni izvedenec v konkretnih postopkih, v katerih je angažiran kot strokovnjak, ne opravlja tudi svoje pridobitne dejavnosti. Kar pomeni, da v konkretnem sodnem postopku ne more opravljati hkrati dela sodnega izvedenca za lov in nalog inšpektorja za lov, ki nastopa kot priča tožeče stranke. Pri sodnih tolmačih je situacija popolnoma drugačna; sodni tolmač lahko prevaja za določeno agencijo v na primer nemški jezik in to opravlja kot svojo pridobitno dejavnost, ničesar pa mu ne gre očitati, če hkrati tudi deluje kot sodni tolmač za nemški jezik.

Predlagani člen se smiselno zaključí s pravnimi in dejanskimi posledicami vročene odločbe o razrešitvi, ki pa so identične posledicam vročene odločbe o prenehanju imenovanja (glej prejšnji člen in obrazložitev), saj za drugačno urejanje ni utemeljenega razloga (gre za posledico prepovedi sklicevanja na status in normiranje situacije glede že prevzetih del in nalog).

K 44. členu

Navedeni člen obravnava izbris sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača iz javnega dela imenika, in sicer v primeru, ko se ministrstvo, pristojno za pravosodje, seznaní z dejstvom, da je bil zoper strokovnjaka vložen obtožni akt zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti. Navedena posledica seznanitve z vložitvijo obtožnega akta zoper sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača je po mnenju predlagatelja nujna, saj se v nasprotnem primeru zastavlja vprašanje izpolnjevanja pogoja osebnostne primernosti posameznega strokovnjaka⁴⁵. Ponovno se vpiše sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača v javni del imenika, ko prenehajo razlogi izbrisa, ko torej sodišče s sodbo obtožbo zavrne ali se obtoženec oprosti obtožbe. Predlagatelj posebej izpostavlja tretji odstavek tega člena, ki določa, da mora o navedenih pravnih dejstvih državno tožilstvo, ki je obtožni akt vložilo, nemudoma ali najpozneje v treh dneh po nastanku teh dejstev, obvestiti pristojno ministrstvo, predmetno obvestilo pa se šteje kot naloga državnotožilske uprave (navedeno pomeni izvrševanje dolžnosti vodij državnih tožilstev v skladu z ZDT-1).

Z navedenim odstavkom predlagatelj državnemu tožilstvu poverja novo nalogo državnotožilske uprave, saj se je v praksi zelo pogosto izkazalo, da ministrstvo, pristojno za pravosodje, ni bilo ažurno obveščeno o ključnih dejstvih, ki so imela določene (zakonske) posledice za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača in je zato prišlo ne samo do zamika realizacije teh posledic, temveč tudi do neažuriranega javnega dela imenika.

⁴⁵ Glej definicijo osebnostne primernosti; tretji odstavek 16. člena.

K 45. členu

Vsebinsko gre za prepis določbe 95. člena trenutno veljavnega ZS, ki ureja začasno prepoved opravljanja dela sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja, začasna prepoved pa se (časovno) veže na trenutek uvedbe kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti. Določba je v sedaj veljavnem zakonu že od prvega sprejema predpisa (1994) in tudi vse doslej ni bila novelirana. Novost v okviru obravnavanega instituta pa je deponiranje štampljke in izkaznice sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača v postopku. Predlagatelj ponovno izpostavlja, da se s tovrstno posledično sankcijo preprečuje morebitne kršitve prepovedi opravljanja dela sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja, saj strokovnjak ne razpolaga s predmeti, s katerimi se identificira kot sodni izvedenec, cenilec ali tolmač. Kot tudi ureja trenutno veljavni ZS, je zoper odločbo o začasni prepovedi opravljanja dela dovoljeno sprožiti upravni spor, in sicer v osmih dneh od njene vročitve, pri čemer gre za prednostno zadevo. Tekom usklajevanj je bila namreč podana pripomba o morebitni določitvi obravnavanja tovrstnih zadev kot prednostnih, saj sicer sodišče rešuje upravne spore po rednem postopku in v skladu s Sodnim redom, torej v skladu s splošnim pravilom o vrstnem redu reševanja zadev, to pomeni po času pripada na sodišče. V primerih začasnih prepovedi gre po naravi stvari za potrebo po hitrem odločanju, zato je predlagatelj izrecno določil naravo prednostnega reševanja. V skladu z ZUS-1 bo temu potrebno prilagoditi tudi časovno dinamiko posameznih procesnih dejanj, kot npr. rok za odgovor na tožbo, katerega določitev je v domeni sodišča (38. člen ZUS-1) in bo lahko znašal (bistveno) manj kot je najdaljši možen rok po drugem odstavku 38. člena ZUS-1.

Novost predstavlja četrti odstavek predmetnega člena, ki zavezuje pristojno sodišče, da o izpostavljenih pravnih dejstvih o sodnem izvedencu, cenilcu ali tolmaču v postopku (npr. uvedba kazenskega postopka ali obvestilo o pravnomočnosti odločbe, s katero se konča kazenski postopek) nemudoma ali najpozneje v treh dneh po nastanku teh dejstev obvesti pristojno ministrstvo. Kot v predhodnem členu se tokrat sodišču (gre za predsednika sodišča, ki je nosilec nalog sodne uprave v skladu z ZS) poverja izvrševanje nove naloge sodne uprave, saj dosedanja praksa izkazuje, da ministrstvo, pristojno za pravosodje, ni vselej ažurno obveščeno o ključnih dejstvih, ki so imela določene (zakonske) posledice za sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača in je prav tako prihajalo do zamika realizacije določenih posledic ter do neažuriranega javnega dela imenika, kar pa po mnenju predlagatelja ne gre dopuščati. Na tem mestu gre še dodati, da takšno obveščanje ni unikum v slovenski pravni ureditvi. Drži pa, da je pogosto v normativi spregledano, zaradi česar nato prihaja do neskljenjenih informacij, česar pa se predlagatelj izogne z izrecno obligacijo v okviru nalog sodne uprave, kot je to zapisano v tem odstavku.

K 46. členu

Člen uvaja IX. poglavje, ki ureja plačilo za delo, ki ga opravijo sodni izvedenci, cenilci in tolmači. V prvem odstavku je določeno, da ima sodni izvedenec, cenilec in tolmač pravico do plačila za opravljeno izvedensko ali cenilsko delo oziroma delo tolmača in pravico do povrnitve stroškov, ki jih je imel v zvezi z izvedenskim in cenilskim delom oziroma delom tolmača. Navedena vsebina je identična vsebini prvega odstavka 90. člena trenutno veljavnega ZS, le da predlagani

člen namesto besede 'nagrada' vzpostavlja termin 'plačilo za delo'. Strokovna javnost je namreč večkrat izrazila, da ima beseda 'nagrada' v kontekstu opravljenega dela sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev negativen prizvok, saj napeljuje na razmišljanje, da gre za častno opravljanje dela in ne za to, da mora strokovnjak za svoje delo prejeti ustrezno plačilo (v nemškem pravu gre za dikcijo: »Honorar für die Leistungen«, tj. honorar za storitve, kar bi ustrezalo pojmu: »plačilo za delo«). Predlagatelju se zdi pripomba stroke smiselna in zato v celotnem zakonskem gradivu besedo 'nagrada' nadomešča z besedno zvezo 'plačilo za opravljeno delo' oziroma z besedo 'plačilo'. Iz previdnosti pa predlagatelj določa še tretji odstavek predlaganega člena, po katerem jasno opredeli, da se šteje, da »nagrada za delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača«, kot je plačilo za delo poimenovano v drugih predpisih (ZPP: 249. člen, ZKP: 92., 267. člen), pomeni »plačilo za delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača«. Predlagatelj meni, da je tretji odstavek potrebno normirati, saj bi sicer lahko uvedba popolnoma novega izraza uvedla neenotnost v siceršnji in dosedanji zakonski dikciji, saj bodo sodišča v svojih sklepih o odmeri nagrade sodnim izvedencem, cenilcem in tolmačem še vedno lahko uporabljala dikcijo, kot ta izhaja iz njihovih postopkovnikov (ZPP, ZKP), na kar je bilo posebej opozorjeno tekom usklajevanj. V morebitnih poznejših novelacijah postopkovnikov pa bi kazalo izraze dosledno poenotiti.

Od plačila z delo pa gre vsekakor ločiti povrnitev stroškov, za kar predlagatelj ohranja enako dikcijo od dosedanje, saj je v celoti ustrezna.

Drugi odstavek obravnavanega člena je vsebinsko enak drugemu odstavku 90. člena trenutno veljavnega ZS in ureja znižanje izplačila za delo sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača v primeru, če izvida, mnenja, cenitve oziroma prevoda ne izdela v roku, ki mu ga določi sodišče ali drug državni organ. Znesek izplačila se mu zniža za en odstotek za vsak dan zamude, vendar skupno največ 50 odstotkov, razen če strokovnjak izkaže, da je do prekoračitve roka prišlo iz upravičenih razlogov.

K 47. členu

Minister, pristojen za pravosodje, na podlagi predmetnega člena podrobneje predpiše način imenovanja in razrešitve sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, vsebino in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti in tarifo za plačevanje storitev ter povrnitev stroškov po prejšnjem členu. Vsebinsko je člen podoben 91. členu trenutno veljavnega ZS.

Kot je urejeno do sedaj, predlagatelj tudi po sprejemu predmetnega zakona smiselno predvideva podrobnejšo ureditev določenih področij sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja v ustreznih podzakonskih aktih ter njihovo prilagoditev.

K 48. členu

Vsebinsko gre za prepis določbe 96. člena trenutno veljavnega ZS, ki določa, da sredstva za plačilo stroškov in povračilo stroškov sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev zagotavlja sodišče, če tako določa zakon, kar je logična posledica dejstva, da so navedeni strokovnjaki v prvi vrsti imenovani za nudenje strokovne pomoči sodiščem. Hkrati je v drugem odstavku

obravnavanega člena zapisano, da zakon določa, v katerih primerih in katera stranka ali drug udeleženec v postopku je dolžan povrniti sredstva, izplačana na podlagi prejšnjega odstavka.

K 49. členu

Obravnavani člen po vsebini ohranja določbo 95.a člena trenutno veljavnega ZS in opredeljuje dolžnost, da morajo upravljavci uradnih evidenc, registrov, javnih knjig, zbirk osebnih podatkov ter drugih varovanih podatkov, ki jih sodni izvedenec, cenilec ali tolmač potrebuje za opravljanje dela, slednjim na podlagi priložene odredbe ali sklepa sodišča oziroma upravnega organa za izdelavo izvedenskega mnenja ali cenitve oziroma odredbe za tolmačenje ali prevod, brezplačno in nemudoma, najkasneje pa v osmih dneh posredovati zahtevane podatke. V naslednjem odstavku obravnavanega člena pa je še določeno, da morajo potrebne podatke brezplačno in v najkrajšem možnem roku posredovati tudi osebe zasebnega sektorja, pod pogojem, da je ta obveznost izrecno navedena v odredbi ali sklepu sodišča oziroma upravnega organa.

Predmetna dolžnost posredovanja podatkov še vedno predstavlja pereč problem, saj se, glede na izjave sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev, še vedno pojavljajo ovire pri brezplačnem posredovanju podatkov s strani določenih upravljavcev evidenc, čeprav je ta dolžnost izrecno zapisana v zakonu. Predlagatelj meni, da je ohranitev vsebine predmetne odločbe nujno potrebna za zagotavljanje nemotenega dela sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, zato jo v enakem obsegu vpeljuje tudi v predlagani zakon.

K 50. členu

Člen uvaja poglavje prehodnih in končnih določb, vsebinsko pa določa, da Vlada Republike Slovenije imenuje člane Strokovnega sveta po tem zakonu v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona. Glede na to, da člane v Strokovni svet predlagajo strokovna združenja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, lahko pa tudi drugi organi in strokovne institucije oziroma pristojna ministrstva in da jih imenuje Vlada na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, je bilo potrebno določiti ustrezno časovnico za njihovo imenovanje. Ker je tako zbiranje ustreznih predlogov kot tudi imenovanje članov Strokovnega sveta postopkovno in vsebinsko precej obsežno, je predlagatelj imenovanje članov zamejil s tremi meseci od uveljavitve obravnavanega zakona, hkrati pa določil, da upravičeni predlagatelji predlagajo člane in namestnike članov Strokovnega sveta v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

K 51. členu

Navedeni člen opredeljuje, da konstitutivno sejo Strokovnega sveta v 15 dneh po imenovanju skliče najstarejši član. V okviru navedenega člena je še določeno, da se določbe tega zakona o pristojnosti in delovanju Strokovnega sveta začnejo uporabljati naslednji dan po konstituiranju Strokovnega sveta. Glede na to, da s konstitutivno sejo Strokovni svet dejansko začne delovati, je smiselno, da se takoj po navedeni seji začnejo uporabljati tudi izpostavljene določbe. Opredeljeno je, da Strokovni svet sprejme poslovnik o svojem delu, izvoli predsednika in ustanovi Stalna strokovna telesa najpozneje v enem mesecu po konstituiranju. Zopet je predlagatelj ocenil, da so navedene aktivnosti Strokovnega sveta nujno potrebne in da jih je kot

takšne potrebno tudi časovno zamejiti. Izpostaviti velja še četrti odstavek tega člena, ki določa, da ministrstvo za pravosodje zagotovi pečat Strokovnega sveta, in sicer do sklica konstitutivne seje Strokovnega sveta. Z navedenim odstavkom predmetnega člena se ministra, pristojnega za pravosodje zaveže, da zagotovi tudi vsa potrebna oblična sredstva za delo Strokovnega sveta, sicer Strokovni svet ne more celostno delovati.

K 52. členu

Predmetni člen smiselno opredeljuje, da letno poročilo o delu Strokovnega sveta le-ta izdela za prvo naslednje leto po letu, v katerem je bil konstituiran. Ker gre za letno poročilo je logično, da ne more nastati za parcialno obdobje delovanja, temveč ga Strokovni svet izdela šele za celo leto svojega delovanja. Če je torej Strokovni svet konstituiran na primer meseca maja 2018, pomeni, da bo (prvo) letno poročilo za leto 2019, izdelal šele v letu 2020. Ni pa nedopustno, da bi Strokovni svet delno poročilo (ki ne bo »letno«) izdelal po lastni presoji že prej, vendar pa k temu ne bo zavezan.

K 53. členu

V tem členu je opredeljeno, da se za strokovna področja in podpodročja izvedenskega ali cenilskega dela oziroma za jezikovna področja, opisi, strokovne oziroma posamične smernice ter dodatne zahteve sprejmejo in objavijo na spletni strani v enem letu po začetku uporabe tega zakona. Predlagatelj se zaveda, da je oblikovanje smernic ter dodatnih zahtev časovno in vsebinsko zahtevna ter obsežna naloga. Temu ustrezno prilagaja sprejem in objavo strokovnih oziroma posamičnih smernic ter dodatnih zahtev, in sicer določa časovni okvir enega leta po začetku uporabe tega zakona.

K 54. členu

Predmetna prehodna določba jasno definira obveznost sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev v delu, ki se nanaša na dolžnost posredovanja pisne izjave o delu (tretji odstavek 24. člena), in sicer gre za poročevalsko obdobje koledarskega leta 2019 (tj. leto, ki bo sledilo predvidenemu sprejemu, uveljavitvi in uporabi zakona). Navedeno hkrati pomeni, da se sodni izvedenci, cenilci in tolmači ne morejo razbremeniti obveznosti posredovanja pisne izjave o točnosti podatkov (kar je njihova že obstoječa dolžnost), medtem ko pa ga za posledice neposredovanja izjave o delu ne bodo mogle obremeniti pred letom 2020. Določitev koledarskega leta 2019, za katero bo potrebno poročati, je po mnenju predlagatelja primerna, saj bo to za sodne izvedence, cenilce in tolmače pomenilo dovolj časa, da se z novo obveznostjo temeljito seznanijo.

K 55. členu

V okviru obravnavanega člena je določen način reševanja postopkov imenovanj ali razrešitev sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, in sicer se le-ti končajo po dosedanjih predpisih, kar je z vidika (pričakovane) pravne varnosti najbolj smiselno in v praksi največkrat uporabljeno.

K 56. členu

Navedeni člen določa, da se določbe o disciplinski odgovornosti in disciplinskem postopku lahko uporabljajo le za kršitve, ki so nastale po uveljavitvi tega zakona. Pri opravljanju dela

sodnega izvedenstva, cenilstva in tolmačenja, morajo sodni izvedenci, cenilci in tolmači vedno ravnati skladno z veljavno zakonodajo. Zopet v smislu zagotavljanja pravne varnosti, se morebitne kršitve, ki so opredeljene v predlaganem zakonu v okviru disciplinskega postopka, po slednjem presojuje še po uveljavitvi tega zakona. Kakršnokoli obravnavanje odgovornosti sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev v nasprotju s to določbo bi po mnenju predlagatelja pomenilo grob poseg v načelo zaupanja v (trenutno veljavno) pravo.

K 57. členu

Obravnavani člen določa, da se podzakonski akti, ki so določeni s tem zakonom, izdajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona. Z namenom smiselne vsebinske zapolnitve podzakonskih aktov je še določeno, da se do izdaje podzakonskih aktov po tem zakonu smiselno uporabljajo določbe podzakonskih aktov, izdanih na podlagi dosedanjega 12. poglavja ZS, in sicer Pravilnika o sodnih izvedencih in sodnih cenilcih, Pravilnika o sodnih tolmačih ter Pravilnika o zagotovitvi sredstev za strokovno izpopolnjevanje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev.

K 58. členu

Ker obravnavani predlog zakona vsebinsko v celoti nadomešča in razširja 12. poglavje trenutno veljavnega Zakona o sodiščih, z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati celotno 12. poglavje Zakona o sodiščih, kar je določeno v tem členu. Do začetka uporabe tega zakona pa se uporabljajo določbe Zakona o sodiščih oziroma 12. poglavja, če ta zakon ne določa drugače.

K 59. členu

Na način, kot je to določeno v Zakonu o državnem odvetništvu (Uradni list RS, št. 23/17) tudi predlagani zakon vsebuje izrecno določbo o evalvaciji sprejetega predpisa. Vlada v dveh letih od uporabe tega zakona skupaj s strokovnim svetom poroča Državnemu zboru o doseganju ciljev prenove sodnega izvedenstva, sodnega cenilstva in sodnega tolmačenja. Gre za nalogo, ki bi po mnenju predlagatelja sicer bila po naravi stvari pričakovana in zaželena, vendar iz previdnosti tozadevno zavezo izrecno normira v prehodni določbi. Zlasti bo v navedeni evalvaciji potrebno oceniti doseganje ciljev novoustanovljenega strokovnega sveta, njegov prispevek k dvigu vpliva stroke in vprašanje morebitne potrebe po ustanovitvi zbornice (kar je bilo tekom usklajevanj večkrat predlagano s strani nekaterih združenj), ki jo sicer že predlagatelj v prihodnje oziroma dolgoročno dopušča kot eno izmed možnosti, kolikor bi se ta izkazala za bistveno primernejši forum, ki bi združeval stroko.

K 60. členu

Določeno je, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2018, razen določb 6., 9. in 12. člena, ki se uporabljajo z dnem uveljavitve zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

ZAKON O SODIŠČIH

12. poglavje: **Sodni izvedenci, sodni cenilci, sodni tolmači**

84. člen

Sodni izvedenci so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da sodišču na njegovo zahtevo podajo izvid in mnenje glede strokovnih vprašanj, za katera tako določa zakon ali glede katerih sodišče oceni, da mu je pri njihovi presoji potrebna pomoč strokovnjaka.

Sodni cenilci so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da sodišču na njegovo zahtevo podajo izvid o gospodarskih lastnostih stvari ali pravice ter cenitev njene vrednosti oziroma vrednosti na njej povzročene škode.

Sodni tolmači so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da na zahtevo sodišča tolmačijo na narokih oziroma prevajajo listine.

Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov so dolžni sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači po preteku petih let od dneva imenovanja in po preteku vsakih nadaljnjih pet let predložiti ministru, pristojnemu za pravosodje, dokazila o strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma o sodelovanju na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih iz šestega odstavka 87. člena tega zakona.

85. člen

Osebe, imenovane za sodnega izvedenca ali sodnega cenilca, se smejo sklicevati na ta status:

- kadar dajejo izvide, mnenja in cenitve na zahtevo sodišča v sodnem postopku,
- kadar dajejo izvide, mnenja in cenitve na zahtevo upravnega organa v upravnem postopku ali
- če drug zakon ali uredba določa njihovo delovanje.

Osebe, imenovane za sodnega tolmača, se smejo sklicevati na ta status:

- kadar dajejo tolmačenja in prevode na zahtevo sodišča ali drugega državnega organa,
- kadar dajejo tolmačenja in prevode na zahtevo stranke zaradi uveljavljanja njenih pravic,
- če drug zakon ali uredba določa njihovo delovanje.

86. člen

Sodne izvedence, sodne cenilce in sodne tolmače na podlagi javnega poziva imenuje minister, pristojen za pravosodje, za določeno strokovno področje in podpodročje izvedenskega ali cenilskega dela oziroma za prevajanje govornice in pisane besede iz ali v določen jezik ter tolmačenje govornice in znakov gluhonemih.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, dvakrat v koledarskem letu objavi poziv k predložitvi vlog za imenovanje sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev. Poziv se objavi glede na potrebe na posameznem strokovnem področju in podpodročju izvedenskega ali cenilskega dela oziroma glede na potrebe za posamezen tuj jezik, ki se ugotovijo na podlagi obrazloženih mnenj predsednikov posameznih sodišč.

87. člen

Za sodnega izvedenca je lahko imenovan, kdor:

1. je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora in aktivno obvlada slovenski jezik,
2. je poslovno sposoben,
3. je osebnostno primeren,
4. ni bil pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, zaradi katerega bi bil moralno neprimeren za opravljanje izvedenskega dela, ker bi to lahko škodovalo nepristranskemu ali strokovnemu opravljanju njegovega dela ali ugledu sodišča,
5. ima univerzitetno izobrazbo ali končan magistrski študijski program in ima ustrezno strokovno znanje ter praktične sposobnosti in izkušnje za določeno vrsto izvedenskega dela,
6. ima šest let delovnih izkušenj s področja, na katerem želi opravljati izvedensko delo,
7. ne opravlja dejavnosti, ki ni združljiva s sodnim izvedeništvom.

Oseba, ki želi biti imenovana za izvedenca, mora ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, poleg dokazil o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka posredovati še naslednje podatke: osebno ime, enotno matično številko občana (EMŠO), če nima EMŠO, pa datum in kraj rojstva, poštni naslov, na katerem je dosegljiva, kontaktno telefonsko številko, naslov elektronske pošte, podatke o zaposlitvi ali drugem statusu ter navedbo strokovnega področja in podpodročja, za katero želi biti imenovana. Oseba te podatke in dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka posreduje za potrebe postopka imenovanja, naknadnega preverjanja izpolnjevanja pogojev in postopka razrešitve.

Ni osebnostno primeren za delo izvedenca, kdor se je ali se obnaša tako, da je mogoče na podlagi njegovega ravnanja utemeljeno sklepati, da izvedenskega dela ne bo opravljal pošteno in vestno. Šteje se tudi, da pogoj iz 3. točke prvega odstavka tega člena ni izpolnjen v primeru, ko še ni preteklo 2 leti od pravnomočnosti odločbe o razrešitvi, če je bila oseba, ki želi biti imenovana za sodnega izvedenca, razrešena kot sodni izvedenec iz razloga po 3., 4. ali 5. točki prvega odstavka 89. člena tega zakona.

Izjemoma je lahko imenovana za sodnega izvedenca oseba, ki ima visoko, višjo ali srednjo strokovno izobrazbo ali končan magistrski študijski program s področij, kjer primanjkuje sodnih izvedencev in ni kandidatov z ustrezno univerzitetno izobrazbo, prav tako je lahko izjemoma imenovana za sodnega izvedenca oseba, ki ne izpolnjuje pogoja iz šeste točke prvega odstavka tega člena, če gre za strokovnjaka s področja, za katerega bo imenovan, če na tem področju primanjkuje sodnih izvedencev.

Zaradi ugotavljanja pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje izvedenskega dela minister, pristojen za pravosodje, zahteva od kandidata predložitve mnenja ustreznega državnega organa, zavoda oziroma strokovnega združenja ali druge institucije, lahko pa odredi tudi poseben preizkus strokovnosti pred komisijo, sestavljeno iz strokovnjakov s področja, na katerem bo oseba opravljala izvedensko delo. Člani komisije morajo imeti najmanj takšno strokovno izobrazbo kot kandidat za sodnega izvedenca.

Sodni izvedenci so se dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje. Minister, pristojen za pravosodje, lahko določi, da morajo sodni izvedenci iz posameznih strokovnih področij in podpodročij v določenem roku opraviti posebne preizkuse znanja. Če se izvedenec ne prijavi k preizkusu, ali preizkusa ne opravi, se razreši.

Vsebino in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti in posebnega preizkusa znanja predpiše minister, pristojen za pravosodje.

88. člen

Sodni izvedenci so imenovani z dnem, ko pred ministrom, pristojnim za pravosodje, izrečejo naslednjo prisego: "Prisegam pri svoji časti, da bom izvedensko delo opravljal-a po svoji vesti, nepristransko, v skladu s pravili znanosti in strokovnega znanja in da bom podajal-a svoje izvide in mnenja natančno in popolno.". Če je za sodnega izvedenca na določenem strokovnem področju in podpodročju imenovana oseba, ki je že sodni izvedenec za drugo strokovno področje in podpodročje, ne izreče ponovno prisega, za novo področje in podpodročje pa je imenovana z dnem vročitve odločbe o imenovanju.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, za odločanje in vodenje postopkov po tem zakonu in za zagotavljanje pravne varnosti v postopkih pred sodišči in drugimi državnimi organi upravlja imenik sodnih izvedencev, ki obsega naslednje podatke: osebno ime, znanstveni ali strokovni naslov, strokovno področje in podpodročje, za katero je sodni izvedenec imenovan, datum imenovanja, poklic, datum in kraj rojstva, enotno matično številko občana (EMŠO), poštni naslov, na katerem je dosegljiv, kontaktno številko telefona, kontaktni naslov elektronske pošte in podatke o zaposlitvi ali drugem statusu.

Imenik sodnih izvedencev je za pravno varnost, delovanje sodišč in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih ter informiranje strank javen v delu, ki obsega naslednje podatke: osebno ime sodnega izvedenca, znanstveni ali strokovni naslov, poštni naslov, na katerem je dosegljiv, kontaktno številko telefona, naslov elektronske pošte, podatke o zaposlitvi ali drugem statusu in strokovno področje in podpodročje, za katero je imenovan za izvedenca. Javni del imenika se lahko objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje.

Za potrebe posodabljanja imenika sodnih izvedencev ter vodenja ali odločanja v postopkih po tem zakonu ali drugih zakonih lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje

podatek o stalnem in začasnem prebivališču sodnega izvedenca od upravljavca centralnega registra prebivalstva vsakih šest mesecev ali, če obstaja sum, da sodni izvedenec ministrstvu ni posredoval točnega podatka. Za namene iz prejšnjega stavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, podatek o vpisu sodnega izvedenca v kazensko evidenco ali izpisu sodnega izvedenca iz nje glede kaznivih dejanj iz 4. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona pridobi od upravljavca kazenske evidence in ga obdeluje za ta namen. Za namene iz prvega stavka tega odstavka lahko ministrstvo, pristojno za pravosodje, pridobiva in obdeluje podatek o datumu smrti sodnega izvedenca od upravljavca matičnega registra.

Za namene iz prejšnjega odstavka je sodni izvedenec dolžan pisno ali po elektronski poti sporočiti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki ali naslovu elektronske pošte in podatkov o zaposlitvi ali drugem statusu. Sodni izvedenec je tudi za to dolžan posredovati pisno izjavo, da so vsi podatki iz prvega in drugega odstavka 87. člena tega zakona točni, oziroma podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca prvega meseca v koledarskem letu.

Če sodni izvedenec ne posreduje pisne izjave v roku iz drugega stavka prejšnjega odstavka, ga ministrstvo, pristojno za pravosodje, izbriše iz tistega imenika, ki je objavljen na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, in se ponovno vpiše v ta imenik po posredovanju zahtevane izjave.

89. člen

Minister, pristojen za pravosodje, razreši sodnega izvedenca:

1. če sam zahteva razrešitev;
2. če ne izpolnjuje več pogojev iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona ali pogojev iz prvega odstavka 87. člena tega zakona;
3. če svojih dolžnosti ni opravil redno;
4. če svojih dolžnosti ne opravlja vestno;
5. če dvakrat neupravičeno zavrne zahtevo sodišča, da poda izvid, mnenje, cenitev, tolmačenje oziroma prevod;
6. če ravna v nasprotju z določbo 85. člena tega zakona;
7. če se ukvarja s pridobitno dejavnostjo, ki bi lahko vplivala na objektivno in od zunanjih vplivov neodvisno opravljanje te funkcije.

Za ugotavljanje razloga iz 4. točke prejšnjega odstavka lahko minister, pristojen za pravosodje, ustanovi komisijo, sestavljeno iz strokovnjakov s strokovnega področja in podpodročja, na katerem je sodni izvedenec podal izvid in mnenje, ter uslužbencev ministrstva, pristojnega za pravosodje. Natančnejšo sestavo komisije, njene naloge in pristojnosti predpiše minister, pristojen za pravosodje. Postopka za razrešitev iz razloga po 4. točki prvega odstavka tega člena ni mogoče uvesti pred pravnomočnostjo zadeve, v kateri je sodni izvedenec podal izvid in mnenje.

Nezdružljivost opravljanja pridobitne dejavnosti s sodnim izvedeništvom ugotavlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

90. člen

Sodni izvedenec ima pravico do nagrade za svoje izvedensko delo in pravico do povrnitve stroškov, ki jih je imel v zvezi z izvedenskim delom.

Če sodni izvedenec izvida oziroma mnenja ne izdelava v roku, ki mu ga določi sodišče ali drug državni organ, se mu nagrada zniža za en odstotek za vsak dan zamude, vendar skupno največ za 50 odstotkov, razen če sodni izvedenec izkaže, da je do prekoračitve roka prišlo iz upravičenih razlogov.

91. člen

Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše način imenovanja in razrešitve sodnih izvedencev ter tarifo za plačevanje storitev po prejšnjem členu.

92. člen

Določbe 87. do 91. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za sodne cenilce, določbe drugega, tretjega in šestega odstavka 87. člena, drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 88. člena ter 89. do 91. člena tega zakona, razen 7. točke prvega odstavka 89. člena, pa za sodne tolmače.

93. člen

Za sodnega tolmača je lahko imenovan, kdor je poleg izpolnjevanja pogojev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona uspešno opravil preizkus znanja za sodnega tolmača.

Izjemoma je lahko imenovana za sodnega tolmača oseba, z izobrazbo nižjo od zahtevane, če obvlada tuj jezik, za katerega primanjkuje sodnih tolmačev, ker gre za tuj jezik, ki se v postopkih pred državnimi organi Republike Slovenije redko uporablja.

Vsebino in način opravljanja preizkusa znanja iz prvega odstavka tega člena ter način poslovanja sodnega tolmača, kadar posluje po določbi tretjega odstavka 84. člena tega zakona, predpiše minister, pristojen za pravosodje.

94. člen

Sodni tolmač izreče pred ministrom, pristojnim za pravosodje, naslednjo prisego: "Prisegam, da bom svoje delo kot sodni tolmač opravljal-a vestno, natančno in po svojem najboljšem znanju." Sodni tolmači morajo v tridesetih dneh po prisegi zaradi overitve svojih podpisov in pečatov na listinah, ki so namenjene uporabi v tujini, deponirati podpise in pečate na ministrstvu, pristojnem za pravosodje.

95. člen

Če je zoper sodnega izvedenca, sodnega cenilca oziroma sodnega tolmača uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, minister, pristojen za pravosodje, sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu oziroma sodnemu tolmaču začasno prepove opravljati delo iz 84. člena tega zakona.

Začasna prepoved traja do pravnomočnosti odločbe, s katero se konča kazenski postopek. Zoper odločbo o začasni prepovedi opravljanja dela je dovoljeno sprožiti upravni spor v osmih dneh od njene vročitve.

95.a člen

Upravljalci uradnih evidenc, registrov, javnih knjig, zbirk osebnih podatkov ter drugih varovanih podatkov, ki jih sodni izvedenec ali sodni cenilec potrebuje za izdelavo izvedeniškega mnenja ali cenitve v konkretnem sodnem ali upravnem postopku, morajo sodnim izvedencem ali sodnim cenilcem na podlagi priložene odredbe ali sklepa sodišča oziroma upravnega organa za izdelavo izvedeniškega mnenja ali cenitve brezplačno in v najkrajšem možnem roku posredovati zahtevane podatke. Prav tako morajo potrebne podatke sodnemu izvedencu ali sodnemu cenilcu brezplačno in nemudoma, najkasneje pa v osmih dneh posredovati osebe zasebnega sektorja, pod pogojem, da je ta obveznost izrecno navedena v odredbi ali sklepu sodišča oziroma upravnega organa za izdelavo izvedeniškega mnenja ali cenitve.

96. člen

Sredstva za plačilo stroškov in povračilo stroškov sodnih izvedencev, sodnih cenilcev oziroma sodnih tolmačev zagotavlja država v predračunu sodišča, če tako določa zakon.

Zakon določa, v katerih primerih in katera stranka ali drug udeleženec v postopku je dolžan povrniti sredstva, izplačana na podlagi prejšnjega odstavka.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

(2) PRILOGE

(osnutki podzakonskih aktov)

a) **UGOTOVITVENI SKLEP – 6. člen – OSNUTEK**

Na podlagi četrtega odstavka 6. člena ZSICT in na predlog Strokovnega sveta z dne.....
minister za pravosodje izdaja

UGOTOVITVENI SKLEP
o določitvi strokovnih področij in jezikov, ki jih zajemajo posamezni sklopi strokovnih
področij in jezikov

I.

Določijo se strokovna področja in jeziki, ki jih zajemajo posamezni sklopi strokovnih področij in jezikov iz tretjega odstavka 6. člena ZSICT:

	SKLOP
ANTIKVITETE	KULTURA
ANTIKVITETE SPLOŠNO	
STARE KNJIGE IN TISKI	
ARHEOLOGIJA	KULTURA
ARHEOLOGIJA SPLOŠNO	
ARHEOLOŠKE OSTALINE	
ARHEOLOŠKE RAZISKAVE	
ARHITEKTURA	OKOLJE IN PROSTOR
ARHITEKTURA SPLOŠNO	
NOTRANJA OPREMA	
URBANIZEM	
BORILNE VEŠČINE	ŠPORT
BORILNE VEŠČINE	
FIZIČNA SILA	
JU-JITSU	
JUDO	
PRISILNA SREDSTVA	
DROBNO GOSPODARSTVO	GOSPODARSTVO

OSNOVNA SREDSTVA DROBNEGA GOSPODARSTVA	
DROBNO GOSPODARSTVO, STORITVE	GOSPODARSTVO
KLASIČNI GLASBENI INSTRUMENTI	
TAPETNIŠTVO IN DEKORATERSTVO	
ZOBOZDRAVSTVENI APARATI IN INSTRUMENTI	
EKOLOGIJA	OKOLJE, ZDRAVJE
EKOLOGIJA ČLOVEKA	
EKOLOGIJA SPLOŠNO	
EKOLOŠKA TOKSIKOLOGIJA	
HRUP IN VIBRACIJE	
PROMET Z NEVARNIMI KEMIKALIJIAMI	
VARSTVO OKOLJA NARAVE IN NARAVNE DEDIŠČINE	
VPLIVI NA OKOLJE	
EKONOMIJA	GOSPODARSTVO
BANČNIŠTVO	
BORZA	
DAVKI	
DEVIZNO POSLOVANJE	
EKONOMIJA SPLOŠNO	
EKONOMIKA	
EKONOMSKE ANALIZE	
FINANCE	
FINANČNE USTANOVE	
GOLJUFIJE	
JAVNA NAROČILA	
KADROVSKA FUNKCIJA	
KNJIGOVODSTVO	
KOMERCIALNO TEHNIČNO PODROČJE	
KOMPLEKSNE ANALIZE	
MEDNARODNO POSLOVANJE	
NELIKVIDNOST IN PRISILNE PORAVNAVE	
OČENJEVANJE VREDNOSTI PODJETIJ	
ORGANIZACIJSKE SESTAVE IN PROCESI	
PLAČILO ZA DELO	
PODJETNIŠTVO	
POSLOVNA KOMERCIALA	

POSLOVNE FINANCE	
PREVARE	
PROMETNI DAVKI	
RAČUNALNIŠKO ZASNOVANI IN PODPRTI INFORMACIJSKI SISTEMI	
RAČUNOVODSTVO	
REVIZIJA	
TRGOVINA	
VODENJE PODJETIJ	
VREDNOTENJE PODJETIJ	
ELEKTRO STROKA	GOSPODARSTVO
ELEKTRO STROKA SPLOŠNO	
ELEKTRO OPREMA	
ELEKTROENERGETIKA	
ELEKTRONIKA	
ELEKTROTEHNIKA	
ELEKTROTEHNIKA - JAKI TOK	
INFORMATIKA	
RAČUNALNIŠTVO	
TELEKOMUNIKACIJE	
ELEKTROTEHNIKA	GOSPODARSTVO
VARSTVO PRI DELU	
FARMACIJA	ZDRAVJE
FARMACIJA SPLOŠNO	
TOKSIKOLOGIJA	
FILATELIJA	KULTURA
FILATELIJA SPLOŠNO	
FINOMEHANIKA	GOSPODARSTVO
PISARNIŠKA OPREMA	
FINOMEHANIKA SPLOŠNO	
FORENZIČNA TOKSIKOLOGIJA IN ALKOHOLOMETRIJA	FORENZIKA
FORENZIČNA TOKSIKOLOGIJA IN ALKOHOLOMETRIJA SPLOŠNO	
FORENZIČNE ANALIZE GOVORNIH POSNETKOV	FORENZIKA

AVTENTIČNOST POSNETKOV	
IDENTIFIKACIJA GOVORCEV	
IZBOLJŠANJE GOVORNEGA SIGNALA IN TRANSKRIPCIJA VSEBINE SLABIH POSNETKOV	
FORENZIČNO - KRIMINALISTIČNO TEHNIČNE PREISKAVE	FORENZIKA
BALISTIKA IN REKONSTRUKCIJA STRELJANJA	
DAKTILOSKOPSKE PREISKAVE	
GENETSKE (DNK) PREISKAVE	
KEMIJSKE ANALIZE	
MORFOLOŠKE PREISKAVE LAS IN DLAK	
NEZGODE Z ELEKTRIČNIM TOKOM	
POTAPLJAŠKE NESREČE	
PREISKAVE AVTOMOBILSKIH LAKOV	
PREISKAVE BARV	
PREISKAVE DOKUMENTOV	
PREISKAVE DROG	
PREISKAVE EKSPLOZIJ	
PREISKAVE EKSPLOZIVNIH SREDSTEV IN NAPRAV	
PREISKAVE FOTOGRAFIJ TER POSNETKOV VARNOSTNIH KAMER (VIDEO NADZOR)	
PREISKAVE KOLES	
PREISKAVE MEHANSKIH SLEDI	
PREISKAVE NEVARNIH SNOVI	
PREISKAVE ODTISOV OBUVAL	
PREISKAVE OROŽJA	
PREISKAVE POŽAROV IN PLINSKIH EKSPLOZIJ	
PREISKAVE ROKOPISOV IN PODPISOV	
PREISKAVE SLEDI BIOLOŠKEGA IZVORA	
PREISKAVE SLEDOV STRELJANJA	
PREISKAVE STEKLA	
PREISKAVE TAHOGRAFSKIH VLOŽKOV	
PREISKAVE TEKSTILNIH VLAKEN IN TEKSTILA	
PREISKAVE ŽARNIC	
FORENZIČNO PREISKOVANJE GOSPODARSKEGA POSLOVANJA	FORENZIKA
FORENZIČNI RAČUNOVODJA	
GEODEZIJA	OKOLJE IN PROSTOR
GEODETSKE MERITVE	
GEODEZIJA SPLOŠNO	

UREJANJE LASTNIŠKIH MEJ - GEODETSKE EVIDENCE	
GEOLOGIJA	OKOLJE
GEOLOGIJA SPLOŠNO	
GEOTEHNIKA	
INŽENIRSKA GEOLOGIJA	
GEOLOGIJA IN MINERALOLOGIJA	GOSPODARSTVO
EKONOMSKA GEOLOGIJA	
MINERALNE SUROVINE	
GOZDARSTVO	KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO
EKONOMIKA IN ORGANIZACIJA GOZDARSTVA	
GOZDARSTVO - VARSTVO PRI DELU	
GOZDARSTVO SPLOŠNO	
GOZDNA ZEMLJIŠČA	
GOZDNI PROSTOR	
GOZDOVI	
LESNA MASA	
LOV	
GRADBENIŠTVO	GRADBENIŠTVO
AKUSTIKA-VIBRACIJE	
GEOTEHNIKA	
GRADBENA TEHNOLOGIJA	
GRADBENI OBJEKTI	
GRADBENI STROJI	
GRADBENIŠTVO - VARSTVO PRI DELU	
GRADBENIŠTVO SPLOŠNO	
KAMNOSEŠTVO	
KOMUNALA	
NEPREMIČNINE	
NIZKE GRADNJE	
OCENA INVESTICIJ IN FINANČNA PRESOJA NA PODROČJU GRADBENIŠTVA	
OPERATIVA IN PROJEKTIRANJE	
PODI	
POMORSKI IN INDUSTRIJSKI OBJEKTI	
PROJEKTIRANJE	
SANACIJE IN REKONSTRUKCIJE	
STAVBARSTVO	
STAVBNA ZEMLJIŠČA	

TESARSTVO IN KROVSTVO	
VISOKE GRADNJE	
VODNO GOSPODARSTVO	
ZAKLJUČNA DELA	
GRAFIČNA STROKA	GOSPODARSTVO
GRAFIČNA STROKA - SPLOŠNO	
TISKANJE	
HERALDIKA	KULTURA
HERALDIKA SPLOŠNO	
INFORMACIJSKA VARNOST IN RAČUNALNIŠKA FORENZIKA	FORENZIKA
INFORMACIJSKA VARNOST IN RAČUNALNIŠKA FORENZIKA	
INTELEKTUALNA LASTNINA	GOSPODARSTVO
BLAGOVNE ZNAMKE	
INDUSTRIJSKA LASTNINA	
INVENTIVNA DEJAVNOST	
MODELI	
PATENTI	
IZVAJANJE OGNJEMETOV IN SPECIALNIH PIROTEHNIČNIH EFEKTOV	OKOLJE
ODRSKA IN FILMSKA PIROTEHNIKA	
KEMIJA	OKOLJE, GOSPODARSTVO
EKOLOŠKI INŽENIRING	
KEMIJA SPLOŠNO	
KEMIJSKA TEHNOLOGIJA	
TOKSIKOLOGIJA	
KINOLOGIJA	ŠPORT
ETOLOGIJA PSOV	
KINOLOGIJA - SPLOŠNO	
SVETOVANJE O VEDENJU DRUŽNIH ŽIVALI	
ŠPORTNA VZGOJA IN HUMANO - ANIMALNA INTERAKCIJA	

KMETIJSTVO	KMETIJSTVO
AGRO IN HIDROMELIORACIJE	
EKONOMIKA KMETIJSKE PROIZVODNJE	
HMELJARSTVO	
HORTIKULTURA	
KMETIJE	
KMETIJSKA IN GRADBENA ZEMLJIŠČA	
KMETIJSKA PROIZVODNJA	
KMETIJSKA TEHNIKA IN MEHANIZACIJA	
KMETIJSKA ZEMLJIŠČA	
KMETIJSTVO SPLOŠNO	
PEDOLOGIJA	
POLJEDELJSTVO	
SADJARSTVO	
SUŠA V TLEH	
VINOGRADNIŠTVO	
VREDNOTENJE IN OCENJEVANJE TER KATASTRSKA KLASIFIKACIJA ZEMLJIŠČ	
VREDNOTENJE KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ	
VRTNARSTVO	
ZDRAVSTVENO VARSTVO RASTLIN	
ŽIVINOREJA	
LESARSTVO	GOZDARSTVO
LESARSTVO SPLOŠNO	
LESENE TALNE OBLOGE	
LESENI POLIZDELKI IN IZDELKI	
LESNO OBDELOVALNI STROJI	
NOTRANJA LESNA OPREMA IN STAVBNO POHIŠTVO	
NOTRANJA OPREMA	
PODKONSTRUKCIJE	
POHIŠTVO	
STARINSKO POHIŠTVO	
STAVBNO POHIŠTVO	
STROJI IN OPREMA	
TALNE OBLOGE IN NJIHOVE PODLOGE	
TEHNOLOGIJA LESA - PODOVI	
TEHNOLOGIJA OBDELAVE LESA	
ŽAGAN LES	
LOV	GOZDARSTVO
DEJAVNOST LOVSTVA	
LOV SPLOŠNO	
POOBLASTILA LOVSKEGA ČUVAJA	

ŠKODE NA DIVJADI	
ŠKODE OD DIVJADI	
LOV, RIBOLOV	GOZDARSTVO, ŠPORT
LOV	
LOV SPLOŠNO	
MEDICINA	ZDRAVJE
ABDOMINALNA KIRURGIJA	
ANATOMSKA PATOLOGIJA	
ANATOMSKA PATOLOGIJA IN CITOPATOLOGIJA	
ANESTEZIOLOGIJA REANIMATOLOGIJA IN PERIOPERATIVNA INTENZIVNA MEDICINA	
DERMATOVENEROLOGIJA	
DOPING	
DRUŽINSKA MEDICINA	
EPIDEMIOLOGIJA	
FARMAKOLOGIJA	
FIZIKALNA IN REHABILITACIJSKA MEDICINA	
GINEKOLOGIJA IN PORODNIŠTVO	
HIGIENA	
INFEKTOLOGIJA	
INTERNA MEDICINA	
KARDIOLOGIJA	
KARDIOVASKULARNA KIRURGIJA	
KLINIČNA TOKSIKOLOGIJA	
LABORATORIJSKA MEDICINA	
MAKSILOFACIALNA KIRURGIJA	
MEDICINA DELA PROMETA IN ŠPORTA	
NEFROLOGIJA	
NEVROKIRURGIJA	
NEVROLOGIJA	
OFTALMOLOGIJA	
OPEKLINE	
ORALNA KIRURGIJA	
ORTOPEDIJA	
ORTOPEDSKA KIRURGIJA	
OTORINOLARINGOLOGIJA	
OTROŠKA IN MLADOSTNIŠKA PSIHIATRIJA	
PEDIATRIJA	
PLASTIČNA REKONSTRUKCIJSKA IN ESTETSKA KIRURGIJA	
PSIHIATRIJA	
RADIOLOGIJA	
RADIOTERAPIJA IN ONKOLOGIJA	

SODNA MEDICINA	
SPLOŠNA KIRURGIJA	
STOMATOLOŠKA PROTETIKA	
TRAVMATOLOGIJA	
UROLOGIJA	
ZOBNE BOLEZNI IN ENDODONTIJA	
ZOBOZDRAVSTVO - DENTALNA MEDICINA	
MEDIJI	KULTURA
ODNOSI Z JAVNOSTMI	
METALURGIJA	GOSPODARSTVO
METALURGIJA SPLOŠNO	
PLEMENITE KOVINE IN DRAGI KAMNI	
METEOROLOGIJA	OKOLJE
METEOROLOGIJA	
MINERALOGIJA	GOSPODARSTVO
MINERALNI MATERIALI	
MINERALOGIJA	
PETROLOGIJA	
MOTORNA VOZILA	PROMET, INFRASTRUKTURA, GOSPODARSTVO, OKOLJE
AVTOELEKTRIKARSKA STROKA	
AVTOKAROSERIJSKA STROKA	
AVTOKLEPARSKA STROKA	
AVTOLIČARSKA STROKA	
AVTOMEHANSKA STROKA	
AVTOMOBILI	
AVTOMOBILI - DELOVNI IN GRADBENI STROJI	
AVTOMOBILSKA STROKA	
CENITVE ŠKOD NA VOZILIH	
GRADBENA MEHANIZACIJA	
MOTORNA VOZILA - SPLOŠNO	
STARODOBNA CESTNA VOZILA	
VOZILA	
NUMIZMATIKA	KULTURA
NUMIZMATIKA SPLOŠNO	

NUMIZMATIKA IN FALERISTIKA	KULTURA
ANTIKA - SREDNJI IN NOVI VEK TER MODERNO	
NOVI VEK IN MODERNO	
OBLIKOVANJE	GOSPODARSTVO
INDUSTRIJSKO OBLIKOVANJE	
OBLIKOVANJE V OGLAŠEVANJU	
OBLIKOVANJE VIZUALNIH KOMUNIKACIJ	
OBRTNA DEJAVNOST	OBRTNA DEJAVNOST
AVTOELEKTRIKA	
AVTOKLEPARSTVO	
AVTOKLEPARSTVO IN AVTOLIČARSTVO	
AVTOLIČARSTVO	
AVTOMEHANIKA	
CVETLIČARSTVO	
ČEVLJARSTVO	
DIMNIKARSTVO	
ELEKTROINŠTALATERSTVO	
ELEKTROINŠTALATERSTVO - RAČUNALNIŠKE INŠTALACIJE	
FOTOGRAFIJA	
FRIZERSTVO	
KAMNOSEŠTVO	
KOZMETIČNA NEGA	
KROVSTVO IN KLEPARSTVO	
LIVARSTVO	
MIZARSTVO	
MODELNO MIZARSTVO IN SODARSTVO	
OBLIKOVANJE KOVIN	
OBLIKOVANJE KOVIN IN PREOBLIKOVANJE KOVIN	
OČESNA OPTIKA	
ORODJARSTVO	
PEČARSTVO	
PEKARSTVO	
PODOPOLAGALSTVO	
POHIŠTVENO MIZARSTVO	
POLAGANJE KERAMIČNIH OBLOG	
PREOBLIKOVANJE KOVIN	
SLAŠČIČARSTVO	
SLIKOPLESKARSTVO	
SLIKOPLESKARSTVO IN ČRKOSLIKARSTVO	
SLIKOPLESKARSTVO IN FASADERSTVO	
SPLOŠNA ELEKTROMEHANIKA	

STAVBNO MIZARSTVO IN MODELNO MIZARSTVO	
STAVBNO MIZARSTVO IN POHIŠTVENO MIZARSTVO	
STAVBNO STEKLARSTVO	
STROJNA MEHANIKA	
STROJNE INSTALACIJE	
SUHOMONTAŽNA GRADNJA	
ŠVILJSTVO IN KROJAŠTVO	
TAHOGRAFI IN TAHOGRAFSKI ZAPISI	
TAPETNIŠTVO IN DEKORATERSTVO	
TESARSTVO	
URARSTVO	
USNJENA GALANTERIJA	
VZDRŽEVANJE TEKSTILIJ	
ZIDARSTVO	
ZIDARSTVO IN ŽELEZOKRIVSTVO	
ZLATARSTVO	
OROŽARSKA STROKA	OBRTNA DEJAVNOST
OROŽJA IN STRELIVA	
ORGANIZACIJA	GOSPODARSTVO
ORGANIZACIJA POSLOVNIH SISTEMOV	
SISTEMIZACIJA DELOVNIH MEST	
VREDNOTENJE DELA IN SISTEM PLAČ	
POLICIJSKA IN DRUGA POOBLASTILA	VARNOST
ZASEBNO VARSTVO IN UPORABA POOBLASTIL NA VSEH PODROČJIH	
POMORSTVO	INFRASTRUKTURA, PROMET, GOSPODARSTVO
LADJEDELNIŠTVO	
PLOVILA	
POMORSTVO SPLOŠNO	
PREVOZI IN PRISTANIŠKA DEJAVNOST	
POSEGI V ČLOVEKOVE PRAVICE IN OMEJITVE ČLOVEKOVIH PRAVIC	VARNOST
UPORABA POOBLASTIL IN PRISILNIH SREDSTEV POLICIJE IN DRUGIH REPRESIVNIH ORGANOV	
POSLOVNE IN ORGANIZACIJSKE	GOSPODARSTVO

VEDE	
ZAVAROVALNIŠTVO	
PRAVO	GOSPODARSTVO
JAVNA NAROČILA	
PRIREJANJE POSEBNIH IGER NA SREČO	GOSPODARSTVO
IGRALNIŠTVO - IGRALNI AVTOMATI	
IGRALNIŠTVO - IGRALNI AVTOMATI IN IGRE NA IGRALNIH MIZAH	
PROMET	PROMET
PROMET - TEHNIKA VOŽNJE	
PROMET CESTNI	
PROMET LETALSKI	
PROMET SPLOŠNO	
PROMET ŽELEZNIŠKI	
RAZISKAVE PROMETNIH NEZGOD	
TAHOGRAFI	
PSIHOLOGIJA	ZDRAVJE
KLINIČNA NEVROPSIHOLOGIJA ODRASLIH	
KLINIČNA NEVROPSIHOLOGIJA OTROK IN MLADOSTNIKOV	
KLINIČNA PSIHOLOGIJA - STARŠEVSTVO IN SKRBNIŠTVO	
KLINIČNA PSIHOLOGIJA ODRASLIH	
KLINIČNA PSIHOLOGIJA OTROK IN MLADOSTNIKOV	
PREISKOVALNA PSIHOLOGIJA	
RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKA	GOSPODARSTVO
INFORMATIKA	
INFORMATIKA IN VARNOST INFORMACIJ	
KOMUNIKACIJE	
KOMUNIKACIJSKA TEHNOLOGIJA V RAČUNALNIŠKIH OMREŽJIH	
PROGRAMSKA OPREMA	
RAČUNALNIŠKA OPREMA	
RAČUNALNIŠKO OMREŽJE	
RAČUNALNIŠTVO	
RAZVOJ RAČUNALNIŠKE PROGRAMSKE OPREME	

RELIGIJA	KULTURA
NOVA RELIGIJSKA GIBANJA	
RELIGIJA	
RODOSLOVJE	KULTURA
RODOSLOVJE	
RUDARSTVO	GOSPODARSTVO
GEOTEHNOLOŠKA STROKA	
GRADBENI IZKOPI	
POSLEDICE IZKOPA MINERALNIH SUROVIN NA OKOLJE	
POVRŠINSKO IZKORIŠČANJE	
RAZSTRELJEVALNA DELA	
RUDARSTVO (PODZEMNO IN POVRŠINSKO)	
VARSTVO PRI DELU	
RUDARSKI STROJI IN NAPRAVE	
SPLOŠNO STROJNIŠTVO	STROJI IN OPREMA
SPLOŠNO STROJNIŠTVO IN ORODJA	
STROJI IN OPREMA	STROJI IN OPREMA
ANALIZE - RAZISKAVE - IZVEDENIŠKA MNENJA	
ENERGETSKA OPREMA IN NAPRAVE	
ENERGETSKI DELOVNI STROJI	
HRUP IN OPREMA	
HRUP IN VIBRACIJE	
INŠTALACIJSKA OPREMA IN NAPRAVE	
KOVINSKA IN NEKOVINSKA PREDELOVALNA OPREMA STROJI IN NAPRAVE	
PROCESNA TEHNOLOŠKA OPREMA IN NAPRAVE	
STROJI IN OPREMA SPLOŠNO	
TRANSPORTNA OPREMA IN NAPRAVE	
ZAVAROVALNIŠKE ŠKODE NA STROJIH, OPREMI IN VOZILIH	
STROJI, OPREMA IN PREMIČNINE	STROJI IN OPREMA
INŠTALACIJSKA OPREMA IN NAPRAVE	
METALURGIJA	
STROJI IN NAPRAVE	
STROJNE INŠTALACIJE	

ŠPORT	ŠPORT
SMUČANJE SPLOŠNO	
ŠPORTNI KONJI	
VARNOST IN REŠEVANJE NA SMUČIŠČIH	
TEKSTIL	GOSPODARSTVO
TEKSTIL SPLOŠNO	
TEKSTIL - USNJARSTVO	GOSPODARSTVO
TEKSTILNA SPLOŠNO	
TEKSTILNA TEHNOLOGIJA	
USNJARSTVO IN KRZNARSTVO	
TELEKOMUNIKACIJE	INFRASTRUKTURA
TELEKOMUNIKACIJE	
TURIZEM	GOSPODARSTVO
GOSTINSKA DEJAVNOST	
KAKOVOST V TURIZMU	
TURISTIČNA POTOVANJA IN LETOVANJA	
TURIZEM SPLOŠNO	
UMETNOST	KULTURA
LIKOVNA DELA	
LIKOVNA UMETNOST	
LIKOVNA UMETNOST 20. STOLETJA	
SODOBNA LIKOVNA UMETNOST	
UPORABNA UMETNOST	
VREDNOTENJE GRADIVA ZA UPORABNO UMETNOST	
UPORABNA UMETNOST	KULTURA
POHIŠTVO	
URBANIZEM IN VARSTVO OKOLJA	OKOLJE
URBANIZEM IN VARSTVO OKOLJA	
VARNOST NA ŽIČNICAH IN	VARNOST

SMUČIŠČIH	
ANALIZA NESREČ NA SMUČIŠČIH	
UREJANJE IN OPREMA SMUČIŠČ	
ŽIČNIŠKE NAPRAVE	
VAROVANJE	VARNOST
FIZIČNO IN TEHNIČNO VAROVANJE	
VAROVANJE TAJNIH PODATKOV IN VAROVANJE POSLOVNIH SKRIVNOSTI	
VARSTVO PRI DELU IN POŽARNA VARNOST	STROJI IN OPREMA, VARNOST
DELO MLADOLETNIH OSEB V DELAVNICAH KOVINARSKIH POKLICEV IN POSLOVANJE AVTOŠOL	
POŽARNA VARNOST - RAZISKAVA POŽAROV	
VARNOST DELOVNE OPREME	
VARNOST IN ZDRAVJE PRI DELU	
VARNOST IN ZDRAVJE PRI DELU V KOVINSKO PREDLOVALNI INDUSTRIJI	
VARSTVO PRI DELU - SPLOŠNO	
VARSTVO PRI DELU IN POŽARNA VARNOST	
VARSTVO PRI DELU NA POVRŠINSKIH KOPIH	
VARSTVO PRI DELU V CESTNEM GOSPODARSTVU	
VARSTVO PRI DELU V ELEKTROTEHNIKI	
VARSTVO PRI DELU V GRADBENIŠTVU	
VARSTVO PRI DELU V INDUSTRIJI IN OBRTI	
VARSTVO PRI DELU V LESARSTVU	
VARSTVO PRI DELU V STROJNIŠTVU	
VARSTVO PRI DELU V ŠOLSTVU	
VARSTVO PRI DELU V ZDRAVSTVU	
VARSTVO PRI DELU Z EKSPLOZIVI IN NEVARNIMI SNOVMI	
VETERINARSTVO	KMETIJSTVO
DDD DEJAVNOST (DEZINSEKCIJA - DEZINFEKCIJA IN DERATIZACIJA)	
VETERINARSTVO SPLOŠNO	
VOJAŠKA IN OBRAMBOSLOVNA STROKA	VARNOST
VOJAŠKA IN OBRAMBOSLOVNA STROKA - VOJAŠKA STROKA - UPORABA VOJAŠKE SILE	

ZAŠČITE - REŠEVANJA IN POMOČI	VARNOST
ISKANJE - REŠEVANJE IN POMOČ POGREŠANIM OSEBAM	
ZAVAROVALNIŠTVO	STROJI IN OPREMA, KMETIJSTVO
KMETIJSKA ZAVAROVANJA	
ZAVAROVALNIŠKE ŠKODE NA STROJIH - OPREMI IN VOZILIH TER ŽELEZNIŠKIH PROMETNIH SREDSTVIH	
ZDRAVSTVO	ZDRAVJE
AMBULANTNA ZDRAVSTVENA NEGA	
BOLNIŠNIČNA ZDRAVSTVENA NEGA	
FIZIOTERAPIJA	
ORGANIZACIJA DELA V ZDRAVSTVU	
PSIHIATRIČNA ZDRAVSTVENA NEGA	
ZOBOTEHNIKA	ZDRAVJE
LABORATORIJSKA ZOBNA PROTETIKA	
ZUNANJA IGRALA	ŠPORT, VARNOST, STROJI IN OPREMA
ZUNANJA IGRALA SPLOŠNO	
ŽIVILA	KMETIJSTVO
MESNA INDUSTRIJA - TRANSPORT IN HLAJENJE	
ŽIVILSKA TEHNOLOGIJA	

JEZIKI	SODNO TOLMAČENJE IN PREVODI
SLOVENSKI ZNAKOVNI JEZIK	SLOVENSKI ZNAKOVNI JEZIK

II.

Ta sklep stopi v veljavo z dnem njegove izdaje.

minister za pravosodje

b) Pravilnik o sodnih izvedencih, cenilcih in tolmačih – OSNUTEK

Na podlagi petega odstavka 20. člena, četrtega odstavka 36. člena in 47. člena Zakona o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (Uradni list RS, št...) izdaja minister za pravosodje

PRAVILNIK O SODNIH IZVEDENCIH, SODNIH CENILCIH IN SODNIH TOLMAČIH

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (Vsebina)

Ta pravilnik podrobneje ureja način imenovanja in razrešitve sodnih izvedencev, sodnih cenilcev oziroma sodnih tolmačev, disciplinski postopek, vsebino in način opravljanja posebnega preizkusa strokovnosti, način poslovanja sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev ter tarifo za plačilo za delo in povrnitev stroškov.

2. člen (Izdelava izvida in mnenja)

(1) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač je dolžan pri svojem delu upoštevati določila zakonov in svoje delo opraviti redno, vestno, v skladu s pravili znanosti in stroke, natančno in po svojem najboljšem znanju ter svoj izvid in mnenje oziroma cenitev podati v roku, ki ga določi sodišče oziroma drug organ, ki ga je imenoval za izdelavo izvida in mnenja oziroma cenitve (v nadaljnjem besedilu: sodišče), ki praviloma ne sme biti krajši kot 30 in ne daljši kot 60 dni.

(2) Če sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač svojega dela ne more opraviti v določenem roku, je o tem dolžan obvestiti sodišče oziroma tistega, ki je zahteval njegovo delovanje na podlagi drugega zakona ali uredbe (v nadaljnjem besedilu: naročnik) najkasneje v 15 dneh po prejemu sklepa oziroma odredbe, s katero je bil imenovan za izdelavo izvida in mnenja, cenitve oziroma prevoda v določeni zadevi, oziroma po prejemu zahteve naročnika.

(3) Izjemoma lahko sodišče rok iz prvega odstavka tega člena iz upravičenih razlogov podaljša.

3. člen (Hramba in vrnitev gradiva)

Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač je dolžan zaupano gradivo skrbno hraniti, upoštevajoč določila zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in ga po opravljenem delu skupaj z izvidom in mnenjem oziroma cenitvijo ali prevodom vrniti sodišču oziroma naročniku.

II. POSTOPEK IN NAČIN IMENOVANJA

4. člen (Odločba o imenovanju)

(1) Odločbo o imenovanju sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača ali o zavrnitvi vloge za imenovanje izda minister.

(2) V izreku odločbe se navede strokovno področje in podpodročje oziroma jezik, za katerega je izvedenec, cenilec oziroma tolmač imenovan ali za katerega je bilo imenovanje zavrnjeno.

(3) Če se spremeni poimenovanje strokovnega področja in podpodročja oziroma jezika, za katerega je bil izvedenec, cenilec oziroma tolmač imenovan, minister po uradni dolžnosti o tem izda ugotovitveno odločbo.

5. člen (Prisega)

(1) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač lahko začne z delom po izreku prisega.

(2) O prisegi se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo minister in sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač ter zapisnikar.

(3) Ob prisegi se sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču vroči odločba o imenovanju.

6. člen (Sprememba strokovnih področij oziroma jezika)

(1) Izvedenec, cenilec oziroma tolmač lahko vsak čas predlaga zoženje ali razširitev za eno ali več strokovnih področij in podpodročij oziroma jezikov, za katera je imenovan oziroma želi biti imenovan za izvedenca, cenilca oziroma tolmača.

(2) Zoženje oziroma razširitev se opravi po postopku za imenovanje oziroma razrešitev izvedenca, cenilca oziroma tolmača, določenem z zakonom in tem pravilnikom.

III. DISCIPLINSKI POSTOPEK

7. člen (predlog in pobuda)

Predlog oziroma pobuda za uvedbo disciplinskega postopka mora biti obrazložena in mora obsegati vse potrebno za obravnavo, zlasti pa:

- osebno ime sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača, zoper katerega naj se uvede disciplinski postopek,
- navedbo dejanskega stanja očitane disciplinske kršitve oziroma dejanja, s katerim naj bi izvršitelj krnil ugled ali verodostojnost sodnega izvedenstva, cenilstva ali tolmačenja,
- morebitne dokaze oziroma navedbe o obstoju dokazov glede očitane kršitve.

8. člen

(sklep o uvedbi)

- (1) Sklep o uvedbi disciplinskega postopka se vroči sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču, ki ima pravico do odgovora v osmih dneh po prejemu sklepa.
- (2) O uvedbi disciplinskega postopa se po izkazani vročitvi seznanijo upravičenega predlagatelja.

9. člen

(ustna obravnava)

- (1) Vabilo na ustno obravnavo se vroči sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču kot disciplinskemu obdolžencu, tako da mu od prejema do dneva obravnave ostane najmanj osem dni za pripravo na obravnavo.
- (2) Obvestilo o ustni obravnavi se vroči tudi vlagatelju predloga, ki je lahko navzoč na obravnavi in lahko dodatno obrazloži svoj predlog.
- (3) Na obravnavi se prebere sklep o uvedbi disciplinskega postopka in odgovor disciplinskega obdolženca, če je bil vložen.
- (4) Pooblaščen oseba, ki vodi postopek, disciplinskega obdolženca pozove, da se dodatno ustno izjavi o kršitvah, zaradi katerih se vodi postopek, ter da navede dejstva in predlaga dokaze v svoj zagovor.
- (5) Če se ugotovi, da je za odločitev treba dopolniti dokazni postopek, lahko pooblaščen oseba, ki vodi postopek, obravnavo prekine in jo nadaljuje, ko se zberejo oziroma predložijo dodatni dokazi oziroma opravijo dodatna pripravljalna dejanja ali pridobi strokovno oceno.
- (6) Disciplinskemu obdolžencu je treba omogočiti, da se izjavi o vseh izvedenih dokazih in da po končanem dokazovanju poda sklepno besedo v svoj zagovor.
- (7) Ustna obravnava ni javna.

10. člen

(izločitev)

O predlogu za izločitev pooblaščen osebe, ki vodi postopek, odloča minister.

11. člen
(strokovna ocena)

(1) Strokovni svet oziroma strokovno telo, ki oblikuje strokovno oceno, lahko za te potrebe na svojo sejo vabi disciplinskega obdolženca ali strokovnjaka oziroma predstavnika strokovnega združenja.

(2) Strokovna ocena se izdelava na podlagi zbrane dokumentacije in podatkov, ki so bili pridobljeni v postopku.

(3) Strokovna ocena vsebuje ugotovitve in oceno ter mnenje glede obstoja očitane disciplinske kršitve.

(4) Članom strokovnega telesa pripada plačilo za delo in povračilo stroškov po odredbi o plačilu in povračilu stroškov, ki jo sprejme minister. Odredba se objavi na spletni strani ministrstva. Sredstva se zagotavljajo iz proračunskih sredstev ministrstva.

12. člen
(izvršitev odločbe)

(1) Disciplinsko odločbo izvrši ministrstvo.

(2) Denarna kazen se vplača na račun proračuna Republike Slovenije.

(3) Izvršljiva odločba o disciplinski odgovornosti se vpiše v disciplinsko evidenco.

IV. POSTOPEK IN NAČIN RAZREŠITVE

13. člen
(Odgovor)

(1) Obvestilo o začetku postopka za razrešitev se z navedbo razlogov pošlje v odgovor sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču, zoper katerega je začet postopek razrešitve.

(2) Za odgovor se določi rok, ki ne sme biti krajši od 8 in ne daljši od 30 dni in teče od dneva, ko sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač prejme obvestilo o začetku postopka razrešitve.

14. člen
(Odločba o razrešitvi)

(1) O svoji odločitvi minister izda odločbo, ki se vroči sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču.

(2) Šteje se, da je sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač razrešen z dnem dokončnosti odločbe o razrešitvi.

(3) Razrešeni izvedenec, cenilec oziroma tolmač mora v treh dneh od prejema odločbe o razrešitvi ministrstvu oddati svojo štampiljko in izkaznico.

V. VSEBINA IN NAČIN OPRAVLJANJA POSEBNEGA PREIZKUSA STROKOVNOSTI

15. člen

(Program posebnih preizkusov strokovnosti)

- (1) Program posebnih preizkusov strokovnosti za posamezna strokovna področja in podpodročja oziroma jezike določi minister, za njihovo izvedbo pa je pristojen Center za izobraževanje v pravosodju (v nadaljevanju CIP).
- (2) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za preverjanje strokovne usposobljenosti za potrebe že imenovanih sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev.

16. člen

(Pripravljalni in izpopolnjevalni seminarji)

(1) CIP lahko organizira splošne ali posebne pripravljalne in izpopolnjevalne seminarje.

(2) Seminarji se lahko organizirajo v sodelovanju z drugimi državnimi ali izobraževalnimi organi ter ustanovami, s strokovnimi združenji oziroma drugimi oblikami povezovanja izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev, s strokovnjaki s posameznih strokovnih področij in podpodročij oziroma s strokovnjaki za posamezne jezike, ter s pravnimi strokovnjaki.

(3) Splošni seminarji so enaki za vse udeležence, ne glede na strokovno področje oziroma jezik.

(4) Splošni seminarji obsegajo temeljna znanja s področja ustavne ureditve Republike Slovenije, organizacije in delovanja pravosodja in sodstva, osnove sodnih postopkov, pravila o dokazovanju, zakonske določbe o pravicah in dolžnostih sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev, osnove prava in institucij Evropske Unije ter druge teme, ki jih sodni izvedenci, cenilci oziroma tolmači potrebujejo pri svojem delu.

(5) Posebni seminarji obsegajo posebna strokovna znanja za posamezna strokovna področja in podpodročja izvedenskega oziroma cenilskega dela oziroma za posamezne jezike.

(6) Če zaradi nezadostnega števila kandidatov ni mogoče zagotoviti izvedbe posebnega seminarja, lahko CIP zagotovi drugo ustrežno obliko izobraževanja.

(7) Čas, kraj, potek in vsebino seminarja CIP objavi na uradni spletni strani ministrstva najmanj 15 dni pred začetkom seminarja.

(8) O udeležbi na seminarju oziroma drugi ustrezni obliki izobraževanja se udeležencu izda pisno potrdilo. Potrdilo vsebuje osebno ime ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča.

(9) Stroške seminarja oziroma druge ustrezne oblike izobraževanja krije kandidat.

17. člen (Komisija)

(1) Preizkus se opravlja pred komisijo, ki jo imenuje minister za posamezno strokovno področje in podpodročje oziroma jezik, za katerega se opravlja preizkus. Komisija ima sedež na ministrstvu.

(2) Komisija ima predsednika, najmanj dva člana in zapisnikarja. Člani komisije so strokovnjaki imenovani s področja in podpodročja oziroma jezika, za katerega se opravlja preizkus, zapisnikar pa je imenovan izmed uslužbencev ministrstva.

(3) Predsednik komisije je imenovan izmed uslužbencev ministrstva, ki so v Republiki Sloveniji pridobili najmanj predbolonjsko univerzitetno izobrazbo pravne smeri ali končan bolonjski magistrski študijski program pravne smeri.

(4) Predsedniku, članom komisije ter zapisnikarju pripada plačilo za delo in povračilo stroškov po odredbi o plačilu in povračilu stroškov, ki jo sprejme minister.

(5) Sredstva za delo komisije se zagotavljajo iz prihodkov lastne dejavnosti.

18. člen (Opravljanje preizkusa)

(1) Kandidat opravlja preizkus v rokih, ki jih določi CIP.

(2) Če kandidat iz neutemeljenih razlogov ne pristopi k opravljanju preizkusa v rokih, določenih v tem pravilniku, se njegova vloga za imenovanje zavrne.

(3) Kandidat v izpitnem roku opravlja preizkus za eno podpodročje posameznega strokovnega področja oziroma jezik.

(4) Preizkus poteka po programu in zajema preverjanje znanja z ustreznega strokovnega področja in podpodročja oziroma jezika, in vključuje poznavanje predpisov, teorije in strokovne prakse z določenega strokovnega področja in podpodročja oziroma jezika, ter preverjanje pravnega znanja po programu.

(5) Preizkus za tolmače za slovenski znakovni jezik, obsega:

- slovenski znakovni jezik: gestikulacijo, znakovni govor, prstno abecedo;
- preverjanje pravnega znanja po programu.

(6) Čas in kraj opravljanja preizkusa določi CIP ter o tem obvesti kandidata.

(7) Rok za opravo preizkusa mora biti določen tako, da udeležencu za pripravo na preizkus od prejema obvestila o času in kraju preizkusa do dneva preizkusa ostane najmanj 30 dni.

19. člen
(Podaljšanje roka za opravljanje preizkusa)

(1) Predstojnik CIP-a lahko rok, določen za opravljanje preizkusa, na pisno prošnjo kandidata, vloženo iz upravičenih razlogov najmanj osem dni pred potekom roka, podaljša.

(2) Za upravičene razloge se štejejo zlasti bolezen, smrt v ožji družini, odsotnost zaradi starševskega dopusta ter neodložljive ali nenačrtovane osebne ali službene obveznosti.

20. člen
(Potek in ocenjevanje preizkusa)

(1) Preizkus se opravlja pisno in ustno.

(2) Pisni del preizkusa za sodnega izvedenca oziroma cenilca zajema pisno nalogo s strokovnega področja in podpodročja, za katero se opravlja preizkus. Naloga je zasnovana zlasti v obliki reševanja strokovnega problema s študijem primera na podlagi predloženega gradiva ter z izdelavo osnutka izvida, mnenja oziroma cenitve s strokovnega področja in podpodročja, za katero se opravlja preizkus.

(3) Pisni del preizkusa za sodnega tolmača zajema pisno nalogo, ki je lahko prevod pravnega teksta ali listine iz slovenskega v tuj jezik, za katerega želi biti kandidat imenovan, in iz tega tujega jezika v slovenski jezik.

(3) Pisni del preizkusa traja največ štiri ure. Kandidat ima lahko pri sebi pravne predpise, strokovno literaturo in slovarje. V času opravljanja pisnega dela se kandidat ne sme z nikomer posvetovati. Kandidat lahko izpitni prostor zapusti le z dovoljenjem navzočega uslužbenca ministrstva. Kandidat med izpitom ne sme imeti pri sebi in uporabljati telekomunikacijskih naprav.

(4) Ugotovljena kršitev določbe prejšnjega odstavka ima enake posledice kot negativno ocenjena pisna naloga.

(5) Z rezultatom pisnega dela preizkusa predsednik komisije kandidata seznaniti na dan ustnega dela preizkusa. Če kandidat uspešno opravi pisni del, lahko pristopi k ustnemu delu preizkusa.

(6) Predsednik komisije skrbi za pravilen potek preizkusa in pred pričetkom preizkusa preveri istovetnost osebe, ki pristopa k preizkusu.

(7) Ustni del preizkusa zajema zagovor pisne naloge in preverjanje znanja z ustreznega strokovnega področja in podpodročja oziroma jezika, ter preverjanje pravnega znanja, ki zajema predvsem poznavanje:

- temeljnih institutov ustavne ureditve Republike Slovenije,
- organizacije in delovanja pravosodja oziroma sodstva,
- osnov sodnih postopkov,
- osnove pravil o dokazovanju,
- zakonskih določb o pravicah in dolžnostih sodnih izvedencev, cenilcev oziroma tolmačev,
- osnov prava in institucij Evropske unije ter

- smernic za izdelavo izvedenskih mnenj, cenitev ali tolmačenj oziroma oblikovanja in overjanja prevodov ter vodenja evidence.

(8) Če v državi ni moč imenovati strokovnjakov, ki bi kot člani komisije lahko sodelovali pri preizkusu strokovnosti za določeni tuj jezik, oziroma bi bilo nesmotrno zagotoviti njihovo imenovanje iz tujine, udeleženec lahko izjemoma in na podlagi priloženih dokazil preizkus opravlja le ustno in v slovenskem jeziku.

(8) Ustni del preizkusa se opravlja najkasneje v desetih dneh po opravljenem pisnem delu, in traja, kolikor je potrebno za preverjanje kandidatove strokovnosti, vendar največ 90 minut.

(9) Preizkus je uspešno opravljen, če kandidat uspešno opravi ustni in pisni del.

(11) Pisne naloge, šifre kandidatov, izdelane pisne naloge, zapisniki in ostalo izpitno gradivo veljajo za izpitno tajnost in morajo biti kot tako tudi označeno.

21. člen (Izid preizkusa)

(1) Izid preizkusa razglasi predsednik komisije v navzočnosti članov komisije, kandidata in zapisnikarja po končanem celotnem preizkusu. Izid se zapiše v zapisnik.

(2) Kandidatu, ki je opravil preizkus, se izda potrdilo o opravljenem preizkusu. Potrdilo vsebuje osebno ime, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča kandidata ter da je kandidat opravil preizkus za posamezno strokovno področje in podpodročje oziroma jezik v skladu z zakonom in tem pravilnikom.

(3) Potrdilo podpiše predsednik komisije.

(4) Potrdilo o opravljenem preizkusu se izda v dveh izvodih, od katerih prejme enega kandidat, drugi pa ostane v spisu ministrstva.

22. člen (Odsotnost ali odstop od preizkusa)

(1) Če kandidat določenega dne brez upravičenega razloga ne pristopi k opravljanju preizkusa ali če odstopi, ko je že začel opravljati preizkus, se šteje da preizkusa ni opravil.

(2) O upravičenosti razlogov za odsotnost ali odstop od preizkusa odloči predstojnik CIP-a na podlagi pisne obrazložitve kandidata in dokazil.

(3) Kandidat mora posredovati pisno obrazložitev najkasneje v osmih dneh od dneva, določenega za opravljanje preizkusa, sicer se šteje, da odsotnost ali odstop nista upravičena.

(4) Za upravičene razloge se štejejo zlasti bolezen, smrt v ožji družini, odsotnost zaradi starševskega dopusta ter neodložljive ali nenačrtovane osebne ali službene obveznosti.

(5) Če predstojnik CIP-a odloči, da so razlogi upravičeni, se šteje, da kandidat ni pristopil k preizkusu.

23. člen (Stroški preizkusa)

(1) Kandidat na podlagi izstavljenega računa plača stroške preizkusa skladno s cenikom, ki ga določi minister, in v roku, določenem v izstavljenem računu. Če račun ni plačan v določenem roku, kandidatu ni dovoljen pristop na preizkus, na kar se ga posebej pisno opozori.

(2) Če se kandidat brez upravičenega razloga preizkusa ne udeleži, je stroške preizkusa dolžan plačati oziroma se mu že plačani stroški ne vrnejo.

(3) Če kandidat med opravljanjem preizkusa odstopi, se mu že plačani stroški ne vrnejo.

24. člen (Zapisnik)

(1) Za vsakega kandidata se o preizkusu piše zapisnik, ki vsebuje: osebno ime, stalno oziroma začasno prebivališče, sestavo komisije, strokovno področje in podpodročje, za katero se opravlja preizkus, datum, opis poteka ter uspeh preizkusa.

(2) Pisna naloga je priloga zapisnika. Zapisnik podpišejo predsednik komisije, člani komisije in zapisnikar.

(3) Komisija oceni uspeh preizkusa s skupno oceno "JE OPRAVIL-A" ali "NI OPRAVIL-A".

25. člen (Ponovitev preizkusa)

(1) Kandidat, ki ni uspešno opravil pisnega dela preizkusa, sme k opravljanju tega ponovno pristopiti v roku, ki ga določi komisija, vendar ne prej kot v treh mesecih in ne kasneje od dveh let po dnevu pisnega dela preizkusa.

(2) Kandidat, ki ni opravil ustnega dela preizkusa, ponavlja celotni preizkus v roku, ki ga določi komisija, vendar ne prej kot v treh mesecih in ne kasneje od dveh let po dnevu ustnega dela preizkusa.

(3) Celotni preizkus se lahko opravlja največ trikrat.

(4) Za ponovitev preizkusa se ponovno plačajo stroški preizkusa.

(5) Predstojnik CIP-a lahko rok iz prvega in drugega odstavka tega člena na prošnjo kandidata, vloženo iz upravičenih razlogov ter najmanj en mesec pred potekom roka, podaljša.

(7) Za upravičene razloge se štejejo zlasti bolezen, smrt v ožji družini, odsotnost zaradi starševskega dopusta ter neodložljive ali nenačrtovane osebne ali službene obveznosti.

26. člen
(Predložitev dokazil o strokovnem izpopolnjevanju)

- (1) Sodni izvedenec, cenilec ali tolmač, katerega strokovna usposobljenost se preverja na način predložitve dokazil o strokovnem izpopolnjevanju in seznanitvi z novimi dognanji in metodami v stroki oziroma o sodelovanju na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, mora za posamezno obdobje preverjanja predložiti najmanj pet potrdil o udeležbi na strokovnih izpopolnjevanjih.
- (2) Večina potrdil se mora nanašati na strokovno področje oziroma podpodročje ali jezik, za katerega je imenovan.

VI. NAČIN POSLOVANJA

27. člen
(Štampiljka)

- (1) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač ima štampiljko, v kateri je navedeno njegovo osebno ime in stalno prebivališče, s pristavkom: "Sodni-a izvedenec-ka in/ali sodni-a cenilec-ka za..... (eno ali več strokovnih področij in podpodročij, za katerega/katera je imenovan) oziroma Sodni-a tolmač-ka zajezik".
- (2) Na narodnostno mešanih območjih je besedilo iz prejšnjega odstavka napisano tudi v jeziku narodnosti.
- (2) Štampiljka je okrogla, s premerom 38 mm.
- (3) Ministrstvo priskrbi sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču štampiljko na njegove stroške.
- (4) V primeru prejema nove štampiljke mora izvedenec, cenilec oziroma tolmač staro štampiljko takoj vrniti ministrstvu.
- (5) Odtis štampiljke in podpis izvedenca, cenilca oziroma tolmača na izvidu in mnenju, cenitvi oziroma prevodu, namenjenemu za uporabo v tujini, overi ministrstvo, razen v primerih, ko je z mednarodnimi sporazumi določeno, da listin za njihovo uporabo v tujini ni treba overiti.
- (6) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač mora izgubo oziroma odtujitev štampiljke nemudoma pisno ali po elektronski pošti sporočiti ministrstvu.

28. člen

(Izkaznica)

(1) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač ima izkaznico, v kateri je navedeno njegovo osebno ime in stalno prebivališče, s pristavkom: "Sodni-a izvedenec-ka in/ali sodni-a cenilec-ka za..... (eno ali več strokovnih področij in podpodročij, za katerega/katera je imenovan) oziroma Sodni-a tolmač-ka zajezik".

(2) Izkaznica je izdelana iz plastičnega materiala, velikosti 85,6 x 54 mm, in vsebuje naslednje rubrike:

- SODNI-A IZVEDENEC-KA in/ali SODNI-A CENILEC-KA za..... (eno ali več strokovnih področij in podpodročij, za katerega/katera je imenovan) oziroma SODNI-A TOLMAČ-KA za.....jezik;
- prostor za sliko, osebno ime in stalno prebivališče sodnega izvedenca/cenilca/tolmača;
- prostor za podpis ministra in za pečat ministrstva.

(3) Ministrstvo priskrbi sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču izkaznico na njegove stroške.

(4) V primeru prejema nove izkaznice mora izvedenec, cenilec oziroma tolmač staro izkaznico takoj vrniti ministrstvu.

(5) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač se mora pri opravljanju dela kot sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač izkazati z izkaznico.

(6) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač mora izgubo oziroma odtujitev izkaznice nemudoma pisno ali po elektronski pošti sporočiti ministrstvu.

29. člen (Sprememba podatkov)

(1) V primeru spremembe osebnega imena, stalnega prebivališča ali strokovnega področja in podpodročja oziroma jezika sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača zagotovi ministrstvo izvedencu oziroma cenilcu novo štampljko in izkaznico na njegove stroške.

(3) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač mora po prejemu nove štampljke in izkaznice staro štampljko in izkaznico takoj izročiti ministrstvu.

30. člen (Hramba izkaznic in štampljk)

Štampljko in izkaznico, ki ju sodni izvedenec, cenilec ali tolmač vrne, ministrstvo hrani v skladu s pravili o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva.

31. člen (Potrditev prevoda)

(1) Sodni tolmač potrjuje pravilnost prevoda listine pod besedilom z napisanim ali odtisnjanim zaznamkom »Podpisani-a (osebno ime tolmača), z odločbo Ministrstva za

pravosodje Republike Slovenije z dne ..., št. ..., imenovani-a sodni-a tolmač-ka za ... jezik, potrjujem, da se ta prevod popolnoma ujema z izvirnikom, ki je sestavljen v jeziku.«

(2) Pri prevodu v tuj jezik pripiše tolmač pod zaznamek iz prejšnjega odstavka tudi prevod zaznamka v tujem jeziku.

(3) Pod zaznamek vpiše tolmač datum in kraj sestave zaznamka, ga podpiše in odtisne svojo štampljko.

(4) Za obličnost prevodov listin se smiselno uporabljajo ustrezne določbe zakona o notariatu o notarskem poslovanju ter sodnega reda o mednarodni pravni pomoči.

32. člen **(Knjiga prevedenih listin)**

(1) Sodni tolmač vodi knjigo prevedenih listin, ki vsebuje:

- zaporedno številko,
- ime in priimek osebe oziroma naziv organa, za katerega se opravlja prevod,
- listino, ki se prevaja, v originalu in prevodu,
- datum prevoda,
- število prevedenih strani,
- podpis sodnega tolmača.

(2) Knjigo prevedenih listin lahko ministrstvo za pravosodje zahteva na vpogled.

VII. PLAČILO ZA DELO IN POVRNITEV STROŠKOV

33. člen **(Vrsta stroškov)**

Sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ima pravico do povračila stroškov:

- potni stroški;
- stroški za prehrano in prenočišče;
- nadomestilo plače;
- materialni stroški v zvezi z izvedenskim oziroma cenilskim delom oziroma delom tolmača.

34. člen **(Potni stroški)**

(1) Potni stroški obsegajo stroške prihoda in vrnitve sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača od kraja njegovega stalnega ali začasnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: prebivališče) do sedeža sodišča oziroma zunanjega oddelka sodišča ali kraja, kjer opravlja izvedensko, cenilsko delo oziroma delo tolmača, če ta razdalja znaša več kot dva kilometra. Potni stroški se priznajo v višini izdatkov za prevoz z najcenejšim javnim prevoznim sredstvom na dan opravljene vožnje.

(2) Potni stroški se sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču povrnejo za javno prevozno sredstvo, ki ni najcenejše, če bi uporaba najcenejšega javnega prevoznega sredstva glede na vozni red in čas opravljanja izvedenskega oziroma cenilskega dela oziroma dela tolmača, ne upoštevaše čas trajanja vožnje, za sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača pomenila več kot dve uri dnevne časovne izgube.

(3) Sodišče v primeru javnega prevoza upošteva podatke o ceni javnega prevoza po veljavnem ceniku prevoznika, pri čemer se stroški prevoza obračunajo tako, da je višina povračila dvakratnik cene enosmerne vozovnice oziroma cena povratne vozovnice. Za ceno enosmerne vozovnice v avtobusnem mestnem potniškem prometu se upošteva najnižja cena enkratne vožnje.

(4) Sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču se prizna kilometrina za razdaljo po najkrajši poti od kraja njegovega prebivališča do sedeža sodišča oziroma zunanjega oddelka sodišča ali kraja, kjer opravlja izvedensko oziroma cenilsko delo, če:

- prevoz z javnim prevoznim sredstvom ni na razpolago;
- bi bila uporaba javnega prevoznega sredstva glede na okoliščine neprimerna, ali
- če višina stroškov ni višja od uporabe javnega prevoznega sredstva.

(5) Kilometrino iz prejšnjega odstavka se obračunava v višini osmih odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov.

(6) Sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču se v primeru iz četrtega odstavka tega člena povrnejo tudi gotovinski stroški, ki so nastali kot posledica uporabe motornega vozila za potovanje, kolikor jih je dejansko utrpel in ob predložitvi originalnih dokazil.

(7) Če je bilo motorno vozilo v uporabi za večje število sodnih izvedencev, cenilcev ali tolmačev, se v primeru iz četrtega odstavka tega člena lahko povračilo potnih stroškov uveljavlja le enkrat.

35. člen **(Stroški za prehrano in prenočišče)**

(1) Stroški za prehrano se sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču priznajo v obliki dnevnice.

(2) Dnevnicca za sodelovanje sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača na naroku se prizna, če je moral biti izvedenec, cenilec oziroma tolmač zaradi sodelovanja na naroku odsoten iz kraja svojega prebivališča več kot 12 ur.

(3) Stroški za prenočišče se sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču priznajo s povračilom dejansko plačanih stroškov prenočevanja.

(4) Pravico do povračila stroškov prenočišča ima sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač, ki ima prebivališče zunaj kraja sedeža sodišča oziroma zunanjega oddelka sodišča ali če opravlja izvedensko oziroma cenilsko delo oziroma delo tolmača zunaj kraja sodišča oziroma zunanjega oddelka sodišča in je zaradi sodelovanja pri sojenju moral prenočevati v tem kraju.

36. člen **(Odmera stroškov za prehrano, prenočišče in kilometrino)**

Dnevnica, stroški prenočišča in kilometrina se odmerijo v skladu s predpisi, ki veljajo za javne uslužbenke, v kolikor ta pravilnik ne določa drugače.

37. člen (Nadomestilo plače)

(1) Sodni izvedenec, cenilec oziroma tolmač, ki je zaposlen, ima na podlagi potrdila sodišča pravico do nadomestila plače za čas, ki ga zaradi opravljanja izvedenskega oziroma cenilskega dela oziroma dela tolmača porabi za udeležbo na glavni obravnavi.

(2) Delodajalec sodnemu izvedencu, cenilcu oziroma tolmaču izplača nadomestilo plače, sodišče pa nato delodajalcu povrne znesek, ki ustreza višini nadomestila plače na podlagi pisnega obračuna s priloženimi dokazili o višini plače sodnega izvedenca, cenilca oziroma tolmača in o izplačanem nadomestilu.

38. člen (Materialni stroški v zvezi z izvedenskim oziroma cenilskim delom oziroma delom tolmača)

(1) Materialni stroški v zvezi z izvedenskim oziroma cenilskim delom za analize, meritve, preiskave in druga opravila, potrebna za izdelavo izvida in mnenja oziroma cenitve, se obračunajo po veljavni ceni gospodarskih družb ali zavodov, ki te storitve opravljajo, če to ni možno, pa v višini, kot se običajno plačuje za take stroške.

(2) Sodni izvedenec oziroma cenilec mora za obračun storitev iz prejšnjega odstavka predložiti vsaj eno ponudbo gospodarske družbe ali zavoda, ki te storitve opravlja, oziroma predložiti druga dokazila, iz katerih je razvidno ustrezno obračunavanje tovrstnih storitev.

(3) Ostali materialni stroški se ovrednotijo največ do višine 15 odstotkov od odmerjene nagrade.

39. člen (Tarifa)

Za izračun nagrade za izvedensko oziroma cenilsko delo oziroma delo tolmača se uporablja tarifa, določena s tem pravilnikom.

40. člen (Posebni primeri)

(1) Za izdelavo izvidov, mnenj, cenitev oziroma prevodov v dela prostih dneh (prazniki, dela prosti dnevi, nedelje) in v nočnem času ob delavnikih (od 23. do 6. ure) ter v drugih nujnih primerih se nagrada poveča za 100 odstotkov.

(2) Za izdelavo izvidov in mnenj oziroma cenitev, pri katerih je potrebna uporaba strokovne literature v tujem jeziku ali posebno specialistično strokovno znanje, oziroma za izdelavo izjemno zahtevnih prevodov, ki zahtevajo posebno, dodatno poznavanje in študij

specialističnega strokovnega izrazoslovja, se sme nagrada ustrezno povečati, vendar največ za 100 odstotkov.

(3) Za izdelavo izjemno zahtevnih izvidov in mnenj oziroma cenitev se sme nagrada ustrezno povečati največ do 50 odstotkov določenih najvišjih vrednosti po tarifi iz tega pravilnika.

(4) Zahtevnost izvida in mnenja oziroma cenitve je odvisna zlasti od obsežnosti dokumentacije, ki je podlaga za izdelavo izvida in mnenja oziroma cenitve, časa, ki ga ima izvedenec oziroma cenilec na voljo, da ga pripravi, kompleksnosti in vrste zadeve, ki je predmet izvida in mnenja oziroma cenitve, ter drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na stopnjo zahtevnosti izvida in mnenja oziroma cenitve.

(5) Če je podanih več podlag za odmero povečanja nagrade po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, se sme povečanje odmeriti le enkrat po prvem ali enkrat po drugem ali enkrat po tretjem odstavku tega člena, vsakokrat od skupne vrednosti, izražene v eurih kot je določena s tarifo iz tega pravilnika.

(6) Če narava zadeve zahteva, da isti izvedenec oziroma cenilec izdelava več zaporednih manj obsežnih in enostavnejših izvidov, mnenj oziroma cenitev, se mu nagrada za izvedensko oziroma cenilsko delo odmeri največ do 50 odstotkov določenih najnižjih vrednosti po tarifi iz tega pravilnika.

VIII. TARIFA ZA VREDNOTENJE IZVEDENSKEGA OZIROMA CENILSKEGA DELA

41. člen (Študij spisa)

(1) Za študij spisa pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu:

1. pri obsegu do 50 strani 46 eurov,
2. pri obsegu nad 50 do 200 strani 92 eurov,
3. pri obsegu nad 200 do 500 strani 138 eurov,
4. pri obsegu nad 500 do 1000 strani 230 eurov,
5. pri obsegu nad 1000 do 2000 strani 460 eurov.

(2) Za vsakih nadaljnjih 1000 strani študija spisa, zraven zneska po 5. točki prejšnjega odstavka, izvedencu oziroma cenilcu pripada še dodatnih 350 eurov.

(3) Pri študiju spisa se upoštevajo tudi priloge, ki jih je potrebno preučiti za izdelavo izvida in mnenja oziroma cenitve.

42. člen (Dodatna dokumentacija)

(1) Za zbiranje in proučevanje dodatne dokumentacije pripada izvedencu oziroma cenilcu:

1. za manj obsežne (do 100 strani) 46 eurov,
2. za obsežne (od 100 do 200 strani) 92 eurov,
3. za zelo obsežne (od 200 do 300 strani) 138 eurov,

4. za izjemno obsežne (nad 300 do 600 strani) 230 eurov.

(2) Za vsakih nadaljnjih 300 strani zbiranja in proučevanja dodatne dokumentacije, zraven zneska iz 4. točke prejšnjega odstavka, sodnemu izvedencu oziroma cenilcu pripada dodatnih 175 eurov.

43. člen (Pregled oziroma ogled)

(1) Za preglede oziroma ogleda pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu:

1. za manj zahtevne (do 1 ure) 46 eurov,
2. za zahtevne (do 3 ure) 92 eurov,
3. za zelo zahtevne (do 5 ur) 138 eurov,
4. za izjemno zahtevne (nad 5 ur) 230 eurov.

(2) Za vsake nadaljnje začete pol ure pri izjemno zahtevnem pregledu oziroma ogledu, sodnemu izvedencu oziroma cenilcu pripada dodatnih 46 eurov.

(3) Za čas potovanja na ogled in nazaj pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu za vsake začete pol ure 10 eurov.

44. člen (Pisni izvid in mnenje oziroma cenitev)

(1) Za pisno izdelavo izvida in mnenja oziroma cenitve pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu:

1. za manj zahtevnega 184 eurov,
2. za zahtevnega 276 eurov,
3. za zelo zahtevnega 414 eurov,
4. za izjemno zahtevnega 459 eurov.

(2) Za pisno izdelavo dopolnilnega izvida in mnenja oziroma cenitve na podlagi dodatnih vprašanj za pridobitev odgovorov, ki jih sodišče v predmetnem postopku še ni terjalo, izvedencu oziroma cenilcu pripada:

1. za manj zahtevnega 92 eurov,
2. za zahtevnega 138 eurov,
3. za zelo zahtevnega 207 eurov,
4. za izjemno zahtevnega 230 eurov.

45. člen (Ustno podajanje izvida in mnenja oziroma cenitve)

(1) Za priprave na ustno podajanje izvida in mnenja oziroma cenitve pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu:

1. za manj zahtevnega 92 eurov,
2. za zahtevnega 138 eurov,
3. za zelo zahtevnega 207 eurov,
4. za izjemno zahtevnega 230 eurov.

(2) Za ustno podajanje izvida in mnenja oziroma cenitve pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu za vsake začete pol ure 35 eurov.

(3) Ko ne podaja svojega izvida in mnenja oziroma cenitve, sodnemu izvedencu oziroma cenilcu pripada za čakanje na narok oziroma navzočnost na sodišču med narokom za vsake začete pol ure čakanja 10 eurov. Če traja čakanje skupaj z narokom do pol ure, pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu samo plačilo za udeležbo na naroku.

(4) Za čas potovanja na sodišče pripada sodnemu izvedencu oziroma cenilcu za vsake začete pol ure 10 eurov.

(5) V primeru, da sodni izvedenec oziroma cenilec pristopi na glavno obravnavo in zaradi preložitve glavne obravnave ustno ne poda izvida in mnenja oziroma cenitve, mu pripada 50 odstotkov nagrade po tem vrednotenju.

(6) V primeru, da sodni izvedenec oziroma cenilec uveljavlja nadomestilo plače v skladu s tem pravilnikom, ni upravičen do izplačil iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena.

46. člen **(Izplačilo plačila za delo in stroškov)**

(1) Kadar se plačilo za delo in stroški izplačujejo iz zneskov, ki so bili vnaprej založeni, lahko sodni izvedenec oziroma cenilec po opravljenem študiju spisa sodišču predlaga zvišanje založenega zneska, če oceni, da zaradi predvidene obsežnosti dela že plačan znesek ne bo zadostoval za izplačilo stroškov in nagrade.

(2) Sodišče odloči o zahtevi za odmero nagrade in povrnitev stroškov najkasneje v petnajstih dneh od dneva, ko je bilo dokazovanje s posameznim sodnim izvedencem oziroma cenilcem končano.

(3) Sodišče odmerjeno nagrado in stroške izplača v primeru, da se sredstva zagotavljajo:

1. iz vnaprej založenih zneskov, najkasneje v petinštiridesetih dneh od izdaje sklepa o odmeri nagrade in stroškov;
2. iz proračuna, v skladu s plačilnimi roki, določenimi v veljavnem Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije.

(4) Naročnik izvida in mnenja oziroma cenitve mora stroške in nagrado plačati v petnajstih dneh od prejema računa oziroma stroškovnika, razen če zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije ne določa drugače.

(5) Pri odmeri nagrade se upošteva vrednost po tarifi, veljavni na dan odmere.

(6) Plačilo za delo in povračilo stroškov se sodnemu izvedencu oziroma cenilcu opravi neposredno na njegov račun.

(7) Če sodišče o zahtevi za odmero nagrade in povrnitvi stroškov ne odloči v roku iz drugega odstavka tega člena, ima sodni izvedenec oziroma cenilec pravico do zamudnih obresti po zakonu po preteku tega roka dalje do odločitve o odmeri plačila za delo in povrnitvi stroškov.

(8) Če sodišče odmerjenega plačila za delo in stroškov ne izplača v rokih, določenih v tem členu, ima sodni izvedenec oziroma cenilec pravico do zamudnih obresti po zakonu po preteku zadnjega dne, ko bi odmerjeno plačilo za delo in stroški morali biti plačani, do izplačila.

IX. TARIFA ZA VREDNOTENJE DELA TOLMAČEV

47. člen (Izdelava prevoda)

(1) Za pisno izdelavo prevoda listine pripada sodnemu tolmaču za eno stran:

1. za prevod iz tujega v slovenski jezik 25 eurov,
2. za prevod iz slovenskega v tuj jezik 37 eurov,
3. za prevod iz tujega v tuj jezik 41 eurov.

Ena stran obsega 1500 znakov brez presledkov.

(2) Plačilo za prevod manj kot ene strani je sorazmerno manjše.

(3) Za ustno prevajanje pripada sodnemu tolmaču 35 eurov za vsake začete pol ure dejanskega prevajanja.

(4) Ko ne prevaja, pripada sodnemu tolmaču za čakanje na narok oziroma navzočnost na kraju, kjer naj prevaja, za vsake začete pol ure čakanja 10 eurov. Če traja čakanje skupaj z narokom oziroma drugim uradnim dejanjem do pol ure, pripada samo plačilo za udeležbo na naroku oziroma drugem uradnem dejanju.

(5) Za čas potovanja na sodišče pripada za vsake začete pol ure 10 eurov.

(6) V primeru, da sodni tolmač uveljavlja nadomestilo plače v skladu s tem pravilnikom, ni upravičen do izplačil iz četrtega in petega odstavka tega člena.

48. člen (Pregled in overitev prevoda)

(1) Za pregled in overitev prevoda, ki ga je priskrbel stranka sama, pripada sodnemu tolmaču polovica plačila iz prejšnjega člena.

(2) Če se izkaže, da priskrbljenega prevoda zaradi neustreznosti ni možno overiti brez predhodnih popravkov, sodnemu tolmaču sorazmerno z opravljenimi popravki pripada plačilo, ki je višje od plačila iz prejšnjega odstavka, a ne sme presežati plačila iz prejšnjega člena.

49. člen (Izplačilo plačila za delo in stroškov)

(1) Kadar se plačilo za delo in stroški za prevajanje izplačujejo iz zneskov, ki so bili vnaprej založeni, lahko sodni tolmač po opravljenem študiju gradiva predlaga sodišču zvišanje

založenega zneska, če oceni, da zaradi predvidene obsežnosti dela že plačan znesek ne bo zadostoval za izplačilo plačila za delo in stroškov.

(2) Sodišče odloči o zahtevi za odmero najkasneje v petnajstih dneh od dneva, ko je bilo dokazovanje s posameznim sodnim tolmačem končano.

(3) Sodišče odmerjeno plačilo za delo in stroške izplača v primeru, da se sredstva zagotavljajo:

1. iz vnaprej založenih zneskov, najkasneje v petinštiridesetih dneh od izdaje sklepa o odmeri;
2. iz proračuna, v skladu s plačilnimi roki, določenimi v veljavnem Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije.

(4) Stranka, na zahtevo katere je sodni tolmač prevajal, mora plačilo za delo in stroške plačati v petnajstih dneh od prejema računa oziroma stroškovnika.

(5) Pri odmeri plačila za delo se upošteva vrednost po tarifi, veljavni na dan odmere.

(6) Izplačilo plačila za delo in stroškov se tolmaču opravi neposredno na njegov račun.

(7) Če sodišče ne odloči o zahtevi za odmero v roku, določenem v tem pravilniku, ima sodni tolmač pravico do zamudnih obresti po zakonu po preteku tega roka dalje do odločitve o odmeri.

(8) Če sodišče odmerjenega plačila za delo in stroškov ne izplača v rokih, določenih v tem pravilniku, ima sodni tolmač pravico do zamudnih obresti po zakonu po preteku zadnjega dne, ko bi odmerjeno plačilo za delo in stroški morali biti plačani, do izplačila.

(9) Če stranka, na zahtevo katere je sodni tolmač izdelal prevod, ne plača v petnajstih dneh od prejema računa, ima sodni tolmač pravico do zamudnih obresti po zakonu, od dneva izteka navedenega roka do plačila.

X. KONČNA DOLOČBA

50. člen

Ta **pravilnik** začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.